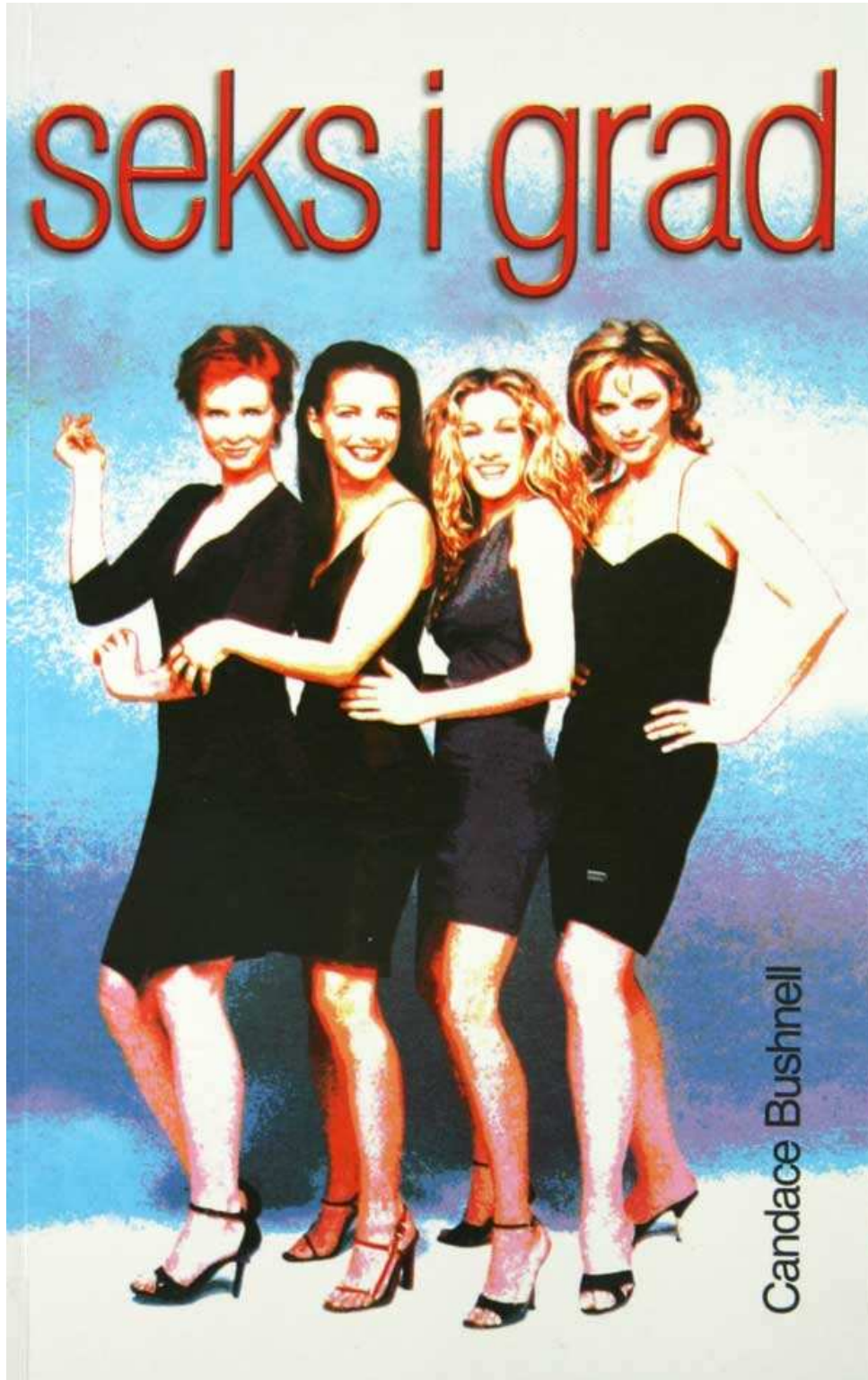

Candace Bushnell
SEKS I GRAD

Naslov Izvornika **SEX AND THE CITY**

Peteru Stevensonu i Snippyju, koji mu je jednom izgrizao plišanog medvjedića

I svim mojim prijateljima

1

Moj nesentimentalni odgoj: Ljubav na Manhattanu? Nemoguće...

Ovo je pravi ljubić. Pripremite se.

Engleska novinarka doputovala je u New York. Bila je zgodna i pametna i odmah je upecala jednog od najpoželjnijih newyorskih neženja. Tim je imao četrdeset dvije godine, bio je investicijski bankar i zarađivao je oko 5 milijuna dolara godišnje. Dva tjedna su se ljubili, držali za ruke — a onda ju je jednoga toploga jesenskog dana odveo do kuće koju je gradio u Hamptonsu. Gledali su nacрте s arhitektom. »Htjela sam reći arhitektu da napravi zatvorenu ogradu na drugom katu da djeca ne mogu pasti«, rekla je novinarka. »Nadala sam se da će me Tim zaprositi.« U nedjelju navečer Tim ju je dopratio do njezina stana i podsjetio je da su se dogovorili za večeru u utorak. U utorak je nazvao i rekao da će morati odgoditi izlazak. Kad je nije nazvao dva tjedna, nazvala ga je i rekla mu: »To je jako duga odgoda.« Odgovorio je da će je nazvati tijekom tjedna.

Naravno, nikad nije nazvao. Ali meni je bilo zanimljivo to što joj nije bilo jasno što se dogodilo. U Engleskoj bi, objasnila je, sastanak s arhitektom nešto značio. Tad mi je, naravno, sinulo: ona je iz Londona i nitko joj nije rekao kako završava ljubav na Manhattanu. I pomislila sam: naučit će.

Dobro došli u Doba ne-nevinosti. Svjetla Manhattana koja su poslužila kao pozadina za sastanke i dahtanje u tijesnim steznicima Edith Wharton, još bliješte — ali je pozornica prazna. Nitko ne doručkuje kod Tiffanyja i nitko nije imao ljubavnu vezu za pamćenje — umjesto toga svi doručujemo u sedam, a veze pokušavamo zaboraviti što prije. Kako smo upali u ovu zbrku?

Truman Capote predobro je razumio našu dvojbu devedesetih — dvojbu između Ljubavi i Dogovora. U *Doručku kod Tiffanyja* Holly Golightly i Paul Var jak suočeni su s ograničenjima — on je dobrostojeći muškarac, ona dobrostojeća žena — ali na kraju to nadvladaju i izaberu ljubav umjesto novca. To se ovih dana rijetko događa na Manhattanu. Svi smo mi dobrostojeći muškarci i žene — radimo, živimo u svom stanu, neki od nas hrane se kod Mor-timera i u Royaltonu, ljetuju uz obalu u Hamptonsu, sjede u prvom redu u Gardenu — i to nam se sviđa. Zaštita i sklapanje ugovora su glavni. Kupidon leti u suradnji. Kad ste zadnji put čuli nekoga da kaže »volim te« ne dodajući neizbježno (pa makar i neizgovoreno) »kao prijatelja«. Kad ste zadnji put vidjeli neki par kako se gleda u oči ne misleći pritom »ma nemoj«. Kad ste zadnji put čuli nekoga da bez razmišljanja izjavi »ludo sam se zaljubio«. Da pričekam do ponedjeljka ujutro? A koji je bio najpopularniji božićni film bez Tima Allena? *Razotkrivanje* — zbog kojega je desetak ili petnaestak ljudi išlo u kino gledati neželjeni seks bez ljubavi korporacijskih erotomana — na koji bi rijetko tko od nas pomislio kad razmišlja o ljubavi, ali koji je vrlo čest u suvremenim manhattanskim odnosima. Na Manhattanu još ima puno seksa, ali onakvog koji završava u prijateljskoj vezi ili sklopljenom ugovoru, a ne u ljubavi. Ovih dana svi imaju prijatelje i kolege, a nitko nema pravu ljubav — čak i ako su zajedno bili u krevetu.

Vratimo se engleskoj novinarki: opametila se nakon šest mjeseci, još nekoliko »veza« i kratke afere s muškarcem koji ju je zvao iz grada da bi joj rekao kako će je nazvati kad se vrati u grad (i nikad je nije nazvao). »U newyorskim je vezama najhitnija nesputanost«, relda je. »Ali kako se onda vežeš kad poželiš?« A, čuj, sunce, jednostavno odeš iz grada.

LJUBAV U BOWERY BARU — 1. DIO

Petak navečer u Bowery baru. Vani sniježi, a unutra je kao u košnici. Prekrasna glumica iz Los Angelesa, iz potpuno drugog filma, u sivoj jakni od vinila i minici s pretjerano preplanulim pratiocem sa zlatnim medaljonom oko vrata. Glumac, pjevač i redovit gost svih tulumu Donovan Leitch u zelenoj pernatnoj jakni i s paper jastom bež kapom s poklopcima za uši. Za jednim stolom Francis Ford Coppola sa ženom. Za stolom Francisa Forda Coppole — jedan prazan stolac. Nije tek tako prazan: njegova praznina mami, zavodi, privlači, izaziva. Toliko prazan da je zauze-tiji od bilo kojeg drugog stolca u prostoriji. A onda, baš kad je stolac gotovo izazvao scenu, Donovan Leitch sjedne. Svi su odmah postali ljubomorni. Bijesni. Energija u prostoriji silovito izbija. To je ljubav u New Yorku.

SRETNO OŽENJEN MUŠKARAC

»Ljubav znači vezu s drugom osobom, a što ako se pretvori u odgovornost?« pitao je prijatelj, jedan od rijetldh za koje znam da su dvanaest godina sretno oženjeni. »I što više vremena prolazi, kad sve znaš, to se više potvrđuje da si u pravu. Onda se počneš sve više udaljavati od veze, osim ako te nešto snažno ne uzdrma — recimo smrt roditelja.«

»Newyorcani se skrivaju iza fasade koju ne možeš probiti«, nastavio je. »Jako sam sretan što mi se tako rano posrećilo, jer je ovdje tako lako nemati vezu — postaje gotovo nemoguće vratiti se.«

(DONEKLE) SRETNO UDANA ŽENA

Nazvala me udana prijateljica. »Nije mi jasno kako ljudi u ovom gradu uspiju sačuvati vezu. To je stvarno teško. Prava kušnja. Izlasci. Piće. Droga. Drugi ljudi. Čovjek se hoće zabavljati. A što rade parovi? Sjede u svom stančiću i zure jedno u drugo. Lakše je kad si sam«, rekla je pomalo sjetno. »Možeš raditi što hoćeš. Ne moraš se vratiti doma.«

NEŽENJA IZ COCO PAZZA

Prije mnogo godina moj prijatelj Capote Duncan, koji je tada bio jedan od najpoželjnijih neženja u New Yorku, izlazio je sa svim ženama u gradu. Onda smo još bile dovoljno romantične pa smo vjerovala da ga neka žena može uloviti. Mora se zaljubiti jednoga dana, mislile smo. Svatko se mora zaljubiti, a kad se zaljubi, bit će to lijepa, pametna i uspješna žena. Ali te su lijepe, pametne i uspješne žene dolazile i odlazile. A on se još nije zaljubio. Bili smo u krivu. Danas Capote sjedi i večera u Coco Pazzu i tvrdi da je neuhvatljiv. Ne želi vezu. Ne želi ni pokušati. Ne zanima ga ljubavna veza. Ne želi slušati o neurozi u tuđoj glavi. A ženama govori da će im biti prijatelj i da se mogu seksati, ali neka ne očekuju ništa više jer više neće nikad dobiti.

I njemu to odgovara. Više zbog toga nije tužan kao prije.

LJUBAV U BOWERY BARU, 2. DIO

Za mojim stolom u Bowery baru sjede Parker, 32, pisac, piše romane o vezama koje se neizbježno raspadaju, njegov dečko Roger i Skipper Johnson, pravnik.

Skipper ima 25 godina i utjelovljuje nepovjerenje prema ljubavi X generacije^ »Jednostavno ne vjerujem da ću upoznati pravu osobu i oženiti se«, rekao je. »Veze su prenapete. Vjeruješ li u ljubav, sigurno ćeš se razočarati. Jednostavno nikome ne možeš vjerovati. Danas su ljudi tako pokvareni.«

»Ali to je jedini tračak nade«, pobunio se Parker. »Nadaj se da će te spasiti od cinizma.« Skipper nije bio ni najmanje ciničan. »Svijet je danas sjebaniji nego prije dvadeset pet godina. Bijesan sam jer sam se rodio u ovoj generaciji kad mi se događa sve to. Lova, AIDS i ljubavne veze — sve je to povezano. Većina ljudi mojih godina ne vjeruje da će imati siguran posao. Kad se bojiš za financijsku budućnost, ne želiš se vezati.«

Razumjela sam njegov cinizam. Nedavno sam i sama rekla da ne želim vezu jer ti, na kraju, ako nisi u braku, ne preostaje ništa.

Skipper otpije piće. »Nemam alternativu!« vikao je. »Ne želim površnu vezu pa nemam nikakvu. Ni seksa ni romantike. Kome još to treba? Kome trebaju svi ti problemi kao bolest i trudnoća? Ja nemam problema. Ne bojim se bolesti, psihopata ni progonitelja. Zašto jednostavno ne bih bio s prijateljima, vodio prave razgovore i dobro se zabavljao?«

»Ti si lud«, rekao je Parker. »Nije u pitanju novac. Možda jedni drugima ne možemo pomoći financijski, ali si možda možemo pomoći na drugi način. Osjećaji su besplatni. I imaš se kome vratiti. Imaš nekoga u svom životu.«

Po mojoj teoriji u New Yorku ljubav i romantiku možeš naći samo u gay krugovima — njima su još bliske ekstravagancija i strast, a heteroseksualna ljubav se skriva. Tu sam teoriju razvila djelomično na temelju svega što sam nedavno pročitala i čula o multimilijunašu koji je ostavio ženu zbog mlađeg muškarca — i hrabro izigravao kavalira svom mladom ljubavniku u najboljim manhat-tanskim restoranima, pod nosom svim tračerskim kolumnistima. To je, mislila sam, pravi ljubavnik.

Parker je bio dokaz moje teorije. Recimo, još u početku Parkerove i Rogerove veze, Parker se razbolio. Roger je dolazio k njemu, kuhao mu večeru i njegovao ga. To se nikad ne bi dogodilo s heteroseksualcem. Kad bi se taj razbolio na samom početku veze s nekom ženom i kad bi se ona poželjela brinuti za njega, on bi zbrisao — mislio bi da mu se pokušava uvući u život. I vrata bi se treskom zatvorila.

»Ljubav je opasna«, rekao je Skipper.

»Ako znaš da je opasna, onda je čuvaš kao blago i više se trudiš zadržati je«, rekao je Parker.

»Ali vezu ne možeš kontrolirati«, rekao je Skipper.

»Ti si lud«, odgovorio je Parker.

Roger je nastavio obrađivati Skippera. »A što je sa starom dobrom romantikom?«

Ubacila se moja prijateljica Carrie. Ona je znala sve o tome. »Kad god mi frajer veli da je romantičan, najradije bih vrištala«, rekla je. »To samo znači da te idealizira. Istog trenutka kad postaneš stvarna i prestaneš odgovarati njegovim maštarijama, on se ohladi. Zato je romantika opasna. Ne upuštaj se u to.«

U tom se trenutku jedan od tih romantičara opasno približio stolu.

DAMINA RUKAVICA

»Kondom je ubio romantiku, ali je olakšao ševu«, veli moj prijatelj. »Kad koristiš kondom, žene zbog nečega misle da se takav seks ne računa. Koža se ne dodiruje pa lakše s tobom odu u krevet.«

LJUBAV U BOWERY BARU, 3. DIO

Barkley, 25, umjetnik. Barkley i moja prijateljica Carrie »hodaju« osam dana, što znači da izlaze, ljube se i gledaju jedno drugome u oči i sve je slatko. Budući da su svi tridesetpetogodišnjaci koje smo znali do grla zaglibili u cinizam, Carrie je pomislila da bi mogla izlaziti s mlađim muškarcem koji još nije otvrdnuo jer nije dovoljno dugo u New Yorku.

Barkley je rekao Carrie da je romantičan »jer se tako osjeća«, i da želi napisati scenarij po Parkerovu romanu. Carrie mu je ponudila da će ih upoznati i zato se Barkley te večeri našao u Bowery baru.

Ali kad se Barkley pojavio, on i Carrie su se pogledali i... nisu osjetili ništa. Barkley je možda slutio neizbježno pa je doveo »curu«, nepoznatu mladu djevojku sjajnih obraza.

No, kad je sjeo, Barkley je rekao: »Ja potpuno vjerujem u ljubav. Pao bih u depresiju da ne vjerujem. Ljudi su polovice. Ljubav svemu daje smisao.«

»Onda ti je netko otme, a ti si sav sjeban«, rekao je Skipper.

»Ali gradiš svoj svijet«, rekao je Barkley.

Skipper je objasnio svoj cilj: »Živjeti u Montani, sa satelitskom antenom, faksom i range roverom — za svaki slučaj«.

»Možda ne želiš prave stvari«, rekao je Parker. »Možda ti je zato neugodno.«

»Ja želim ljepotu. Moram biti s lijepom ženom. Ne mogu si pomoći«, rekao je Barkley. »Zato su mnoge djevojke s kojima se spetljam glupe.«

Skipper i Barldey su izvadili mobitele. »Mobitel ti je prevelik«, rekao je Barkley.

Poslije su Carrie i Barkley otišli u Tunnel gdje su gledali zgodne mlade ljude, pušili i ispijali jedno piće za drugim. Barkley je otišao s curom sa sjajnim obrazima, a Carrie s Barkleyjevim najboljim prijateljem Jackom. Plesali su, a onda se klizali po snijegu kao luđaci i pokušavali pronaći taksi. Carrie nije mogla vidjeti ni koliko je sati.

Barldey ju je nazvao drugi dan popodne. »Onda, stara moja, što je novo?«

»Ništa. Ti si mene nazvao.«

»Rekao sam ti da ne želim curu. Ti si se namjestila. Znala si kakav sam.«

»Aha, sigurno«, htjela je reći Carrie. »Znala sam da si plitak, beznačajni ženskar i baš sam zato htjela izići s tobom.«

Ali mu nije relda.

»Nisam spavao s njom. Nisam je čak ni poljubio«, rekao je Barldey. »Svejedno mi je. Više je nikad neću vidjeti, ako ti tako hoćeš.«

»Jebe mi se.« I zastrašujuće je bilo to što je tako doista mislila.

Onda su još četiri sata raspravljali o Barkleyjevim slikama. »Tako bih mogao cijeli dan, svaki dan«, rekao je Barldey. »Ovo je mnogo bolje od seksa.«

VELIKI NE-VARALICA

»Jedino nam je još ostao posao«, rekao je Robert, 42, izdavač. »Toliko ima posla, tko još ima vremena za ljubav?«

Robert je ispričao kako je nedavno bio u vezi sa ženom koja mu se doista svidjela, ali nakon mjesec i pol bilo je jasno da neće uspjeti. »Stalno sam bio na nekom njezinom malom testu. Recimo, da bismo izišli u petak, morao bih se javiti u srijedu. Ali u srijedu meni možda ne bi bilo ni do čega, pomišljao bih na samoubojstvo i sam Bog zna kako ću se osjećati u petak. Ona je htjela nekog tko će biti stvarno lud za njom. To razumijem. Ali ja se ne mogu praviti da osjećam nešto što ne osjećam.«

»Naravno, još smo dobri prijatelji«, dodao je. »Stalno se viđamo. Ali se više ne ševimo.«

NARCIS U FOUR SEASONS

Jedne nedjelje navečer bila sam na dobrotvornoj zabavi u Four Seasons. Tema je bila »Oda ljubavi«. Svaki je stol dobio ime po nekom slavnom paru. Bili su tu Tammy Faye i Jim Bakker, Narcis i njegov odraz, Katarina Velika i njezin konj, Michael Jackson i prijatelji. Al dAmato sjedio je za stolom koji se zvao Bill i Hillary. Na svakom je stolu bio aranžman od prikladnih sitnica. Recimo: za stolom Tammy Faye Bakker bile su lažne trepavice, plavo sjenilo i svijeće u obliku ruža. Stol Michaela Jacksona krasili su plišani gorila i krema za lice Porcelana.

Bob Pittman je bio tamo. »Ljubav nije izumrla, ali je izumrlo pušenje«, rekao je Bob, smiješeći se, dok je njegova žena Sandy stajala kraj njega, a ja sam iza umjetnog bilja pokušavala sakriti cigaretu. Sandy je rekla da će planinariti u Novoj Gvineji i da je neće biti nekoliko tjedana.

Doma sam išla sama, ali neposredno prije nego što sam otišla, netko mi je dodao donju čeljust konja sa stola Katarine Velike.

LJUBAV U BOWERY BARU, EPILOG

Donovan Leitch ustao je od stola Francisa Forda Coppole i prišao mi. »O ne«, rekao je. »Ja stvarno vjerujem da ljubav sve osvaja. Nekad joj jednostavno moraš dati prostora.« A baš to nedostaje na Manhattanu. A, da. Bob i Sandy se rastaju.

2

Svingerski seks?**Ne, hvala...**

Sve je počelo kao i uvijek: prilično nedužno. Sjedila sam u stanu, jela krekeri i sardine kad me nazvao znanac. Njegov prijatelj je nedavno bio u Le Trapezeu, seks klubu samo za parove, i zapanjio se. Zgrozio. Ljudi su bili goli i ševili su se — pred njima. Za razliku od S&M klubova, gdje nema pravog seksa, ovo je bila prava, sočna predstava. Njegova se cura prestravila — makar joj se »nekako svidjelo« kad ju je dotaknula neka gola žena. To on veli. Zapravo, jako se zagrijao pa nije htio da pišem o tome jer se bojao kako će, kao i sva pristojna mjesta u New Yorku, publicitet uništiti i ovo.

Počela sam svašta zamišljati: krasna, čvrsta mlada tijela. Stidljivo dodirivanje. Djevojke duge, valovite svijetle kose s vijencima od listova vinove loze. Mladići savršeno bijelih zubi u pregačicama od listova vinove loze. Ušli bismo u svojoj odjeći, a izišli prosvijetljeni.

Klupska automatska sekretarica vratila me u sadašnjost.

»U Le Trapezeu nema neznanaca, tu su samo prijatelji koje još niste upoznali«, rekao je glas nedefiniranog spola koji je dodao da imaju »šank i topli i hladni švedski stol« — što rijetko povezujem sa seksom i golotinjom. Za proslavu Dana zahvalnosti. »Orijentalna noć« bit će 19. studenoga. Zvučalo je zanimljivo, ali se pokazalo da Orijentalna noć znači orijentalnu hranu, a ne orijentalne ljude.

Morala sam odmah od svega odustati. Morala sam poslušati zastrašujuće uspaljenu Sallie Tisdale koja u svom yuppiejevskom porniću *Šapći mi prostote* oduševljeno piše o javnom, grupnom seksu: »To je tabu u pravom smislu te riječi... Ako se u seks klubovima doista događa ono što žele, onda će doći do sloma. Da, kako sam se bojala, srušit će se granice... Sredina neće izdržati.« Morala sam se zapitati: što je u tome zabavno?

Ali morala sam se sama uvjeriti. I tako su za sljedeću srijedu navečer u mom kalendaru bile zapisane dvije stvari: 21.00 večera u čast modnog kreatora Karla Lagerfelda, Bowery bar; 23.00, seks klub Le Trapeze, 27. ulica, istok.

NEUREDNE ŽENE; DOKOLJENKE

Svi, čini se, vole razgovarati o seksu, a ni Lagerfeldova večera, prepuna glamuroznih manekenki i urednika modnih časopisa s pokrivenim troškovima, nije bila iznimka. Zapravo, na našem kraju stola bila je prava ludnica. Jedna predivna mlada žena, tamne kovrčave kose, koja se ponašala kao da je najpametnija na svijetu, onako kako to samo dvadesetogodišnjaci znaju, tvrdila je da se želi zabavljati u topless barovima, ali samo u »rupama kao što je Billy's Topless« jer su tamo cure »prave«.

Onda su se svi složili da su male grudi bolje od umjetnih i provedena je anketa: Tko je od muškaraca za stolom stvarno bio sa ženom sa silikonskim implantatima? Iako to nitko nije priznao, jedan muškarac, umjetnik u srednjim tridesetima, nije zanijekao dovoljno jako.

»Probao si«, optužio ga je drugi muškarac, uspješni hotelijer andeoskog lica, »a najgore je to što ti se... svidjelo.«

»Ne, nije«, bunio se umjetnik. »Ali mi nije smetalo.« Na sreću, stiglo je predjelo i svi su natočili vino u čaše.

Sljedeća runda: Jesu li neuredne žene bolje u krevetu? Hotelijer je imao svoju teoriju: »Kad uđeš u ženin stan i ako je sve- na svom mjestu, znaš da neće htjeti ostati u krevetu cijeli dan, naručiti hranu iz kineskog restorana i jesti u krevetu. Morat ćeš ustati i jesti prepečenac za kuhinjskim stolom.«

Nisam bila sigurna kako bih na to odgovorila jer sam ja doslovce najneurednija osoba na svijetu. I vjerojatno pod mojim krevetom još ima prastare ambalaže piletine-specijal generala Tsoa. Na žalost, sve sam pojela sama. Toliko o toj teoriji.

Posluženi su odresci. »Ja stvarno poludim«, rekao je umjetnik, »kad vidim ženu u škotskoj suknji i dokoljen-kama. Poslije toga ne mogu cijeli dan raditi.«

»Ne«, uzvratilo je hotelijer, »najgore je kad pratiš neku ženu niz ulicu, a ona se okrene i vidiš da je onoliko lijepa koliko si očekivao. U tom trenutku ona predstavlja sve što nikad u životu nećeš imati.«

Umjetnik se nagnuo naprijed. »Jednom zbog žene nisam radio pet godina«, rekao je.

Tišina. To nitko nije mogao nadjačati.

Stigao je mousse od čokolade, a s njim i moj pratitelj u Le Trapeze. S obzirom na to da u Le Trapeze mogu ući samo parovi — a to znači muškarac i žena — pozvala sam svog zadnjeg bivšeg, Sama, investicijskog bankara. Sam je bio dobar izbor jer, prvo, nikog drugog nisam uspjela nagovoriti da iziđe sa mnom i drugo, on je već imao slično iskustvo: u pradavna vremena bio je u Platonovom utočištu. Prišla mu je nepoznata žena i izvukla mu onu stvar. Njegova je cura, čija je ideja bila da odu tamo, vrišteći pobjegla iz kluba.

Razgovor je skrenuo prema neizbježnom: kakvi ljudi idu u seks klub? Čini mi se da jedino ja nisam imala pojma. Iako nitko nije bio u seks klubu, svi za večerom odlučno su tvrdili da tamo idu »luzeri iz New Jerseyja«. Netko je istaknuo da u seks klub nećeš otići samo tako, bez dobrog izgovora, kao, recimo, zbog posla. Od razgovora se nisam osjećala ništa bolje. Zamolila sam konobara da mi donese tekilu.

Sam i ja smo krenuli. Čovjek koji piše o popularnoj kulturi dao nam je savjet. »Bit će grozno«, upozorio nas je, iako sam nikad nije bio na takvom mjestu, »ako ne preuzmete kontrolu. Morate imati kontrolu nad tim mjestom. Morate sami pokrenuti događaje.«

NOĆ SEKS-ZOMBIJA

Le Trapeze je u bijeloj zgradi prekrivenoj grafitima. Ulaz je diskretan, s okruglim metalnim rešetkama, prigradska verzija ulaza u hotel Rovalton. Jedan je par izlazio dok smo mi ulazili, a kad nas je žena ugledala, prekrila je lice ovratnikom.

»Je li zabavno?« pitala sam.

Prestravljeno me pogledala i otrčala u taksi.

Unutra je tamnokosi mladić u prugastoj ragbi majici sjedio u maloj kabini. Izgledao je kao da ima osamnaest godina. Nije podignuo pogled.

»Vama plaćamo ulaznicu?«

»Osamdeset pet dolara po paru.«

»Uzimate kartice?«

»Samo gotovinu.«

»Mogu li dobiti potvrdu?«

»Ne.«

Morali smo potpisati da ćemo poštovati pravila sigurnog seksa. Dobili smo privremene članske iskaznice na kojima su nas podsjetili da nišu dopušteni prostitucija, fotoaparati i kamere.

Iako sam očekivala uzavreli seks, prvo sam ugledala vrelu hranu na stolovima — odnosno već prije spomenuti topli i hladni švedski stol. Nitko nije jeo, a iznad stola je visio natpis: AKO ŽELITE JESTI MORATE POKRITI DONJI DIO TIJELA. Onda smo upoznali šefa, Boba, zdepastog, bradatog muškarca u kariranoj košulji i trapericama koji je izgledao kao voditelj trgovine kućnim ljubimcima u Ver-montu. Bob nam je rekao da je klub preživio petnaest godina zahvaljujući »diskreciji«. »Uz to«, dodao je, »ovdje ne znači ne.« Rekao nam je da se ne moramo brinuti što smo voajeri, većina ljudi tako počinje.

A što smo vidjeli? Eto, bila je tamo velika soba s golemim zračnim madracem na kojemu se nekoliko amorfnih parova pohotno bacilo na posao, - bio je tu »seksi stolac« (prazan) koji je izgledao poput pauka; debeljuškasta žena u ogrtaču sjedila je uz jacuzzi i pušik; nekoliko parova staklenih očiju [*Noć živih seks-zombija*, pomislila sam]; i mnogo muškaraca koji kao

da su s mukom obavljali svoju dužnost. Ali najviše je bilo onih prokletih stolova s kojih se sve pušilo (što li je samo bilo na njima — mini hrenovke?) i to je, nažalost, uglavnom sve što morate znati.

Le Trapeze je bio, da ostanemo u duhu francuskog, La Cradja.

Oko jedan su ljudi počeli odlaziti. Žena u ogrtaču obavijestila nas je da je iz okruga Nassau i preporučila nam da se vratimo u subotu. »U subotu su«, rekla je žena, »kanapei.« Nisam pitala govori li o klijenteli — bilo me strah da bi mogla govoriti o švedskom stolu.

PROSTOTE KOD MORTIMERA

Nekoliko dana poslije bila sam u ženskom društvu na objedu kod Mortimera. Opet je razgovor skrenuo prema seksu i mojim iskustvima u seks klubu.

»Nije ti se sviđalo?« pitala je Charlotte, engleska novinarka. »Ja bih vrlo rado otišla na takvo mjesto. Nisi se uzбудila dok si gledala sve te ljude koji se ševe oko tebe?«

»Mmne«, rekla sam trpajući u usta kukuruznu palačinku s lososovim kavijarom.

»Zašto?«

»Zapravo se nije imalo što vidjeti«, objasnila sam.

»A muškarci?«

»To je najgori dio«, rekla sam. »Pola ih je izgledalo kao psihijatri. Sad ću svaki put kad odem na terapiju zamišljati bradatog debelog muškarca kako leži gol, staklena pogleda na tepihu i uživa u jednosatnom pušenju. A on nikako da svrši.«

Da, rekla sam Charlotte, skinuli smo se — ali smo imali ručnike. Ne, nismo se seksali. Ne, nisam se zapalila čak ni kad je visoka, privlačna, tamnokosa žena srednjih tridesetih upala u gužvu i izazvala komešanje u sobi. Pokazala je stražnjicu kao majmun, a za nekoliko minuta izgubila se u spletu ruku i nogu. To je trebalo biti seksi, a mene je podsjećalo jedino na dokumentarce o parenju pavijana na *National Geographicu*.

Zapravo, egzibicionizam i voajerizam ne pripadaju mainstreamu. Pa tako ni S&M, bez obzira na to što ste negdje mogli pročitati. U klubovima se, uostalom, problem svodi na ljude. Sve su to glumice koje nikako ne pronalaze posao, propali operni pjevači, slikari i pisci, muškarci na nižim položajima u upravi koji nikad neće stići do sredine. Ljudi koji će vas, uspiju li vas priklještititi za šankom, držati kao taoce i pričati vam priče o bivšim ženama i probavnim problemima. Ti se ljudi nisu srodili sa sustavom. Ljudi na rubu — u seksu i životu. I nisu nužno ljudi s kojima biste poželjeli podijeliti svoje intimne maštarije.

Nisu svi u Le Trapezeu bili blijedi, zdepasti seks-zom-biji: prije nego što smo otišli iz kluba, Sam i ja naletjeli smo u garderobi na visoku ženu koja je plijenila pozornost i njezinog pratioca. Muškarac je imao sveameričko lice jasnih crta i bio je pričljiv: rekao je da je s Manhattana i da je nedavno osnovao svoju tvrtku. Njih dvoje su kolege, rekao je. Dok je žena navlačila žuti poslovni kostim, muškarac se nasmiješio i rekao: »Večeras je ispunila svoje fantazije.« Žena ga je bijesno pogledala i pobjegla iz garderobe.

Nekoliko dana poslije nazvao je Sam, a ja sam počela vrištati na njega. Onda je pitao nije li sve to bila moja ideja?

I pitao jesam li išta naučila?

Jesam, rekla sam. Rekla sam da sam naučila da je, kad je o seksu riječ, doma ipak najljepše.

A ti si to znao, jelda? Jelda? Sam?

3

Voljele smo serijskog ljubavnika

Nedugo je, jednoga popodneva, sedam žena na Manhatta-nu uz vino, sir i cigarete živo raspravljalo o svojoj dodirnoj točki: muškarcu. Točnije, najpoželjnijem neženji s Man-hattana kojega ćemo nazvati Tom Peri.

Tom Peri ima četrdeset tri godine, visok je 1,80, ima ravnu smeđu kosu. U njegovu izgledu nema ničeg posebnog, samo je prije nekoliko godina volio nositi crna Arma-nijeva odijela koja je kombinirao sa šašavim naramenicama. Potomak bogatih tvorničara, odrastao na Petoj aveniji i u Bedfordu, New York. Živi u modernom neboderu na Petoj aveniji.

Posljednjih petnaest godina Peri, kojega gotovo svi spominju samo po prezimenu, postao je newyorska legenda. Ne može se reći da je ženskar jer se stvarno trudi oženiti. Peri je jedan od najuspješnijih serijskih ljubavnika u gradu s prosječno dvanaest »veza« godišnje. Ali nakon dva dana ili dva mjeseca događa se neizbježno. Nešto krene naopako i on kaže »dobio sam nogu«.

Za jednu vrstu žena — one oko tridesete, ambiciozne, na dobrom položaju u društvu — izlasci s Perijem, ili izbjegavanje njegovih udvaranja, postali su poput obreda inicijacije, nešto poput prve vožnje u limuzini i prve krađe istodobno.

Peri se ističe čak i među drugim ozloglašanim ženska-rima u gradu. S jedne strane, čini se da ima mnogo manje aduta. Ne izgleda ni plemićki lijepo kako grof Erik Wa-chtmeister, a nema ni novca kao Mort Zuckerman.

A što to onda Peri ima?

Sve žene s kojima sam razgovarala imale su vezu s Perijem — ili intimnu ili su bile predmetom njegove uspaljene ljubavi — i svaka kaže da ga je ostavila. Nijedna nije odbila moju molbu da razgovaramo o Periju. Svaka žena je, možda, imala nešto... neriješeno s Perijem. Možda su htjele da im se vrati. Možda su htjele da umre.

»KAO DARYL VAN HORNE«

Našle smo se kod Sare, filmašice koja je nekad bila manekenka, »sve dok mi nije postalo dosta sranja i dok nisam dobila dvadeset kila«. Na sebi je imala taman prugasti kostim. »Kad pogledaš popis muškaraca s kojima si izlazila, Peri jedini nema smisla«, rekla je. »Samo pomisliš — što je to trebalo biti?«

Ali prije nego što smo uopće došle do sočnih detalja, otkrile smo nešto uznemirujuće. Iako se nijedna mjesecima nije čula s Perijem, tog je jutra nazvao četiri.

»Mislim da ništa ne zna, mislim da je to obična podudarnost«, rekla je Magda. Magda i Peri su godinama prijatelji — zapravo, većina njezinih prijateljica su bivše Pe-rijeve cure koje je upoznala preko njega.

»On zna sve o nama«, rekla je jedna. »On je kao DarYl Van Horne iz *Vještica iz Eastwicka*.«

»Pohotni Van Horne«, dodala je druga. Otvorile smo vino.

»Sad ću vam reći što je s Perijem«, rekla je Sarah. »On je tako šarmantan jer je, kad ga tek upoznaš, suvisao, zabavan — i uvijek slobodan jer ne radi. A ima li išta zabavnije od frajera koji kaže: 'Nađimo se za ručak'. Onda se ti vratiš na posao, a on ti veli: 'Vidimo se na koktelu u šest?' Kad ste zadnji put izlazile s komadom koji vas stvarno želi vidjeti triput dnevno?«

»Riječ 'koktel' je prepuna značenja«, rekla je Magda. »Kao Katherine Hepburn i Cary Grant.« Jackie, urednica časopisa, rekla je: »Kad sam ga upoznala, odmah smo počeli izlaziti — pet večeri u tjednu. On te jednostavno ne pušta na miru.«

»On je pametan. Voli telefon«, rekla je Sarah. »Sto ženi, pomislit ćete, govori: on se stvarno zapalio za mene jer me zove deset puta dnevno. A onda počineš zanemarivati činjenicu da je smiješan.«

»Onda mu pogledaš naramenice i pomisliš: o Bože moj«, rekla je Maeve, pjesnikinja napola irskog podrijetla.

»Onda počneš primjećivati da nije zabavan«, rekla je Sarah. »Ima dobru zalihu viceva, ali kad ih sve čuješ milijunu put, počnu ti stvarno ići na živce. To je kao omča. Samom sebi stavlja omču oko vrata.«

»Rekao mi je da sam jedina djevojka s kojom je izlazio koja je razumjela njegove viceve«, rekla je Maeve, »a meni nisu bili smiješni.«

»A kad vidiš njegov stan. Onih dvadeset pet vratara — kakvog to smisla ima?«

»Pitaš se zašto ne izbaci sav namještaj i ne ode po novi u Door Store.«

»Jednom mi je pokazao kolutove za ubruse koje je dobio. Svi su bili u obliku lisica. Kao da će kolutovima za ubruse osvojiti djevojku.«

PRVI IZLAZAK: 44

A kako sve počinje?

Jackiena je priča tipična. »Čekala sam za stolom u Blue Ribbonu«, rekla je. »Prišao mi je i počeo pričati. Odmah je bio zabavan. Pomislila sam, Bože dragi, pa stvarno se kužimo. Ali vjerojatno se nikad više nećemo čuti.« Svi su kimali. Napokon, nismo li svi to prošli?

»Nazvao je oko osam ujutro«, rekla je Jackie.

»Može ručak?« pitao je. Odmah sljedeći dan pozove te u 44.«

Sapphire, plavokosa rastavljena mama, nasmijala se. »Mene je u 44 odveo tek drugi dan.«

»Dok još misliš da je zabavan i pametan, pozove te na vikend«, rekla je Jackie.

»Zaprosio me deseti dan ili tu negdje«, rekla je Sarah. »To je prilično brzo, čak i za njega.«

»Pozvao me roditeljima na večeru već na trećem izlasku«, rekla je Britta, visoka, vitka i dugonoga brineta, agentica za fotografiju i sretno udana. »Samo ja, njegovi roditelji i batler. Drugi dan sam, sjećam se, sjedila na njegovom krevetu, a on mi je pokazivao svoje filmove iz djetinjstva. Molio me da se udam za njega. Rekao je: 'Gle, mogu biti ozbiljan'. A onda je naručio neko kinesko jelo sa sirom. Pomislila sam: da se udam za tebe? Jesi se ti napužio?« Ramona je uzdahnula. »S druge strane, ja sam baš prekinula s dečkom i bila sam jako uznemirena. On je uvijek bio uz mene.«

Počeo se nazirati princip. Žene koje su izlazile s Peri-jem baš su ostavile muža ili dečka kad ih je Peri pronašao. Ili su one pronašle njega?

»On je muškarac za oporavak«, rekla je Sarah na kraju. »Kao: 'Oprosti, slomljena si? Idemo se zbližiti'.«

»On je emocionalni 'Mayflower'«, rekla je Maeve. »On prevozi žene s točke A na točku B. Dođeš do Plymouth Rocka i osjećaš se mnogo bolje.«

Njegova sposobnost za sućut bila je početna točka. Povremeno bi se čula rečenica »on je kao žensko«. »Čita više modnih časopisa od većine žena«, rekla je Sapphire, »i ima mnogo više volje za tvoje bitke nego za svoje«.

»Jako je siguran u sebe«, nastavila je Maeve. »Mislim da je pogrešno kad se muškarci predstavljaju kao nemoćni idioti koji si ni sokne ne mogu pronaći. Peri kaže: 'Ja sam siguran. Osloni se na mene.' A ti pomišljaš: kakvo olakšanje! To je stvarno sve što žena može poželjeti. Većina muškaraca to ne razumije. Peri je bar dovoljno pametan da na to ne utječe.« A onda seks. »U krevetu je strašan«, rekla je Sarah.

»Nevjerojatno se dobro ševi«, rekla je Sapphire.

»Ti misliš da je strašan?« pitala je Jackie. »Meni je bio mrak. Možemo li razgovarati o njegovim nogama?«

Ipak, čini se da je, kako sada stvari stoje, Peri utjelovljenje dviju stvari koje žene, kako kažu, najviše žele — komada koji zna razgovarati i razumije kao žena, ali u krevetu zna biti muškarac. Pa što onda ne valja?

PERI: BITNA JE VELIČINA

ide ovako«, rekla je Maeve. »Dok si neurotična i luda, on je sjajan. Ali čim riješi sve tvoje probleme, problem postaje on.«

»Postaje nevjerojatno zao«, rekla je jedna od njih. A ostale su kimnule.

»Jednom«, rekla je Jackie, »kad sam rekla da nosim 38, Peri je rekao: 'Ni slučajno ne nosiš 38. Ti nosiš bar 40. Znam kako izgleda 38 i, vjeruj mi, ti ni slučajno ne nosiš 38'.«

»Uvijek mi je govorio da moram smršaviti sedam kila«, rekla je Sarah, »a nikad nisam bila mršavija nego onda kad sam bila s njim.«

»Kad muškarci počnu ženama govoriti da moraju smršaviti, oni, mislim, pokušavaju skrenuti pozornost sa svojeg manjka centimetara«, rekla je suho jedna od prisutnih žena.

Maeve se sjetila skijanja u Sun Vallevju. »Peri je sve napravio kako treba. Kupio je karte, rezervirao apartman. Trebalo je biti sjajno.« Ali počeli su se svađati još na putu do uzletišta — htjeli su sjediti na istoj strani. Kad su ušli u zrakoplov, stjuardesa ih je morala razdvojiti.

(»U tom smo se trenutku svađali oko toga tko će imati više zraka«, relda je Maeve.) Svađali su se na skijalištu. Drugoga se dana Maeve počela pakirati. »Rekao je: 'Ha, ha, ha, vani je mećava, ne možeš otići'«, sjećala se Maeve. »Relda sam: 'Ha, ha, ha, idem na autobus.'« Mjesec dana poslije Maeve se vratila mužu. Njezina situacija nije bila neobična — mnoge su žene na kraju ostavile Perija i vratile se muškarcu s kojim su prekinule.

Ali to ne znači da je Peri otišao. »Faksovi, pisma i stotine telefonskih poziva«, rekla je Sapphire. »Bilo je grozno. On ima široko srce i bit će krasan jednoga dana.«

»Sačuvala sam sva njegova pisma«, rekla je Sarah. »Bila su tako dirljiva. Gotovo su se vidjeli tragovi suza na listovima.« Otišla je iz sobe i vratila se nekoliko sekunda poslije s pismom u ruci. Glasno je čitala: »'Ne duguješ mi svoju ljubav, ali se nadam da ćeš imati hrabrosti napraviti korak naprijed i prigrliti moju. Ne šaljem ti cvijeće jer ne želim da predmeti koje nisam sam stvorio dijele ili umanjuju tvoju ljubav.'« Sarah se smiješila.

»VJENČAT ĆEMO SE«

U postperijejskom razdoblju sve su žene bile dobro. Jackie je izlazila s osobnim trenerom, Magda je objavila prvi roman, Ramona se udala i zatrudnjela, Maeve je otvorila kafić, Sapphire je ponovno otkrila staru ljubav, Sarah je relda da je sretna i da progoni dvadesetsedmogodišnjeg ljepotana.

A Peri se nedavno odselio u inozemstvo u potrazi za novim bračnim prigodama. Jedna je žena čula da ga je nogirala Engleskinja koja se zapravo htjela udati za vojvodu. »Uvijek izlazi s krivim ženama«, rekla je Sapphire.

Prije šest mjeseci Peri je došao u posjet i izveo Saru na večeru. »Primio me za ruku«, rekla je, »i rekao prijatelju: 'Ona je jedina žena koju sam ikad volio.' U spomen na stara vremena došla sam u njegov stan na piće, a on me zaprosio tako ozbiljno da nisam mogla vjerovati. Mislila sam da laže. Pa sam ga odlučila mučiti.

Rekao mi je: 'Ne želim da se viđaš s drugim muškarcima, a ja se neću viđati s drugim ženama. Pristala sam razmišljajući: kako će to funkcionirati? On živi u Europi, a ja u New Yorku. Ali sljedeće me jutro nazvao i rekao: 'Valjda ti je jasno da si sad moja cura.'

Rekla sam: dobro, Peri, OK.'«

Vratio se u Europu, a Sarah je, kako je ispričala, sve zaboravila. Jedno jutro bila je u krevetu s novim dečkom kad je zazvonio telefon. Peri. Dok je Sarah razgovarala s njim, dečko je pitao: 'Hoćeš kavu?' Peri je poludio.

»Tko je to?« pitao je.

»Prijatelj«, rekla je Sarah.

»U deset ujutro? Spavaš s drugim? Vjenčat ćemo se, a ti spavaš s drugim?« Spustio je slušalicu, ali je opet nazvao tjedan dana poslije.

»Jesi li spremna?« pitao je.

»Za što?« uzvratila je Sarah.

»Vjenčat ćemo se, ne? Nemaš valjda drugoga?«

»Čuj, Peri, ne vidim prsten na ruci«, rekla je Sarah. »Zašto ne pošalješ kurira do Harryja Winstona da nešto izabere pa ćemo onda razgovarati.«

Peri nikad nije nazvao Harryja Winstona i još mjesecima nije nazvao Saru. Ona je rekla da joj na svoj način nedostaje. »Obožavam ga«, rekla je. »Žalim ga jer je totalno sjeban.«

Vani se mračilo, ali nitko nije htio otići. Sve su željele ostati, zanesene idejom o muškarcu poput Toma Perija, ali da ne bude Tom Peri.

4

Manhattanski brak: Nikad udane žene, otrovni neženje

Neki dan sam bila na objedu. Zlobno sam tračala s muškarcem kojeg sam tek upoznala. Razgovarali smo o zajedničkim prijateljima, o paru. On je poznavao muža, a ja ženu. Ja nikad nisam upoznala muža, a ženu nisam vidjela godinama (tek povremeno bih je srela na ulici), ali sam, kao i obično, znala sve o njihovu životu.

»Loše će završiti«, rekla sam. »On je naivan. Poljski miš. Došao je iz Bostona i nije znao ništa o njoj, a ona je iskoristila priliku. Već je promijenila toliko muškaraca u New Yorku i bila je na zlu glasu. Nitko iz New Yorka ne bi je oženio.«

Navalila sam na prženu piletinu, podgrijavajući temu. »Žene u New Yorku znaju. Znaju kad se moraju udati i onda to naprave. Možda su spavale s previše muškaraca ili znaju da nikad neće napredovati na poslu ili možda doista žele djecu. Dotad odgađaju koliko mogu. Zatim dođe taj trenutak, i ako ga ne iskoriste...« Slegnula sam ramenima. »To je to. Možda se nikad ne udaju.«

Drugi tip za stolom, poslovnijak, ludo zaljubljeni tata iz Westchestera, sablažnjeno nas je gledao. »A ljubav?« pitao je.

Sažalno sam ga pogledala. »Mislim da toga nema.«

Kad je riječ o pronalaženju bračnog partnera, New York ima svoje posebno okrutne rituale parenja, zamršene i uzvišene baš kao u romanu Edith Wharton. Svi znaju pravila — ali nitko ne želi o njima razgovarati. Zato se u New Yorku razvila posebna vrsta neudanih žena: pametne, privlačne, uspješne i... nikad udane. Ona je u kasnim tridesetim ili zakoračila u četrdesete i, ako od empirijskoga znanja ima ikakve koristi, vjerojatno se nikad neće udati.

To nije statistika. Ni iznimka. Svi znamo za uspješnog scenarista koji je oženio lijepu, nekoliko godina stariju modnu kreatoricu. Ali kad si lijep, uspješan i bogat i kad »znaš svakoga«, normalna se pravila ne mogu primijeniti.

A što ako, s druge strane, imaš četrdeset, zgodna si televizijska producentica ili imaš vlastitu PR tvrtku, ali još živiš u malom stanu i spavaš na kauču za razvlačenje: ekvivalent Mary Tyler Moore devedesetih? Osim ako, za razliku od Mary Tyler Moore, nisi već spavala sa svim muškarcima koji su te zanimali umjesto da ih čedno baciš van u 00.02? Što se događa s takvim ženama?

U ovom gradu ima nekoliko tisuća ili nekoliko desetaka tisuća ovakvih žena. Svi poznajemo mnoge od njih i svi se slažemo da su sjajne. Putuju, plaćaju poreze, potrošit će 400 dolara na par Manolo Blahnik sandala s remenčićima.

»Tim ženama ništa ne fali«, rekao je Jerry, 39, pravnik koji je slučajno oženio jednu od takvih zgodnih žena, tri godine stariju od sebe. »Nisu ni lude ni neurotične. Nisu iz *Kobne privlačnosti*.« Jerry je zastao. »Zašto poznajem toliko sjajnih neudanih žena, a nijednog sjajnog muškarca? Budimo iskreni, newyorski neženje su odvratni.«

»Pogodba je ovakva«, rekao je Jerry. »Ženama koje se žele udati New York nudi bezbrojne mogućnosti. Tako, između dvadeset šeste i trideset pete. Ili možda trideset šeste.« Složili smo se da se žena koja je jednom bila udana uvijek može ponovno udati. Moglo bi se reći da talcve znaju sklopiti posao.

»Ali odjednom, kad žena navrši trideset sedam ili trideset osam, javlja se... ono«, rekao je.

»Prtljaga. Predugo se motaju ovuda. Njihova prošlost radi protiv njih. Da sam samac i da otkrijem da je žena izlazila s Mortom Zucker-manom ili 'Marvinom' (izdavačem) — poznatim kao M&M — ništa od toga. Tko bi želio biti dvadeseti? A ako mi pokuša prodati koji od onih štoseva kao što su izvanbračna djeca ili boravci na rehabilitaciji — onda je to problem.«

Jerry je ispričao priču: prošlo ljeto bio je na večeri u Hamptonsu. Gosti su bili s televizije i filma. On i njegova žena pokušavali su namjestiti četrdesetogodišnju bivšu manekenku frajeru

koji se baš rastao. Njih dvoje su razgovarali, a onda je netko spomenuo Morta Zuckermana, zatim i Marvina, a onda su Jerry i njegova žena odjednom primijetili kako čovjek odlazi.

»U New Yorku postoji popis otrovnih neženja«, rekao je Jerry, »i svi su smrtonosni.«
Poslije sam tu priču ispričala Anni koja ima trideset šest godina i obično se ne slaže ni sa čime što muškarci kažu. Svi dečki hoće spavati s njom, a ona ih stalno optužuje da su plitki. Izlazila je s M&M-om i poznaje Jerryja. Kad sam joj to ispričala, vrisnula je. »Jerry je ljubomoran. Htio bi biti poput njih, ali nema dovoljno novca ni moći da to izvede. Zagrebi ispod površine i svaki frajer u New Yorku želi biti Mort Zuckerman.«

I George, trideset sedam, investicijski bankar, misli da su otrovni neženje problem. »Ti frajeri — plastični kirurg, onaj urednik *Timesa* ili luđak koji ima klinike za liječenje neplodnosti — svi oni izvode istu grupu žena i nikad se ne miču«, rekao je. »Točno, kad bih sreo ženu koja je izlazila sa svima njima, ne bi mi se svidjelo.«

DJECA — ILI DONJE RUBLJE?

»Ako si Diane Sawyer uvijek ćeš se moći udati«, rekao je George. »Ali čak i žene koje su za čistu peticu ili minus peticu, mogu pogriješiti. Problem je u tome što se ljudi u New Yorku sami svrstavaju u sve manje skupine. Imaš posla s ljudima s velikim povlasticama i nevjerovatno visokim standardom.

A ipak, svi su oni tvoji prijatelji. Pogledaj sebe«, rekao je George. »S muškarcima s kojima si izlazila sve je u redu, ali ti mi uvijek govorimo sranja o njima.«

To je istina. Svi su moji dečki bili na svoj način divni, ali su moji prijatelji svakome od njih pronašli manu, nemilosrdno me daveći jer se mirim s manama, po meni oprostivim, koje su oni pronalazili. Sad sam napokon sama i svi su moji prijatelji sretni.

Dva dana poslije srela sam Georgea na tulumu. »Problem je u djeci«, rekao je. »Ako se želiš vjenčati, to znači da ćeš imati djecu, a to ne želiš s nekim tko ima više od trideset pet jer onda moraš odmah imati dijete i u tome je cijeli problem.«

Odlučila sam provjeriti teoriju kod Petera, 42, pisca s kojim sam dvaput bila vani. Složio se s Georgeom. »U pitanju su godine i biologija«, rekao je. »Jednostavno ne razumiješ koliko je snažna početna privlačnost žene u godinama kad može roditi. Kod starijih žena, oko četrdesete, bit će teže jer njihova početna privlačnost nije tako jaka. Moraš se dugo viđati s njima da bi poželio s njima spavati, a onda se javlja drugi problem.«

Seksi rublje, možda?

»Mislim da je problem neudanih, starijih žena najveći problem u New Yorku«, ispalio je Peter, a zatim zamišljeno dodao: »Muči tolike žene, a mnoge odbijaju prihvatiti istinu.«

Peter je ispričao priču. Ima prijateljicu kojoj je četrdeset jedna godina. Uvijek je izlazila s jako seksi dečkima i jednostavno se dobro zabavljala. Zatim je izišla s frajerom od dvadeset koji joj se nemilosrdno narugao. Poslije toga je izišla s još jednim seksi tipom svojih godina, a on ju je ostavio. Odjednom više nije mogla izlaziti. Doživjela je totalni fizički slom, nije uspjela sačuvati posao i morala se odseliti u lowu k majci. To je i više od najgore noćne more svake žene, ali se zbog takve priče muškarci ne osjećaju loše.

ROGEROVA VIZIJA

Roger je sjedio u restoranu na Upper East Sideu, osjećao se dobro i pio crno vino. Ima trideset devet godina, vlastitu zakladu i živi u Park aveniji u sedmerosobnom stanu. Razmišljao je o onome što ja nazivam promjenom moći u srednjim tridesetima.

»Dok si mlad i imaš dvadeset godina ili si tek zakoračio u tridesetu, žene kontroliraju vezu«, objasnio je Roger. »Do trenutka kad postaneš poželjni neženja na pragu četrdesete, osjećaš se kao da su te žene proždrlе.« Drugim riječima, muškarac odjednom ima vlast. To se može dogoditi preko noći.

Roger je rekao kako je te večeri bio na koktelu i, kad je ušao, ugledao je sedam slobodnih

žena od trideset pet do četrdeset godina, sve plavuše s Upper East Sidea, u crnim koktel haljinama, sve jedna pametnija od druge. »Znaš da ne možeš reći ništa pogrešno«, rekao je Roger. »Kod žena se očaj miješa s naponom seksualne moći. To je prevrtljiva kombinacija. U očima im vidiš želju za posjedovanjem po svaku cijenu pomiješanu sa zdravim poštovanjem prema gotovini — i čini ti se da će te secirati čim odeš iz prostorije. Najgore je što je većina tih žena stvarno zanimljiva jer se nisu olako udale. Ali kad muškarac vidi taj pogled — kako bi mogao osjetiti strast?«

Vratimo se Peteru, koji je bijesnio na Aleca Baldwina. »Problem je u očekivanjima. Starije žene ne žele se pomiriti s onim što im je još dostupno. Ne mogu pronaći cool i vitalnog tipa pa vele jebeš ga — radije ću biti sama. Ne, nije mi žao nikoga tko ima neostvarive nade. Zao mi je gubitnik koje te žene neće ni pogledati. One zapravo žele Aleca Baldwina. Nema žene u New Yorku koja nije odbila deset divnih muškaraca punih ljubavi jer su bili predebeli ili nisu bili dovoljno jaki ili nisu bili dovoljno bogati ili nisu bili dovoljno indiferentni. Ali one stvarno seksi tipove za kojima žene čeznu zanimaju djevojke oko dvadeset pete.«

Peter je sad već gotovo urlao. »Zašto se te žene ne žele udati za debelog čovjeka? Zašto se ne udaju za golemu, debelu bačvu masti?«

SJAJNI PRIJATELJI, ŠUGAVI MUŽEVI

To sam pitanje postavila Charlotte, engleskoj novinarki. »Reći ću ti zašto«, rekla je. »Izlazila sam s nekima od njih — niskima, debelima i ružnima — i nema razlike. Nemaju poštovanja i vide samo sebe baš kao i oni koji izgledaju dobro. Kad prijeđeš trideset petu i ne udaš se počinješ misliti: a zašto bih se skrasila?« rekla je Charlotte. Ona je baš odbila izlazak s divnim poželjnim, nedavno rastavljenim četrdesetjednogodišnjim bankarom jer mu je mali bio premali. »Kao mali prst«, uzdahnula je.

Ubacila se Sarah. Baš je dobila novac za prvi neovisan film i bila je oduševljena. »Znaš, ta priča o ženama koje se ne mogu udati. Ne mogu se pomiriti s tako ograničenim razmišljanjem. Ako želiš uhvatiti muškarca, moraš ušut-jeti. Moraš samo sjediti, šutjeti i slagati se sa svim što kažu.«

Na sreću, nazvala je moja prijateljica Amalita i sve mi objasnila. Objasnila mi je zašto su divne žene često same i zašto nisu sretne, ali ni pretjerano očajne. »O, srce«, gugutala je u telefon. Bila je dobro raspoložena jer se po-seksala večer prije s dvadesetčetverogodišnjim studentom prava. »Svi znaju da su muškarci u New Yorku sjajni prijatelji i šugavi muževi. U Južnoj Americi, odakle sam ja, kažu: bolje sam nego u lošem društvu.«

5

Upoznajte se s muškarcima koji spavaju s manekenkama!

Osjetilo se blago komešanje kad je nedavno, bio je petak, »Gregory Roque«, filmaš iz podzemlja, ušao u Bowery bar. Autor tako kontroverznih filmova kao što su *G. R. F. [Gerald Rudolph Ford]* i *Majmuni*, g. Roque je bio u izlizanom sakou od tvida i pognute glave. Okruživalo ga je jato od šest mladih žena, manekenki iz poznate agencije. Sve su imale manje od dvadeset jedne godine (dvije su imale samo šesnaest), a većina nikad nije vidjela Roqueove filmove i, iskreno, nisu ih ni najmanje zanimali.

Kao dva mala remorkera koji su vukli i čuvali jato stajali su 'modelari' Jack i Ben — samostalni investitori tek zakoračili u tridesete — muškarci neizražajnih crta, osim sjekutića na jednom i kose ošišane u ježeka na drugom.

Na prvi se pogled činilo da su veseli. Djevojke su se smijale. G. Roque je sjedio na klupici, uz njega su bile njegove ljepotice, a dvojica mladih muškaraca sjedila su na stolcima sa strane, kao da žele odvratiti nedobrodošle nasrtljivce koji bi mogli pokušati razgovarati s g. Roqueom ili, još gore, ukrasti jednu od djevojaka.

G. Roque bi se nagnuo prema jednoj ili drugoj djevojci i započinjao nevezane razgovore. Mladići su bili živahni. Ali nije sve bilo tako čarobno kako se činilo. S jedne strane, kad biste bolje pogledali djevojke, vidjeli biste kako im se niz obraze, poput starosti, spušta dosada. Nisu imale što reći g. Roqueu, a još manje jedna drugoj. Ali svi za stolom imali su posla i to su i radili. Tako su sjedili satima, izgledali glamurozno i, nakon nekog vremena, ušli su u limuzinu g. Roquea i otišli u Tunnel gdje je g. Roque nezainteresirano plesao s jednom djevojkom, onda mu je postalo jasno da mu je dosadno pa je doma otišao sam. Cure su ostale još neko vrijeme, nafiksale se, a onda je Jack, onaj ošišan na ježeka, zgrabio jednu i rekao: »Glupa kurvo.« I ona je otišla s njim doma. Dao joj je još droge, a ona mu je popušila.

Takav se scenarij gotovo svake večeri događa u New Yorku u restoranima i klubovima. Tamo ćete posve sigurno pronaći prekrasne mlade modele koje lete u New York kao ptice, i njihove čuvare, muškarce poput Jacka i Bena koji su izlaske na piće i večeru, ili, uz različit uspjeh, zavođenje tih djevojaka gotovo pretvorili u zanimanje. Upoznajte modelare.

Modelari su posebna sorta. Korale iza ženskara koji će spavati s bilo kojim bićem u suknji. Modelari nisu opsjednuti ženama nego modelima. Vole ih zbog njihove ljepote i mrze zbog svega drugog. »Zbog gluposti, plitkosti, nedostatka vrlina, svega što donose«, kaže Jack. Modelari žive u svojevrsnom usporednom svemiru, između vlastitih planeta (Nobu, Bowery bar, Tabac, Flowers, Tunnel, Expo, Metropolis) i satelita (razni stanovi uglavnom u blizini trga Union, koje velike manekenske agencije unajmljuju za svoje modele) i božica (Linda, Naomi, Christy, Elle, Bridget).

Dobro došli u njihov svijet. Nije lijep.

MODELARI

Ne može svaki muškarac postati modelar. »Da biste osvojili manekenke, morate biti bogati, stvarno zgodni i/ili nekakav umjetnik«, kaže Barklev. On je umjetnik u usponu i ima lice Botticellijeva anđela uolcvireno svijetlom kosom. Sjedi u malom potkrovlju u Sohou, koje mir plaćaju roditelji, baš kao i sve ostale troškove, s obzirom da mu je otac magnat koji proizvodi vješalice za kapute u Minneapolisu. To je dobro za Barkleyja jer 'modelarstvo' nije jeftino — treba platiti pića u klubovima, večere, taksi od jednog kluba do drugog i drogu — uglavnom marihuanu, ali povremeno heroin i kokain. Za to treba i vremena — puno vremena. Barklevjevi roditelji misle da on slika, ali on je danju previše zaokupljen organiziranjem noći s modelima.

»Iskreno, pomalo me zbunjuje cijela ta priča o manekenkama«, kaže Barklev. Hoda potkrovljem u kožnim hlačama i bez košulje. Kosa mu je tek oprana, a na grudima ima nekakve tri dlačice. Modeli ga obožavaju. Misle da je seksi i zgodan. »Moraš se prema njima

ponašati isto kao prema običnim curama«, veli. Pali cigaretu i nastavlja: »Moraš znati upasti na neko mjesto i prići ravno najboljem komadu — inače si gotov. Kao i sa psima — ne smiješ pokazati strah.«

Zvoni telefon. Hannah. Snima reklame u Amsterdamu. Barklev uključuje zvučnik. Sama je i nafiksana. »Fališ mi, ljubavi«, mumlja. Njezin glas podsjeća na zmiju koja se pokušava izvući iz kože. »Da si sad tu, progutala bih ti ga cijelog. Aaaaaah. Ja to tako volim, ljubavi.«

»Vidiš?« pita Barklev. Razgovara s njom, provlači prste kroz kosu. Pali joint. »Pušim s tobom, ljubavi.«

»Postoje dvije vrste modelara — oni koji sklapaju poslove i oni koji ih ne sklapaju«, kaže Coerte Felske, autor *Plitkog čovjeka*, romana o muškarcu koji proganja manekenke.

Na čelu su supermodelari — muškarci koje možeš vidjeti u društvu Elle Macpherson, Bridget Hall, Naomi Campbell. »Takvih tipova ima gdje god se okupljaju manekenke — u Parizu, Milanu i Rimu«, kaže g. Felske. »Ti dečki imaju status u manekenskom svijetu. Mogu birati modele kao glinene golubove. Pale ih i razbijaju.«

Ali nemaju svi modelari isti ugled. Na Manhattanu, nužnoj stanici mladih novih modela, bogatstvo može biti dovoljno. Uzmimo Georgea i njegovog partnera Charlija. Bilo koje večeri u tjednu George i Charlie izvode skupinu manekenki, nekad i dvanaest njih, na večeru.

George i Charlie mogli bi biti iz srednje Europe ili sa srednjeg Istoka, ali su zapravo iz New Jerseyja. Bave se uvozom i izvozom i makar još nemaju trideset, svaki od njih vrijedi nekoliko milijuna.

»Charlie se nikad ne ševi«, veli George smijući se i okrećući u kožnom stolcu za velikim stolom od mahagonija u svom uredu. Orijentalni tepisi na podu i prava umjetnička djela na zidovima. George kaže da je njemu svejedno hoće li se poševiti ili ne. »To je sport«, kaže.

»Za te tipove djevojke su trofej«, potvrđuje g. Felske. »Možda se osjećaju neprivlačnima ili su slijepo ambiciozni.«

Prošle godine je devetnaestogodišnja manekenka ostala trudna s Georgeom. Znao ju je pet tjedana. Danas imaju devetomjesečnog sina. Više se ne viđaju. A ona traži: 4.500 dolara mjesečno za uzdržavanje djeteta, policu životnog osiguranja od 500.000 dolara, 50.000 dolara za školovanje. »Mislim da je to malo previše, jelda?« pita George. Kad se smije, licem mu prelazi sjena.

WILHELMININE CURE

A kako muškarac uopće upadne u Georgeovu situaciju? »Cure putuju u paketu«, objašnjava Barkley. »To je vrlo zatvorena grupa. Modeli izlaze u potjeru i žive u zajedničkim manekenskim stanovima. Ne osjećaju se sigurno ako ne iziđu zajedno. Muškarce to zastrašuje.«

»S jedne strane si u prednosti jer, ako ih je dvadeset na istom mjestu, ona koju želiš neće biti najljepša. Imaš više izgleda. Ako je samo jedna, ona je najljepša i može to iskoristiti. Kad prideš jednoj u skupini od četiri ili pet, ta se djevojka osjeća kao da je bolja od ostalih cura.« Problem je sastati se s jednom djevojkom. Najbolje preko zajedničkog prijatelja. »Kad jednom dobiješ pristup, kad ti jedna od djevojaka da prolaznu ocjenu«, kaže g. Felske, »onda više nisi bilo tko.«

Prije tri godine George je u klubu naletio na djevojku koju je poznao iz srednje škole i koja je bila s bookerom iz agencije. Upoznao je neke manekenke. Imao je drogu. Na kraju su svi otišli u stan za manekenke. Imao je dovoljno do sedam ujutro. Spetljao se s jednom. Sljedećeg je dana pristala na ponovni sastanak, ali samo ako mogu doći i druge cure. Izveo ih je sve na večeru. Nastavio je. »Bio je to početak opsesije«, rekao je.

George zna sve stanove u kojima žive modeli — one tjesne s krevetima na kat u dvije ili tri spavaće sobe, koje novi modeli za petsto dolara mjesečno dijele s još pet djevojaka. Ali on mora nastaviti jer djevojke stalno dolaze i odlaze, a ti moraš ostati blizak s bar jednom u

stanu.

Ipak, postoji i pojedinačna nabava. »To je lako«, kaže George. Podiže slušalicu i bira broj. »Halo, je li Susan tamo?« pita.

»Susan je u Parizu.«

»Ooooh«, kaže razočarano. »Ja sam njezin stari prijatelj (a zapravo je poznaje dva mjeseca) i tek sam se vratio u grad. Sranje. A s kim razgovaram?«

»Ja sam Sabrina.«

»Bok, Sabrina, ja sam George.« Razgovaraju oko deset minuta. »Htjeli smo ići večeras u Bowery bar. Okupiti se. Hoćeš doći?«

»Mmmmm. Hoću, zašto ne?« kaže Sabrina. Gotovo se moglo čuti kako joj je prst ispao iz usta.

»A tko je još s tobom?« pita George. "Misliš da bi i one htjele doći?«

George spiišta slušalicu. »Još je bolje ako su dečki u većini kad idemo van«, kaže. »Ako ima više cura, javlja se suparništvo među njima. Umire se. Ako se cura viđa s nekim i to kaže ostalima, to može biti pogreška. Misli da su joj cure koje žive s njom prijateljice, ali nisu. To su cure koje je tek upoznala i koje su slučajno u istoj situaciji. Djevojke stalno pokušavaju krasti muškarce.«

»Mnoge su vrlo naivne«, kaže g. Felske.

George kaže da ima pravilo. »Postoji hijerarhija seksualne raspoloživosti u manekenskim stanovima«, kaže. »Wilhelminine cure su najlakše. Willi pokušava dovesti djevojke koje su odrasle u prikolicama ili u istočnom Londonu. Elite ima dva stana — jedan u predgrađu u 86. ulici i drugi u centru, u 16. Dobre cure stanuju u centru. Cure u predgrađu su 'druželjvibivije'. Djevojke koje žive s Eileen Ford su nedodirljive. Jedan od razloga je taj što Eileenina sluškinja spušta slušalicu ako nazoveš.

Mnoge od tih djevojaka žive između 28. ulice i trga Union. U 15. su tornjevi Zeckendorf. A ima i jedan stan na križanju 22. i južnog dijela Park avenije. Stariji modeli koji mnogo rade obično žive na Istočnoj strani.«

MODELARSKI RJEČNIK

Stvar = manekenka

Civili = žene koje nisu manekenke

»Cijelo vrijeme razgovaramo o tome kako se teško vratiti civilima«, kaže George. »S njima se i ne sastaješ, ali i ne pokušavaš.«

»Lakše je dovući manekenku u krevet nego izvesti civila koji ima karijeru«, kaže Sandy. Sandy je glumac sa sjajnim zelenim očima. »Civili od muškaraca mnogo traže.«

SECIRANJE

Četvrtak navečer kod Barola. Mark Beker, vlasnik restorana i promotor, priređuje jedan od svojih posebnih partvja. To ide ovako: Promotori su u vezi s agencijama. Agencije znaju da su promotori »sigurni«, odnosno da će se brinuti za djevojke, zabavljati ih. S druge strane, promotor treba modelare koji će izvesti djevojke. Promotori nemaju uvijek novca da bi izveli djevojke na večeru. Modelari imaju. Netko ih mora hraniti. Modelari upoznaju nekoga kao što je g. Roque. G. Roque želi djevojke. Modelari žele djevojke i žele se družiti s g. Roqueom. Svi su sretni.

Vani je tog četvrtka navečer bio pakao na pločniku. Ljudi su se gurali, pokušavajući privući pozornost visokoga, opasnog tipa koji bi mogao biti napola orijentalnog, napola talijanskog podrijetla. Unutra je gužva. Svi plešu, svi su visoki i lijepi.

Razgovaraš s djevojkom s lažnim europskim akcentom. Onda s djevojkom iz Tennesseeja koja je baš bila doma. »Na sebi sam imala trapezice i cipele s debelim potplatom, a moj bivši dečko mi je rekao: 'Carol Anne, što to, zaboga, imaš na sebi?' A ja sam odgovorila: 'Navik-ni

se, ljubavi, to je New York.'«

Jack prolazi i počinje razgovor.

»Čak i ako su glupe, manekenke znaju manipulirati. Možeš ih podijeliti u tri skupine. Prva: nove cure u gradu. Obično su jako mlade — šesnaest, sedamnaest. Puno izlaze. Možda ne rade toliko, pa ako žele nešto raditi, moraju upoznavati ljude, recimo fotografe. Druga: cure koje puno rade. Malo su starije, oko dvadeset jedne ili više, u poslu su pet godina. Nikad ne izlaze, mnogo putuju, gotovo nikad ih ne viđaš. I treća: supermodeli. Traže najuspješnije tipove koji mogu nešto napraviti za njih. Sve su opsjednute novcem, možda zato što su im karijere nesigurne. Neće čak ni pogledati čovjeka koji ima manje od dvadeset ili trideset milijuna. Uz to, pate od kompleksa »velike cure«: druže se samo s vrhunskim modelima, a druge ignoriraju ili ogovaraju.«

Odlaziš s Jackom na zahod i zadržiš se u muškom WC-u. »Kad navršše dvadeset jednu te cure već imaju mnogo toga iza sebe«, kaže Jack. »Imaju prošlost: djecu. Tipove s kojima su spavale. Tipove koji ti se ne sviđaju. Većina dolazi iz razorenih obitelji ili imaju sjebanu prošlost. Lijepe su, ali na kraju nemaš ništa od njih. Mlade. Neškolovane. Nemaju vrijednosti, znaš. Više volim starije. Moraš pronaći neku bez prošlosti, a ja sam u potrazi.«

DOBIJEŠ JEDNU, DOBIO SI IH SVE

»Moraš dobiti jednu veliku — kao Hunter Reno ili Jannu Rhodes«, kaže George. »Te su djevojke bile na naslovnim stranicama u Europi. Ako dobiješ jednu, dobio si ih sve. U klubu gledaš starije cure. Uvijek bi rano išle doma jer moraju ustati i ići na posao. Pratiš ih do taksija kao džentlmen, a onda se vraćaš i napadaš mlađe.«

»Te cure jednostavno žele da im je ugodno«, kaže g. Felske. »Tako su mlade. Traže svoje mjesto u svijetu odraslih. Još se nisu do kraja razvile, a upoznaju tipove koji znaju sve trikove. Koliko to može biti teško?«

Kad se vratio u potkrovlje, Barklev otvara Colu i sjeda na stolac na sredini sobe. »Pitaš se tko je ljepši od modela. Ali one nisu baš pametne, lake su i sjebane, mnogo opuštenije nego što misliš. Puno je lakše pošečiti manekenku nego običnu curu. One to rade cijelo vrijeme. Tako se obični ljudi ponašaju na ljetovanju. Nisu doma pa rade ono što obično ne bi. A te djevojke nikad nisu doma jer putuju od mjesta do mjesta. Pa su onda takve cijelo vrijeme.«

Barklev otpija Colu i gladi se po trbuhu. Tri popodne i probudio se prije jedan sat. »Te su cure nomadi«, kaže. »Imaju komada u svakom gradu. Zovu me kad su u New Yorku, a ja uvijek zamišljam da zovu nekog drugog kad su u Parizu, Rimu ili Milanu. Pravimo se da hodamo dok su u gradu. Držimo se za ruke i viđamo svaki dan. Mnogo djevojaka to želi. A onda odu.« Barklev zijevne. »Ne znam. Ima toliko lijepih cura da nakon nekog vremena počneš tražiti nekoga tko će te nasmijati.«

»Nekad je nevjerojatno što si sve sposoban učiniti da budeš s jednom od tih cura«, kaže George. »Išao sam u crkvu s jednom djevojkom i njezinom kćeri. Počeo sam se družiti samo sa starijim ženama. Uskoro se moram povući. Zadržavaju me u poslu. Zbog njih mi je život sje-ban.« George je slegnuo ramenima i pogledao kroz prozor iz svog ureda na 34. katu prema središtu Manhattana. »Pogledaj me«, kaže. »Starac u dvadeset devetog.«

6

Newyorsko ubojito zavodenje: zaljubljena u Facu

Filmska producentica četrdesetih godina koju ću nazvati Samantha Jones ušla je u Bowery bar i, kao i obično, svi smo pogledali s kim je. Samantha je uvijek s najmanje četiri muškarca, a mi pogađamo koji joj je ljubavnik. Naravno, nije to baš neka igra jer je dečka prejednostavno primijetiti. Uvijek je najmlađi i najzgodniji, kao holivud-ski B-glumci — i sjedi s radosno priglupim izrazom lica (ako je tek upoznao Sam) ili dosadnim, tupim pogledom, ako je s njom bio vani nekoliko puta. Ako je bio, onda mu polako postaje jasno da nitko za stolom neće s njim razgovarati. Zašto i bi kad će ionako biti prošlost za nekoliko tjedana.

Svi smo se divili Sam. Prvo, nije lako u ranim četrdesetima osvojiti dvadesetpetogodišnjaka. Drugo, Sam je inspiracija New Yorka. Jer, ako si uspješna slobodna žena u ovom gradu, imaš dvije mogućnosti: možeš lupati glavom o zid pokušavajući pronaći nekog, ili možeš reći »a jebi ga« i jednostavno izlaziti i seksati se kao muškarac. Zato: Sam.

To je pravo pitanje za žene u New Yorku danas. Prvi put u povijesti Manhattana mnoge žene između tridesete i početka četrdesetih imaju jednako mnogo novca i moći kao i muškarci — ili bar dovoljno da se osjećaju da im muškarac ne treba, osim za seks. Iako je taj paradoks tema mnogih analiza, nedavno je moja prijateljica Carrie, novinarka u srednjim tridesetima, dok je nekoliko nas pilo čaj u hotelu Mayfair, odlučila to ispitati u stvarnom svijetu. Odustati od ljubavi, takve ljubavi, i uspinjati se po ljestvici moći u potrazi za zadovoljstvom. A kako smo vidjeli, uspijeva. Na neki način.

ŽENE S TESTOSTERONOM, ŠAŠAVI MUŠKARCI

»Mislim da se pretvaram u muškarca«, rekla je Carrie. Zapalila je dvadesetu cigaretu toga dana, a kad je maitre d'hotel dotrčao i rekao joj da je ugasi, ona je rekla: »Nije mi bila namjera ikoga uvrijediti.« A onda je ugasila cigaretu na tepihu.

»Sjećaš se kad sam spavala s onim Drewom?« pitala je. Svi smo kimnuli. Svima nam je bilo lakše kad se to dogodilo jer se nije seksala mjesecima prije toga. »Pa, poslije toga nisam osjećala ništa. Kao ono, znaš: moram na posao, mala. Čujemo se. Potpuno sam ga zaboravila poslije toga.«

»Pa zašto bi išta morala osjećati?« pitala je Magda. »Muškarci ne osjećaju. Ja ne osjećam ništa poslije seksa. Htjela bih, naravno, ali kakvog to smisla ima?«

Sve smo zadovoljno sjedile i pijuckale čaj kao članovi nekog posebnog kluba. Bile smo grube i ponosne na to, a nije bilo lako doći do ove točke: do ovog mjesta potpune neovisnosti gdje smo uživale u luksuzu da se prema muškarcima odnosimo kao prema seksualnim objektima. Trebalo je mnogo truda, samoće i prihvaćanja činjenice da se moraš brinuti sama za sebe u svakom smislu te riječi, jer možda nikad nećeš naći nikoga.

»Pretpostavljam da ima mnogo ožiljaka«, rekla sam. »Od svih onih muškaraca koji te na kraju razočaraj. Nakon nekog vremena više i ne želiš ništa osjećati. Samo želiš živjeti dalje svojim životom.«

»Mislim da su u pitanju hormoni«, rekla je Carrie. »Neki dan sam bila u salonu na pakungu jer mi uvijek govore da će mi kosa ispucati. I tako pročitam u *Cosmu* o muškom testosteronu u ženama — o studiji koja je pokazala da su žene s višom razinom testosterona agresivnije, uspješnije, imaju više seksualnih partnera i manja je vjerojatnost da će se udati. U toj je informaciji bilo nečega nevjerojatno umirujućeg — osjećala sam da nisam čudovište.«

»Moraš nagovoriti muškarce na suradnju«, rekla je Charlotte.

»Muškarci u ovom gradu padaju na oba ispita«, rekla je Magda. »Ne žele vezu, ali čim ih želiš samo zbog seksa, to im se ne sviđa. Jednostavno ne mogu napraviti ono što treba.«

»Jesi li ikad nazvala komada u ponoć i rekla 'doći ću k tebi' i prisilila ga da pristane?« pitala je Carrie.

»Problem je u tome što sa seksom nikad nije gotovo«, rekla je Charlotte. Imala je svoj naziv

za muškarce koji su bili fantastični ljubavnici: bogovi seksa. Ali i ona je imala problema. Zadnji kojeg je osvojila bio je pjesnik i sjajan u krevetu, ali je, kako je rekla, »stalno htio da idem s njim na večeru i da pričamo«. Nedavno je prestao zvati: »Htio mi je čitati svoje pjesme, a ja mu nisam dopuštala.«

»Od privlačnosti do odbojnosti je malen korak«, nastavila je. »A odbojnost obično počinje kad požele da se prema njima odnosiš kao prema ljudima, umjesto kao prema seks igračkama.«

Pitala sam postoji li realan način da se provede taj plan »žene se ševe kao muškarci«.

»Moraš biti prava beštija«, rekla je Charlotte. »Ili to, ili moraš biti nevjerojatno slatka i fina. Mi nismo ni jedno ni drugo. To muškarce zbunjuje.«

»Prekasno je za sladunjavost«, rekla je Carrie.

»Onda ćeš jednostavno morati postati beštija«, rekla je Magda. »Ali postoji nešto što zaboravljaš.«

»Što?«

»Ljubav.«

»Nemoguće«, rekla je Carrie. Naslonila se. Bila je u trapericama i staroj Yves Saint Laurent jakni. Sjedila je kao muškarac, razmaknutih nogu. »Ja ću to napraviti. Postat ću prava beštija.«

Pogledale smo je i nasmijale se.

»Što ne valja?« pitala je.

»Ti već jesi beštija.«

UPOZNALA FACU

U sklopu istraživanja, Carrie je otišla pogledati *Ubojito zavođenje* u tri popodne. Čula je da film prikazuje ženu koja, u potrazi za lovom i vrućim seksom i apsolutnom kontrolom, koristi i iskorištava svakog muškarca kojeg upozna — i nikad ne žali zbog toga niti izgovara jednu od onih »Bože, što sam učinila« žalopojki.

Carrie nikad ne ide u kino — mama joj je bila WASP i rekla joj je da u kino idu samo sirotinjska bolesna djeca — pa je za nju to bio velik događaj. Zakasnila je u kino, a kad joj je kartodrapac rekao da je film već počeo, odgovorila je: »Jebi se. Ja sam tu na zadatku — misliš da ću stvarno gledati film, ha?«

Kad je izišla, stalno je mislila o sceni kad Linda Fioren-tino pokupi tipa u baru i poseksa se s njim na parkiralištu, držeći se za žičanu ogradu. I to je to?

Carrie je kupila dva para sandala s remenčićima i ošišala se.

U nedjelju navečer, Carrie je otišla na koktel koji je organizirao dizajner Joop — jedan od onih koktela koji bi morali biti na filmu, na kojima se svi guraju i na kojima su homići jako živahni. Makar je morala raditi sljedeći dan, Carrie je znala da će na kraju popiti previše i otići prekasno. Ona ne voli noću ići doma i ne voli ići spavati.

G. Joop je lukavo ostao bez šampanjca na pola večeri pa su ljudi kucali na kuhinjska vrata i molili čašu vina. Prošao je muškarac s cigarom u ustima, a jedan od onih koji su razgovarali s Carrie je rekao: »Ooooo. Tko je to? Izgleda kao mlađi, ljepši Ron Perelman.«

»Znam tko je«, rekla je Carrie.

»Tko?«

»Faca.«

»Znao sam. Uvijek miješam Facu i Perelmana.«

»Koliko mi daš?« pitala je Carrie. »Koliko mi daš, ako odem do njega i progovorim s njim?« Napravila je onaj novi štos koji sad radi s kratkom kosom. Razbarušila ju je dok su je dečki gledali i smijali se. »Luda si«, rekli su.

Carrie je već jednom vidjela Facu, ali je mislila da se on nje ne sjeća. Bila je u uredu gdje ponekad radi i tamo su je intervjuirali za *Inside Edition* o članku koji je jednom napisala o

Chihuahuama. Faca je došao i počeo razgovarati s kamermanom o tome kako je Pariz pun Chihuahua, a Carrie se nagnula naprijed i zategnula čizmu.

Na partiju je Faca sjedio na radijatoru u dnevnoj sobi. »Bok«, rekla je Carrie. »Sjećaš me se?« Po njegovom pogledu je znala da nema pojma tko je ona pa se pitala hoće li zbrisati u panici.

Okrenuo je cigaru usnama i izvadio je iz usta. Okrenuo se u stranu kako bi otresao pepeo, a onda je opet pogledao nju. »Ma da, naravno.«

OPET FACA (KOD ELAINE)

Carrie opet nekoliko dana nije vidjela Facu. U međuvremenu se nešto sigurno događalo. Naletjela je na prijatelja pisca, kojeg nije vidjela dva mjeseca. »Što je s tobom, izgledaš potpuno drukčije«, rekao je.

»Da?«

»Izgledaš kao Heather Locklear. Uredila si zube?«

Onda je bila kod Elaine i jedan veliki pisac, stvarno veliki, netko koga nikad nije upoznala, pokazao joj je srednji prst, sjeo kraj nje i rekao: »Nisi tako opaka kako se praviš.«

»Molim?«

»Hodaš okolo kao da si sjajna u krevetu.«

Htjela je reći »stvarno?« — ali se nasmijala i rekla: »Pa možda i jesam.«

Zapalio joj je cigaretu. »Kad bih poželio biti tvoj ljubavnik, to bi moralo trajati dugo. Ne želim seks za jednu noć.«

»E, mali moj«, rekla je, »našao si krivu curu.«

Onda je otišla na party poslije filmske premijere Peggy Siegal i sreća velikog filmskog producenta, još jednog velikana, a on ju je odvezao do Bowery bara. Ali tamo je bio Faca. Faca je kliznuo na klupicu kraj nje. Dodirivali su se bokovima.

Faca je rekao: »Onda, što si radila u zadnje vrijeme?«

»Osim što sam izlazila svake večeri?«

»Da... a što ti radiš?«

»Ovo mi je posao«, rekla je. »Istražujem za prijateljicu koja piše o ženama koje se ševe kao muškarci. Znaš, poševе se i onda ništa ne osjećaju.«

Faca ju je promotrio. »Ali ti nisi takva«, rekao je.

»A ti?« pitala je.

»Nimalo. Ni trunčicu«, rekao je.

Carrie je pogledala Facu. »Što ti je?«

»A, sad mi je sve jasno«, rekao je Faca. »Nikad nisi bila zaljubljena.«

»A da?«

»Da.«

»A ti jesi?«

»Ma da, naravno.«

Otišli su k njemu. Faca je otvorio Crystal šampanjac. Carrie se smijala i smijala, a onda rekla:

»Moram ići.«

»Sad je četiri ujutro«, rekao je, a zatim ustao. »Neću ti dopustiti da sad ideš doma.«

Dao joj je majicu i bokserice. Otišao je u kupaonicu dok se ona presvlačila. Uvukla se u lovet i legla na pernate jastuke. Zatvorila je oči. Njegov je krevet bio tako udoban. To je bio najudobniji krevet u koji je ikad legla.

Kad se vratio u spavaću sobu, ona je spavala kao klada.

Međunarodne luđakinje

Ako imaš sreću (ili nesreću, ovisno o tome kako gledaš na to), možda ćeš jednoga dana u New Yorku naletjeti na određen tip žene. Kao ptica selica sjajnoga perja, ona je uvijek u pokretu. Ali ne na svjetovni način zaposlene žene koja stalno nešto zapisuje u notes. Ova žena putuje od jednog međunarodnog žarišta do drugog. A kad se umori od sezone tulumarenja u Londonu, kad joj je dosta skijanja u Aspenu i Gstaadu, kad joj je već zlo od cjelonoćnih tulumu u Južnoj Americi, možda će se vratiti spavati — i to privremeno — u New York. Jednoga kišnog popodneva, žena koju ćemo nazvati Amalita Amalfi stigla je iz Londona u međunarodnu zračnu luku Kennedy. Na sebi je imala Guccijevu bundu od lažnog krzna, crne kožne hlače izrađene po mjeri u New York Leatheru («Zadnji par napravljen od ove kože — morala sam se tući za njih s Elle Macpherson«, relda je) i sunčanim naočalama. Imala je deset »T. Anthony« torbi i izgledala je kao filmska zvijezda. Jedino nije imala limuzinu, ali se pobrinula da joj poslovnjak bogataškog izgleda pomogne s torbama. Nije mogao odoljeti — kao što doslovce nijedan muškarac ne može odoljeti Amaliti — i još nije ni shvatio što ga je zadesilo, a već su on, Amalita i deset »T. Anthony« torbi išli prema gradu u limuzini koju je platila njegova kompanija, a on joj je nudio večeru.

»Vrlo rado, dragi«, relda je bez daha, blago naglašenim glasom koji podsjeća na švicarske internate i balove u palačama, »ali tako sam strašno umorna. Tek sam došla u New York na odmor, znaš. Ali možemo sutra na čaj. U Four Seasons? A poslije bismo možda mogli u šoping. Moram uzeti par stvari kod Guccija.«

Poslovnjak je pristao. Ostavio ju je ispred stambene zgrade na Beekman Placeu, uzeo njezin broj i obećao da će je nazvati.

Kad je došla u stan, Amalita je nazvala Guccija. Oponašajući plemenitaški engleski akcent, relda je: »Ovdje lady Caroline Beavers. Spremili ste kaput za mene. Tek sam stigla u grad pa ću ga sutra podignuti.«

»Svakako, lady Beavers«, rekao je prodavač. Amalita je spustila slušalicu i nasmijala se.

Sljedećeg dana Carrie je razgovarala sa starim prijateljem Robertom. »Amalita se vratila«, rekla je. »Idem s njom na objed.«

»Amalita!« uzviknuo je Robert. »Još je živa? Još je lijepa? Opasna je. Ali ako si muškarac i ako spavaš s njom, kao da si postao član posebnog lduba. Znaš, ona je bila s Jakeom i Capoteom Duncanom... sa svim onim rock zvijezdama, milijarderima. To je veza. Znaš, tip počne misliti, ja i Jake.«

»Muškarci su smiješni«, relda je Carrie.

Robert nije slušao. »Nema mnogo djevojaka poput Am-alite«, rekao je. »Gabriella je jedna od njih. I Marit. I Sandra. Amalita je tako lijepa, znaš, i stvarno zabavna, i hrabra, hoću reći, ona je nevjerojatna. Naletjet ćeš na jednu od tih cura u Parizu i nosit će prozirnu haljinu i izluđivati te, a ti ćeš gledati njihove slike u W i na sličnim mjestima, i upijati njihove draži. Njihova seksualna moć je zapanjujuća, divna sila koja ti može promijeniti život, misliš, ako je samo uspiješ dodirnuti, što ne možeš, što...«

Carrie mu je spustila slušalicu.

U dva popodne, Carrie je sjedila za šankom kod Harry-ja Ciprianija i čekala Amalitu. Kao i obično, kasnila je pola sata. Za šankom su poslovnjak, njegova poslovna partnerica i njihov Idijent razgovarali o seksu. »Mislim da muškarce odbijaju žene koje se odmah prve noći poseksa-ju s njima«, rekla je žena. Bila je odjevena u štreberski mornarsko modri kostim.

»Moraš pričekati bar tri izlaska, ako želiš da te muškarac doživi ozbiljno.«

»To ovisi o ženi«, rekao je kljent. Kasnih tridesetih, izgledao je kao Nijemac, ali je govorio sa španjolskim akcentom — Argentinac.

»Ne razumijem«, rekla je žena.

Argentinac ju je pogledao. »Vi Amerikanke srednjih godina koje uvijek pokušavate uloviti

muškarca, vi morate igrati po pravilima. Ne možete si dopustiti pogrešku. Ali postoji određen tip žena — vrlo lijepe i iz određenog sloja — koje mogu raditi što god žele.«

Baš u tom trenutku došla je Amalita. Nastalo je kome-šanje kad ju je glavni šef zagrlio. »Ma pogledaj ga samo!« relda je. »Tako si vitak. Još trčiš osam kilometara dnevno?« Kaput i paketi su odbačeni. Na sebi je imala Jil Sander kostim od tvida (samo suknja stoji više od tisuću dolara) i zeleni pullover od kašmira. »Tu je vruće?« relda je hladeći se rukavicama. Skinula je kaputić. Cijeli je restoran zinuo. »Sunce!« rekla je primijetivši Carrie za šankom. »Vaš stol je spreman«, rekao je konobar.

»Toliko ti toga imam pričati«, rekla je Amalita. »Jedva sam preživjela!«

Tamo negdje u travnju Amalita je išla u London na neko vjenčanje gdje je upoznala lorda Skanky Pooa — to mu nije pravo ime — »ali pravog lorda, draga moja«, rekla je, »u rodu s kraljevskom obitelji, s dvorcem i lovačkim psima. Rekao je da se odmah zaljubio u mene, idiot, čim me vidio u crkvi. 'Obožavam te, draga', rekao je prilazeći mi na primanju, 'ali posebno obožavam tvoj šešir'. To ga je moralo odati. Ali ja u to vrijeme nisam baš normalno razmišljala. Bila sam kod Catherine Johnson-Bates u Londonu i ona me izluđivala, stalno se žalila da su moje stvari razbacane po cijelom jebenom stanu... dobro, ona je djevica, pa što čovjek može očekivati? I tako, tad sam jedino razmišljala o novom smještaju. A ja sam znala da je Catherine zaljubljena u lorda Skansa — plela mu je šalove od odvratne češljane vune — a on je nije htio ni vidjeti pa, naravno, nisam mogla odoljeti. Uz to, trebao mi je smještaj.« Te se noći, nakon vjenčanja, Amalita gotovo uselila u kuću na Eaton Squareu. I prva dva tjedna sve je bilo sjajno. »Glumila sam gejšu«, relda je Amalita. »Masirala mu leđa, donosila čaj, čitala novine prije njega kako bih ga upozorila što je zanimljivo.« Vodio ju je u šoping. Primali su goste, priređivali lov u dvorcu. Amalita mu je pomagala sastavljati popise gostiju, kako bi pozvali prave ljude, šar-mirala je sluge, a on je bio impresioniran. Nevolje su počele nakon povratka u London.

»Znaš da sam godinama skupljala lijepo rublje?« pitala je Amalita. Carrie je kimnula. Znala je sve o golemoj kolekciji odjeće slavnih kreatora koju je Amalita skupljala petnaest godina — zapravo, dobro ju je poznavala jer bi pomagala Amaliti da je umota u posebne omote kako bi je mogla uskladištiti, a to bi obično trajalo tri dana. »I tako je jedne večeri došao dok sam se oblačila«, relda je. »'Draga', veli, 'uvijek sam se pitao kako bi bilo nositi tvoje haltere. Bi li ti smetalo kad bih ih... probao? Onda bih znao kako je to biti ti'.

I dobro. Ali drugi dan je htio da ga udaram. Narolanim novinama. 'Dragi, ne misliš li da bi život bio zanimljiviji kad bi ti to čitao?' pitala sam. 'Ne! Hoću da me dobro izmlatiš', rekao je. Pa sam pristala. Još jedna pogreška. Došla sam do trenutka kad se budio ujutro, odijevao svoju odjeću, a onda nije htio izići iz kuće. To je trajalo danima. A onda je uporno htio nositi moj Chanel nakit.«

»Kako je izgledao u njemu?« pitala je Carrie.

»Pas mal«, rekla je Amalita. »On je jedan od onih lijepih Engleza, znaš, od onih za koje nikad ne znaš jesu li homići ili nisu. Ali sve je to postalo tako jedno. Puzao je uokolo na rukama i koljenima i otkrivao guzicu. Kad samo pomislim da sam prije toga razmišljala kako bih se mogla udati za njega.

I tako, rekla sam mu da odlazim. Nije me pustio. Zaključao me u spavaću sobu pa sam morala pobjeći kroz prozor. A napravila sam glupost i obula Manolo Blahnik cipele s visokom petom umjesto pametnijih Guccijevih jer sam mu dopustila da se igra mojim cipelama, a Mano-love jedine nije volio — rekao je da su prošlogodišnje. Onda me nije htio pustiti u kuću. Rekao je da će zadržati moju odjeću za ucjenu zbog nekog glupog nevažnog telefonskog računa koji sam napravila. Dvije tisuće funti. Rekla sam: 'Dragi, što da radim? Moram zvati kćer i mamu.' Ali imala sam i aduta. Uzela sam mu mobitel. Nazvala sam ga s ulice. 'Dragi', rekla sam, 'idem s Catherine na čaj. Kad se vratim, očekujem sve svoje kovčege, uredno spakirane, na prednjem trijemu. Onda ću sve pregledati. Ako išta bude nedostajalo — i najmanja naušnica,

tanga, gumica na potpetici — nazvat ću Nigela Dempstera.«

»I poslušao je?« pitala je Carrie pomalo plaho.

»Naravno!« rekla je Amalita. »Englezi se na smrt boje novinara. Ako ikad budeš morala kojega ukrotiti, samo mu zaprijeti novinama.«

U tom je trenutku stolu prišao Argentinac. »Amalita«, rekao je pružajući ruku i blago se naklonivši.

»A, Chris. Como esta?« pitala je, a onda su mnogo toga rekli jedno drugome na španjolskom, što Carrie nije razumjela, a zatim je Chris rekao: »Bit ću u New Yorku tjedan dana. Morali bismo se naći.«

»Naravno, dragi«, relda je Amalita gledajući ga. Dok se smiješila oči su joj se stisnule i oko njih su se stvorile bore što je zapravo značilo — gubi se.

»Aah. Bogati Argentinac«, rekla je. »Bila sam jednom kod njega na rancu. Jahali smo poljima konje za polo. Žena mu je bila trudna, a on je bio tako sladak da smo se pojebali, a ona je doznala. I još se usudila uzrujati. Nije bio nikakav jebač. Morala je biti sretna da joj ga netko skine s vrata.«

»Gospođica Amalfi?« pitao je konobar. »Telefon za vas.«

»Righty«, rekla je pobjedonosno kad se za nekoliko minuta vratila za stol. Righty je bio gitarist u slavnom rock bandu. »Hoće da s njim idem na turneju. Brazil. Singapur. Rekla sam mu da moram razmisliti. Ti su se frajeri naviknuli da im žene padaju pod noge pa moraš biti malo suzdržana. To te izdvaja.«

Odjednom je na ulazu opet bilo živahno. Carrie podigne pogled i brzo spusti glavu pretvarajući se da pregledava nokte. »Ne gledaj«, relda je. »Ray je tu.«

»Ray? O, znam ja tko je to«, relda je Amalita. Oči su joj se stisnule.

Ray nije bio muškarac nego žena. Žena koju se moglo, ugrubo, svrstati u istu kategoriju s Amalitom. I ona je bila međunarodna ljepotica, muškarcima neodoljiva, ali luda. Model iz kasnih sedamdesetih, preselila se u L. A., očito u potrazi za glumačkom karijerom. Nije dobila ulogu, ali je imala nekoliko poznatih glumaca. I ona je, kao Amalita, imala dijete koje je dobila u jednoj vezi, a pričalo se da je potomak superzvijezde.

Ray je skenirala restoran. Bila je slavna po pogledu — među ostalim — oči su joj bile goleme i okrugle, a zjenice tako plave pa se činilo da su gotovo bijele. Zaustavile su se na Amaliti. Mahnula je. I prišla.

»Sto ti radiš ovdje?« pitala je, očito oduševljena iako se pričalo da su njih dvije zaldeti neprijatelji iz L. A.

»Tek sam stigla«, rekla je Amalita. »Iz Londona.«

»Išla si na ono vjenčanje?«

»Lady Beatrice?« pitala je Amalita. »Da. Bilo je krasno. Sve sami Europljani s titulama.«

»Sranje«, rekla je Ray. Imala je blag južnjački akcent, koji je vjerojatno bio naučen jer je ona iz Iowe. »Trebala sam ići. Ali onda sam se spetljala sa Snakeom«, relda je spominjući glumca poznatog po akcijskim filmovima — bio je na pragu sedamdesete, ali ih je još snimao — »pa se, znaš, nisam mogla izvući.«

»Jasno«, rekla je Amalita gledajući je onim stisnutim pogledom.

Činilo se da Ray ne primjećuje. »Trebala bih se sastati s prijateljicom, ali sam rekla Snakeu da ćemo se vidjeti u hotelu u tri, tu snima reklamu, a sad je skoro dva i petnaest. Znaš, Snake bijesni ako kasniš, a ja sam uvijek *en retard*.«

»Stvar je u tome kako obradiš muškarca«, rekla je Amalita. »Ali se sjećam da Snake mrzi čekati. Moraš mu reći da ga pozdravljam, draga. Ali ako zaboraviš, ne brini se. Ionako ću ga vidjeti za mjesec dana. Pozvao me na skijanje. Mi smo samo prijatelji, naravno.«

»Naravno«, rekla je Ray. Nastupila je neugodna stanka. Ray je gledala ravno u Carrie koja je poželjela baciti ubrus preko glave. Molim te, mislila je, molim te, nemoj pitati kako se zovem.

»Možda je nazovem«, relda je Ray.

»Baš bi mogla«, relda je Amalita. »Telefon je tamo.«

Ray je otišla odmah. »Ta se sa svima jebala«, rekla je Carrie. »Čak i s Facom.«

»Ma daj, molim te, zlato. Baš me briga«, relda je Amalita. »Ako žena hoće spavati s muškarcem i ako to napravi, to je njezin problem. Ali ona nije dobra osoba. Čula sam da je htjela biti jedna od cura madame Alex, ali je čak i Alex mislila da je previše luda.«

»Kako preživljava?«

Amalita je podignula desnu obrvu. Zašutjela je — napokon, ona je bila dama od glave do pete, odrasla na Petoj aveniji s debitantskim balom i svim tim. Ali Carrie je htjela znati.

»Uzima darove. Bulgarijev sat. Harry Winston ogrlicu. Odjeću, automobile, kućicu na nečijoj zemlji, nekoga tko joj želi pomoći. I gotovinu. Ima dijete. Mnogo je bogatih muškaraca koji se sažale. Glumaca s milijunima. Napisat će ček na pedeset tisuća dolara. Nekad samo da odeš.«

»Daj, molim te«, rekla je gledajući Carrie. »Nemoj biti tako šokirana. Ti si uvijek bila tako nedužna, zlato. Ali opet, uvijek si imala karijeru. Čak i kad si gladovala, imala si karijeru.

Žene poput Ray i mene ne žele raditi. Uvijek sam željela živjeti.«

»Ali to ne znači da je lako.« Amalita je prestala pušiti ali je uzela jednu od Carrienih cigareta i čekala konobara da joj pripali. »Koliko puta sam te nazvala i plakala, bez novca, pitajući što da napravim, kamo da odem. Muškarci ti svašta obećaju i onda ne ostvare. Da sam mogla biti call girl, bilo bi mi lakše. Nije seks problem — ako mi se muškarac sviđa, ja ću to ionako napraviti — ali ti nikad nećeš biti na njihovoj razini. Ti si zaposlena. Ali bar možeš otići s cashom.«

Začudeno je pogledala i slegnula ramenima. »Imam li ja ikakvu budućnost s. takvim životom? A moraš biti na nivou. S odjećom i tijelom. Vježbati. Ići na masažu, koz-metičarki. Na plastičnu. To je skupo. Pogledaj Ray. Operirala je grudi, usne, guzu. Ona nije mlada, draga, ima više od četrdeset. To što vidiš na njoj je sve što ima.«

Zdrobila je cigaretu u pepeljari. »Zašto pušim? To je loše za ten. Bilo bi bolje da prestaneš, zlato. Ali sjećaš se? Kad sam bila trudna? Bilo mi je zlo. Nisam imala love. Dijelila sam sobu sa studenticom, za Boga miloga, u uš-ljivom stanu jer sam samo to mogla platiti. Sto pedeset dolara mjesečno. Morala sam ići na socijalno da dobijem zdravstveno za bebu. Morala sam ići autobusom u otežnu bolnicu. A kad sam stvarno trebala pomoć, zlato, u blizini nije bilo nijednog muškarca. Bila sam sama. Sa mnom je bilo samo nekoliko mojih dobrih prijateljskih.«

U tom se trenutku opet za stolom pojavila Ray, grizla je donju usnu. »Smetam?« pitala je.

»Cura će odmah doći, ali u međuvremenu mi treba koktel. Konobar, donesite mi votku martini. Bez leda.« Sjela je. Nije gledala Carrie.

»Čuj, htjela sam s tobom razgovarati o Snakeu«, rekla je Ray Amaliti. »Rekao mi je da je s tobom.«

»Ma daj«, rekla je Amalita. »Pa znaš, Snake i ja imamo intelektualne odnose.«

»Ma nemoj? A ja sam mislila da je on prilično dobar jebač koji se dobro slaže s mojim djetetom«, rekla je Ray. »To me ne brine. Jednostavno mi se čini da mu ne smijem vjerovati.«

»Mislila sam da ima zaručnicu«, rekla je Amalita. »Neku tamnokosu ženu koja će roditi njegovo dijete.«

»Sranje. Carmelita ili tako nekako. Ona je kao automehaničar iz zadnje selendre. 'Ju-ta'.

Snake je bio na skijanju i pokvario mu se auto pa ga je odveo mehaničaru, a tamo je bila ona sa svojim francuskim ključem. I uspaljenom rupom. Ne. Pokušava je se riješiti.«

»Onda je jako jednostavno«, rekla je Amalita. »Nabavi špijune. Ja imam maserku i sobaricu. Pošalji mu svoju maserku ili vozača, a onda im reci da te o svemu moraju izvijestiti.«

»A jebesh mu sve!« vrisnula je Ray. Otvorila je velika, crveno »našminkana usta i nesigurno se naslonila na stolac histerično se smijući. Njezina svijetla kosa bila je gotovo bijela, savršeno ravna. Bila je čudovište, ali nevjerojatno seksi.

»Znala sam da ćeš mi se svidjeti«, rekla je. Stolac je tresnuo o pod, a Ray se gotovo srušila na stol. Svi u restoranu su gledali. Amalita se smijala, gotovo štucajući. »Kako to da nismo najbolje prijateljice?« pitala je Ray. »Baš me to zanima.«

»Čuj, Ray, nemam pojma«, rekla je Amalita. Sad se smijala. »Možda ima neke veze s Brewsterom.«

»S tim jebenim usranim nikakvim glumcem«, rekla je Ray. »Misliš na one laži koje sam mu rekla o tebi jer sam ga htjela za sebe? A jebi ga, draga moja, ne možeš mi to zamjeriti. Imao je najveći pimpač u L. A.-u. Kad sam ja to vidjela — bili smo u restoranu na večeri, a on mi je uzeo ruku ispod stola i stavio je na onu stvar. Tako sam se uzбудila da sam mu ga izvušla iz hlača i počela ga trljati, a sve je vidjela konobarica i počela vrištati jer je bio tako velik pa smo izbačeni — a ja sam pomislila: ovo je moje. To neću dijeliti.«

»Bio je prilično velik«, rekla je Amalita.

»Prilično velik? Kao konjski«, rekla je Ray. »Znaš, ja sam stručnjak u krevetu, ja sam najbolje što je bilo koji muškarac ikad imao. Ali kad dođeš na moj nivo, nešto se dogodi. Kurac prosječne veličine više ti nije dosta. Ma da, spavat ću s tim tipovima, ali svima im velim da me moraju pustiti malo van da se zabavim. Da se zadovoljim.«

Ray je popila samo tri četvrt martinija, ali se činilo da se s njom nešto događa. Kao da je auto upaljen, ali nema nikog za volanom. »O da«, rekla je. »Tako volim taj osjećaj ispunjenosti. Daj mi ga, ljubavi. Daj mi.« Počela je trljati pelvis o stolac. Napola je podigla desnu ruku i zažmirila. »O da, ljubavi, o da, o da!« Na kraju je zajecala i otvorila oči. Zurila je ravno u Carrie kao da ju je tek sad prvi put primijetila. »Kako se zoveš, dušo?« A Carrie se odjednom sjetila priče o tome kako se Capote Duncan seksao s Ray na kauču usred tuluma pred svima prisutnima.

»Carrie«, rekla je.

»Carrie...?« pitala je Ray. »Upoznale smo se?«

»Niste«, rekla je Amalita. »Ona je sjajna cura. Jedna od nas. Ali intelektualka. Ona piše.«

»Moraš napisati moju priču«, rekla je Ray, »Velim ti, moj život bio bi bestseller. Meni se toliko toga dogodilo. Ja znam opstati.« Pogledala je Amalitu tražeći potvrdu. »Pogledaj nas. Mi obje znamo opstati. Druge cure poput nas... Sandra...«

»Ona je u društvu anonimnih alkoholičara, cijelo vrijeme radi i nikad ne izlazi«, rekla je Amalita.

»Gabriella...«

»Prostitutka.«

»Marit...«

»Poludjela. Prvo na detoksikaciji, a onda na Silver Hil-lu.«

»Pričaj mi«, rekla je Ray. »Čujem da je pošavila na tvom kauču, a ti si je morala odvesti u ludnicu.«

»Sad je vani. Ima posao. Predstavnik za odnose s javnošću.«

»Ja to zovem javni odnosi«, rekla je Ray. »Žele je zbog njezinih društvenih veza, ali su joj oči tako staklene da se s njom gotovo ne može razgovarati. Samo tamo sjedi kao kukac dok oni kopaju po njezinim papirima.«

Carrie si nije mogla pomoći. Nasmijala se.

Ray ju je pogledala. »Pa to nije smiješno, znaš.«

8

Manhattanski menage!**Sedam muškaraca postavlja neizbježno pitanje**

Večeram s muškarcem. Otvorili smo drugu bocu Chateau Latoura iz 1982. Možda je to naš treći sastanak, možda deseti. Nije bitno. Jer, napokon, uvijek dolazi isto. Neizbježno.

»Emmmm«, počinje.

»Da?« pitam naginjući se naprijed. Spušta ruku na moje bedro. Možda će »nabaciti pitanje«. Vjerojatno neće, ali opet, što će?

Opet počinje. »Jesi li ikad...«

»Da?«

»Jesi li ikad... željela...«

»Što?«

»Jesi li se ikad željela... seksati s drugom ženom?« pita pobjedonosno.

Još se smiješim. Ali tu je, na stolu, kao bljuvotina. Već znam što je sljedeće.

»Sa mnom, naravno«, kaže. »Znaš, u troje.« A onda glavna stvar: »Možda bismo mogli nagovoriti neku tvoju prijateljicu.«

»Zašto bih to željela?« pitam. Čak se i ne trudim pitati zašto misli da bi jedna od mojih prijateljica bila zainteresirana.

»Pa, meni bi se to sviđalo«, kaže. »A osim toga, možda bi se i tebi sviđalo.« Mislím da ne bi.

»SEKSUALNA VARIJACIJA«

U New York ljudi dolaze ispuniti svoje fantazije. Novac. Moć. Gostovanje kod Davida Lettermana. A kad si već tu, zašto ne i dvije žene? (I zašto ne bi pitao?) Možda bi svi morali probati bar jednom.

»Od svih fantazija, samo ova premašuje očekivanja«, rekao je moj znanac fotograf.

».Uglavnom, život je niz blagih razočaranja. Ali dvije žene? Sto god se dogodilo, ne možeš izgubiti.«

To baš nije točno, kako sam poslije otkrila. Ali seks u troje je fantazija po kojoj se Newyorcani ističu. Kako kaže moj prijatelj: »To je seksualna varijacija kao suprotnost seksualnoj devijaciji.« Druga opcija u gradu opcija. Odnosno, postoji li i tamna strana seksa u troje: je li to simptom svega što je loše u New Yorku, rezultat one kombinacije očaja i želje posebne za Manhattan?

Svejedno, svatko ima svoju priču. Oni su to probali, znaju nekoga tko je probao ili su vidjeli troje ljudi koji su to baš htjeli napraviti — kao one dvije »supermanekenke« koje su nedavno odvukle manekena u muški zahod u Tunnelu, prisilile ga da uzme cijelu dozu droge, a zatim odvele doma.

Menage a trois uključuje najnezgodniji od svih brojeva za neki odnos: tri. Bez obzira koliko misliš da si moderan, možeš li to doista podnijeti? Tko će biti povrijeđen? Je li u troje doista bolje nego u dvoje?

Namamljeni možda obećanjem besplatnoga pića, join-ta i kikirikija, sedmorica muškaraca pridružila su mi se jednog ponedjeljka navečer u podrumu umjetničke galerije u Sohou na razgovoru o seksu u troje. Tamo smo zatekli fotografa i ženskara iz osamdesetih Petera Bearda kako se bacio na ruke i koljena. Radio je »kolaž«: bojao je obrise na nekim crno-bijelim fotografijama životinja. Neke fotografije imale su otiske stopala boje hrđe, a ja se sjećam da sam jednom čula kako Peter za to koristi vlastitu krv. Imao je traperice i debelu majicu.

Peter je »divlji čovjek« o kojemu možeš čuti svakakve priče. Kao: sedamdesetih je bio oženjen za superkomada Cheryl Tiegs (točno); jednom su ga u Africi svezali i skoro je završio kao hrana životinjama (vjerojatno netočno). Rekao je da će raditi dok razgovaramo.

»Neprestano radim«, rekao je Peter. »Da otjeram dosadu.«

Svi su napravili koktele i zapalili smo prvi joint. Svi osim Petera zamolili su me da promijenim njihova imena za članak. »Korištenje naših pravih imena ne bi bilo dobro za naše klijente«, rekao je jedan.

Bacili smo se na glavnu temu rasprave.

»Sad se to zakotrljalo kao lavina«, rekao je Peter. »Znam neke cure, s jednom se sastajem večeras, koje kažu da im je to predložilo više od 90 posto njihovih prijateljica. To je definitivno nova pojava.«

Peter je umočio kist u crvenu boju. Manekenska industrija, rekao je, priprema žene za seks u troje. »Agenti i bookeri traže usluge od djevojaka da bi im napravili book.« Onda je dodao: »Sve manekenke prođu šlatanje u zahodu.«

Tad, 41, zlatni dečko, arhitekt, ostaje sumnjičav. »Mislim da vladin ured za cenzuse taji podatke.« Ali je nastavio. »Žene fizički predstavljaju više senzualnosti i više ljepote«, rekao je. »Pa je muškarcima lakše fantazirati o dvije žene zajedno. Dva muškarca zajedno, to je nekako suha fantazija.«

Peter je podignuo pogled sa svog mjesta na podu. »Žene mogu spavati u istom krevetu i nikom ništa«, rekao je.

»Svi tome plješćemo«, rekao je Simon, 48, vlasnik soft-wareske kompanije.

»Malo je vjerojatno da bi netko od nas spavao s drugim muškarcem. Ja to jednostavno ne bih«, rekao je Jonesie, 48, direktor diskografske tvrtke s Istočne obale. Pogledao je oko sebe.

»Muškarci to ne rade jer većina muškaraca hrče«, rekao je Peter. »Uz to, nije dobro za živce.«

»To budi svakakve duboko ukorijenjene strahove«, rekao je Simon. Nastupio je trenutak šutnje dok smo se ogledavali po prostoriji.

Peter je prekinuo napetost. »Podzemna stvarnost su biološke studije na štakorima«, rekao je.

»Napetost, stres i pretrpavanje rupa u strukturama. U rupi prepunoj štakora prva je pojava razvoj različitih spolova. A u ovom gradu, uz sve pravnike i pretrpane rupe, javlja se nevjerovatno pritisak. Pritisak sjebe hormone, a kad su hormoni sjebani, javlja se više homoseksualaca, a priroda koristi homoseksualnost da bi smanjila populaciju. Sve te neprirodne stvari o kojima govorimo šire se nevjerovatnom brzinom.«

»To je sažetak svega«, rekao je Tad suho.

»Naši su životi lišeni senzora«, rekao je Peter. »Visoka gustoća. Intenzitet. Milijuni sastanaka. Milijuni pravnih sastanaka. Jednostavne stvari više nisu zabavne. Sad moraš imati dvije ili tri djevojke, ili striptizete u Pure Plati-numu.«

»S druge strane, razlog za više seksualnih partnera mogla bi biti znatiželja«, rekao je Tad.

»Bez pretjerane analitičnosti.«

Ali Peter se zahuktao. »A neiskrenost?« pitao je. »Ima manje iskrenosti i manje poštenja. Ako ti se djevojka stvarno sviđa, ne želiš drugu. Ali danas je sve manje iskrenosti.«

»To bi moglo biti točno«, rekao je oprezno Jonesie.

»Kad nekoga upoznaš u New Yorku, taj ti servira samo svoje sranje«, rekao je Peter, ne primjećujući da mu se kistovi suše. »Dobivaš sve što ti ispričaju na tulumima. Dobivaš isto na večerama, sve dok ne prestaneš odlaziti.«

»Smanjuješ«, potvrdio je Jonesie.

»I odlaziš u kupaonicu i onda ti ga popuši netko iz modne industrije«, rekao je Peter. Nastala je kratka, i ako se ne varam, strahopoštovanjem nabijena stanka. A onda opet Peter: »To nije realnost. To nije komunikacija. To nije iskrenost. Samo trenutak u njihovom životu prepunom stresa.«

»A ja sam mislio da jednostavno želim seks«, rekao je Tad.

UZALUDNA E-LJUBAV

Točno tako je razmišljao Tad prije tri godine kad je iskusio osnovnu razinu, kako je on to nazvao, »tapkanja u E-ljubavi«.

Tek je prekinuo s djevojkom s kojom je bio pet godina. Našao se na tulumu i ugledao privlačnu dvadesetogodiš-njakinju. Pratio ju je i gledao kako ulazi u taksu. Ušao je u svoju mercedes. Kad se taksu zaustavio na semaforu, stao je. Dogovorili su se za sastanak sljedeće večeri u klubu.

Došla je s prijateljicom Andie. »Na sreću«, rekao je Tad, »Andie je bila izvan sebe.« Maloprije je doputovala zrakoplovom iz Italije i lebdjela je uokolo u bundi od lisič-jeg krzna. Kad su uzeli E-tabletice, vratili su se u Tadovo potkrovlje, popili šampanjac, razbili čaše o pod, puzali. Dvadesetogodišnjakinja je zaspala, a Tad i Andie su nastavili, dok je dvadesetogodišnjakinja ležala kraj njih na krevetu.

Opet se ubacio Peter. »Svaki dan sve više iskustava, zato moraš raditi više i sve brže! I više!« rekao je. »To prelazi sposobnost za ljubav, izazivanje sudbine, izmišljanje novih rupa, širenja...«

»To je kao da netko prolazi s pladnjem punim kolača, a ti uzmeš nekoliko«, rekao je Garrick, 30, gitarist iz benda u centru.

Tad se počeo slagati s Peterom. »To je cijeli smisao posezanja za još više«, rekao je Tad. »Četiri cice, a ne dvije.«

Na sreću, stigao je Sam, investicijski bankar. Sam, 41, bio je ona vrsta frajera koji uvijek kaže da se htio oženiti, ali je često »zaboravio« odgovoriti na poziv žene s kojom je izlazio. Pa je još samac. Sam je rekao da je doživio seks u troje.

»Zašto si to napravio?« pitali smo.

Sam je slegnuo ramenima. »Za promjenu. Umoriš se od jedne osobe.«

Sam je rekao da postoje tri temeljne situacije koje vode do seksa u troje. Prva: muškarac potajno dugo pokušava ugurati curu u krevet s drugom ženom. Možda mu je dosadno, a možda potajno želi spavati s njezinom prijateljicom.

Druga: cura potajno želi spavati s drugom ženom i nagovori dečka da pristane kako bi joj bilo lakše.-'

Treća: dvije žene se sviđaju jedna drugoj i planiraju dovući frajera u krevet.

Sam je rekao da je imao curu Libby, s kojom je bio šest mjeseci, pa je uvjerio samoga sebe da bi se ona stvarno rado poseksala s najboljom prijateljicom Amandom. Naravno, sad priznaje istinu: htio je seks s Amandom.

Libby je, na kraju, pod pritiskom pristala dogovoriti večer. Amanda je došla. Pili su vino. Sjeli su na kauč. Sam je rekao dvjema ženama da se skinu. A onda? »Totalni neuspjeh«, rekao je Sam. Dok je Libby ostala na kauču piti vino, Sam je odveo Amandu u krevet. »Totalno me zaokupila. Problem je u tome što ti se obično jedna žena sviđa više od druge, a onda se ta druga osjeća zanemarenom«, rekao je. Na kraju je i Libby došla u krevet. »Mislim da su htjele da im govorim što da rade, da preuzmem kontrolu. Ali toliko me zaokupila Amanda da nisam mogao«, rekao je Sam. Libby to nikad nije preboljela. Dva mjeseca poslije, Sam i Libby su prekinuli. Libby i Amanda neko vrijeme nisu razgovarale.

Sam je priznao kako je znao da će biti »posljedica« seksa u troje, ali »ipak to napraviš jer si frajer«.

Prvo pravilo seksa u troje: »Nikad, ali baš nikad to ne radi sa svojom curom«, rekao je Garrick. »Uvijek se pretvori u katastrofu.«

Drugo pravilo: »Ne možeš ga planirati. Nešto uvijek krene naopako«, rekao je Simon koji kaže da je u seks u troje bio umiješan šest ili sedam puta. »Mora biti spontano.«

Prije nego što smo stigli do trećeg pravila, zazvonilo je zvonce. Stigli su Jim, 21, mađioničar i lan, 25, televizijski producent. Jim je izjavio da je prije tjedan dana uživao u

"seksu u troje. »Poslije moraš sve ispričati prijateljima«, rekao je.

»Bilo je super«, rekao je, »jer smo nas troje baš odgleda-li film *Trojac*.«

Ali prije nego što je nastavio, netko je opet pozvonio. Pogledali smo se. »Tko je to?« Svi muškarci koji su trebali biti tamo već su stigli.

Peter je podignuo pogled sa slike. »Druga žena«, rekao je mirno.

Otišla sam gore otvoriti vrata. Točno, bila je druga žena. Začudeno smo gledale jedna u drugu. »Što ti radiš ovdje?« pitala je.

»I ja sam htjela postaviti isto pitanje«, rekla sam. Zatim smo napravile ono što žene u New Yorku uvijek rade, bez obzira na to kako se osjećaju: poljubile se u obraz.

»Bok, Chloe«, rekla sam.

Na sebi je imala jaknu s uzorkom leoparda i ružičasti šal. Ona je dobro poznata cura u gradu i jedna od onih koje su predivne, ali nikad ne znaš kako će završiti.

Muškarci su nas gledali kako silazimo niz stubu. Jim se naslonio. »Sad bismo mogli vidjeti akciju«, rekao je.

Chloe i ja smo se pogledale. »Mislim da nećemo«, rekle smo.

Chloe je pogledala sobu. »Ovo izgleda kao da je namješteno«, rekla je. Netko joj je natočio votku. Rekla sam joj o čemu razgovaramo.

»Mislim da nijedna djevojka ne voli seks u troje«, rekla je Chloe. To je rekla kao da govori o akseosarima. »Cure vole kad su jedan na jedan«, rekla je. »One vole pažnju.«

Otpila je gutljaj votke: »Toliko sam puta dovedena u tu jebenu situaciju kad muškarac želi u troje. Bila sam s jednim dečkom i bili smo s drugim parom. Svi su htjeli igrati neku S&M igru. Strpali su me u sobu s mužem te druge žene kojega sam znala godinama. Gledali smo se, a onda sam ja rekla: 'Ovo nikad neće uspjeti jer smo oboje pokorni. To je kao vic. Nas dvoje jedno drugo poništavamo.'«

Zanimalo me što se događa kad žene u trojcu ignoriraju muškarca.

»Molim se Bogu da mi se to dogodi«, rekao je Simon.

»Svi to želimo«, rekao je Tad. »To je pravo. Kao da ti se pravi film događa u krevetu.

Potrudio si se spojiti dvije žene.«

Činilo se da je Jonesie uvjeren da to ide malo drukčije. Stalno je rabio riječ »profi«. Nismo bili sigurni misli li na pravu prostitutku specijaliziranu za seks u troje ili nešto drugo.

»To se obično događa zato što profi zapravo želi spavati sa ženom«, rekao je Jonesie. »Ona je zapravo lezbijka, ali će spavati s muškarcem da dobije ženu. Profi će se tobom pozabaviti najbolje što zna i podgrijavati te koliko god može tako da druga žena, koju ona zapravo želi, ne postane nervozna jer ju je tip agresivno izbacio. Profi će te dražiti koliko god može sve dok te ne dokrajči. A onda će progutati drugu ženu.«

»Ne prihvaćam«, rekao je Simon. »Jonesie ima malo iskustva.«

»ŠTO BI BILO KAD BI ODBILA«

»Jedna je djevojka u mom trojcu obožavala seks«, rekao je Jim. »Seksala se sa svim tipovima koje poznam.«

»Čekaj malo«, prekinula ga je Chloe. »Kako znaš da se stvarno seksala s njima?«

»Jer se lan poševio s njom«, rekao je Jim. »Ian se s njom ševio i veli da se obožava seksati sa svima.«

»Ali kako on zna?« rekla je Chloe ljutito. »Možda joj se samo sviđao seks s njim. To je vaša pogreška, dečki.«

»Ona misli da može biti kao muškarac«, objasnio je lan. »Ona se pita: zašto bi žene bile drukčije od muškaraca? Ako se muškarac može seksati sa svakom curom koju poželi, zašto se ona ne bi poseksala sa svaldm frajerom kojeg poželi?«

»Pogledaj Simona«, rekao je Jonesie. »On odmah želi njezino ime i broj telefona.«

Jim je nastavio: »Druga cura bila je suprotnost prvoj. Nekako djevičanska. Imala je samo dva dečka u cijelom životu. Uostalom, njih dvije živjele su zajedno. I luđakinja je promijenila život djevici. Tjedan dana poslije djevica je bila spremna spavati bilo s kim.«

»Svi smo mi dobri prijatelji«, rekao je Jim. »Spavao sam s luđakinjom, a djevicu sam progonio godinu dana. Išli smo u kino, a poslije kupili bocu vina i otišli u njihov stan. Popili smo cijelu bocu.«

»Ali to su samo tri i pol čaše«, pobunila se Chloe.

»Nekad si se i ti, Chloe, mogla napiti od tri i pol čaše vina«, rekao je Tad.

»OK«, rekao je Jim. »Pa smo se vratili u njihov stan i popili tih par kapi vina, a onda smo luđakinja i ja otišli u sobu — bila je to jedna od onih spavaćih soba u kojima krevet zauzima cijeli prostor pa možeš biti samo u krevetu. Onda smo se luđakinja i ja počeli navlačiti. Ona je htjela drugu curu. I ja sam htio dragu curu. Oboje smo je gledali. Hodala je po stanu i pokušavala se sama zabaviti. Išla je iz kupaonice u kuhinju i natrag.«

»Što je imala na sebi?« pitao je Simon.

»Ne sjećam se«, rekao je Jim. »Ali smo je napokon uhvatili za ruku i odvukli u sobu.«

»A onda ste je silovali«, rekao je Simon.

Jim je stresao glavom. »Neeeeee. Posjeli smo je na krevet i samo smo je počeli dirati. Masirati joj leđa. Onda smo je pognuli na krevet. Dvije su djevojke bile odvojene pa sam počeo namještat ruku jedne djevojke na grudi druge. A onda su djevojke počele. Još sam sudjelovao, ali sam se pokušavao neprimjetno povući. Htio sam samo gledati. Nakon toga su išle okolo i radile to s cijelim New Yorkom. Vjerojatno su to izvele s dvadeset tipova iz Buddha bara.«

A

I lan je imao svoju priču. »Jednom sam se seksao s djevojkom, a u krevetu je bila druga«, rekao je, »U jednom trenutku pogledao sam drugu curu i oči su nam se spojile. Zurili smo jedno u drugo pet minuta. To je bilo super. Tad je bilo sjajno. To je bilo intimno.«

Peter Beard, koji je bio neobično miran, odjednom je progovorio. »A što bi bilo kad bi odbila seks u troje?« upitao je. »Kakav bi seronja morao biti?«

TO JE SPORT

»Ali to ne želiš s djevojkom do koje ti je stalo«, rekao je Tad.

»Najbolje je to napraviti s curom koja ti je sjajna prijateljica i dobra igračica«, rekao je lan.

»I zato muškarci žele s tobom seks u troje«, rekao je Tad Chloe. »Ti si sjajna prijateljica.« Chloe je sjala.

A onda je, onako iznenada, lan nešto izjavio. »Češće sam bio u situaciji kad se nađu dva tipa i jedna cura.« Brzo je dodao: »I nisam se seksao s drugim tipom.«

Nastupio je trenutak tišine. Nisam bila sigurna jesam li točno čula.

»To je najlakši način«, lan je slegnuo ramenima. »To je sport. Nije ti stalo do te cure, da ti je stalo ne bi dopustio kompiću da se seksa s njom. Ona ti ništa ne znači.«

»I puno je jeftinije«, ubacio je Sam, investicijski bankar.

Razmišljala sam o malobrojnim prijateljicama koje su mi priznale da povremeno maštaju o seksu s dva muškarca. Odlučila sam im reći da bi najbolje bilo da odustanu od tih fantazija.

Chloe je bila sumnjičava. »Nikad nisam uspjela nagovoriti dvojicu muškaraca na to«, rekla je.

»Osim toga, muškarci su tako jebeno suparnički raspoloženi da mi se čini da to ne bi podnijeli.«

»Ja ne bih poželio seks sa ženom koja je prije toga bila s drugim muškarcem«, rekao je Peter. Tad se nije složio s njim. »Ako je to moj najbolji prijatelj, sve može.«

»Baš sve«, rekao je lan.

»Mene bi zanimalo tko će prvi i što će se dogoditi«, rekao je Tad.

»To je urota između dva muškarca«, rekao je lan. »Ti i tvoj prijatelj — jedan na jedan. Pitate se hoće li vam uspjeti. A kad vam uspije onda velite — yes!«

Jim je oštro odmahnuo glavom. »Ne slažem se.«

»Jim, kako možeš reći da se ne slažeš?« pitao je Ian.

»Da«, rekao je Tad. »Ti si to napravio jednom s lanom.«

»Ne sviđa mi se pomisao na to«, rekao je Jim.

Ian pokaže Jima. »Ali me gurnuo prema curi«, rekao je Ian.

»LOŠA VIBRA«

Progovorio je Garrick. Rekao je da je tri put bio u trojcu. »Hej, imam trideset pet godina i dogodilo mi se puno sranja«, a nekoliko puta je bio s drugim muškarcem. »Uvijek sa svojim najboljim prijateljem Billom«, rekao je.

Bili je maneken, a Garrick i Bili su se upoznali u tere-tani u centru grada kad je Bilf zamolio Garricka da mu asistira na benchu. »Tamo su vježbali uglavnom homići«, rekao je Garrick.

»Pa se čini da smo pokušavali dokazati da nismo homići. Seks u troje bio je gotovo potvrda naše heteroseksualnosti. Potvrđuješ svoju muževnost pred drugim tipom.«

»Bili i ja smo željeli osjetiti uzbuđenje koje izaziva izložba nakaza«, nastavio je Garrick.

»Nekad smo obojica imali odnos s djevojkom u isto vrijeme. Kad žena jednom pristane biti s dvojicom, otvorena je za sve.«

Garrick se nagnuo naprijed u svom stolcu i povukao dim. »Bili je jednom bio s drugim tipom«, rekao je. Nasmijao se. »Uvijek ga zadirkujem zbog toga. Među njima je bilo nečeg. Ne znam. Za mene je to latentna homoseksualnost. Imam li i ja to? Ne znam. Možda Bili nije moj tip.«

Mlađi je muškarac postao nekako tih.

Progovorio je Peter. »Nisam homofob — bio sam jednom u toj situaciji s najboljim prijateljem i drugom ženom. Spavali su u širokom krevetu u istoj sobi. I sjećam se vibri seksa. A kad je bilo gotovo, ruka mu je bila vruća. Iako je bio moj najbolji prijatelj, vidio sam da je suvišan, a to je bila tako loša vibra. Sjećam se samo kako sam odgurnuo vruću ruku. Bila je to tako loša vibra.«

Svi smo na trenutak ostali mirno sjediti. Bilo je kasno. Gotovo vrijeme za večeru.

»Joj, ne znam«, rekao je Garrick. »Uvjeren sam da je seks u troje emocionalno dobar za psihu. To je tako netipično seksualno iskustvo, gotovo kao da se ne računa.

Čim je gotovo, više o tome ne misliš. Ako prevariš ženu ili djevojku, obično poslije osjećaš krivnju. Ovako nemaš stalnu vezu pa nije prijatna.«

»Uz to«, nastavio je Garrick, »približava te tipu. Učvršćujete prijateljstvo. Što biste slično mogli raditi? Dijelite najintimnije iskustvo.«

A što poslije? Sljedeće jutro?

»O, nema problema. Sjećam se da smo jednom svi zajedno otišli na doručak«, rekao je Garrick. »Sjećam se jer sam ja platio.«

Što ima dva kotača, nosi krep i radi budalu od mene? Dječak na biciklu

Prije nekoliko tjedana upoznala sam Dječaka na biciklu. Dogodilo se to na promociji knjige koja je održana u golemom mramornom foajeu na širokoj ulici. Dok sam potajice gutala dimljenog lososa, dojurio je prijatelj pisac i rekao: »Baš sam razgovarao s vrlo zanimljivim čovjekom.«

»A da? Gdje?« pitala sam sumnjičavo se okrećući po prostoriji.

»Bio je arheolog, a sad piše znanstvene knjige... fascinantno.«

»Ne moraš mi više ništa reći«, rekla sam. Već sam primijetila spomenutog muškarca — bio je odjeven u ono što sam ja zamišljala kao gradsku varijantu safari odijela: kaki hlače, bež kariranu košulju i pomalo izlizan sako od tvida. Njegova prosijeda svijetla kosa bila je začesljana od čela i otkrivala je lijep isklesan profil. Pa sam jurnula, koliko se to može u sandalama na remenčiće s visokom potpeticom, na drugi kraj dvorane. Zadubio se u razgovor s čovjekom srednjih godina, ali sam ubrzo preuzela situaciju. »Vi«, rekla sam. »Netko mi je baš rekao da ste fascinantna osoba. Nadam se da me nećete razočarati.« Odvukla sam ga do otvorenog prozora, gdje sam ga ponudila cigaretama i jeftinim crnim vinom. Nakon dvadeset minuta, ostavila sam ga i otišla se naći s prijateljima na večeri.

Sljedeće je jutro nazvao dok sam još bila mamurna u krevetu. Nazovimo ga Horace Eccles. Pričao je o ljubavi. Bilo je lijepo ležati u krevetu dok mi u glavi sve kucka i slušati kako mi zgodan muškarac guguće u uho. Dogovorili smo se za večeru.

Problemi su počeli gotovo odmah. Najprije je nazvao i rekao da će doći jedan sat ranije. Onda je nazvao i rekao da neće. Onda je nazvao i rekao da će zakasniti pola sata. Onda je nazvao i rekao da je tu iza ugla. A zapravo je zakasnio četrdeset pet minuta.

I još se pojavio na biciklu.

Isprva to nisam primijetila. Samo sam primijetila da je raščupan nešto više od normalnog (za pisca) i da teško diše, ali sam to pripisala činjenici da sam ja kraj njega. »Gdje želiš večerati?« pitao je.

»Već sam rezervirala«, rekla sam. »Kod Elaine.«

Lice mu se iskrivilo. »Ali mislio sam da ćemo večerati u susjedstvu, tu negdje iza ugla.«

Samo sam ga pogledala i rekla: »Ja ne večeram tu negdje iza ugla.« Na trenutak se činilo da će se ohladiti. Napokon je ispljunuo: »Ali ja sam došao na biciklu, znaš.«

Okrenula sam se i zagledala u uvredljivo vozilo prislonjeno uz svjetiljku.

»Mislim da ne dolazi u obzir«, rekla sam.

G. NEW YORKER I NJEGOV TROBRZINAC

To nije bio moj prvi susret s manhattanskom književno-romantičnom podvrstom koju zovem Dječaci na biciklu. Prilično davno bila sam na večeri s jednim od najslavnijih Dječaka na biciklu kojega ću jednostavno nazvati g. New Yorker. G. New Yorker, urednik u istoimenom časopisu, izgledao je kao da mu je trideset pet godina (iako je ponešto stariji), ima razbarušenu smeđu kosu i razoran osmijeh. Kad ide van, obično izabire neudanu ženu i to ne samo zato što te žene žele nešto objaviti u *New Yorkeru*. Blag je i pomalo neuredan. Sjedne kraj tebe, razgovara s tobom o politici i želi znati tvoje mišljenje. Uz njega se osjećaš pametnom. A onda, prije nego shvatiš, nestane. »Hej, gdje je g. New Yorker?« svi pitaju u jedanaest sati. »Obavio je telefonski razgovor«, odgovara neka žena, »a onda je uzeo bicikl. Išao je na sastanak.«

Progonila me slika g. New Yorkera kako se šulja kroz noć u sakou od tvida i kao lud okreće pedale na svom trobrzinskom biciklu (sa štitnicima da ne zaprlja hlače). Zamišljala sam ga kako se vozi na biciklu do zgrade bez lifta na Upper East Sideu — ili možda do zgrade s pot-

krovljem u Sohou — naslanja se na zvonce i onda, lagano daščući, nosi bicikl uza stube. Vrata bi se otvorila, a on i njegova draga smijuljili pokušavajući pronaći mjesto za bicikl. Zatim bi pali u znojnu zagrljaj koji nedvojbeno završava na futonu na podu.

Dječak na biciklu zapravo ima dugu književno-društvenu tradiciju u New Yorku. Sveci zaštitnici Dječaka na biciklu su sijedokosi pisac George Plimpton, čiji je bicikl visio naopako iznad glava njegovih zaposlenika u uredima *Paris Reviewa*, i sjedokosi kolumnist *Newsdaya* Murray Kempton. Oni su se godinama vozili na biciklu i inspiracija su sljedeće generacije Dječaka na biciklu poput prije spomenutog g. New Yorkera i niza pisaca i urednika knjiga, časopisa i novina koji, kao usamljeni jahači, ustrajno putuju manhattanskim stvarnim i romantičnim krajolikom. Dječaci na biciklu posebna su vrsta newyorskoga neženje: pametni, zabavni, romantični, vitki, prilično zgodni, nit od koje su satkani snovi odraslih školarki. Ima nečega nevjerojatnog i šarmantnog u dečku od tvida na biciklu — posebno ako nosi blesave naočale.

Žene su sklone istodobno osjećati strast i majčinsku ljubav. Ali priča ima i mračnu stranu: većina Dječaka na biciklu nije oženjena i vjerojatno nikad neće ni biti, bar dok se ne odreknu bicikla.

ZAŠTO JOHN F. KENNEDY JR. NIJE DJEČAK NA BICIKLU

»Voziti bicikl ne znači nužno i stjecati moć«, rekao je g. Eccles. »To najbolje ide ljudima koji imaju moć kao George Plimpton. Inače moraš skrivati bicikl iza ugla i potajno izvlačiti hlače iz čarapa.« Dječaci na biciklu ne voze bicikl radi sporta, kao oni luđaci koji voze beskonačne krugove oko parka. Oni se voze na biciklu djelomice zbog prijevoza i, što je još bitnije, da bi zauvijek ostali dječaci. Pomislite samo na sumrak u Oxfordu, vozite bicikl po kamenim ulicama dok vas žena čeka uz Cherwell River u lepršavoj haljini s Yeatsovima pjesmama pod rukom. Tako Dječak na biciklu zamišlja sebe dok se vozi Manhattanom i izbjegava taksije i lokve. Iako je John F. Kennedy Jr. posve sigurno najslavniji i najtraženiji neženja na biciklu u New Yorku, njegov sportski izgled diskvalificira ga iz biciklističkoga dječakstva. Jer Dječak na biciklu radije se vozi na biciklu kroz grad u odijelu od krepa nego u kratkim hlačama i majici. A Dječak na biciklu prezire uske biciklističke hlače s jastučićima ušivenim na pozadinu. Dječacima na biciklu nije mrzak kažnjavajući bol tvrđoga biciklističkog sjedala — poticajno je za literaturu. »Nemam elastične hlače«, rekao je g. New Yorker dodajući da zimi nosi duge gaće da mu bude toplo.

Zato Dječake na biciklu često fizički napadaju, češće nego njihove sportske rođake. Drugi je razlog to što se oni voze u bilo koje doba (što kasnije — to romantičnije), u bilo kakvoj formi, bilo gdje.

»Pijanci noću urlaju kroz prozore i šalju vas u materinu«, rekao je g. Eccles. I još gore. Jednom kad je bila Noć vještica, g. New Yorker je nosio ogrtač britanskog bobbyja kad je naletio na skupinu dva-naestogodišnjaka koji su ga srušili s bicikla. »Rekao sam: 'Ne mogu se boriti protiv svih vas odjednom. Borit ću se protiv jednoga.' Svi su ustuknuli, osim najvećega. Odjednom mi je bilo jasno da se ne želim tući ni s njim.« Cijela banda je skočila na g. New Yorkera i počela ga udarati, dok neki nedužni promatrači nisu počeli vikati pa se društvo razbježalo. »Imao sam sreću«, rekao je g. New Yorker. »Nisu mi uzeli bic, ali su uzeli par albuma koje sam imao u košari.« (I pazi — g. New Yorker je nosio »albume«, prave ploče, vinil, a ne CD-ove — što je još jedan potpis pravoga Dječaka na biciklu.)

G. Eccles se prisjetio slične priče. »Prije dva dana vozio sam se kroz Central Park u deset navečer, kad me opkolila divlja banda na rolama. Bili su gotovo djeca. Pokušali su me zarobiti opkoljavajući me škrilama, ali ja sam uspio još brže odjuriti.«

No, još je veća opasnost seks, što je otkrio novinar kojega ćemo nazvati Chester. Chester se više ne vozi često na biciklu jer je prije godinu dana imao tešku biciklističku nesreću nakon romantične međugre. Pisao je članak o toples plesačicama kad se sprijateljio s Lolom. Možda

je Lola sebe doživljavala kao Marilyn Monroe, a njega kao svog Arthura Millera. Tko zna. Chester zna samo to da ga je jedne večeri nazvala i rekla da leži u krevetu u Trumpovoj palači i da može doći. Skočio je na bicikl i stigao za petnaest minuta. Trajalo je tri sata. Onda mu je rekla da mora otići jer ne živi sama, a tip će se skoro vratiti doma. Svaki čas.

Chester je izjurio iz zgrade i skočio na bicikl, ali to nije bilo tako lako. Noge su mu se toliko tresle od seksa da je dobio grčeve čim je krenuo niz Murray Hill pa je pao u zavoj i odsklizao preko pločnika. »To je stvarno boljelo«, rekao je. »Kad tako oguliš kožu, to je kao da si dobio opekotine prvog stupnja.« Na sreću, bradavica mu je ponovno narasla.

»GOLEMA ČELIČNA STVAR MEĐU NOGAMA«

Vožnja biciklom na Manhattanu stvarno je opasan sport. Kad bi ti novinari živjeli na zapadu, možda bi nosili oružje kao Larry McMurtry ili Tom McGuane ili Cormac McCarthy. Ali kako žive u New Yorku, Dječaci na biciklu više podsjećaju na Clarka Kenta. Danju mirni novinari koji uglavnom odgovaraju urednicama ubojicama, noću postaju prijatna društvu. I tko im može zamjeriti? »Pro-đeš kroz crveno, voziš u suprotnom smjeru. Možeš raditi prekršaje«, rekao je Chester. »Osjećam kao da među nogama imam golemu čeličnu stvar koja ide ispred mene«, rekao je jedan Dječak na biciklu koji me zamolio da ostane anonimn. »Baš sad držim ruku na biciklu«, rekao je Kip, književni agent dok je razgovarao telefonom iz ureda. »U gradu si slobodan kad si na biciklu. Osjećaš se kao da lebdiš iznad gomile. Na biciklu sam neustrašiv, onako kako ne mogu biti u drugim dijelovima svog života. Na biciklu se osjećam kao da sam najbolji, najviše u skladu sa samim sobom i gradom.«

Dječaci na biciklu imaju poseban ukus za bicikle — obično se ne voze na isfriziranim, tehnološki savršenim brdskim biciklima. Bez Shimano XT mjenjača ili suspenzijske vilice od elastomera. Tipičniji je g. New Yorker koji se vozi na pristojnom trobrzincu s košarom i blatobranima. Bicikl mora zračiti nostalgijom. »Moraš imati košaru za namirnice«, rekao je g. New Yorker, »kompjutor i materijal za posao.« »Ja svoj bicikl doživljavam kao psa ili dijete«, rekao je Kip. »Brinem se za njega i gladim ga.«

Ali kad Dječaci na biciklu govore o svojim biciklima, često je teško suzdržati se od pomisli da govore o ženi.

»Volim svoj bicikl, za bicikl se čovjek može vezati«, rekao je jedan B. B., »ali istina je da su svi bicikli isti.«

»Imao sam bicikl s kojim sam stvarno pretjerao«, rekao je Kip. »Imao je aluminijski okvir, a ja sam ga svojom rukom očistio i obojio. Baš je bio pravi. A onda su mi ga ukrali. To me duševno pokosilo. Nisam se oporavio dok nisam nabavio novi bicikl i stvarno ga uredio.« Bicikli se u New Yorku uvijek krađu, kao i cure. »Ako uđeš u knjižaru na deset minuta, iziđeš i bicikla ti nema«, rekao je g. Eccles. To, međutim, ne mora biti problem, naglasio je g. New Yorker.

»Bicikl se isplati za tri mjeseca, ako ga usporediš s kartama za metro«, rekao je. »Za jedan mjesec, ako računaš taksije.«

Bicikl može biti koristan i kad je riječ o druženju sa ženama. »Dobar je za početak konverzacije«, rekao je Thad, pisac. »A možeš prčkati po njemu za smirenje savjesti.« A čini se i da je to dobar znak koji pokazuje hoće li biti seksa ili ne. »Jednom se neka žena naljutila na mene kad sam joj predložio da se biciklom vrati doma«, rekao je Thad. »S druge strane, ako žena kaže 'unesi bicikl', to je jako seksi.«

»Hoće li ti neka žena dopustiti da uneseš bicikl u njezin dom pokazuje koliko je prilagodljiva«, rekao je g. Eccles. »Ako je analno-suzdržan tip, neće željeti bicikl u blizini svojih stvari.«

Ali katkada bicikl nije samo bicikl — i žene to, čini se, znaju. »Odmah sumnjaju u tebe.

Previše si pokretljiv i neovisan«, rekao je g. Eccles. »I na kraju sigurno pomalo neuzvišen.«

»Ima nečeg petarpanovskog u tome«, rekao je Kip. »Djelomice ga zbog toga više nikamo ne

vozim.«

»On podrazumijeva određenu sebičnost«, složio se g. Eccles. »Ne možeš nikoga povesti. A previše se slobode veže uz muškarca koji vozi bicikl.« G. Eccles je dodao da, s obzirom na to da je zašao u pedesete, postoji desetak razloga zbog kojih se nije oženio, »a nijedan od njih nije baš dobar.«

Bicikl može podrazumijevati i određenu škrtoš. Jedna žena, pomoćnica urednika u sjajnom muškom časopisu, sjetila se Dječaka na biciklu kojeg je upoznala na potpisivanju knjige. Nakon ugodnog razgovora, Dječak na biciklu ju je pozvao u ugodan restoran na Upper West Sideu. Zakasnio je, na biciklu (ona je čekala vani i nervozno pušila), a onda je, kad su sjeli i pogledali jelovnik, rekao: »Čuj, ne znam hoćeš li imati nešto protiv? Ali baš sam odjednom raspoložen za pizzu. Tebi je svejedno, jel-da?« Ustao je.

»Ali ne moramo...«, relda je pogledavajući konobara. Zgrabio ju je za ruku i izgurao van. »Ti si samo otpila par gutljaja vode. A ja svoju nisam ni taknuo. Ne mogu ti to naplatiti. Otišli su k njoj i jeli pizzu, a onda je otišao. Vidjeli su se još nekoliko puta poslije toga, ali je svađ put htio doći k njoj u deset navečer i naručiti jelo. Napokon ga je napucala i počela izlaziti s bankarom.

PROBLEM S PREPONAMA

Dječaci na biciklu često griješe jer pokušavaju prijateljice pretvoriti u Djevojke na biciklima. Joanna, žena koja je odrasla na Petoj aveniji i sad uređuje interijere, na kraju se udala za Dječaka na biciklu. »Oboje smo se vozili na biciklu«, rekla je, »pa u početku to nije predstavljalo problem. Ali sam primijetila da nešto nije u redu kad mi je za rođendan poklonio sjedalicu za bicikl. Onda sam za Božić dobila nosač za bicikl da ga mogu staviti na auto. Kad smo se rastali, zadržao je nosač. Možeš vjerovati?«

»Žene misle da vožnja na biciklu nije seksi«, rekao je Thad. »Misle da je infantilna. Ali u jednom ti trenutku postane jasno da ne možeš cijeli život na žene ostavljati pogrešan dojam.«

10

Komadi iz centra idu k curama u Greenwich

Gotovo sve žene s Manhattana išle su u hodočašće k prijateljici koja se nedavno preselila u predgrađe i malo ih je doista uživalo. Zapravo, većina se u grad vrati u duševnom stanju između vrtoglavice i utučenosti. Evo jedne takve priče.

Jolie Bernard je bila agentica rock bandovima u International Creative Managementu. Prije pet godina, kad nije lutala svijetom u kaubojskim čizmama, izlazila s rock zvijezdama i ponekad s njima spavala, živjela je u New Yorku, u dvosobnom stanu sa sofama od crne kože i golemom linijom. Imala je dugu plavu kosu, sićušno tijelo i velike cice. Kad god bi se vratila doma, imala je milijun poruka na sekretarici, a kad je izlazila, u torbici je nosila drogu i lov. Bila je slavna.

A onda se nešto dogodilo. To nikome nije bilo ni na kraj pameti, ali dogodilo se, što samo pokazuje da se s tim stvarima nikad ne zna. Navršila je trideset pet godina i upoznala investicijskog bankara koji je radio za tvrtku Salomon Brothers i, prije nego što se itko snašao, već su se vjenčali, ona je bila trudna i preselili su se u Greenwich.

»Ništa se neće promijeniti«, rekla je. »Ipak ćemo se stalno viđati, vi nas možete posjećivati, a u ljetu ćemo roštilj ati.«

Svi smo rekli da, da, daaaa.

Prošle su dvije godine. Čuli smo da je rodila jedno derište pa onda drugo. Nismo mogli zapamtiti njihova imena niti jesu li dječaci ili djevojčice.

»Hej, kako je Jolie?« pitala bih Mirandu, koja je nekad bila Joliena najbolja prijateljica.

»Nemam pojma«, odgovorila bi Miranda. »Kad god je nazovem, ne može razgovarati. Ili dolazi vrtlar, ili je zatekla dadilju kako puši travu u prostoriji za pranje rublja, ili joj dijete vrišti.«

»Strašno. Strašno«, odgovorile bismo, a onda bismo sve zaboravile.

A onda se, prije mjesec dana, dogodilo neizbježno: stigle su male bijele pozivnice obrubljene sićušnim ljubicastim cvjetićima kojima četiri Joliene gradske prijateljice poziva na djevojačku zabavu koja će biti kod nje u kući. Za subotu u jedan popodne, u najnezgodnije vrijeme, kako je naglasila Miranda, zakazano je zadnje što bi htjela raditi u subotu popodne. Putujemo u Connecticut.

»Jolie je nazvala i moli me«, rekla je Miranda. »Veli kako hoće da dođu njezine prijateljice iz grada da ne bude predosadno.«

»Poljubac smrti«, rekla sam.

Ipak, četiri su žene pristale — Miranda, 32, direktorica u kablovskoj; Sarah, 38, ima vlastitu PR kompaniju; Carrie, 34, nekakva novinarka; i Belle, 34, bankarica i jedina udana u grupi.

STARI GREENWICH, NOVI NEPRIJATELJI

Naravno, subota je bila najljepši dan u godini. Sunčan, trideset stupnjeva. Kad su se sastale na stanici Grand Central, odmah su se sve počele žaliti na to što moraju čamiti u Jolienoj kući na najljepši dan u godini, makar, kako su bile zadrte stanovnice grada, nijedna od njih nikad ne izlazi ako to ikako može izbjeći.

Problemi su počeli u vlaku. Kao i obično, Carrie je išla spavati u četiri ujutro i bila je stravično mamurna i stalno je razmišljala o tome kako će povraćati. Belle se posvađala sa ženom ispred sebe čije je dijete stalno zurilo preko sjedala i plazilo joj jezik.

A onda je Sarah otkrila da Jolie ide na sastanke Anonimnih alkoholičara — već tri mjeseca — što je značilo da na djevojačkoj zabavi možda neće biti koktela.

Carrie i Miranda odmah su odlučile sići s vlaka na sljedećoj stanici i vratiti se u grad, ali im Belle i Sarah to nisu dopustile: a onda je Sarah relda Carrie da bi se i ona morala pridružiti Anonimnim alkoholičarima.

Vlak je stao u Old Greenwichu, a četiri žene su se ugurale na stražnje sjedalo bijelo-zelenog

taksija.

»Zašto smo mi tu?« pitala je Sarah.

»Jer moramo«, rekla je Carrie.

»Samo da nemaju moderan vrtlarski alat razbacan uokolo«, rekla je Miranda. »Ako ugledam vrtlarski pribor, vrištat ću.«

»Ako ugledam djecu, vrištat ću.«

»Gle! Trava. Drveće. Udahnite miris svježe pokošene trave«, rekla je Carrie, koja se tajanstveno počela osjećati bolje. Svi su je sumnjičavo pogledali.

Taksi je stao ispred bijele kuće u kolonijalnom stilu kojoj je vrijednost očito povećana dodavanjem kosog krova od škriljevca i balkona na drugom katu. Tratina je bila jarko zelena, a drveće u dvorištu okruženo ružičastim cvijećem.

»O, kako sladak psić«, rekla je Carrie kad je zlatni retriever lajući pojurio preko livade. Ali kad je pas stigao do ruba dvorišta, odjednom je ustuknuo, kao da ga je povukao netko na nevidljivoj uzici.

Miranda je zapalila plavi Dunhill. »Nevidljiva električna ograda«, relda je. »Svi to imaju. I kladim se da ćemo još o tome slušati.«

Na trenutak su četiri žene stajale na prilazu, zurile u psa koji je sad pokorno sjedio nasred dvorišta i hrabro mahao repom.

»Možemo se sad vratiti u grad, molim vas?« pitala je Sarah.

U kući je šest žena već sjedilo u dnevnoj sobi, prekrivenih nogu i balansiralo šalicama kave i čaja na koljenima. Stol je bio prostrt: sendviči s krastavcima, quesadille s umakom. S jedne strane stajala je neotvorena, nedirnuta velika boca bijelog vina zamagljena od vlage. Buduća mladenka Lucy izgledala je pomalo zastrašeno kad su stigle gradske žene.

Slijedilo je upoznavanje.

Neka Brigid Chalmers, u Hermesu od glave do pete, pijuckala je nešto što je izgledalo kao *bloody mary*. »Vi ste zakasnile. Jolie je već mislila da nećete doći«, rekla je, uz posebno ledenu zloću koju samo žene mogu pokazati jedna drugoj.

»Pa znate, vlakovi«, Sarah je pokajnički slegnula ramenima.

»Oprostite, a mi smo se upoznali?« šapnula je Miranda Carrie. To je, što se Mirande tiče, značilo da je odsad u ratu s Brigid.

»To je krvava Marija?« pitala je Carrie.

Brigid i druga su se samo pogledale. »To je, zapravo, djevica Marija«, rekla je. Na sekundu je pogledom sijevnula prema Jolie. »Ja sam to radila godinama. Pila i tulu-marila. A onda mi je, ne znam, to sve postalo dosadno. Moraš prijeći na važnije stvari u životu.«

»Meni je sad najvažnija stvar u životu votka«, relda je Carrie stavljajući ruku na glavu.

»Jezivo sam mamurna. Ako ne popijem votku...«

»Raleigh!« rekla je žena na kauču, naginjući se okolo i zureći u drugu sobu. »Raleigh! Idi se van igrati.«

Miranda se nagnula prema Carrie: »Govori li ona to psu ili djetetu?«

»SEKS U BRAKU«

Miranda se okrenula Brigid. »Onda, reci, Brigid«, pitala je, »čime se ti točno baviš?«

Brigid je zinula i uredno ugurala trokutić quesadille. »Radim doma. Imam svoju konzultantsku tvrtku.«

»Aha«, rekla je Miranda kimajući. »A o čemu konzultiraš?«

»O kompjutorima.«

»Ona je naš Bill Gates iz susjedstva«, rekla je Marguerite koja je pila Evian iz čaše za vino.

»Kad god imamo problema s kompjutorom, zovemo Brigid i ona sve popravi.«

»To je tako važno kad imaš kompjutor«, rekla je Belle. »Kompjutori mogu biti baš zeznuti. Pogotovo ako se ne služiš njima svaki dan.« Nasmijala se. »A što je s tobom, Marguerite? Ti

imaš djece?»

Marguerite je blago pocrvenjela i okrenula pogled u stranu. »Jedno«, rekla je pomalo sjetno. »Jednog prekrasnog anđelčića. Naravno, više nije tako mali. Ima osam godina i sad je već pravi dječak. Ali ići ćemo na još jedno.«

»Margie je išla na onaj in vitro postupak«, rekla je Jolie, a onda obraćajući se svima u prostoriji, dodala: »Tako mi je drago da sam ja svoje dvoje dobila tako rano.«

Na žalost, Carrie je izabrala baš taj trenutak da izroni iz kuhinje pijuckajući votku iz velike čaše s dvije kockice leda koje su plutale po površini. »Kad smo već spomenuli derišće«, rekla je, »Bellin muž hoće da zatrudni, ali ona neće. Pa je otišla u apoteku, kupila jednu od onih spravica koje ti pokažu kad imaš ovulaciju, a žena iza pulta rekla je: 'Sretno!' A Belle je odgovorila: 'Ne, ne razumijete. Ja ću ovo iskoristiti zato da znam kad se ne smijem seksati.' Zar to nije smiješno?»

»Ne bih podnijela da sam trudna preko ljeta«, rekla je Belle. »Ne bih rado da me vide u badiću.«

Brigid je prebacila razgovor. »A čime se ti baviš, Miranda?« pitala je. »Živiš u gradu, zar ne?»

»Pa da, ja sam izvršna direktorica na kablovskoj televiziji.«

»O, ja obožavam kablovsku«, rekla je Rita koja je nosila tri teške zlatne ogrlice i mahala zaručničkim prstenom s dvanaestkaratnim safirom uz safirima optočen vjenčani prsten.

»Da«, rekla je Belle slatko se smiješeći. »Mi Mirandu doživljavamo kao našeg malog Boba Pittmana. On je pokretač MTV-a, znaš.«

»Da, znam«, rekla je Rita. »Moj muž radi na CBS-u. Reći ću mu da sam se upoznala s tobom, Miranda. Sigurna sam da će... zapravo, ja sam mu bila asistentica! Sve dok svi nisu otkrili da smo zajedno. Posebno zato što je on u to doba bio oženjen.« Ona i druga žena iz Connecticuta znakovito su se pogledale.

Carrie se srušila uz Ritu, slučajno je pošpricavši votkom.

»Jako mi je žao«, rekla je. »Danas sam tako prokleta nespretna. Rupčić?«

»Ma nema veze«, rekla je Rita.

»To je tako fascinantno«, rekla je Carrie. »Osvojiti ože-njenog muškarca. Ja to nikad ne bih mogla provesti do kraja. Vjerojatno bih se na kraju sprijateljila s njegovom ženom.«

»Zato postoji večernja škola«, rekla je Sarah suho.

»Aha, ali ja ne želim ići na tečajeve s hrpom luzera«, rekla je Carrie.

»Znam mnogo ljudi koji su išli na tečajeve u večernju školu. I prilično su dobri«, rekla je Brigid.

»A koji je tebi bio najdraži?« pitala je Rita. »Tečaj S&M-a. Kako dominirati.«

»Pa, mojeg muža budnim može održati samo bič«, rekla je Brigid. »Seks u braku.«

Lucy se srčano nasmijala.

ČUDO U PREDGRAĐU: BIDE

Carrie je ustala i zijevnula. »Znali tko gdje je zahod?«

Carrie nije otišla na zahod. A nije ni bila onoliko pijana koliko se pretvarala. Na prstima se odšuljala uz stube prekrivene orijentalnim tepihom i razmišljala da bi, da je na Jolienu mjestu, i ona znala kakav je to orijentalni tepih jer to moraš znati ako si udana za bogatog bankara kojemu uređuješ dom u predgrađu.

Otišla je u Jolienu spavaću sobu. Na podu je bio debeo bijeli tepih, a uokolo su stajale fotografije u srebrnim okvirima, neke su izgledale profesionalno, a na njima je bila Jolie u kupaćem kostimu raspuštene duge svijetle kose koja je padala preko ramena.

Carrie je dugo zurila u fotografije. Kako je biti Jolie? Kako se to dogodilo? Kako si našla nekoga tko se zaljubio u tebe i dao ti sve ovo? Imala je trideset četiri godine i nikad nije došla ni blizu tome, a bili su i dobri izgledi da nikad i neće.

A ovo je slika života za koju je vjerovala da je može imati, jednostavno zato što je želi. Ali muškarci koje ti želiš, ne žele to, ili tebe. A muškarci koji to žele su predo-sadni. Otišla je u kupaonicu. Crni mramor od poda do stropa. I bide. Možda se muževi iz predgrađa ne žele igrati, ako žene nisu tek oprane, za razliku od gradskih frajera. A onda je skoro vrisnula. Fotografija u boji, 35x43, a na njoj Jolie u pozi Demi Moore, gola, u oskudnom negližeu, otvorenom sprijeda kako bi otkrio goleme cice i još veći trbuh. Jolie je ponosno zurila u kameru dok joj je ruka počivala nešto iznad pupka koji je virio kao malo deblo. Carrie je spustila vodu i bez daha pojurila niz stube.

»Otvaramo darove«, prekorila ju je Brigid.

Carrie je sjela na stolac kraj Mirande. »Sto se tebi dogodilo?« pitala je Miranda.

»Fotografija. U njezinoj spavaćoj sobi. Pogledaj«, rekla je Carrie.

»Oprostite«, rekla je Miranda odlazeći iz sobe.

»Što vas dvije radite?« pitala je Jolie.

»Ništa«, rekla je Carrie. Pogledala je buduću mladenku koja je držala crvene svilene gaćice s prorezom između nogu, obrubljene crnom čipkom. Svi su se smijali. A to se i radi na takvim djevojačkim zabavama.

»TRESEM SE«

»A fotografija? Možeš vjerovati?« pitala je Miranda. Blago su se ljuljale u vlaku na povratku u grad.

»Ako ikad ostanem trudna«, rekla je Belle, »ostat ću u kući devet mjeseci. Ni s kim se neću vidati.«

»Mislim da bih se mogla ufurati«, rekla je Sarah raspoloženo zureći kroz prozor. »Imaju kuće, aute i dadilje. Njihovi životi izgledaju tako jednostavni. Ljubomorna sam.«

»Sto rade cijeli dan? Baš me to zanima«, rekla je Miranda.

»Čak se i ne seksaju«, rekla je Carrie. Razmišljala je o svom novom dečku, Faci. Sad je sve sjajno, ali za godinu ili dvije — ako uopće potraje toliko — što će se dogoditi?

»Nećete vjerovati što sam čula o Brigid«, rekla je Belle. »Dok ste vi bile gore, Jolie me povukla u kuhinju. 'Budi dobra prema Brigid', rekla je. Nedavno je zatekla svog muža Tada in flagrante s drugom.'«

Ta druga žena bila je Brigidina prva susjeda Susan. Susan i Tad rade u gradu i godinu dana se zajedno voze na vlak i s vlaka. Kad ih je Brigid zatekla, bilo je deset na večer i oboje su bili pijani u autu, parkirani u najmračnijem dijelu ulice. Brigid je šetala sa psom.

Otvorila je vrata i potapšala Tada po goljoj guzici. »Wheaton ima gripu i hoće reći laku noć tatici«, rekla je, a onda se vratila unutra.

Cijeli sljedeći tjedan ignorirala je zgodu, dok je Tad postajao sve nervozniji, a nekad bi je nazivao i deset puta iz ureda. Kad god je htio progovoriti o tome, ona bi spomenula jedno od njihove dvoje djece. Napokon mu je rekla, jedne subotnje večeri, dok se Tad opijao i miješao margarite na terasi. »Opet sam trudna. Tri mjeseca. Ovaj put se više ne moramo bojati spontanog. Nisi sretan, ljubavi?« A onda je uzela vrč s margaritom i prolila mu na glavu.

»Tipično«, rekla je Carrie čisteći nokte rubom kutije šibica.

»Tako sam sretna što mogu vjerovati mužu«, rekla je Belle. »Tresem se«, rekla je Miranda.

Ugledale su grad, smeđ od sumraka, kako izviruje dok vlak prelazi most. »Treba mi cuga. Tko je još za?«

Poslije tri koktela u Ičiju, Carrie je nazvala Facu.

»Oho«, rekao je. »Onda?«

»Bilo je jezivo«, smijuljila se. »Znaš koliko to mrzim. Razgovarale su samo o djeci i privatnim školama i o tome kako je neki njihov prijatelj izbačen iz kluba i kako je dadilja razbila novi mercedes.«

Čula je kako Faca otpuhuje cigaru. »Bez brige, mala. Naviknut ćeš se«, rekao je.

GIGA

»Mislim da neću«, odgovorila je.

Okrenula se i pogledala natrag za stol. Miranda se gledala s neka dva tipa koji su sjedili za susjednim stolom, a jedan od njih već je razgovarao sa Sarom.

»Spasi me... u Bowery baru«, rekla je i spustila slušalicu.

11

Komadi bježe iz zemlje žena u noć toplessa

Gradskoj se ženi može dogoditi nešto loše nakon povratka iz posjeta tek udanoj prijateljici s djecom koja živi u predgrađu.

Jutro nakon Carriena, Mirandina, Bellina i Sarina povratka s djevojačke zabave u Greenwichu, bilo je nekoliko telefonskih poziva.

Sarah je slomila gležanj na rolanju u četiri ujutro. Miranda se poševila u ormaru s nekim tipom na tulumu i nisu koristili kondome. Carrie je napravila nešto glupo pa je sigurna da je njezina kratka veza s Facom završila. I nitko nije znao gdje je Belle.

ĆELAVAC

Miranda nije htjela baš toliko izgubiti mozak na tulumu da se pretvori u »imitaciju Glenn Close«, kako to ona kaže.

»Baš sam htjela otići, dobro se naspavati, probuditi i raditi u nedjelju.« To je dobra strana života kad nisi udana, nemaš djecu i živiš sama. Možeš raditi u nedjelju.

Ali Sarah ju je otjerala na tulum. »Tamo možda ostvariš kakvu dobru vezu«, rekla je Sarah. Sarah, i njezina privatna PR kompanija, stalno su tražili »veze«, što bi moglo značiti i »ljubavi«. Tulum je bio u istočnoj 64. ulici. Kod nekog starog bogataša. Žene u tridesetima u crnim haljinama i gotovo sve iste nijanse svijetle kose. Taj tip žena uvijek ide na tulum starih bogataša i uvijek dovode prijateljice, pa se tamo okupljaju horde takvih žena koje se pretvaraju da nisu u potrazi za muškarcima.

Sarah je nestala u gomili. Miranda je ostavljena kraj šanka. Imala je crnu, valovitu kosu i nosila je štucne pa se isticala.

Dvije djevojke prošle su kraj nje, a Miranda — koja je možda malo paranoična — se kune da je čula kako jedna govori: »To je ona Miranda Hobbes. Prava gadura.«

A Miranda je odgovorila, glasno, ali da je nitko ne čuje: »Točno, ja sam prava gadura, zlato, ali hvala Bogu, nimalo slična tebi.« Onda se sjetila kako je na kraju dugog popodneva u predgrađu niskokalorični kolač od mrkve s prelijevom od nemasnog sira poslužen s majušnim srebrnim vilicama, tako oštrim da bi mogle probiti kožu.

Prišao joj je muškarac. U skupom odijelu sašivenom po mjeri. OK, nije baš bio muškarac jer je imao samo trideset pet godina. Ali se trudio. Ona je od konobara na šanku naručila dvostruku votku s tonikom, a muškarac je pitao: »Žedni ste, ha?«

»Ne, ja zapravo želim odrezak.«

»Odmah ću vas poslužiti«, rekao je muškarac i tad je primijetila da govori francuskim naglaskom.

»Dat ću vam znak«, rekla je i pokušala otići. Nije htjela imati nikakve veze s tulumom. Već ju je umarao osjećaj kako bismo ne pripada, ali nije htjela ni ići doma jer je bila umorna od samoće i pomalo pijana.

»Zovem se Guy«, rekao je. »Imam galeriju u 79. ulici.«

Uzdahnula je i rekla: »Da, sigurno.«

»Možda si čula za nju.«

»Slušaj, Guy...«, rekla je.

»Da?« pitao je zagrijano.

»Da li ti ona stvar dosegne do šupka?«

Guy se vragolasto nasmijao. Primaknuo se. Spustio joj je ruku na rame. »Naravno.«

»Onda se jebi.«

»Ma do-odi!« rekao je Guy, a Miranda se pitala je li stvarno glup ili samo izgleda glupo jer je Francuz. Zgrabio ju je za ruku i počeo vući uza stube; otišla je s njim jer je mislila da tip koji može ostati tako hladnolovan nakon uvrede ne može biti tako loš. Završili su u spavaćoj sobi starog bogataša. Na krevetu je bio crveni svileni prekrivač, a Guy je imao kokain. A onda su

se nekako počeli ljubiti. Ljudi su neprestano ulazili u sobu i izlazili iz nje. Iz nekog razloga ušli su u garderobu. Zidovi obloženi borovinom, sakoi i hlače na vješalicama, kašmirski puloveri i cipele na policama. Miranda je pogledala etikete: Savile Row — dosadno. Onda se okrenula, a tamo je stajao Guy. Počelo je pipkanje. Štucne su pale. I ispao je ćelavac.

»Koliki?« pitala je Carrie na telefon.

»Golem. I francuski«, rekla je Miranda. (Kako je mo-gla?)

A onda je on rekao: »Čuj, zlato, nemoj ništa reći mojoj curi.« Pa joj je gurnuo jezik u usta za kraj.

Sve se doznalo: već dvije godine živi s curom i zaručeni su, na neki način, ali on zapravo ne zna želi li se oženiti, ali ona živi s njim pa što može.

A tada je nastupila Glenn Close bez zeca.

Sljedećeg dana Guy je našao Mirandin broj i nazvao je jer ju je htio opet vidjeti. »I takvi su nama ostali«, rekla je Miranda.

NEWBERT SE ZABRINUO

U podne je Bellin muž Newbert nazvao Carrie i pitao je li vidjela Belle.

»Da je mrtva, ja bih to znala«, rekla je Carrie.

NAIVKA NA ROLAMA

A Sarah se, kako je rekla Miranda, išla rolati u podrum u četiri ujutro. Pijana. U trideset osmoj. Odrasla žena u ulozi naivke. Ima li išta neprivlačnije? Mislim da nema.

Ali što Sarah može? Ima trideset osam godina i nije udana, a htjela bi. A muškarce, kao što smo doznali u ovoj kolumni, privlače mlade žene. Čak i žene koje su bile na djevojačkoj zabavi i koje su sad starije od Sare, bile su mlađe od nje kad su se udale. Možda se to njoj uopće neće dogoditi. Pa se rola s dvadesetpetogodišnjim dečkom u podrumu. Umjesto da se seksa s njim. On bi, ali se ona boji da će misliti kako je njezino tijelo prestaro.

»O, book«, rekla je Sarah kad ju je Carrie popodne nazvala. Ležala je na kauču u malenom, ali savršenom dvosobnom stanu u neboderu zapadno od Druge avenije. »O, ja sam dooobro. Možeš vjerovati?« zvučala je neprirodno veselo. »Samo sam malo slomila gležanj. A u hitnoj su bili najslađi doktori koje sam vidjela. I Luke je bio sa mnom cijelo vrijeme.«

»Luke?«

»Zapravo se zove Lukas. Tako je sladak. Moj mali prijatelj.« Cerekala se. Zvučalo je strašno.

»Gdje si našla role?«

»O, on je došao na njima. Na tulum. To je tako slatko.«

Gips će skinuti za šest mjeseci. U međuvremenu Sarah će morati šepati i voditi posao što bolje može. Njezino osiguranje ne pokriva privremenu nesposobnost. Posao vodi ograničenim sredstvima.

Je li to bolje ili gore od braka i života u predgrađu? Bolje ili gore?

Tko zna.

BELLE U CAKLYLEU

Belle je nazvala iz Carlylea. Govori nešto o igraču Miami Dolphinsa. Kod Fredericksa. Nešto je govorila o svom mužu Newbertu i nekakvom umaku za špagete. »Pripremam izvrstan umak za špagete«, veli. »Ja sam divna žena.« Carrie se složila.

No, kad se vratila s djevojačke zabave, ona i Newbert su se posvađali. Belle je pobjegla i otišla u noćni klub Fredericks. Igrač Miami Dolphinsa bio je kod Fredericksa. Stalno joj je govorio da je njezin muž ne voli dovoljno. »On me voli. Ne razumiješ«, rekla mu je. »Ja bih te više volio«, odgovorio je. Nasmijala se, opet pobjegla i uzela apartman u Carlyleu.

»Poslužuju koktele. Sad. Odmah.«

Ona misli da je Newbert uznemiren jer ona ne želi djecu. Tek kad on proda roman. Kad zatrudni sve će prestati. Zabavimo se onda dok možemo.

SVI PUTEVI VODE DO BABY DOLLA

Nakon djevojačke zabave i nakon telefonskog razgovora s Facom, svojim novim dečkom, Carrie je otišla u Bowery bar. Tamo je bila Samantha Jones, filmska producentica četrdesetih godina. Carriena najbolja prijateljica. Ponekad.

Barkley, 25, umjetnik u usponu i lovac na modele, ubacio se za Samanthin stol.

»Tako bi mi bilo drago kad bi ti jednom došla u moje potkrovlje«, rekao je Barkley odmičući svijetlu kosu s očiju.

Samantha je pušila kubansku cigaru. Povukla je i ot-puhnula debeli dim Barkleyju u lice. »U to sam sigurna. Ali zašto misliš da bi se meni svidjele tvoje sličice.«

»Pa ne moraju ti se svidati moje slike«, rekao je Barkley. »Mogao bih ti se svidjeti ja.«

Samantha se pokvareno nacerila. »Ne zamaram se s mlađima od trideset pet. Nemaju dovoljno iskustva za moj ukus.«

»Probaj sa mnom«, rekao je Barkley. »Ako nećeš, onda mi bar plati cugu.«

»Mi idemo«, rekla je Samantha. »Moramo pronaći novo mjesto.«

I našli su ga. Baby Doll Lounge. Striptiz-bar u Tribeci. Nisu se mogle riješiti Barkleyja pa su mu dopustile da pođe s njima. Možda nije loše imati frajera kraj sebe u topless baru. Uz to, imao je pljuge. Pušili su u taksiju, a kad su izišli kod Baby Doll Loungea, Sam je zgrabila Carrie za ruku (Sam takve stvari gotovo nikad nije radila) i rekla: »Stvarno me zanima taj Faca. Nisam sigurna da je on pravi muškarac za tebe.«

Carrie je morala razmisliti želi li odgovoriti ili ne jer je između nje i Sam uvijek bilo tako. Baš kad je s nekim muškarcem bila sretna, Sam bi došla i ubacila sumnje, kao da ubaciš željeznu šipku između dvije daske. Rekla je: »Ne znam. Mislim da sam luda za njim.«

Sam je rekla: »Ali, da li on stvarno zna koliko si ti sjajna? Koliko ja mislim da si sjajna.«

Carrie je pomislila: »Jednoga ćemo dana Sam i ja spavati s istim muškarcem, ali ne večeras.«

Prišla im je konobarica za šankom i rekla: »Baš je super ovdje opet vidjeti žene« pa im je natočila besplatno piće. To je uvijek bio problem. A onda je Barkley pokušao započeti raspravu. O tome koliko on doista želi biti režiser i kako to ionako rade svi umjetnici, pa zašto onda ne bi preskočio dosadan umjetnički dio i odmah počeo režirati?

Dvije djevojke plesale su na pozornici. Izgledale su kao prave žene i nisu izgledale tako dobro — male obješene grudi i velike stražnjice. Sad je Barkley već vikao: »Ali ja sam bolji od Davida Sallea! Jebeš mi sve, ja sam genija-lac.«

»Ma nemoj! A tko ti je to rekao?« vikala je Sam.

»Svi smo mi genijalci«, rekla je Carrie. A onda je otišla na zahod.

Moralo se proći kroz mali prolaz između dviju pozornica a onda niz stube. Zahod je imao siva drvena vrata koja se nisu mogla dobro zatvoriti i razbijene pločice. Pomislila je na Greenwich Brak. Djeca.

»Nisam spremna«, pomislila je.

Otišla je gore, skinula se, popela na pozornicu i počela plesati. Samantha je zurila smijući se, ali tad je već došao barmen i ljubazno je zamolio da siđe. Sam se više nije smijala.

Sljedeće jutro Faca je nazvao u osam. Išao je na golf. Zvučao je napeto. »Kad si došla doma?« pitao je. »Sto si radila?«

»Ništa posebno«, rekla je. »Bila sam u Boweryju. A onda na nekom drugom mjestu. U Baby Doll Loungeu.«

»A da? Tamo je bilo nešto posebno?«

»Da, previše sam popila.« Smijala se.

»I ništa drugo mi ne želiš reći?«

»Ne, ne baš«, rekla je Carrie glasom djevojčice kojim je govorila kad ga je željela umiriti. »A

ti?«

»Jutros mi je netko telefonirao«, rekao je. »Netko je rekao da si plesala u toplessu u Baby Doll Loungeu.«

»Stvarno?« rekla je. »Kako su znali da sam ja?«

»Znali su.«

»Ljutiš se?«

»Zašto mi nisi rekla?« pitao je.

»Ljutiš se?«

»Ljutim se jer mi nisi rekla. Kako možeš biti s nekim, ako nisi iskrena?«

»Ali kako znam da ti mogu vjerovati?« pitala je.

»Vjeruj mi«, rekao je. »Ja sam jedina osoba kojoj možeš vjerovati.«

I spustio je slušalicu.

Carrie je uzela sve njihove fotografije s Jamajke (kako su izgledali sretno dok su tek otkrivali jedno drugo) i izrezak Facu s cigarom. Razmišljala je o tome kako je bilo spavati s njim, kako je spavala pripijena uz njegova leđa.

Htjela je uzeti slike i zalijepiti ih na karton i napisati: »Portret Face s cigarom« iznad njih i dodati »nedostaješ mi« s mnogo poljubaca ispod.

Dugo je zurila u slike. I nije ništa napravila.

Skipper i Meštar u potrazi za vrućim seksom u Southampton Hedgesu

Možda je jednostavno neprijeporna činjenica da većina ljudi doista izgleda bolje kad preplane od sunca. Ili je to dokaz da je spolni nagon jači od ambicija, čak i za New-vorčane. Kako god bilo, u Hamptonsu postoji nešto što daje smisao besmislenim seksualnim susretima, onim neugodno kratkim parenjima koja većina ljudi ne želi ujutro priznati.

Nazovite to kombinacijom kože (žene u toplessu na Media Beachu), zemljopisa (vožnja od Southamptona do East Hamptona je taaaako duga, posebno u četiri ujutro), i topografije (visoka živica na sve strane iza koje se parovi mogu sakriti).

Ali da bi otkrio kako sve te elemente okrenuti u svoju korist, posebno ako si muškarac, trebaš malo lukavosti. A mladost nije nužno i prednost. Moraš poznavati teren i kako se s njega otmjeno izvući. Inače ćeš upasti u nešto čemu se baš i nisi nadao.

Evo poučne priče o tri neženje koji su za vikend 4. srpnja puni nade išli u Hamptons.

Ali, najprije se upoznajmo s natjecateljima:

Neženja br. 1: Skipper Johnson, 25. Šminker. Pravnik. Čudo od djeteta. Namjerava jednoga dana voditi jedan od većih studija koji će, kako kaže, postojati u New Yorku.

Igračke za plažu: mali mercedes, odjeća Brooks Brothers (»moje je tijelo idealno za Brooks Brothers«), mobitel koji stalno koristi. Nedavno su se prijatelji žalili da je Skipper dva sata proveo na parkiralištu na plaži i telefonski sklapao posao. »Odlazak na plažu je gubitak vremena«, tvrdi Skipper. »Osim toga, ne volim biti sav u pijesku.« Zabrinut je zbog seksualnih neuspjeha u zadnje vrijeme. »Pa zar žene misle da sam homić?« pita iskreno.

Neženja br. 2: Meštar, 65, priznaje 60. Četvrtasta čeljust, srebrnosijeda kosa, sjajne plave oči, atletska građa — svi dijelovi rade kako treba. Ženio se fi rastajao) pet puta. Dvanaestero djece — sa ženom broj dva, tri i četiri ostao dobar prijatelj. Prijatelji se pitaju u čemu je njegova tajna. Igračke za plažu: nema. Ali može pričati o stanu na vrhu zgrade u Park aveniji, kući u Bedfordu, stanu u Palm Beachu. Za vikend boravi kod prijatelja u Further Laneu u East Hamptonu. Razmišlja da li bi kupio kuću.

Neženja br. 3: Stanford Blatch, 37. Scenarist. Uz bok Joeu Eszterhasu. Homić, ali više voli one koji to nisu. Duga, tamna, kovrčava kosa; ne želi je ošišati ni svezati u konjski rep. Vjerojatno će se jednoga dana oženiti i imati djecu. Stanuje u bakinoj kući u Halsey Neck Laneu u Southamptonu; baka živi u Palm Beachu. Igračke za plažu: ne vozi pa nagovori obiteljskog vozača da ga vikendom razvozi okolo. Najbolja igračka za plažu: još iz djetinjstva poznaje sve osobe koje vrijedi poznavati pa to ne mora dokazivati.

SKIPPEROV HLADAN TUŠ

Petak navečer. Skipper Johnson vozi se u Southampton u Basilico gdje se dogovorio s prijateljicama: četiri žene, sve na pragu tridesete, zaposlene kod Ralpa Laurena i koje se golim okom ne može razlikovati. Skippera tješi njihova očita ljepota, kao i činjenica da su one već mala horda. Pa se ne mora zamarati nastojanjem da cijelu večer zabavlja samo jednu.

Piju Pine Hamptons za šankom. Skipper plaća. U jedanaest sati idu u M-80. Vani je gužva, ali Skipper poznaje vratara. Piju koktele iz plastičnih čaša. Skipper susreće prijatelje — modelare Georgea i Charlija. »Ovaj vikend je kod mene dvanaest djevojaka«, hvali se George Skipperu. George zna da Skipper umire od želje da im se pridruži pa ga namjerno ne zove. Dvije manekenke počinju jedna drugu polijevati koktelima. Smiju se.

U dva ujutro jedna djevojka povraća u grmlju. Skipper im nudi da će ih odvesti doma: u kuću na imanju odmah na ulazu u otmjeni dio Southamptonu. Imaju gajbu piva u frižideru i ništa više. Skipper ulazi u spavaću sobu, sjedne s jednom od djevojaka i pijucka pivo. Legne i zažmiri, spuštajući ruku oko djevojčina struka. »Previše sam pijan da bih vozio doma«, kaže

glasićem malog psića.

»Idem spavati«, kaže djevojka.

»O, molim te, dopusti mi da ostanem. Samo ćemo spavati. Obećajem«, kaže Skipper.

»Dobro. Ali moraš spavati na posteljini. Odjeven.«

Skipper pristane. Zaspri i počne hrkati. Usred noći djevojka ga izbaci na kauč.

Sljedeće jutro. Skipper vozi prema svojoj kući u East Hamptonu i odlučiti stati i posjetiti prijatelje Carrie i Facu u Bridgehamptonu. Faca je bez košulje, u stražnjem dvorištu, puši cigaru i zalijeva bilje oko bazena. »Na dopustu sam«, kaže.

»Što radiš? Nemaš vrtlara?« pita Skipper. Carrie puši i čita *New York Post*. »On je vrtlar. I pere auto.«

Skipper se skida u bokserice i skače u vodu kao lik iz crtica s koljenima svinutim u stranu pod pravim kutom. Kad je izronio i udahnuo, Faca mu je rekao: »Sad mi je jasno zašto se nitko neće seksati s tobom.«

»Pa što da radim?« pita Skipper.

»Popuši cigaru«, odgovori Faca.

G. BLATCH SE ZALJUBIO

Subota, Halsey Neck Lane. Stanford Blatch sjedi uz bazen, telefonira i gleda bratovu curu koju mrzi kako pokušava čitati *New York Observer*. On razgovara posebno glasno nadajući se da će ona otići. »Ali moraš izići«, rekao je u slušalicu. »Smiješno. I što ćeš sad? Ostati u gradu cijeli vikend i raditi? Ukrcaj se na hidroavion. Ja plaćam.«

»Pa donesi rukopise. Vi agenti previše radite. Naravno, ima dovoljno mjesta. Na katu imam rupu.«

Stanford je spustio slušalicu. Otišao je do bratove cure. »Poznaš Roberta Morriskina?« Kad ga je djevojka bljedilo pogledala, rekao je: »I mislio sam. On je najbolji književni agent u usponu. Divan je.«

»On je pisac?« pitala je.

SKIPPER JE ZARIBAO

Subota navečer. Skipper ide na roštilj kod Rappaportovih, mladog para koji uvijek izgleda kao da je na rubu rastave. Opet se napio i opet je isprobao štos s »pivom i krevetom« s nekom Cindy. Činilo se da pali sve dok nije spomenuo kako misli da je Jim Carrey genijalac.

»Znaš, imam dečka«, rekla je.

Nedjelja. Meštar naziva prijatelje, kaže im da mu je zlo od Bedforda i da stiže svojim ferrarijem.

Stanford Blatch sjedi uz bazen u Armanijevom odijelu. Sako kratkih rukava i uske hlače. Opet je na telefonu s Robertom Morriskinom. »Zašto ne dođeš večeras? Danas je sjajan party.

Ovdje više nema toliko sjajnih partyja, znaš. Dolaziš s nekim? Dovedi curu ako hoćeš. Meni je svejedno.

DOGODILO SE NEŠTO ČUDESNO

Nedjelja navečer. Party u povodu izlaska knjige Coerte Felskea kod Teda Fieldsa. Skipper nije pozvan što ga je razljutilo. Ipak, uspio je ući na party jer je ponudio prijevoz Stanfordu Blatchu kojega površno pozna i kojega svugdje pozivaju.

Party je vani. Skipper primjećuje kako ga gleda mlada žena koja se zove Margaret. Margaret je niska, tamne kose i velikih grudi, lijepa — ali nije Skipperov tip. Radi u PR-u. Skipper i Margaret zaključuje da moraju ići u kupaonicu, što znači da moraju proći bakljama obasjanom sta-zicom koja vijuga iza grmlja sve do WC-a. Kreću prema živici. Počinju se ljubiti. A onda se dogodilo nešto čudesno.

»Ja to stvarno želim«, kaže Margaret, klekne i otkopča mu hlače. Skipper se skameni. Bilo je

gotovo za manje od dvije minute.

»Vozit ćeš me doma, jelda?« pita Margaret gurkajući ga.

»Ne mogu«, odgovara. »Obećao sam Stanfordu da ću ga voziti doma, a ti živiš na suprotnoj strani.«

0, MEŠTRE!

Ulica niže. Meštar iz Bedforda stiže baš u vrijeme večere. Njegov domaćin, Charlie, rastavljen je pet godina. Pozvao je nekoliko muškaraca i žena između tridesete i četrdesete. Meštar sjedi uz ženu koja se zove Sabrina: 32, grudi joj se razlijevaju iz crnog topa Donne Karan. Meštar joj donosi piće i žali njezinog bivšeg muža. U jedanaest sati navečer, Sabrina kaže da moraju ići u Stephenov Talk House u Amagansettu i tamo se vidjeti s nekim prijateljima. Meštar joj nudi da će voziti njezin auto jer bi ona mogla biti malo pripita. Završili su kod Sabine doma u tri ujutro.

Kad je ušao, njezina prijateljica je rekla: »Ako ti se po glavi vrte nekakve nastrane ideje, možeš si ih odmah izbiti iz glave.« Ona legne na kauč i ugasi svjetlo.

Poslije, oko pet ujutro, Meštar postane klaustrofobičan. Sabrinina kuća je malena. Čuje kako joj prijateljica hrče na kauču pred vratima spavaće sobe. »Poludjet ću«, misli.

Ponedjeljak. Meštar zove Sabrinu od koje je otišao prije samo jedan sat. Uključena joj je sekretarica. »Želiš li doći na plažu?« Odlazi na Media Beach, susreće Carrie i Facu. Onda primijeti privlačnu plavušu s kokerom. Prilazi joj i počinje se igrati sa psom. Počinju razgovor. On je već pomislio kako napreduje, kad se probudi njezin dečko. Golem, krupan mladić pretjerano nabildanih grudi i kratkih nogu. Meštar se vraća na svoj ručnik. Tamo je Samantha Jones, sjedi s Carrie i Facom.

Djevojka i dečko prolaze plažom. Kad plavuša prođe, Meštar se okrene i mahne.

»Vidiš? Rekao sam ti da je zainteresirana. Stvarno zainteresirana«, veli Meštar.

»Za tebe?« pita Samantha. Zlobno se smije.

MOBITELSKI SLOM

Skipper igra tenis kad začuje kako mu zvoni telefon.

»Bok, ljubavi«, govori Margaret. »Pitala sam se što radiš.«

»Baš sad igram tenis«, odgovara Skipper.

»Hoćeš li poslije doći? Rado bih ti ovdje skuhalo večeru.«

»Uh, ne mogu.«

»Kako to misliš — ne možeš?«

»Hoću reći, još ne znam što ću raditi. Rekao sam nekim ljudima da ću doći k njima na večeru.«

»Onda idemo skupa.«

Skipper spusti glas. »Mislim da je to nemoguće. To je u vezi s poslom, razumiješ?«

»Mali moj mogul«, kaže Margaret.

Robert Morriskin napokon stiže hidroavionom. Stanford je malo ljut jer nije stigao dan prije pa po njega šalje vozača u starom ford karavanu umjesto u mercedesu.

Meštar se vraća s plaže. Sabrina je zvala. Odmah uzvraća poziv, ali mu se javlja samo sekretarica.

»ONO JE ELLE?«

Ponedjeljak navečer. Carrie, Facu i Meštar idu na koktel. Meštar polako vozi veliki mercedes uz Mecox Lane pokraj farmi konja. Sunce počinje zalaziti, a trava je posebno smirujuće zelene boje. Stižu do brijega, a kad automobil stigne do vrha, tamo se neka žena čudno rola. U uskoj bijeloj majici i vrlo kratkim crnim hlačicama. Dugu tamnu kosu svezala je u rep, ali najjači dojam ostavljaju njezine noge.

»Zaljubio sam se«, kaže Meštar. Kad je skrenula na sporednu cestu, on je nastavio ravno, ali zastane i nasloni se na vrh volana. »Vraćam se.«

Carrie pokušava pogledom dati znale Faci, ali on je ignorira. Smije se i pristaje na sve. Meštar ubrza za djevojkom. »Pogledaj je. Ne zna se čak ni rolati. Ozlijedit će se.« Prolaze kraj djevojke, a Faca pita: »To je Elle? Izgleda kao Elle.«

Carrie sjedi na stražnjem sjedalu i puši. »Premlada je za Elle«, kaže.

Faca spušta prozor i kaže: »Bok.«

Djevojka prilazi autu. »Bok«, kaže smiješeći se, a onda zbunjeno pita: »Poznamo se?«

»Ne znam«, kaže Meštar, naginjući se preko sjedala. »Ja sam Meštar.«

»Audrey«, odgovara djevojka. Gleda Facu. »Vi ste mi poznati.«

Meštar iskače iz auta. »Znate li se zaustaviti? Morate se znati zaustaviti. Rolanje može biti opasno.«

Djevojka se smije. »To se ovako radi«, kaže Meštar i čučne pružajući jednu nogu i obje ruke ispred sebe.

»Hvala«, kaže djevojka i krene dalje. »Vi ste manekenka?« pita Meštar.

»Ne«, govori preko ramena. »Studentica.«

Meštar se vraća u auto. »Imala je prsten na ruci. Kako je muž može pustiti samu na rolanje? Ja bih je zaprosio. Tako je lijepa. Vidjeli ste? Kako se ono zove? Audrey. Zove se Audrey. Malo staromodno, jelda?«

DEČKO U MODROM CICU

Stanford je u Robertovu čast organizirao večeru u restoranu Delia Femina. Nakon toga su se svi vratili u kuću na Halsey Necku i pušili travu. U dva ujutro Robert odlazi, objašnjavajući da ujutro mora obraditi hrpu rukopisa. Stanford ga prati do sobe ukrašene tradicionalnim southamptonskim cicom. »Uvijek sam volio ovu sobu«, kaže Stanford. »Više se nigdje ne može nabaviti ovakav cic. Nadam se da ti neće biti prevruće. Ipak mislim da je ljeti najbolje spavati bez pokrivača. To smo radili kad smo bili mali. Prije nego što je baka otkrila klima uređaje.« Stanford sjeda u naslonjač dok se Robert svlači. Čini se da Robertu ne smeta, a Stanford nastavlja brbljati. Robert legne u krevet i zatvori oči. »Umoran?« pita Stanford. Odlazi do kreveta i gleda Roberta koji žmiri. »Spavaš?«

DAN NEZAVISNOSTI

Utorak, 4. srpnja. Zvoni mobitel: Margaret. »Bok, ljubavi. Svi se ranije vraćaju, a ja ne želim. Kad se ti vraćaš? Mogu s tobom?«

»Ja se vraćam tek sutra ujutro«, kaže Skipper.

»Oh. Pa mogu i ja ići sutra ujutro. Nazvat ću u ured.«

»Sigurno«, kaže Skipper nesretno.

»Ja jednostavno obožavam kraj vikenda kad svi odu i kad ostanem sama, ti ne? Idemo na večeru.«

»Mislim da neću moći. Obećao sam nekim prijateljima...«

»Nema problema«, rekla je Margaret mirno. »Sigurno ćemo se vidjeti sljedeći vikend.

Možemo sve isplanirati sutra u autu.«

Utorak, rano predvečer. Meštar je skrenuo s mercede-som na cestu na kojoj je vidio Audrey. Izlazi, otvara prtljažnik i nakon teške muke, uspijeva navući role. Nekoliko se puta ogledao niz cestu i uz cestu. A onda se naslonio na auto i čekao;

13

Ljepotice pričaju

Jednog popodneva četiri su se žene sastale u restoranu na Upper East Sideu kako bi razgovarale o tome kako je biti iznimno lijepa mlada žena u New Yorku. I o tome kako je to kad te traže, plaćaju, uznemiruju, zavide ti, pogrešno razumiju i kad si jednostavno predivna — i sve to prije dvadeset pete.

Camilla je prva stigla. Metar sedamdeset pet, blijede puti, velikih usana, okruglih jagodica, malog nosa — Camilla ima dvadeset pet godina, ali veli da se »osjeća staro«. Manekenstvom se počela baviti u šesnaestoj. Kad sam je tek upoznala, prije nekoliko mjeseci u središtu grada, bila je »pratnja« dobro poznatom televizijskom producentu što je značilo da se smiješila i odgovarala kad joj je netko postavio pitanje. Uz to, nije se morala previše truditi, osim povremeno zapaliti cigaretu.

Žene poput Camille ne moraju se truditi, pogotovo ne oko muškaraca. Iako bi mnoge žene ubile samo da iziđu sa Scottyjem, TV producentom, Camilla mi je rekla da joj je bilo dosadno. »Nije moj tip«, rekla je. Prestar (zakoračio u četrdesete), nije dovoljno zgodan, nije dovoljno bogat. Rekla je da se nedavno vratila iz St. Moritza s mladim Europljaninom s titulom — i to je, kako je rekla, njezin tip zabave. Činjenica da je Scotty posve sigurno jedan od najpoželjnijih neženja u New Yorku, nije joj ništa značila. Ona je bila nagrada, a ne Scotty. Ostale tri žene su zakasnile pa je Camilla nastavila govoriti. »Ja nisam gadura«, rekla je ogleđajući se po restoranu, »ali većina djevojaka u New Yorku su glupače. Bez mozga. Ne mogu sudjelovati u razgovoru. Ne znaju upotrijebiti pravu vilicu. Ne znaju dati napojnicu sluškinji u nečijoj ladanjskoj kući.«

U New Yorku ima malo žena poput Camille. Sve su dio svojevrsnoga tajnog kluba, urbanoga sestrintstva, koje ima samo nekoliko uvjeta za članstvo: iznimna ljepota, mladost (od sedamnaest do dvadeset pet, ili bar da ne priznaju da su prešle dvadeset petu), pamet i sposobnost da satima sjede u restoranu.

Pamet je, čini se, relativna. Kako je rekla jedna od Camillinih prijateljica, Alexis: »Ja sam načitana. Ja čitam. Sjednem i pročitam cijeli časopis od prve do zadnje stranice.«

Da, te prelijepe djevojke ruše muško-ženske odnose u New Yorku jer dobivaju i više nego što je pravedno. Znakove pažnje, pozivnice, darove i odjeću, novac, letove privatnim zrakoplovom i večere na jahtama u južnoj Francuskoj. One prate neženje slavni imena na najbolje tulume i dobrotvorne priredbe. Pozive dobivaju one — a ne ti. One imaju pristup. New York bi morao biti samo njihov. Ali, je li to točno?

»RAZGOVARAJMO O GADOVIMA«

Došle su i ostale žene. Uz Camillu koja je rekla da je »u osnovi sama, ali radi na mladom izdanku obitelji s Park avenije«, okupile su se Kitty, 25, ambiciozna glumica koja trenutačno živi s Hubertom, još slavnim, ali uglavnom nezaposlenim, pedesetpetogodišnjim glumcem; Shiloh, 17, manekenka koja je prije tri mjeseca doživjela slom i sad rijetko izlazi; i Teesie, 22, manekenka koja se nedavno doselila u New York i kojoj je agent rekao da svima mora govoriti da ima devetnaest godina.

Sve su cure »prijateljice«, nekoliko puta su se srele vani, a čak su i izlazile s »istim gadovima«, kako je to rekla Kitty.

»Idemo razgovarati o gadovima«, predložio je netko.

»Pozna je li itko SP-a?« pitala je Kitty. Imala je dugu, uništenu smeđu kosu, zelene oči i djevojački glas. »On je stari, sijedi tip s licem poput bundeve i možeš ga vidjeti posvuda. E taj. Jednom sam bila u Bowery baru, a on mi je prišao i rekao: »Premlada si da razumiješ kako želiš spavati sa mnom, a kad budeš dovoljno stara da to razumiješ, bit ćeš prestara da bih ja želio spavati s tobom.«

»Muškarci te uvijek pokušavaju kupiti«, rekla je Camilla. »Jednom mi je neki tip rekao:

'Molim te dođi sa mnom u St. Barts za vikend. Ne moramo spavati zajedno, obećajem. Samo te želim zagrliti. I to je sve.' Kad se vratio, pitao je: 'Zašto nisi došla? Rekao sam ti da nećemo spavati zajedno.' Odgovorila sam: 'Ako odem s muškarcem to znači da želim spavati s njim, zar to tebi nije jasno?'

»Netko mi je u mojoj bivšoj agenciji pokušao prodati nekog bogatog tipa«, rekla je Teesie. Imala je sitno lice i dug labuđi vrat. »Taj je bogataš bio prijatelj jedne modne agentice, a ona mu je obećala da me može 'imati'.« Teesie je izgledala zgroženo, a onda je brzo mahnula konobaru. »Oprostite, ali na mojoj čaši je mrlja.«

Shiloh, koja je možda osjećala suparništvo, dodala: »Meni su tipovi nudili avionske karte, vozili su me u privatnom avionu. Samo se smiješim i ne odgovaram im.«

Kitty se nagnula naprijed i rekla: »Meni je jedan tip ponudio operaciju grudi i stan. Rekao je: 'Ja se brinem za svoje cure i kad prekinem s njima.' Bio je sićušan, ćelavi Australac.«

DASH U HOTELU MARK

»Zašto svi ti neprivlačni tipovi imaju svakakve ideje o tome što će napraviti za tebe?« pitala je Teesie.

»Većina muškaraca koji prilaze jako su arogantni«, rekla je Shiloh. Njezina je put bila boje prženog badema, imala je dugu ravnu crnu kosu i velike crne oči. Na sebi je imala uski top bez rukava i dugu široku suknju. »To je previše za mene. Napokon sam našla komada koji nije takav, ali je sad u Indiji. On me ne zastrašuje. Nije me pokušao dodirnuti i opipati.«

»Postoje dvije vrste frajera«, rekla je Camilla. »Ili su ljigavci koji se samo hoće poševiti, ili se odmah zaljube u tebe. To je baš jedno.«

»Koji se to tipovi odmah zaljube u tebe?« pitala je Kitty.

»Pa znaš«, rekla je Camilla. »Scotty. Capote Duncan. Dash Peters.« Capote Duncan je književnik s juga u trideset i nekoj, koji uvijek izlazi s lijepim mladim djevojkama. Dash Peters je dobro poznati hollywoodski agent koji često boravi u New Yorku, a uz to ima PYT. Obojica su izlazili i slamali srca ženama u tridesetim koje nisu samo dobro izgledale nego su u obično u životu nešto i postigle.

»I ja sam izlazila s Dashom Petersom«, rekla je Teesie. Dodirnula je kratku, tamnu kosu.

»Stalno me pokušavao nagovoriti da s njim provedem noć u hotelu Mark. Slao mi je košare cvijeća, uvijek bijelog. Molio me da dođem i s njim u saunu. Onda je htio da idem s njim na neki glupi party u Hamptons, ali nisam htjela.«

»Ja sam ga upoznala u južnoj Francuskoj«, rekla je Camilla. Ona je nekad govorila čudnim, lažnim europskim akcentom, kojim se i sad služila.

»Nešto ti je kupio?« pitala je Teesie pokušavajući biti nehajna.

»Baš i nije«, rekla je Camilla. Mahnula je konobaru. »Možete mi, molim vas, donijeti još jednu ledenu margaritu?« pitala je. »Ova nije dovoljno hladna.« Ponovno je pogledala Teesie.

»Samo nešto kod Chanela.«

»Odjeću ili dodatke?«

»Odjeću«, rekla je Camilla. »Već imam previše Chane-lovih torbi. Dosadile su mi.«

Trenutak šutnje, a onda je Shiloh progovorila.

»Ja gotovo više ne izlazim. Ne mogu podnijeti. Zaokupljena sam duhovnim.« Oko vrata joj je visio komadić ne-štavljene kože omotane oko malog kristala. Dotukao ju je susret sa slavnim filmskim glumcem koji je tek prešao tridesetu i koji je vidio njezinu sliku u časopisu i našao njezinu agenciju. Dali su joj njegov broj, a kako ga je baš vidjela u nekom filmu i mislila da je sladak, nazvala ga je. Pozvao ju je na dva tjedna u Los Angeles. Onda je on došao u New York i počeo se ponašati čudno. Htio je izlaziti samo u striptiz barove gdje je pokušavao nagovoriti djevojke da besplatno rade neke stvari samo njemu »jer je slavan«, rekla je Shiloh. Kitty se naslonila na laktove. »Prije par godina, rekla sam: 'Prečesto su me zajebali.' Pa sam odlučila razdjevičiti tipa i ostaviti ga. Bila sam zla, ali, opet, imao je dvadeset jednu godinu,

što je vjerojatno prestare za djevca, pa je to i zaslužio. Bila sam nježna koliko god sam mogla, a onda više nikad nisam s njim razgovarala. Nije bitno koliko si lijepa. Ako se možeš pretvoriti u ono što tip od tebe traži, možeš ga imati.«

»Ako mi kaže: 'Volim mreže i crveni ruž', meni to znači nabavku rekvizita«, rekla je Teesie. »Da je Hubert žensko, bio bi naprljavija cura koju ste ikad upoznale«, rekla je Kitty. »Pristala sam: 'Nosit ću minice, ali s donjim rubljem.' Jednom sam mu morala vratiti. Stalno me gnjavio i gnjavio da spavam s njim i još jednom ženom. A ja imam prijatelja homića. Georgea. I nekad se ljubimo, ali nedužno, kao djeca. I onda sam mu rekla: 'Ljubavi, George dolazi i spavat će ovdje.' Hubert je pitao gdje će spavati. A ja sam odgovorila: 'O, mislila sam da bi mogao spavati s nama u krevetu. A ti ćeš glumiti rupu.' Totalno se smrznuo. Rekla sam: 'Ljubavi, ako me stvarno voliš, napraviti ćeš to za mene jer ja to želim.' I tako«, rekla je i naručila još jednu margaritu. »Morala sam to napraviti. Sad smo jedan jedan.«

»HELLO, KITTY«

»Stari tipovi su odvrtni«, rekla je Camilla. »Više neću s njima izlaziti. Prije par godina mi se rasvijetlilo. Zašto bih izlazila s tim ružnim, bogatim starcima kad mogu izlaziti s prelijepim bogatim mladim frajerima? Osim toga, starci te stvarno ne razumiju. Bez obzira na to koliko oni to misle. Oni pripadaju drugoj generaciji.«

»Ne mislim da su starci tako strašni«, rekla je Kitty. »Naravno, kad me Hubert prvi put nazvao i rekao da želi izići sa mnom, pomislila sam: 'Koliko ti imaš godina i koliko ti je kose ostalo na glavi?' Stvarno me morao nagovarati. Prvi put kad je došao po mene, izišla sam prljave kose i nenašminkana. Mislila sam: ako me toliko želiš, pogledaj kakva sam doista. A kad sam nakon toga prvi put spavala s njim, probudila sam se ujutro, a u svakoj sobi bio je buket mojeg najdražeg cvijeća. Otkrio je tko mi je najdraži pisac pa je kupio sve knjige. Na zrcalu je pjenom za brijanje napisao: 'Hello, Kitty.'«

Žene su vrištale. »To je divno«, rekla je Teesie. »Volim muškarce.«

»I ja volim muškarce, ali nekad mi treba odmor od njih«, rekla je Shiloh.

»Hubert obožava kad zabrljam«, rekla je Kitty. »Obožava kad kupim previše odjeće i kad ne mogu platiti račun. Obožava uletjeti i pobrinuti se za sve.«

»Muškarci imaju potrebe, a mi smo božice koje im daju ono što im treba«, rekla je Kitty pobjednički. Već je gotovo popila drugu margaritu. »S druge strane, muškarci su... veći. Širi. Oni su utjeha.«

»Daju ti nešto što ti žene ne mogu dati«, rekla je Shi-loli kimajući. »Muškarac mora skrbiti za svoju djevojku.«

»Uz Huberta se osjećam doista sigurnom. Zahvaljujući njemu imam djetinjstvo koje nikad nisam imala«, rekla je Kitty. »Meni ne možeš prodati feminizam. Muškarci moraju dominirati — pustimo im to. Prigrlimo svoju ženstvenost.«

»Mislim da muškarci mogu biti komplicirani, a ja uvijek znam da ima i drugih, ako s ovim ne uspije«, kaže Teesie. »Muškarce je lako održavati.«

»Problem su druge žene«, rekla je Camilla.

»Ne bih željela zvučati odvrtno, ali ljepota ti daje veliku moć, zahvaljujući njoj možeš dobiti što god poželiš«, kaže Kitty. »A druge žene to znaju i ne vole te, posebno starije. Misle da ulaziš na njihov teren.«

»Mnoge žene postaju svjesne svojih godina čim navrše tridesetu«, rekla je Camilla.

»Muškarci su ženama dali tu stigmu. Očito, žena koja izgleda kao Christie Brinkley neće imati problema.«

»Ali postaju zle«, kaže Kitty. »Tračaju. Žene misle da sam glupa. Da ništa ne znam. Da sam idiot. Da sam s Hubertom zbog novca. Onda se zainatim i nosim još kraću suknju i još više šminke.«

»Nitko te i ne pita. Samo pretpostavljaju«, kaže Teesie.

»Žene su općenito zavidne«, relda je Shiloh. »To nema nikakve veze s njihovim godinama. To je odvratno. Vide privlačnu djevojku i već su odbojne. To je tako tužno i šokantno. To mnogo govori o tome gdje je ženama mjesto u njihovom životu. Toliko su nesigurne i nezadovoljne onim što jesu, da ne podnose da je drugoj ženi bolje.«

»Zato su većina mojih prijatelja muškarci.« Druge tri žene pogledale su oko stola i kimnule. A seks, netko je pitao.

»Svakom tipu velim da nikad nisam vidjela većeg«, kaže Kitty. Žene su se nervozno nasmijale. Kitty je na slamčicu srknula zadnju kap margarite. »To je pitanje opstanka«, rekla je.

14

Portret manekena u donjem rublju: Mrga iskače s plakata

Na vrhu stuba otvaraju se vrata, a na vratima stana ocrta se silueta Mrge, manekena koji reldamira donje rublje i glumca u usponu. Jednu ruku je podignuo i naslonio na okvir vrata, dok mu tamna smeđa kosa pada niz lice, a on se smije gledajući te kako sopćeš uza stube. »Ti si uvijek u pokretu«, kaže, kao da bi on cijeli dan najradije ležao u krevetu. Sjetiš se što ti uvijek ponavlja njegov prijatelj, scenarist Stanford Blatch: »Mrga izgleda kao da putuje s vlastitim direktorom rasvjete.« A onda više ne možeš izdržati: moraš pogledati u stranu. »Mrga je ljudski ekvivalent za antilopu«, kaže Stanford koji te u zadnje vrijeme stalno gnjavi pričama o Tvrdom. Zvoni telefon, ti se javiš, a ono Stanford. »Tko je više seksi? Mrga ili Keanu Reeves?« Uzdahneš. I makar zapravo i ne znaš tko je Mrga i potpuno ti je, svejedno, ipak odgovaraš: »Mrga.«

Možda dijelom zbog osjećaja krivnje. Znaš da bi morala znati tko je: onaj komad koji prilijepljen na golemu reklamu — mišićav i polugol — visi na Times Squareu i u svim autobusima. Ali ti nikad ne ideš na Times Square, a na autobuse se obazireš samo kad te skoro udare.

Ali Stanford je neumoran. »Mrga i ja smo neki dan prolazili kraj njegove reklame«, veli, »i Mrga je htio uzeti komadić da objesi u stan, recimo nos. Ali ja sam mu rekao da bi morao uzeti grud u gaćama. Tako kad ga žene pitaju koliki mu je, može odgovoriti četiri metra.« »Mrga je danas napravio nešto baš slatko«, veli Stanford. »Pokušao me izvesti na večeru. Rekao je: 'Stanford, ti si toliko napravio za mene da sad ja želim napraviti nešto za tebe.' Odgovorio sam: 'Ne budi lud', ali znaš, on je jedina osoba koja me ikad pozvala na večeru. Možeš li vjerovati da netko tako lijep može biti i tako dobar?« I onda pristaneš upoznati Mrgu.

»BIT ČEŠ ZVIJEZDA«

Kad upoznaš Mrgu u Bowery baru, dok Stanford sjedi kraj njega, poželiš ga mrziti. Ima dvadeset dvije godine. Maneken. I tako dalje. Osjećaš da i on tebe želi mrziti. Hoće li ispasti glup? Uz to, ti misliš da seks simboli u stvarnom životu nisu seksi. Zadnji kojeg si upoznala podsjećao te na crva. Doslovce.

Ali ne i ovaj. On baš i nije onakav kakvim se čini.

»S različitim ljudima, različitog sam karaktera«, kaže.

A onda ga izgubiš u mnoštvu.

Otprilike dva mjeseca poslije, nađeš se na rođendanu neke manekenke u Baroccu i naletiš na Mrgu. Stoji s druge strane prostorije, naslonjen na bar i smiješi ti se. Mahne. Prilaziš. Grli te, a fotografi te slikaju. Onda se nekako nađeš za stolom nasuprot njemu. Ti i prijateljica vodite beskraju, uzavrelu raspravu.

Mrga se stalno nagine prema tebi i pita jesi li dobro. A ti veliš da jesi, misleći kako ne razumije da ti i prijateljica uvijek ovako razgovarate.

Stanford, koji poznaje sve u Hollywoodu, šalje Mrgu u L. A. na audicije za male uloge u filmovima. On ostavlja Stanfordu poruku. »Svi govore o tebi«, kaže. »Divan si. Bit ćeš zvijezda. Jesam li ti to dovoljno puta rekao? Ti si zvijezda, ti si zvijezda, ti si zvijezda.« Stanford se smije. »Oponaša me«, kaže.

Ti i Mrga napijete se u Bowery baru.

LAKO ZARAĐENA »PETICA«

Mrga živi u maloj garsonijeri u kojoj je sve bijelo: zastori, plahte, deldca, stolac. U kupaonici provjeravaš koristi li posebnu kozmetiku. Ne.

Mrga je odrastao u Des Moinesu u Iowi. Otac mu je bio učitelj. Majka školska bolničarka. U srednjoj školi Mrga nije izlazio s cool klincima. Imao je sve petice i nakon škole je držao instrukcije mlađoj djeci. Svi su mu se divili.

Mrga nikad nije razmišljao o tome da postane maneken, ali su ga u osmom razredu izabrali za najzgodnijeg dečka. Potajno se želio baviti nečim uzbuđljivim. Recimo postati detektiv. Ali je na sveučilištu Iowa dvije godine studirao književnost. Tako je htio njegov otac. Jedan od njegovih profesora bio je mlad i zgodan, a kad je pozvao Mrgu na sastanak, sjeo je uz njega i spustio mu ruku na nogu. Povukao je ruku sve do izbočine u hlačama. »To bi za tebe mogla biti lako zarađena petica«, rekao mu je. Mrga se više nije vratio na njegova predavanja. Tri mjeseca poslije prekinuo je studij.

Nedavno je netko nazivao Mrgu i ostavljao mu glazbene poruke. Najprije je slušao pjesme jer je mislio da će glazba prestati i da će se javiti netko od njegovih prijatelja. Sad sluša pjesme tražeći neki trag. »Mislim da je muškarac«, kaže.

DJEČAŠTVO U IOWI

Ležiš u krevetu uz Mrgu kao da oboje imate dvanaest godina (ležite na trbuhu, a noge vam vise sa strane). Kažeš: »Ispričaj mi priču.« On odgovara: »U zadnje vrijeme najčešće razmišljam o mojoj bivšoj, bivšoj curi.«

Bilo je ljeto 1986. i Mrga je imao četrnaest godina. Bio je jedan od onih ljetnih dana u Iowi kad je nebo čisto, a kukuruz zelen u polju. I cijelo se ljeto voziš u automobilu s prijateljima i gledaš kako kukuruz raste.

Mrga i njegova obitelj išli su na sajam. Mrga je s prijateljem gledao izložbu stoke kad ju je ugledao. Četkala je junicu, a on je uhvatio prijatelja za ruku i rekao: »To će biti moja žena!« Više je nije vidio cijelu godinu. A onda je jedne večeri bio na jednom od onih plesova koje za mlade organiziraju u malim gradovima kako ne bi upali u nevolje — i ona je bila tamo. Bili su zajedno na Badnjak. »A onda sam dobio nogu«, veli. »Na čudan je način stvarno boljelo.« Godinu i pol poslije, kad je zaključila da ga želi, on nije popustio. »Makar sam jako želio biti s njom«, kaže. »Onda sam jednoga dana popustio.«

Mrga je nekoliko godina s njom hodao i prekidao. Ona je kompjutorski programer u Iowa Cityju. Ali još razgovaraju. Možda će je jednoga dana oženiti? Smiješi se, a kad se tako smiješi, nabora mu se nos na vrhu. »Možda«, kaže. »Uvijek mislim kako je to krasna priča. Razara mi mozak.«

»Mrga uvijek kaže da bi se mogao vratiti u Iowu, imati djecu i biti policajac«, veli Stanford. »To je krasno, dok god to stvarno ne napravi«, odgovaraš, a onda misliš kako si cinična jer si to rekla.

»ZNAM DA SAM NEUROTICAN«

Ti i Mrga ste gladni pa odlazite u Bagels »R« Us u nedjelju u šest popodne. Dvije policajke sjede u kutu i puše. Ljudi su u prljavim trenirkama. Mrga pojede pola tvog sendviča sa šunkom i sirom. »Mogao bih pojesti četiri takva sendviča«, kaže, »ali neću. Ako pojedem hamburger, osjećam grižnju savjesti.«

Mrga pazi na izgled. »Presvlačim se pet puta dnevno«, kaže. »Tko ne pogleda u zrcalo stotinu puta prije nego što iziđe? Ja odlazim od jednog do drugog zrcala u stanu kao da ću u svakom izgledati drukčije. Znaš ono — o da, u ovom izgledam dobro, idem vidjeti izgledam li dobro i u drugom. To ne rade svi?«

»Nekad sam tako rastresen«, veli Mrga. »Misli mi se raspršuju glavom. Zbrkane su i nemaju smisla.«

»Što ti sad odvlači pažnju?« pitaš.

»Tvoj nos.«

»Baš ti hvala. Mrzim svoj nos.«

»I ja mrzim svoj nos«, odgovara. »Prevelik je. Ali mislim da to ovisi o kosi. Neki dan mi je Stanford rekao: 'Sviđa mi se tvoja frizura. Puna je. Nos ti izgleda manji'.« Oboje prasnete u smijeh.

Nađete se na ulici, a Mrga te gurne. »Krivo su napisali mačići«, kaže. Pogledaš. Muškarac u kombinezonu drži velikog sivog mačka i karton na kojem piše: MAČIĆI NA PRODAJU.

»Ha?« pita muškarac. Iza njega je parkiran prljavi crveno bijeli kamionet.

»Mačići. Pogrešno ste napisali«, kaže Mrga.

Muškarac pogleda natpis i nasmije se.

»Hej, dolje niz ulicu prodaju iste ovakve mačiće za dvjesto dolara umjesto za dvije tisuće«, kaže Mrga, a muškarac se nasmije.

Poslije sjediš na rubu kreveta s glavom naslonjenom na ruke i zuriš u Mrgu koji leži na krevetu s rukom zavučenom u hlače.

»Idem ulicom i potpuno sam cool, a onda već sljedeće minute padam u depresiju bez razloga«, kaže. »Znam da sam neurotičan. Vidim to. Osjećam. Ja sam samoanali-tičan, samokritičan, samosvjestan. Svjestan sam svega što kažem.«

Onda Mrga kaže: »Prije nego što nešto kažem, kažem to najprije u glavi, da ne ispadne krivo.«

»Ne čini ti se da je to gubitak vremena?« pitaš.

»Traje samo sekundu.«

Zastaje. »Kad sam vani i kad mi priđe netko nepoznat i pita me jesam li maneken, ja odgovaram: 'Ne, ja sam student.'«

»I?«

Mrga se smije. »Gube zanimanje«, kaže i gleda te kao da ne može vjerovati da to nisi znala. Stanford te nazove. »Mrga mi je ostavio tako slatku poruku«, kaže. I pusti mi je. »Stannie, pa nisi valjda umro? Jesi živ? Sigurno nisi jer bi se inače javio na telefon. (Smijeh.) Nazovi me poslije.«

»BUTLER IVANE TRUMP«

Voliš biti s Mrgom u njegovu stanu. Podsjeća te na vrijeme kad ti je bilo šesnaest godina i kad si živjela u gradiću u Connecticutu, izlazila sa stvarno prekrasnim dečkom, pušila travu, a tvoji su roditelji mislili da si na jahanju. Nikad nisu doznali istinu.

Gledaš kroz prozor njegove sobe u sunce koje obasjava niske zgrade s fasadama od pješčenjaka. »Još od malena sam želio imati djecu«, kaže Mrga. »To je moj san.«

Ali to je bilo prije. Prije nego što se sve ovo dogodilo Mrgi. Prije.

Prije nekoliko tjedana, Mrgi je ponuđena druga glavna uloga u filmu u kojemu glume svi cool mladi hollywood-ski glumci. Otišao je na tulum i slučajno otišao doma s jednom od cura nekog drugog glumca, novom manekenkom. Glumac je zaprijetio da će ubiti Tvrđog i manekenku pa su ona i Mrga privremeno pobjegli iz grada. Samo Stanford zna gdje su.

Stanford naziva i kaže da mu neprestano telefonira. *Hard Copy* je Mrgi ponudio novac da se pojavi, a Stanford im je odgovorio: »Što si vi zamišljate tko je on — butler Ivane Trump?«

Mrga veli: »Ja jednostavno ne vjerujem u to sranje. Još sam isti. Nisam se promijenio. Ljudi mi stalno ponavljaju: nikad se nemoj promijeniti. U što da se promijenim? U egomanijaka? U gada? U seronju? Dobro poznajem samoga sebe. U što se želim promijeniti?«

»Zašto se smiješ?« pita.

»Ne smijem se«, odgovaraš. »Plačem.«

Stanford kaže: »Jesi li ikad primijetila da Mrga nema nikakav miris?«

On voli svoju malenu, ali je ne želi upoznati s mamom

Ovo je priča o prljavoj maloj tajni u svijetu ljubavnih veza. Gotovo svi su je iskusili — s ove ili one strane.

Dvojica muškaraca bila su na piću u Princeton Clubu. Bilo je kasno popodne. Obojica su zakoračila u tridesete i nekad su bili zgodni šminkeri. Sad više nisu toliko lijepi i imaju oko struka šest ldlā viška koje nikako ne mogu izgubiti. Studirali su zajedno i nakon diplome su se preselili u New York. Bili su dobri prijatelji; njihovo je prijateljstvo bilo one vrste koja je obično neobična za muškarce. Mogli su o svemu razgovarati. O dijetama koje im ne uspijevaju. I o ženama.

Walden je baš postao partner u odvjetničkoj tvrtki i nedavno se zaručio dermatologinjom. Stephen je u vezi tri godine. On je producent televizijske emisije.

Waldenova zaručnica otputovala je na konvenciju o ko-lagenu. Walden se uvijek osjećao osamljeno, kad je bio sam. To ga je podsjećalo na vrijeme kad je doista bio osamljen, na mjesec koji su mu se činili dugi kao godine. I uvijek mu je naviralo isto sjećanje — na ženu uz koju se osjećao bolje i na ono što joj je napravio.

Upoznao ju je na partyju punom jako lijepih ljudi. Budući da je riječ o Manhattanu, bila je lijepo odijevena u kratku crnu haljinu iz koje su joj virile velike grudi. No, imala je prosječno lice, iako joj je duga crna kosa bila predivna. Kovrčava. »Na njima je uvijek nešto lijepo«, rekao je Walden i otpio martini.

Bilo je nečega u toj djevojci. Libby je sama sjedila na kauču i nije se činilo da joj je neugodno. Prišla joj je druga djevojka, lijepa, nagnula se i šapnula nešto Libby, a Libby se nasmijala. Ali nije ustala. Walden je stajao uz kauč i pio pivo iz boce. Razmišljao je kojoj bi se lijepoj djevojci približio i čekao priliku. Libby mu je uhvatila pogled i nasmijala se.

Izgledala je prijateljski. Sjeo je misleći kako je to tek privremena oaza.

I dalje je mislio da će ustati i prići nekoj lijepoj djevojci, ali nije. Libby se školovala na Columbiji, a onda na Harvardu. Razgovarali su o pravu. Ispričala mu je o svom djetinjstvu i kako je odrasla uz četiri sestre u Sjevernoj Carolini. Imala je dvadeset četiri godine i dobila je subvenciju za dokumentarac. Nagnula se i uklonila vlas s njegova pulovera. »Moja«, rekla je i nasmijala se. Dugo su razgovarali. Popio je drugo pivo.

»Hoćeš li doći k meni?« pitala je.

Došao je. Mislio je da zna što će se dogoditi. Bit će to seks za jednu noć, a ujutro će se vratiti doma i sve zaboraviti. Kao i većina muškaraca u New Yorku, odmah je donio odluku o toj ženi. Svrstao ju je u jednu od kategorija: seks za jednu noć, potencijalna djevojka, vruća dvo-tjedna veza. U to je vrijeme spavao s mnogim ženama i nekad je bilo scena punih suza u njegovu hodniku, a ponekad bi bilo i gore.

Libby je posve sigurno pripadala kategoriji »seks za jednu noć«. Nije bila dovoljno lijepa za stalnu vezu, za izlaske u javnost.

»Ali što to doista znači?« prekinuo ga je Stephen.

»Samo sam mislio kako je ružnija od mene«, odgovorio je Walden.

Kad su došli u Libbyn stan — običan stan s dvije spavaće sobe u neboderu na Trećoj aveniji koji je dijelila s rođakinjom — otvorila je hladnjak i izvadila pivo. Kad se nagnula nad svjetlo iz hladnjaka, primijetio je da je debe-ljuškasta. Okrenula se, odvrnula čep i pružila mu bocu.

»Samo sam ti htjela reći«, rekla je, »da stvarno želim seks s tobom.«

Lijepa djevojka to ne bi rekla, mislio je dok je spuštao bocu i počinjao je svlačiti. Ugrizao ju je za vrat i spustio joj grudnjak ne otkopčavši ga. Povukao joj je hulahopke. Nije nosila gaćice. Otišli su u spavaću sobu.

»Bio sam nesputan«, rekao je Walden. »Jer nije bila lijepa. Što je ulog manji, emocije su jače. Nisam osjećao pritisak jer sam znao da s njom ne mogu hodati.« Zaspao je zagrlivši je.

»Kad sam se sljedeće jutro probudio«, rekao je Walden, »osjećao sam se ugodno. Jako

opušteno. Obično bih se neko vrijeme mučio, a uz Libby sam se odjednom osjećao mirno. Bila je to prva iskrena emocionalna veza koju sam imao. Pa sam se odmah uspaničio i morao sam otići.«

Otišao je doma s rukama u džepovima. Bila je zima, a on je ostavio rukavice kod nje. »Uvijek je zima kad se tako nešto dogodi«, rekao je Stephen.

»PRAVI PRIJATELJI«

Walden je nije vidio sljedećih nekoliko mjeseci. Vratio se svojim mukama. Da je bila ljepša, hodali bi. Ovako je čekao dva mjeseca, a onda ju je pozvao na objed. Razmišljao je o njoj. Objedovali su, a onda su uzeli slobodno popodne, otišli k njoj i poseksali se. Počeli su se viđati nekoliko puta tjedno. Živjeli su u istoj četvrti, izlazili su u obližnje restorane na večeru ili bi ona kuhala. »Bilo mi je nevjerojatno lako govoriti o osjećajima«, rekao je Walden. »Mogao sam plakati pred njom. Ispričao sam joj svoje najtajnije seksualne fantazije pa smo ih izvodili. Razgovarali smo o seksu u troje s nekom njezinom prijateljicom.

»Ona mi je ispričala svoje fantazije koje su bile nevjerojatno razrađene«, nastavio je Walden. »Tražila je da je udaram po guzi. Imala je tajne, ali je bila nevjerojatno praktična. Uvijek sam se pitao je li stvorila taj složeni unutarnji svijet zato što je bila osoba s kojom se ne hoda. Znaš, ako nisi baš među najljepšima na svijetu, možeš postati vrlo zanimljiva osoba.« Libby je u međuvremenu progonio, kako je to Walden rekao, »neki ljigavac«. Walden se nije osjećao ugroženim.

Upoznao je sve njezine prijatelje, ali je nije predstavio svojim. Nikad nije s njom proveo cijeli vikend — pa čak ni cijeli dan. Nikad nisu išli zajedno na tulum. »Nisam htio da me krivo shvati«, rekao je.

No, ona se nikad nije bunila, nikad ništa nije zahtijevala. Jednom ga je pitala skriva li je zato što nije dovoljno lijepa. »Lagao sam i rekao da to nije točno«, rekao je Walden. »Znaš, kad sam zažmirio, zadovoljavala me u svakom pogledu.«

Walden je naručio još jedno piće. »Zbog nje sam se pitao osjećam li se ružnim iznutra i to nas je povezivalo.«

»Svaki muškarac potajno mrzi lijepe djevojke jer su ga one odbacivale u srednjoj školi«, rekao je Stephen. I on je ispričao sličnu priču.

Ellenin je djed bio slavan na televiziji. Velika faca. Stephen ju je upoznao na proslavi na poslu. Oboje su izišli na balkon popušiti cigaretu pa su počeli razgovarati. Bila je zabavna. Puna dosjetki, mudrica. Hodala je s nekim drugim. Nakon toga bi se ona i Stephen sretali na proslavama.

»Postali smo pravi prijatelji«, rekao je Stephen, »što se meni rijetko događa sa ženom. S njom nisam planirao seks. Mogao sam izlaziti s njom i srati kao frajer. Ona je mogla pričati o filmovima, Lettermanu, poznavala je TV — a većina žena ne razumije televiziju. Ako pokušas razgovarati o televiziji s lijepom ženom, njezine oči se počnu cakliti.«

Išli su u kino, ali »samo kao prijatelji«. Mogla je potajno patiti za njim, ali ako je to i bilo točno, Stephen nije primijetio. Razgovarali bi o svojim vezama. O nezadovoljstvu. Stephen je hodao s djevojkom koja je na tri mjeseca otputovala u Europu, a on joj je pisao prisilna, bezvoljna pisma.

Jednog su popodneva objedovali, kad je Ellen počela opisivati nedavni seks sa svojim dečkom. Ručni rad s vazelinom. Stephenu se odjednom dignuo. »Počeo sam je gledati kao spolno biće«, rekao je. »Djevojke koje nisu ljepotice moraju odmah igrati na seks. Ne mogu smišljati nijanse.«

Ellen je prekinula s dečkom, a Stephen je počeo izlaziti s mnogim ženama. Pričao je Ellen o njima. Jedne su večeri bili u restoranu, večerali su, a Ellen se nagnula i zavukla mu jezik u uho od čega je sam sebi pričepio nogu.

Otišli su k njoj i poševili se. »Bilo je sjajno«, rekao je Stephen. »Bio sam, objektivno rečeno,

bolji nego s drugim ženama. Došao sam po još — drugi i treći put. Dobila je četrdesetpetminutnu jebačinu.« »Odnos« je napredovao. Gledali bi televiziju iz kreveta a onda se ševili uz uključen TV. »Lijepa žena nikad ti ne bi dopustila da gledaš TV dok se seksate«, rekao je Stephen. »Ali nekako je opuštajuće kad je TV uključen. Nisi u središtu. Žene poput Ellen dopuštaju ti da budeš to što jesi.«

Stephen je priznao da s Elleninog gledišta, njihov odnos vjerojatno nije bio tako sjajan. »U šest mjeseci koliko smo izlazili, vjerojatno smo češće bili u kinu dok smo bili prijatelji. Naši su susreti bili najgore moguće vrste: hrana za van i video. Osjećao sam strašnu krivnju. Osjećao sam se plitko. Nije bila baš tako lijepa, a ja sam se osjećao plitko jer sam razmišljao o njezinom izgledu. Bila je sjajna cura.«

A ONDA SE SLOMILA

Ellen je počela s pritiscima. »Kad ćeš se upoznati s mojim djedom', stalno me ispitivala. 'Doista bi te rado upoznao.'«

»Htio sam upoznati njezinog djeda«, rekao je Stephen. »Bio je velika faca. Ali nisam mogao. Kad upoznaš nečijeg djeda, to znači da je veza stvarna.«

Da bi riješio problem, Stephen je Ellen počeo namještati druge frajere. Razgovarali su o tipovima s kojima bi mogla hodati. Jedne večeri Ellen je otišla na tulum na kojem je trebala upoznati nekog Stephenova prijatelja. Ali tipa nije zanimala pa se uzrujala. Otišla je k Stephenu i poševili su se.

Nekoliko tjedana poslije, jedne noći na tulumu u prljavom potkrovlju u Tribeci, Stephen je upoznao curu koja je bila baš pravi komad. Odmah ju je predstavio roditeljima, iako s njom nije ni izbliza razgovarao onako kao s Ellen. I dalje je spavao s obje, uzimajući ono što je naučio iz seksa s Ellen i primjenjujući s novom curom. Ellen je htjela znati sve o tome. Sto su radili. Kakva je nova cura u krevetu, kako je s njom, o čemu razgovaraju.

Onda se slomila. Otišla je k Stephenu jedne nedjelje popodne. Imali su bučnu svađu. Udarala ga je, »njezini su udarci doslovce pljuštali«, rekao je Stephen. Otišla je, ali je za dva tjedna nazvala.

»Pomirili smo se preko telefona«, rekao je Stephen, »a ja sam otišao do nje po uobičajenu porciju. Ali kad smo došli do ključnog trenutka, izbacila me iz kreveta. Nisam se naljutio. Bio sam previše ljut na sebe, ali sam je poštovao. Mislio sam: bravo.«

Walden je dignuo koljeno do šanka. »Otprilike šest mjeseci otkako sam se prestao viđati s Libbv, ona se zaručila. Nazvala me i rekla da se udaje.«

»Bio sam zaljubljen u Ellen, ali joj to nikad nisam rekao«, rekao je Stephen.

»I ja sam bio zaljubljen«, rekao je Walden. »Zaljubljen na potpuno svjetovan način.«

16

Nemoćan na Manhattanu

Nije najgore imati trideset pet godina i biti neudana žena u New Yorku, ima i gore. Recimo: imati dvadeset pet godina i biti neudana žena u New Yorku.

To je obred inicijacije koji bi malo žena željelo ponoviti. Tu se ubraja spavanje s pogrešnim muškarcem, nošenje pogrešne odjeće, život s pogrešnom cimericom, izgovaranje krive riječi; riječ je o tome da te ignoriraju, otpuštaju, ne uzimaju ozbiljno i općenito se prema tebi odnose kao prema dreku. Ali je nužno. Znači, ako ste se ikad pitali kako se postaje neudana tridesetpetogodišnja-kinja u New Yorku, onda, neudane tridesetpetogodišnja-kinje u New Yorku — nastavite čitati.

Prije nekoliko tjedana Carrie je slučajno na partyju kod Louisa Vuittona naletjela na Cici, dvadesetpetogodišnju pomoćnicu cvjetnog aranžera. Carrie je pokušala pozdraviti pet osoba odjednom, kad se Cici materijalizirala iz tame. »Booooo«, rekla je, a kad je Carrie bacila pogled prema njoj, ponovila je: »Booooo.« A onda se zagledala u nju.

Carrie je okrenula glavu od izdavača s kojim je razgovarala. »Sto je, Cici?« pitala je. »Sto je?«

»Ne znam. Kako si?«

»Dobro sam. Sjajno«, rekla je Carrie.

»Što radiš?«

»Ništa posebno.« Izdavač je baš htio započeti razgovor s nekim dragim. »Cici, čuj...«

»Tako se dugo nismo vidjele«, rekla je Cici. »Nedosta-ješ mi. Znaš da sam tvoja najveća obožavateljica. Dragi kažu da si gadura, ali ja im odgovaram: 'Ne, ona je jedna od mojih najboljih prijateljica i uopće nije talcva.' Branim te.«

»Hvala.«

Cici je samo stajala i zurila. »A kako si ti?« pitala je Carrie.

»Sjajno«, rekla je Cici. »Svake večeri se dotjeram i izi-đem i nitko se ne obazire na mene, a onda odem doma i plačem.«

»O, Cici«, rekla je Carrie. A onda dodala: »Bez brige, to je samo faza. Čuj, sad moram...«

»Znam«, rekla je Cici. »Nemaš vremena za mene. Ništa zato. Razgovarat ćemo poslije.« I otišla je.

Cici York i njezina najbolja prijateljica Carolvne Everhardt dvije su dvadesetpetogodišnjakinje koje su, kao i većina onih kojima je danas trideset pet, došle u New York napraviti karijeru.

Carolvne Everhardt piše o noćnom životu za gradski časopis. Došla je iz Texasa prije tri godine. Jedna od onih djevojaka s lijepim licem, s ponekom kilom viška, ali je to ne brine — bar ne toliko da vam to pokaže.

Cici je suprotnost Carolvne — plavokosa, kost i koža, s onim neobično elegantnim licem koje većina ljudi ne primijeti jer ona ne vjeruje da je lijepa. Cici radi kao pomoćnica kod Yorgija, hvaljenog, ali samotnog cvjetnog aranžera.

Cici je došla u New York prije godinu i pol iz Philadelphije. »Onda sam bila kao Mary Tyler Moore«, kaže. »Imala sam bijele rukavice u torbici. Prvih šest mjeseci nisam čak ni izlazila. Previše, sam se bojala hoću li uspjeti zadržati posao.«

A sad? »Nismo dobre curice. Dobar nije riječ koju se može primijeniti na nas«, kaže Cici razvučenim akcentom s istočne obale koji može biti seks i i ravnodušan.

»Neprestano sablažnjavamo ljude«, kaže Carolvne.

»Carolvne je poznata po svojim napadajima bijesa«, kaže Cici.

»A Cici ne razgovara s ljudima, samo ih zločesto gleda.«

TISUĆU IJEDNA NOĆ

Carolyne i Cici su najbolje prijateljice, a njihovo je prijateljstvo sklopljeno na isti način na koji se sklapaju ženska prijateljstva u New Yorku: oko istog seronje.

Prije nego što je upoznala Cici, Carolyne je upoznala Sama, 42, investicijskog bankara. Carolyne bi ga sretala kad god je izlazila. Sam je imao curu — Švicarku koja se pokušala zaposliti na televiziji. Jedne noći Sam i Carolyne su se pogledali kod Spyja, bili su pijani pa su se odmah dogovorili. Slučajno su se sreli jedne večeri pa su otišli k Samu gdje su se poševili. To se još nekoliko puta ponovilo. Onda je njegova cura deportirana.

Ipak, »odnosi« su se nastavili istim smjerom. Kad god su se Carolyne i Sam slučajno sreli, svaki je taj susret završio seksom. Jedne noći ga je vidjela u Systemu pa mu ga je nategnula u kutu. Onda su otišli van i poseksali se u uličici iza Dumpstera. Zatim je Sam zakopčao hlače, poljubio je u obraz i rekao: »Hvala ti puno. Vidimo se poslije.« Carolyne je počela bacati smeće na njega. »Nisam još završila s tobom, Samuele«, rekla je.

Nekoliko tjedana poslije, Cici je u Časa La Femmie ugledala dva tipa koja je poznavala. S njima je bio i treći. Crn, u tankoj bijeloj košulji i hlačama od kepera. Cici je slutila da ima krasno tijelo. Izgledao je stidljivo, a Cici mu se počela upucavati. Tek se ošišala i stalno je micala šiške s očiju i gledala ga pijuckajući šampanjac. Svi su išli na rođendanski tulum neke djevojke u Sohou. Pozvali su Cici. Išli su pješke. Cici se stalno cerekala i zalijetala u tipa, a onda ju je u jednom trenutku zagrlio. »Koliko imaš godina?« pitao je.

»Dvadeset četiri.«

»Savršene godine«, rekao je.

»Savršene? Za što?« pitala je Cici.

»Za mene«, rekao je.

»A koliko ti imaš godina?« pitala je Cici.

»Trideset šest«, rekao je. Laž.

Na tulumu je bila gužva. Pivo u kriglima, votka i džin u plastičnim čašama. Cici se baš okrenula od šanka i htjela je otpiti pivo, kad je ugledala priviđenje koje je klizilo prema njoj s druge strane potkrovlja. Velika djevojka duge tamne kose, s crvenim ružem i prilično neopisivom dugom »haljinom« (ako se to može tako nazvati, pomislila je Cici) koja je izgledala kao da je napravljena od šifonskih šalova s cvjetnim uzorkom. Tisuću i jedna noć.

Tip se okrenuo baš kad je skoro naletjela na njih.

»Carolyne!« rekao je. »Divna haljina.«

»Hvala, Sam«, odgovorila je Carolyne.

»To je taj novi dizajner o kojem si mi govorila?« pitao je Sam. »Onaj koji ti je rekao da će ti sašiti gomilu haljina, ako budeš pisala o njemu?« Nadurio se.

»Zašuti!« vrisnula je Carolyne. Okrenula se Cici. »A tko si ti i što radiš na mojem rođendanu?«

»On me pozvao«, odgovorila je Cici.

»Ti, znači, obično prihvatiš poziv tuđeg dečka, ha?«

»Carolyne. Ja nisam tvoj dečko«, rekao je Sam.

»A jel? Samo si sa mnom spavao dvadeset puta. A ono prošli put? Ono navlačenje kože u Systemu?«

»Ti si mu to radila u klubu?« pitala je Cici.

»Carolyne. Ja imam curu«, rekao je Sam.

»Deportirana je. A sad se ne možeš suzdržati i moraš me pipkati svojim pohlepnim malim rukama.«

»Vratila se«, rekao je Sam. »Živi kod mene.«

»Imaš curu?« pitala je Cici.

»Ponizio si me«, rekla je Carolyne Samu. »Iziđi i povedi svoju jeftinu fificu sa sobom.«

»Imaš curu?« opet je pitala Cici. Stalno je to ponavljala, cijelim putem niz stube sve dok nisu

izišli na ulicu.

Dva tjedna poslije, Carolyne je slučajno srela Cici u zahodu u klubu.

»Samo sam ti htjela reći da sam vidjela Sama«, rekla je Carolyne nanoseći ruž. »Bacio se četveronoške i molio me da mu se vratim. Rekao je da sam ja iznad.«

»Iznad čega?« pitala je Cici pretvarajući se da provjerava maškaru u zrcalu.

»Ti si se spetljala s njim?« pitala je Carolyne. Žustro je zatvorila ruž.

»Ne«, rekla je Cici. »Ja se ne petljam ni sa kim.«

I onda su Carolyne i Cici postale najbolje prijateljice.

»MRZIM MIAMI«

Carrie je upoznala Cici u ovo doba prošle godine u Bowery baru. Carrie je sjedila u separeu.

Bilo je kasno i bila je totalno sjebanana, a ta je cura doskakutala i rekla nešto kao: »Ti si moj idol« i »Tako si lijepa« i »Gdje si kupila te cipele? Divne su«. Carrie je bila polaskana.

»Želim ti biti najbolja prijateljica«, rekla je Cici umilnim glasom poput mačke. »Mogu ti biti najbolja prijateljica? Molim te?«

»Čuj, gle...«

»Cici.«

»Cici«, rekla je Carrie pomalo strogo. »Ne ide tako.«

»Zašto?«

»Jer sam ja u New Yorku petnaest godina. Petnaest godina i...«

»Oh«, relda je Cici pokunjeno. »A smijem te nazvati? Nazvat ću te.« A onda je odskočila do drugog stola, sjela, okrenula se i mahnula.

Nekoliko tjedana poslije, Cici je nazvala Carrie. »Moraš doći s nama u Miami.«

»Mrzim Miami. Nikad neću nogom kročiti u Miami«, rekla je Carrie. »Ako me ikad ponovno nazoveš i spomeneš Miami, spustit ću ti slušalicu.«

»Baš si smiješna«, rekla je Cici.

U Miamiu su Cici i Carolyne bile kod nekih bogatih Carolyninih prijatelja sa Sveučilišta u Texasu. U petak navečer izišli su i napili se, a Cici se spetljala s jednim dečkom iz Texasa, Dexterom. Ali se sljedeće večeri naljutila na njega jer ju je pratio, grlio i pokušavao poljubiti — kao da hodaju ili nešto slično. »Idemo se gore igrati«, šaptao joj je. Cici nije htjela pa ga je počela ignorirati, a Dexter je izjurio iz kuće. Vratio se nekoliko sati poslije s curom. »Bok svima«, rekao je i mahnuo Cici dok je s curom prolazio kroz dnevnu sobu prema stubama za kat. Cura mu je popušila. Onda su sišli, a Dexter je napravio cijelu predstavu od zapisivanja njezinog broja.

Cici je istrčala iz kuće vrišteći i plačući baš kad je Carolyne skrenula na prilaz u iznajmljenom autu. I ona je vrištala i plakala. Slučajno je srela Sama koji je isto bio u Miamiu, a on je htio menage a trois s nekom plavom striptizetom, a kad mu je Carolyne odgovorila »odjebi«, gurnuo ju je u pijesak na South Beachu i rekao: »S tobom sam bio samo zato što su nas na tulumima uvijek slikali.«

ŠESTA STRANICA!

Dva tjedna poslije, Carolyne je spomenuta u kolumni na *Postovoj* žutoj stranici. Išla je na neld party u Tunnel, a kad je vratar nije htio pustiti, počela je urlati na njega. Pokušao ju je otpratiti do auta, ona ga je udarila, onda je on nju srušio na pod. Drugi je dan prisilila izdavača grad-skoga lista za koji radi da nazove Tunnel i pokuša ih nagovoriti da ga otpuste, a onda je nazvala uredništvo *Postove* žute stranice. Kad je članak objavljen, Icupila je dvadeset primjeraka novina.

Cici je izbačena iz stana koji je dijelila s pravnicom iz Philadelphije — starijom sestrom prijateljice iz srednje škole. Žena je rekla: »Cici, promijenila si se. Stvarno sam zabrinuta za tebe. Više nisi draga osoba i ne znam što bih s tobom.« Cici je vikala na nju da je ljubomorna,

a onda se preselila na Carolvnin kauč.

Nekako u to vrijeme objavljen je nezgodan članak o Carrie u tračerskoj kolumni. Pokušala ga je zaboraviti kad je Cici nazvala sva uzbuđena.

»O Bože, pa ti si slavna«, rekla je. »Ti si u novinama. Pročitala si?« Onda je počela čitati i bilo je odvratno pa je Carrie počela urlati na nju. »Sad ću ja tebi nešto objasniti. Želiš li preživjeti u ovom gradu, nikad ne nazivaj nekoga da mu iz novina pročitaš nešto strašno o njemu. Pravi se da to nisi ni vidjela, dobro? A ako te pitaju jesi li vidjela, laži i reci: 'Nisam, ne čitam to smeće'. Makar ga čitaš. Jasno? Isuse, Cici«, rekla je, »na čijoj si ti strani?« Cici se rasplakala, a Carrie je spustila slušalicu i osjećala grižnju savjesti nakon svega.

ZAOSTATAK

»Upoznat ću te s tipom i znam da ćeš se u njega zaljubiti, ali nemoj«, rekla je Carolvne Cici. I tako je i bilo.

Ben je imao četrdeset godina i već je neko vrijeme vodio restoran i organizirao promocije, dvaput je bio oženjen (zapravo je još u braku, ali mu se žena vratila na Floridu) i desetak puta je bio na liječenju. Cijeli New York zna za njega, a kad se spomene njegovo ime, ljudi zakolutaju očima i promijene temu. Nakon svih pijanstava i šmrkanja koke, još u njemu ima ostataka onoga što je prije bio — šarmantan, zabavan, lijep — a Cici se zaljubila u zaostatak. Proveli su zajedno dva sjajna vikenda, iako zapravo nije bilo seksa. Onda su otišli na tulum, on je nestao, a Cici ga je našla kako plazi po šesnaestogodišnjoj manekenki koja je tek stigla u grad. »Odvratan si!« vrištala je.

»Ma daaj«, rekao je. »Moraš mi dopustiti da živim u svojim fantazijama. U njima sam uvijek sa šesnaestogo-dišnjakinjama.« Nasmijao se i vidjelo se da mora popraviti most.

Sljedeće je jutro Cici nepozvana došla k njemu. U posjetu mu je bila trogodišnja kći.

»Donijela sam ti dar«, rekla je pretvarajući se da se ništa nije dogodilo. Dar je bio mali zeko. Stavila ga je na kauč, a on se nekoliko puta popiškiio.

U međuvremenu se Carolyne gotovo preselila k Samu. Zadržala je stan, ali je svaku večer bila kod njega i uvijek je nešto ostavila — cipele, parfem, naušnice, bluze koje je donijela iz čistionice, šest ili sedam različitih krema za lice. To je trajalo tri mjeseca. Večer uoči Valentinova, on je eksplodirao. »Hoću da se iseliš«, rekao je. »Van!« Urlao je i dahtao.

»Ne razumijem«, rekla je Carolyne.

»Nema se tu što razumjeti«, rekao je Sam. »Jednostavno želim da odmah odeš i odneseš sve — i sebe i svoje stvari!« Sam je otvorio prozor i počeo bacati njezine stvari.

Carolyne je rekla: »Sredit ću ja tebe, stari«. I tresnula ga po potiljku.

Okrenuo se. »Udarila si me«, rekao je.

»Sam...«, rekla je.

»Ne mogu vjerovati... udarila si me.« Počeo je uzmicati po podu. »Ne približavaj mi se«, rekao je. Oprezno se sagnuo i podignuo mačku.

»Sam«, rekla je Carolyne koračajući prema njemu.

»Stani, ne prilazi«, rekao je. Zgrabio je mačku ispod šapa tako da su joj stršale prema Carolyne. Držao ju je kao oružje. »Natrag, rekao sam.«

»Sam. Sam.« Carolyne je stresla glavom. »To je tako jadno.«

»Meni nije«, rekao je Sam. Požurio je u sobu ljuljajući mačku na rukama. »Ona je vještica, jelda, Pahuljice?« pitao je mačku. »Prava vještica.«

Carolyne je napravila nekoliko koraka prema krevetu. »Nisam htjela...«

»Udarila si me«, rekao je Sam čudnim dječaćkim glasom. »Nemoj me tući. Nemoj tući Sama.«

»Dobro...«, rekla je Carolyne oprezno.

Mačka je pobjegla iz Samova zagrljaja. Potrčala je kroz sobu. »Mic mic mic«, rekla je Carolyne. »Mic mic. Hoćeš mlijeka?« Čula je kako se uključuje televizor.

»BIO JE TAKO PONIŽEN«

Carrie je uvijek obećavala Cici i Carlyne da će s njima večerati pa je to jednoga dana napokon i napravila. Jedne nedjelje navečer. Bila je to njezina jedina slobodna večer. Carlyne i Cici su sjedile na klupici, prekriženih nogu, pijuckale piće i izgledale doista dobro. Carlyne je razgovarala na mobitel. »Zbog posla moram izlaziti svake večeri«, rekla je Cici dosadnim glasom. »Stalno sam tako umorna.«

Carlyne je spustila slušalicu i pogledala Carrie. »Moramo ići na taj tulum večeras. U grad. Bit će puno manekenki. Moraš doći«, rekla je tonom koji je sugerirao da to ne bi bilo dobro. »I, kako ide?« pitala je Carrie. »Znate, Sam i...«

»Sve je dobro«, rekla je Carlyne.

Cici je zapalila cigaretu i pogledala u drugom smjeru. »Sam je svima okolo govorio da on i Carlyne nikad nisu spavali, makar su ih tisuće ljudi vidjele kako se pipkaju pa smo ga ponizile.«

»Otkrile smo da se počeo vidati s curom koja ima neku bolest pa sam ga nazvala i rekla: 'Sam, molim te, kao prijatelja, obećaj mi da nećeš spavati s njom'«, rekla je Carlyne.

»Onda smo ih vidjele na brunchu.«

»Bile smo dotjerane od glave do pete. Oni su bili u trenirki. Prišle smo im, oni su nas tražili cigaretu, a mi smo rekle: 'Cigaretu? Molim te. Traži konobara.'«

»Sjele smo odmah kraj njih. *Namjerno*. Pokušali su razgovarati s nama, a Carlyne je neprestano razgovarala s nekim na mobitel. Onda sam pitala: 'Sam, kako je cura s kojom sam te vidjela prošli tjedan?'«

»Bio je tako ponižen. Poslale smo mu poruku: 'Herpes simplex 19.'«

»Zar postoji herpes simplex 19?« pitala je Carrie.

»Ne«, rekla je Cici. »Nisi skužila?«

»Aha«, rekla je Carrie. Ništa nije rekla dok je dugo palila cigaretu, a onda je nastavila: »Što je vama dvjema?«

»Ništa«, rekla je Cici. »Mene zanima samo moja karijera. Kao i tebe. Ti si moj idol.«

Onda su dvije djevojke pogledale na sat i jedna drugu.

»Oprosti«, rekla je Cici. »Moramo ići na taj tulum.«

17

Uzavreli grad! Faca u seksualnoj panici Manhattanska ljetna sparina povlači se pred fantazijama s pločnika, pijanim plesom, slomovima u spavaćoj sobi i klimatiziranim noćnim morama

U kolovozu je New York potpuno drukčiji grad. Kao da živiš u južnoamerčkoj zemlji s korumpiranim i pijanim diktatorom, vrtoglavo visokom inflacijom, narkokarteli-ma, prašnim cestama, začepljenim cijevima — gdje se nikad ništa neće popraviti, gdje kiša nikad neće pasti.

Psiha većine Newyorcana slama se pod vrućinom. Loše misli i loši osjećaji isplivaju na površinu. Oni vode prema lošem ponašanju, onom za koje su se Newyorncani specijalizirali. Tajnovitom. Zlom. Veze se prekidaju. Spajaju se oni koji ne bi trebali.

Grad je uzavreo. Dani s temperaturom od 40 stupnjeva nižu se jedan za drugim. Svi su zlovoljni.

Po vrućini nikome ne možeš vjerovati, pogotovo ne sebi.

Carrie u osam ujutro leži u Facinom krevetu. Čini joj se da će joj pozliti. Zapravo je prilično sigurna da će joj pozliti. Histerično plače u jastuk.

»Carrie. Smiri se. Smiri se«, zapovijeda Faca. Ona se okrene, a lice joj se pretvorilo u grotesknu, zamrljanu masku.

»Bit ćeš dobro. Ja sad moram na posao. Odmah. Zadržavaš me.«

»Možeš mi pomoći?« pita Carrie.

»Ne mogu«, odgovara joj, provlačeći zlatne gumbe kroz rupice na štirkanim manšetama.

»Moraš si sama pomoći. Razmisliti.«

Carrie spušta glavu pod pokrivač i još plače. »Nazovi me za nekoliko sati«, rekao je, a onda izišao iz sobe. »Do viđenja!«

Dvije minute poslije, vraća se. »Zaboravio sam cigare«, kaže, gledajući je dok prelazi sobu. Smirila se.

»Do viđenja«, kaže joj. »Do viđenja. Do viđenja.«

Deseti dan za redom nepodnošljive vrućine i vlage.

FACIN RITUAL ZA VRUĆE DANE

Carrie je s Facom provodila previše vremena. On ima rashladne uređaje. I ona, ali njezini ne rade. Stvorili su mali ritual. Ritual za vruće dane. Svaku večer u jedanaest sati, ako nisu zajedno vani, Faca nazove.

»Kako je kod tebe?« pita.

»Vruće«, odgovara mu.

»Pa što onda radiš?«

»Znojim se.«

»Hoćeš doći ovamo i spavati ovdje?« pita gotovo stidljivo.

»Hoću, zašto ne«, odgovori ona i zijevne.

Onda pojuri kroz stan, izleti kroz vrata (prođe pokraj vratara koji joj uvijek dobaci seksi pogled), a onda uskoči u taksu.

»O, boooook«, kaže Faca dok gol otvara vrata. Kaže da napola spava, kao da se začudio što je vidi.

Odlaze u krevet. Letterman ili Leno. Faca ima jedne naočale. Nose ih naizmjenice.

»Jesi li ikad razmišljala o tome da si nabaviš novi rashladni uređaj?« pita Faca.

»Jesam«, veli Carrie.

»Možeš nabaviti novi za kojih 150 dolara.«

»Znam. Rekao si mi.«

»Pa ne možeš uvijek ovdje spavati.«

»Bez brige«, veli Carrie. »Vrućina mi ne smeta.«

»Neću da ti bude vruće. U stanu«, veli Faca.

»Ako me pozivaš samo zato što me žališ, onda nemoj«, veli Carrie. »Doći ću samo ako ti nedostajem. Ako ne možeš zaspati bez mene.«

»O, nedostajala bi mi. Naravno. Nedostajala bi mi«, odgovara Faca. A onda poslije nekoliko sekundi: »Imaš dovoljno novca?«

Carrie ga pogleda. »Puno«, odgovara.

JASTOG NEWBERT

Ima nečeg u tom valu vrućine. Opuštajući je. Osjećaš se napola pijano, iako nisi. Na Upper East Sideu, Newbertovi hormoni rastu. Hoće dijete. U proljeće mu je njegova žena Belle rekla da ne bi htjela biti trudna u ljetu jer ne želi da je vide u kupaćem. Sad veli da nikad ne bi mogla zatrudnjeti u ljetu jer ne želi da joj po vrućini bude mučno. Newbert ju je podsjetio da kao investicijski bankar ljetne dane provodi iza zelenih staklenih zidova u rashlađenom uredskom tornju. Bez uspjeha.

Newbert se u međuvremenu po cijele dane dosađuje u stanu u poderanim boksericama i čeka da ga nazove agent i prenese mu novosti o njegovu romanu. Gleda talk-show. Reže kožicu oko noktiju tupim škaricama. Naziva Belle dvadeset puta dnevno. Uvijek je divna. »Bok, Mučko«, kaže.

»Što misliš o Revlonovim škaricama od rostfraja s tupim vrhom?« pita.

»Mislim da su divne«, ona odgovori.

Jedne večeri za toplotnog udara, Belle je bila na poslovnoj večeri s klijentima. Japancima. Prvo se klanjaju i rukuju, a onda Belle i pet muškaraca u tamnim odijelima odlaze u City Crab. Usred večere iznenada se pojavi Newbert. Već je prilično pijan. Odjeven je kao za kampiranje. Odlučio je izvesti svoju verziju plesa Morris.

»O, to je samo moj muž«, objašnjava Belle klijentima kao da se to stalno događa. »Voli se zabavljati.«

Newbert izvadi kameru i počne slikati klijente. »Reci jaas-toog«, veli.

KANIBALI U LEZOOU

Carrie je u novom restoranu, Le Zoo, na večeri s hrpom ljudi koje zapravo ne poznaje, uključujući i dečka koji se nedavno pojavio — Raa. U restoranu su tri stola i prebu-kiran je pa svi stoje na pločniku. Netko stalno iznosi boce bijelog vina. Ubrzo vani počinje tulum. Početak toplotnog vala i ljudi su divni: »O, baš sam te poželio vidjeti.« »Moramo zajedno raditi.« »Moramo se više viđati.« Carrie razgovara sa svima i nikoga ne mrzi. Za promjenu se ne osjeća kao da je svi mrze.

U restoranu Carrie sjeda između Raa i njegove me-nadžerice. Netko iz *New York Timesa* stalno nekoga slika. Ra ne govori mnogo. Samo zuri, gladi kozju bradicu i kima. Nakon večere, Carrie ide pušiti s Raom i menadžericom u njezin stan. U tom se trenutku to činilo u redu, u ljetu, po vrućini. Trava je jaka. Kasno je. Prate je do taksija.

»Ovo mjesto zovemo zona«, veli menadžerica. Zuri u Carrie.

Carrie misli da zna o čemu ona govori, što je »zona« i zašto su odjednom zajedno u njoj.

»Zašto se ne doseliš k nama u zonu?« pitao je Ra.

»Rado«, kaže Carrie koja je to tada doista mislila, ali je istodobno razmišljala kako se mora vratiti doma.

Vozi se iz centra, ali prije nego što se vratila izgovara: »Stanite.« Izlazi i seta. Još razmišlja: moram se vratiti doma. Grad je vruć. Osjeća se moćnom. Poput grabež-ljivice. Žena ide niz pločnik nekoliko koraka ispred nje. Na sebi ima široku bijelu bluzu koja leprša poput zastave i izluđuje Carrie. Odjednom se Carrie počne osjećati kao morski pas koji je nanjušio lav.

Fantazira o tome kako će ubiti ženu i progutati je. Zastrašujuće je koliko uživa u toj fantaziji.

Žena nema pojma da se netko šulja za njom. Nije ništa znala dok se gegala pločnikom. Carrie zamišlja kako zubima razdire ženino meko, bijelo meso. Žena si je sama kriva, morala bi smršaviti ili poduzeti nešto. Carrie zastaje i skreće u svoju zgradu.

»Dobra večer, gospođice Carrie«, kaže vratar.

»Dobra večer, Carlos«, odgovara Carrie.

»Sve u redu?«

»O da, sve je u redu.«

»Onda laku noć«, kaže Carlos gurajući glavu kroz otvorena vrata dizala. Smiješi se.

»Laku noć, Carlos.« Uzvraća osmijehom i pokazuje sve svoje zube.

PLAVI ANĐEO

Kad je vruće nije dobro izlaziti. Ali ostati unutra sam, još je gore.

Kitty se vuče po stanu u Petoj aveniji u kojemu živi s Hubertom, svojim pedesetpetogodišnjim dečkom, glumcem. Hubert se pokušava vratiti karijeri. Snima film u Italiji s popularnim mladim američkim režiserom, a onda ide u L. A. snimati pilot epizodu za televizijsku seriju.

Kitty će mu se pridružiti u Italiji za nekoliko dana, a onda će s njim ići u L. A. Ona misli: imam samo dvadeset pet godina. Premlada sam za ovo.

U pet sati napokon zvoni telefon.

»Halo, Kitty?« Muškarac.

»Daaaaaaa?«

»Je li Hubert tamo?«

»Nijee.«

»O, ovdje Dash.«

»Dash«, kaže Kitty, pomalo zbunjena. Dash je Huber-tov agent. »Hubert je u Italiji«, kaže Kitty.

»Znam«, kaže Dash. »Rekao mi je da te nazovem i izvedem, ako dođem u grad. Mislio je da ćeš biti osamljena.«

»Aha«, odgovara Kitty. Jasno joj je da vjerojatno laže i oduševljena je.

Našli su se u Bowery baru u deset. Na kraju se pojavio i Stanford Blatch. On je Dashev prijatelj, uostalom, on je svačiji prijatelj.

»Stanford«, kaže Dash. Naslonio se na klupicu. »Kamo se sad izlazi? Želim biti siguran da će se moja štice večeras dobro provesti. Mislim da joj je dosadno.«

Muškarci izmijene poglede. »Meni se sviđa Blue Angel«, kaže Stanford. »Ali opet, ja imam poseban ukus.«

»Onda idemo u Blue Angel«, kaže Dash.

Mjesto je negdje u Sohou. Ulaze u otrcanu rupu s podijima od šperploče za plesačice. »Ovog ljeta, jako je u modi spuštanje ispod nivoa«, kaže Stanford.

»Molim te. Pa ja to radim već godinama«, uzvraća Dash.

»Znam. Tebi bi bilo slično da razgovaraš telefonom iz auta i veliš: 'Možete malo pričekati?'

Baš mi sad cura puši tu na Palisades Parkwayu i samo što nisam svršio'«, kaže Stanford.

»U mojem bi slučaju bio Sunset Boulevard«, odgovara Dash.

Sjeli su ispred podija. Ubrzo se pojavila žena. Nosi buket tratinčica koje izgledaju kao da ih je nabrala između pukotina na pločniku. Potpuno je gola. Mršava s celulitom. »Znaš, nešto nije u redu kad vidiš mršavu curu s celulitom«, šapne Kitty Dashu na uho.

Dash je pogleda i nedužno se nasmiješi. Dobro, s ovim ću izići na kraj, pomisli Kitty.

Žena zgrabi pernatu bou i počne plesati. Čupa laticice. Sva je znojna. Leži i kotrlja se prljavim podijem, a kad ustane tijelo joj je prepuno pilećeg perja, očempanih latica i prljavštine. Zatim širi noge i baca se prema Kittynom licu. Kitty je sigurna da osjeća njezin miris. Ali misli, no dobro, preživjet ću i to.

Zatim izlazi par lezbi. Predstavljaju. Manja žena ste-nje. Veća je počinje daviti. Kitty vidi

vene nabrekle na ženinu vratu. Stvarno je davi. Ja sam u snuff-klubu! misli Kitty. Stanford naručuje još jednu čašu bijelog vina.

Velika žena zgrabi malu za kosu i vuče. Kitty se pita mora li nešto poduzeti. Ženi se odljepljuje kosa — perika ispod koje je kosa ošišana na ježeka u boji fuksije.

»Predstava je gotova«, kaže Dash. »Idemo doma.«

Vani je još vruće. »Što je to, dovraga, bilo?« pita Kitty.

»A što si očekivala?« pita Dash.

»Bok, Kitty«, kaže Stanford pobjednički.

PUKOTINA

Desetog dana toplotnog vala, Carrie je previše vezana uz Facu. Previše, previše. Te je noći doživjela slom. Sve je počelo dobro: Faca je izišao sam na poslovnu večeru. U početku nije bilo problema. Otišla je k prijateljici Mirandi. Htjele su sjediti uz klima uređaj i gledati snimljene isječke iz *Ab Faha*. Ali onda su počele piti. Miranda je tad pozvala svog dobavljača. I tako je krenulo. Carrie nije vidjela Mirandu neko vrijeme jer je bila zauzeta s Facom pa je Miranda navalila na nju.

»Rado bih ga upoznala, znaš. Zašto ga nisam upoznala? Zašto te nisam vidjela?« Zatim je bacila bombu. Miranda tvrdi da poznaje neku curu koja je izlazila s Facom u prvom mjesecu dok je izlazio s Carrie.

»Mislila sam da su se vidjeli samo jednom«, rekla je Carrie.

»Ma ne. Vidjeli su se nekoliko puta. Ne-ko-li-ko. Zato te nisam zvala cijeli mjesec. Nisam znala da li bih ti to rekla ili ne.«

»Mislim da je to loše«, kaže Carrie.

Sljedeće jutro, nakon opijanja, Carrie je, ležeći s Facom u krevetu, pokušala razmišljati o tome što doista želi. Činilo joj se da se život promijenio, a je li se doista promijenio? Ona misli: još nisam udana. Još nemam djece. Hoće li se to ikad dogoditi?

Kad?

Zona ili Faca, razmišlja. Zona ili Faca.

Tog popodneva Faca joj je poslao cvijeće. Na kartici je pisalo: »Sve će biti dobro. Volim te, Faca.«

»Zašto si mi poslao cvijeće?« pitala ga je Carrie poslije. »To je bilo tako slatko.«

»Htio sam da znaš da te netko voli«, odgovorio je Faca.

Nekoliko dana poslije, za vikend, Carrie i Faca idu u njegovu kuću u Westchester pa Faca može igrati golf. Odlazi ujutro, rano. Carrie ustaje kasno i kuha kavu. Izlazi i seta dvorištem. Odlazi do kraja ulice. Vraća se. Ulazi u kuću i sjeda.

»A što sad?« razmišlja i pokušava zamisliti Facu na igralištu za golf, kako udara loptice nemoguće daleko.

Kako se udati za muškarca na Manhattanu — moj način

Prije nekoliko mjeseci u *New York Timesu* se pojavila vijest da se Cindy Ryan (nije joj pravo ime) udala. To ni po čemu nije bilo posebno zanimljivo i neobično, ali je vijest zapanjila one koji su poznavali Cindy i one koji su, poput mene, izgubili vezu s njom. Cindy se udala! U četrdesetoj! Prava inspiracija.

Vidite, Cindy je bila jedna od onih Newyorcanke koje se godinama pokušavaju udati. Svi ih mi poznajemo. O tim smo ženama čitali proteklih deset godina, bile su privlačne (ne nužno i lijepe) i činilo se da mogu dobiti sve — osim muža. Cindy je prodavala oglasni prostor za automobilski časopis. Znala je sve o stereo opremi. Bila je visoka poput muškarca. Znala je pucati i putovala je (jednom je na putu do uzletišta morala nokautirati pijanog taksista, izbaciti ga sa sjedala i sama se odvesti do uzletišta). Nije baš bila jako ženstvena, ali je uvijek imala muškarca.

Ali svake godine, kako je bivala sve starijom, i kad bih je srela na koktelu kod starog prijatelja, ona bi davila mene i sve ostale pričama o tipu koji je zbrisao. O tipu s jahtom. Slavnom umjetniku kojemu se nije mogao dignuti ako mu nije ugurala kist u guzicu. O izvršnom direktoru koji je došao u krevet u papučama u obliku miša.

I ne možeš si pomoći. Pogledaš je i osjetiš istodobno i divljenje i gađenje. Odlaziš misleći: nikad se neće udati, a ako se uda, to će biti neki dosadni direktor banke koji živi u New Jerseyju. I uz to, prestara je.

Onda se vratiš, legneš u krevet i sve te počinje progoniti, sve dok ne nazoveš prijatelje i podlo kažeš: »Srce, ako ikad postanem kao ona, ubij me, hoćeš?«

I, znaš što. Nisi bila u pravu. Cindy se udala. Ona nikad ne bi ni pomislila da će završiti s talcvim tipom, ali je sretnija nego ikad.

Vrijeme je. Vrijeme da prestaneš cviliti kako nema dobrih muškaraca. Vrijeme je da prestaneš nazivati sekretaricu svakih pola sata i provjeravati je li nazvao. Vrijeme je da se prestaneš poistovjećivati s ušljivim ljubavnim životom Marthe Stewart čak i kad se nađe na naslovnici časopisa *People*.

Da, napokon je došlo vrijeme da se udaš za muškarca na Manhattanu i što je najbolje — to je moguće. Opusti se. Imaš mnogo vremena. Martha, čuvaj se.

TRI KAŠMIRSKA PULOVERA

Jesenski vikend i kiši. Carrie i Faca su u restoranu u koji odlaze kad su u Bridgehamptonu. Prepun je i to ih smeta, a konobar koji im uvijek da stol nije tu. Pa ona i Faca jedu za šankom lice uz lice. Najprije su htjeli probati ono što su probali na Facin rođendan — naručiti četiri predjela, kao da jedu kod Kineza.

Ali Faca želi jesti isto što i Carrie pa sir na kraju naručili dvije iste večere.

»To ti smeta?« pita Faca.

»Ne, ne smeta mi«, kaže Carrie smiješnim bebastim glasom kojim sad, kako se čini, neprestano razgovaraju jedno s drugim. »Preumorna sam da bi mi smetalo.«

»I ja«, odgovara Faca bebastim glasom. Njegov se lakat protrljao o njezin. A onda ju je gurnuo. »Bi bi«, kaže.

»Hej«, odgovara. »Tu je crta. Ne prelazi je.«

»Gotova si«, reži Faca naginjući se i namatajući njezinu tjesteninu na svoju vilicu.

»Ti si gotov«, odgovara Carrie.

»Hajde, udari me«, kaže, a ona ga udari u nadlakticu i on se smije.

»A tu ste vas dvoje.« Okrenuli su se, a Samantha Jones je stajala s tri kašmirska pulovera oko vrata. »I mislila sam da ćete biti tu«, kaže. Faca odgovara: »Aha.« Sam i Faca se zapravo ne slažu. Jednom je Sam pitala zašto, a Carrie joj je objasnila da je to zato jer joj uvijek govori ružne stvari, a Faci se to ne sviđa. Sam se naduri i odgovori: »Mislim da se ti možeš brinuti

sama za sebe.«

Sam počne razgovarati o filmovima, a Carrie nema izbora — mora i ona početi razgovarati o filmu. Faca ne voli razgovarati o filmu. Carrie poželi da Sam ode pa da može razgovarati s Facom o njihovoj novoj omiljenoj temi — kako će se jednoga dana odseliti u Colorado. Ne sviđa joj se što želi da Sam ode, ali tako je ponekad, kad si s muškarcem, i ne možeš si pomoći.

LJIGAVCI, ŠMOKLJANI I LUZERI

»To je napravio David P.«, rekla je Trudie. Trudie je glavna urednica časopisa za tinejdžerke. Ima četrdeset jednu godinu, ali povremeno izgleda kao zgodna šesnaestogodišnjakinja s golemim plavim očima i crnom kosom.

Naslonila se, pokazala prema polici prepunoj fotografija. »Ja to zovem 'Trudie i... 7'«, rekla je. »Na tim smo fotografijama ja i svi luzeri s kojima sam izlazila. Volim katalogizirati.«

»Nekad sam bila specijalist za dvogodišnje veze. Svim sam se silama trudila da uspiju. Išla na terapiju za parove.

Satima razgovarala o problemu stvaranja veze. Borila se. A onda mi je postalo jasno. Znaš što? Ja ne mogu promijeniti četrdesetjednogodišnjaka koji mrzi žene. To — nije — moj — problem.«

»Zadala sam si rok. Rekla sam: moram se udati do četrdesete. Hodala sam s Davidom P. Imao je pedeset godina i bio je neiskren. Rekla sam mu da se želim udati. Stalno se izgovarao. Povlačio me natrag. 'Idemo još samo na ovo putovanje u Kinu, a kad se vratimo, sve ćemo riješiti', govorio bi. A onda smo bili u Veneciji, u palači Gritti, u jednoj od onih soba s drvenim kopcima iza kojih se pruža pogled na Canal Grande. 'Priznajmo', rekao je. 'Na Manhattanu nikad nećeš naći nekoga tko se želi oženiti. Zašto onda ne bismo ostali ovako zauvijek.' I tad sam zauvijek otišla.«

Kad se Trudie vratila na Manhattan, iskopala je sve stare adresare i nazvala sve muškarce koje je ikad upoznala na Manhattanu. »Da, svakog: sve tipove koje sam previdjela, za koje sam mislila da su ljigavci, šmokljani, luze-ri, ćelavi.«

»I ime mog muža bilo je na popisu — on je bio zadnji«, rekla je Trudie. »Sjećam se kako sam mislila: ako kod njega ne upali, ne znam što ću.« (To je, naravno, tipična skromnost Newyorcanke jer one uvijek znaju što će.) A istina je da je Trudie triput večerala s budućim mužem (tada još nije znala da će joj biti muž), ali je on otputovao u Rusiju na dva mjeseca. Bilo je to početkom ljeta, a Trudie je otišla u Hamptons i potpuno ga zaboravila. Zapravo je počela izlaziti s drugim komadima.

Trudie se smijala i gledala nokte. »Dobro, nazvao je potkraj ljeta pa smo opet počeli izlaziti. Ali osnovno je da si voljna otići u bilo koje doba. Moraš se smiriti. Ne smiju misliti da si neka sirota patnica koja ne može živjeti bez njih. Jer to nije istina. Možeš.«

Za udaju na Manhattanu vrijede dva pravila. »Moraš biti slatka«, kaže Lisa, 38, dopisnica za televizijske vijesti.

Ali istodobno, rekla je Britta, fotografska agentica, »ne smiješ ih pustiti da se izvuku.«

Za te žene godine su prednost. Ako je žena preživjela neudana u New Yorku do srednjih i kasnih tridesetih, veliki su izgledi da zna ponešto o onome što želi. Pa kad jedna od tih newyorskih žena obilježi muškarca kao potencijalnog muža, oni obično teško mogu pobjeći.

»Trening moraš početi od prvog dana«, rekla je Britta. »U početku nisam znala da se želim udati za svog muža. Znala sam samo da ga želim i da ću napraviti sve samo da ga dobijem. I znala sam da ću uspjeti.«

»Ne možeš biti kao one glupače koje se samo žele udati za bogataše«, nastavila je. »Moraš biti malo proračunata. Uvijek moraš očekivati više od onoga što imaš. Uzmimo, recimo Barryja (njezinog muža). Koliko god on to mrzio, on nije htio tipičnu djevojku koja će mu sve dopustiti. Kad bi ga se neka sad dočepala, bila bi prava sretnica. Pametan je, drag, kuha i čisti.

I znaš što? Isprva to nije podnosio.«

Prije Barryja, Britta je bila jedna od onih žena koje pošalju dečka u garderobu po cigarete, a onda pobjegnu kroz stražnji izlaz s nekim drugim dok on ne gleda. »Jednom sam nazvala Barryja s vrha planine u Aspenu i deset minuta ga davila jer je izišao s dragom ženom na Staru godinu. Naravno, tada smo se poznavali samo mjesec dana, ali ipak.«

Nakon toga, Barry se sredio, jedino su ostala dva pomalo neugodna problema. Volio je gledati drage žene i nekad se žalio da nema dovoljno slobodnog prostora, posebno otkako se ona preselila k njemu. »Prvo, uvijek sam pazila da se jako dobro zabavljamo«, kaže Britta.

»Kuhala sam. Oboje smo se udebljali petnaest kila. Zajedno smo pili. Gledali jedno drugo kako se opijamo. Brinuli se jedno za drugo dok smo povraćali.«

»Moraš raditi neočekivane stvari. Jednom je tako došao doma, a po cijelom su stanu gorjele svijeće i ja sam mu servirala večeru pred TV-om. Onda bih ga nagovarala da obuče moju odjeću. Ali nad takvim muškarcima moraš neprestano bdjeti. Oprosti, ali 80 posto vremena provode daleko od tebe. Kad su s tobom, mogu paziti. Zašto bi gledali neku drugu curu dok jedu s tobom? Ja sam Barryja jednom, dok mu je pogled lutao, udarila po glavi tako jako da je gotovo pao sa stolca. Rekla sam mu: 'Vrati taj jezik u usta i rep među noge i pojedi večeru.'« Zadržati ga, međutim, to je već druga priča. »Ženama u ovom gradu svejedno je da li je tip oženjen ili zaručen«, rekla je Britta. »Ipak će ga progoniti. Stalno moraš biti u prednosti.« Ponekad se čini da se Faca povlači i onda postoji samo površinski Faca. Prijateljski raspoložen prema svima. Možda je prava riječ — ljubazan. Uvijek savršeno odjeven. Bijele manšete. Zlatni gumbi. Odgovarajuće naramenice (iako gotovo nikad ne skida sako). Nije lako kad je takav. Carrie nije uvijek bila u dobrim odnosima s ljudima za koje je mislila da su previše konzervativni. Nije bila naviknuta na to. Bila je naviknuta na to da su svi pijani i drogirani (ili ne). Faca je poludio kad je Carrie govorila strašne stvari kao: »ne nosim gaćice«, makar ih je nosila. A Carrie je mislila da je Faca previše prijateljski raspoložen prema drugim ženama, posebno manekenkama. Izišli bi, a onda bi fotograf pitao: »Smijem?« i pokazao rukom prema Faci da se slika s nekim modelom. To je bilo uvredljivo. Jednom mu je neka manekenka sjela u krilo, a Carrie se okrenula i rekla: »Moram ići«, stvarno bijesna izraza lica. »Ma daj«, rekao je Faca.

Carrie je pogledala manekenku: »Oprosti, ali sjediš mom dečku u krilu.«

»Odmaram se. Samo se odmaram«, rekla je manekenka. »To je velika razlika.«

»Moraš se naviknuti«, rekao je Faca.

USPOREDBA

Rebecca, 39, novinarka koja se udala prošle godine, prisjeća se trenutka kad je pronašla telefonski broj druge žene umetnut među poslovne bankovne kartice svojeg dečka.

»Nazvala sam broj i otvoreno pitala gaduru što se događa«, rekla je Rebecca. Žena je odmah otkrila da ju je Rebeccin dečko pozvao na večeru. »Eksplodirala sam. Nisam vikala na nju, ali sam se pretvorila u lik iz sapunice. Rekla sam joj da drži prste podalje od njega i da ga više ne naziva. Odgovorila je: 'Imate sjajnog dečka, morali biste biti dobri prema njemu.' Ja sam rekla: 'Pa ako je tako sjajan, kako to da zove vas, a živi sa mnom?«

»Onda sam nazvala njega. Usudio se razljutiti jer sam mu 'prčkala po privatnim stvarima'.

Rekla sam: 'Nek ti jedno bude jasno, dragi moj. Dok izlaziš sa mnom nema privatnih stvari.' Ipak, dva dana poslije pomislila sam da je s nama gotovo. Onda smo sve zaboravili, a on me oko tri mjeseca poslije pitao hoću li se udati za njega.«

Ima drugih metoda. Kad su se Lisa i njezin budući muž Robert vidali već dva mjeseca, on se počeo vrpeljiti.

»A što bi ti rekla kad bih izlazio i s drugima?« pitao je.

»Mislim da moraš malo uspoređivati«, rekla je Lisa hladnokrvno. »Kako ćeš me inače cijeniti? Pa nisam ja tamničar.«

To ga je oborilo s nogu.

»Sve je pitanje samopouzdanja«, rekla je Lisa. »Muškarci moraju osjećati da postoje granice i da im nećeš ništa uzeti.«

Dobro poznat problem je zajednički život prije braka jer se onda on ne trudi pitati te da se udaš za njega. To se može riješiti iseljavanjem. »Baš sam čula priču«, rekla je Trudie. »Žena je živjela s tipom godinu dana. Jedno jutro se probudila. 'Hoćemo li se vjenčati?' Tip veli ne.

Ona odgovara: 'Odmah se iseli.' Istog ju je vikenda zaprosio.«

»Jedna od najvećih pogrešaka koje žene rade je to što ne razgovaraju o braku od samoga početka«, rekla je Lisa.

MORALA BIH OTIĆI

Ne mogu to podnijeti, pomislila je Carrie jednog jutra kad se probudila. Samo leži i gleda Facu dok ne otovori oči. Umjesto da je poljubi, ustaje i ide u kupaonicu. To je to, misli.

Kad se vratio u krevet, ona kaže: »Čuj, razmišljala sam.«

»Da?« pitao je Faca.

»Ako nisi totalno zaljubljen u mene i lud za mnom, i ako ne misliš da sam najljepša žena koju si ikad u životu vidio, onda mislim da bih morala otići.«

»Aha«, veli Faca.

»Stvarno, neće mi biti teško.«

»Dobro«, veli Faca pomalo oprezno.

»Paaaaa... želiš li ti to?«

»Da li ti to želiš?« kaže Faca.

»Baš i ne. Ali želim biti s nekim tko me voli«, kaže Carrie.

»Pa, sad ti ne mogu ništa jamčiti. Ali da sam ja na tvom mjestu, ostao bih u blizini. Da vidim što će se dogoditi.«

Carrie je legla na jastuke. Nedjelja je. Bilo bi nekako naporno otići. Što će raditi cijeli dan?

»Dobro«, kaže, »ali samo zasad. Nemam cijelu vječnost, znaš. Vjerojatno ću uskoro umrijeti. Tako za petnaest godina.« Pali cigaretu.

»Dobro«, kaže Faca. »A možeš li mi u međuvremenu skuhati kavu, molim te?«

Naomi koja se udala prošle godine u tridesetsedmoj, predsjednica je reklamne agencije i tipična predstavica new-yorskih žena. »Izlazila sam sa svim vrstama muškarca — svih oblika i veličina. Onda se jednoga dana pojavio pravi koji je bio antiteza svega što sam mislila da želim.« Drugim riječima, nije bio poslovični zločesti dečko.

Kad je imala trideset pet godina, Naomi je čekala taksi na aveniji Madison, odjevena u kostim i visoke potpetice, a kraj nje je prozujao dugokosi tip na motoru i nije ju ni pogledao.

»Odjednom je nestalo privlačnosti u tipu izglednjelog umjetnika«, rekla je. »Uvijek sam im plaćala proklete večere.«

Carrie ide na promociju knjige u muzej i vodi Sam. Nije vidjela Sam već neko vrijeme. Nije vidjela nijednu prijateljicu već neko vrijeme jer se čini kao da sve svoje vrijeme provodi s Facom. Obje na sebi imaju crne hlače i crne kožne čizme i dok prolaze stubama, silazi i Z. M., medijski mogul, i ulazi u auto.

Smije se. »Pitao sam se tko su te dvije žene koje tako topću niz pločnik.«

»Nismo toptale«, kaže Sam. »Razgovarale smo.«

Vozač je otvorio vrata limuzine. »Nazovi me ponekad, može?« pitao je.

»Nazovi«, kaže Sam, a znaš da nitko neće.

Sam uzdahne. »Onda, kako je Faca?«

Carrie počne kašljucati i zamuckivati, ponavljati pa-ovaj-ne-znam, oni planiraju odlazak u Aspen, a on priča o tome kako će sljedeće ljeto zajedno iznajmiti kuću, ali ona nije sigurna za njega i...

»Ma daj«, kaže Sam. »Da bar imam dečka. Da bar mogu naći nekoga s kim bih poželjela

provesti vikend, za Boga miloga.«

U New Yorku postoji velika razlika između žena koje se udaju i onih koje se ne udaju. »Sve se svodi na ovo: nadvladaš samu sebe«, veli Rebecca. »Oprosti se s idejom da se moraš udati za Morta Zuckermana.«

»Ja sam sve suzila na tri osobine«, rekla je Trudie. »Pametna, uspješna i sladak.«

Uz to, one ne vjeruju da se neće udati. »Uvijek sam mislila da ću čekati koliko god treba, ali da će se na kraju ipak dogoditi«, rekla je Trudie. »Bilo bi strašno da se nije. Zašto ja ne bih bila udana?«

Ali Manhattan je ipak Manhattan. »Morate razumjeti da je New York strašno mjesto, kad je riječ o društvenom životu muškaraca i njihovoj pripremi za brak«, rekla je Lisa. »Samci ne izlaze s parovima. Nisu naviknuti na pojam udobnosti i obitelji, pa ih morate mentalno pripremiti.«

IZMAMLJENA UDOBNOST

Carrie i Faca su na dobrotvornoj zabavi u starom kazalištu i divno im je. Carrie je bila kod frizera. Čini se da sad stalno mora ići frizeru, a kad mu kaže »ja si to ne mogu priuštiti«, on joj odgovara »ne možete si priuštiti da to ne napravite«.

Za večerom se Faca baca na stol i premješta kartice s njihovim imenima kako bi mogli sjediti jedno uz drugo, govoreći »baš me briga«. Drže se za ruke cijelu večer, a jedna im kolumnistica prilazi i kaže: »Nerazdvojni kao uvijek.«

Tjedan nakon toga bio je lijep, a onda je nešto kliknulo u Carriejnoj glavi. Možda zato što su išli na večeru k prijateljima, a tamo je bilo ljudi s djecom.. Carrie je vozila plastične autiće s klincima u ulici, a jedan je stalno ispadao iz auta. Roditelji su izišli i počeli vikati na djecu da se vrate u kuću. Nije se činilo pošteno jer se nijedno dijete nije ozlijedilo.

Zaključila je da mora opet masirati Facu. »Misliš da smo bliski?« pitala je prije spavanja.

»Nekad«, odgovorio je Faca.

»Nekad mi nije dovoljno«, odgovorila je. I dalje ga je masirala dok je nije zamolio da ga pusti spavati. Ali kad se rano u jutro probudila, crv je još bio tamo.

»Zašto to radiš?« pitao je Faca. »Zašto ne možeš razmišljati o dobrim stvarima, recimo o tome kako nam je lijepo bilo ovaj tjedan?«

Prolazi kraj kreveta. »Oooo, gle tu tužnu malu facu«, rekao je, a ona ga je poželjela ubiti.

»Poslije ćemo razgovarati o ovome, obećajem«, rekao je Faca.

»Ne znam hoće li biti 'poslije'«, rekla je Carrie.

Lisa je bila na zabavi u čast ugledne publicistkinje (nazvat ćemo je Sandy) u gradskoj kući u istočnom dijelu 50. ulice, na kojoj je bilo puno ljudi. Lisin muž, zgodan muškarac koji se bavi nekim biznisom, bio joj je za vratom. »Kad sam napokon odlučila potražiti nekog, pomislila sam na sva mjesta na kojima sam ikad upoznala muškarca. Nije to bilo u Bowery baru nego na tulumima kod drugih ljudi. Pa sam isplela pravu mrežu. Išla sam na svaki tulum u svačiji stan.«

»Kad nekog upoznaš, moje pravilo vrijedi za prvih nekoliko izlazaka — nema velikih tulumu. To je samoubojstvo. Ne dotjeruj se. Nemoj biti upućen. Ne trudi se previše. Muškarci žele udobnost. Moraš izmamiti udobnost. Razgovaraj o njima kakvi su jer većina muškaraca sebe još vidi kao četrnaestogodišnjaka.«

Kad se vratila u ured, Trudie je kimnula velikoj fotografiji na stolu: kovrčavom muškarcu naslonjenom na dinu na plaži. »Moj muž je pravi dobitak. Doista me razumije. Kad pronadeš pravu osobu, jako je lako. Kod ljudi koji se puno svađaju i proživljavaju drame — jednostavno nešto nije u redu. Moj muž se sa mnom ne svađa. Nikad se ni zbog čega ne svađamo. Daje mi 99 posto svog vremena, a kad u rijetkim prilikama poželi da nešto bude po njegovom, ja popustim.«

A onda je, začudo, odjednom sve opet dobro. Faca nazove. »Što radiš?«

»O, znaš, ono što ponekad radim«, kaže Carrie. »Pišem priču.«

GIGA

»O čemu?«

»Sjeti se kako smo rekli da ćemo se jednoga dana odseliti u Colorado i uzgajati konje i travu.
O tome pišem.«

»O«, kaže Faca. »To je prekrasna priča.«

Manhattanske lude mame poblesavile za bebačima

Faca je, malo ljutit, nazvao iz Kine. Poslao je prtljagu hitnom dostavom i sad se izgubila, a on sjedi u hotelskoj sobi samo s trapericama i košuljom i bez čistog rublja. »Da se to dogodilo prije pet godina, netko bi bio otpušten«, rekao je. "Ali ja sam se promijenio. Ovo sam novi ja. Ako me ne mogu podnijeti u prljavim trapericama, tko ih jebe.«

»Pogodi što je novo?« veli Carrie. »Nazvao je tvoj prijatelj Derrick. Rekao je da Laura pokušava ostati trudna, a on to ne želi pa se svake večeri pretvara da je svršio, a nije i onda ode u kupaonicu i drka. A ona svake večeri gleda video *Vi i vaša beba*.«

»Slabić«, rekao je Faca.

»A on kaže da ne može jer još nije dovoljno napredovao u karijeri da bi mogao uzdržavati dijete.«

»A ti?« pita Faca pjevušeći.

»O, ja sam dobro«, rekla je Carrie mračno. »Mislim da sam trudna.«

»Beba. Imat ćemo bebu«, veli Faca.

Carrie ne zna što bi mislila.

Znaš, kad imaš djecu u New Yorku može ti se svašta dogoditi. Neki roditelji ostanu normalni. Ali drugi, sigurno ne. Malo polude. Zamislite svu energiju i agresivnost, sve frustracije i neriješena pitanja koja idu uz karijeru i zamislite da ih prenosite na dijete. Kad su u pitanju djeca, ljudi koji su nekad bili obični newyorski neurotici mogu postati najobičniji luđaci. To je primijećeno čim je Carrie stigla na brunch u potkrovlje svojih prijatelja Packarda i Amande Deale u Sohou. Packard i Amanda (normalna) imaju Chestera koji je hodao po potkrovlju i udarao kišobranom o pod. Jedna je majka (ne baš normalna) imala potrebu primijetiti da on »igra igru usporedbe, ali ne dijeli, što je u redu jer je jedina pa nitko od njega ne očekuje da dijeli igračke — zasad.«

Kao većina parova koji odjednom dobiju djecu, i Dea-leovi su tajanstveno stekli cijelo novo društvo koje ima djecu. Kako se to dogodi? Jesu li se Packard i Amanda s njima upoznali na roditeljskom za jaslice? Ili su to stari prijatelji koji su, jer su imali djecu, držali Amandu i Packarda u pričuvu dok ne uhvate korak? Među novostečenim prijateljima su Jodi, koja je uporno tražila da joj donose samo bijelu dječju odjeću jer misli da će boja u odjeći izazvati alergijsku reakciju na koži njezine bebe; Suzanne, koja ne dopušta dadiljama da nanose parfem jer ne želi doći doma i zateći svoju bebu kako miriše na tuđi (jeftin) miris, - i Maryanne, koja je stalno otpuštala dadilje, potajno namjerno, dok na kraju jednostavno nije dala otkaz na poslu kako bi se mogla brinuti o djetetu.

Takvo ponašanje nije ograničeno na majke. Napokon, nema li nečeg bar malo ludog u očevima i sinovima koji nose identične jakne i kacige za rolanje? Ili u očevima koji, ljubeći neprestano sina u glavu, držeći njegove male rukavice i plešući oko kolica (ako dvogodišnjak može izgledati kao da mu je neugodno, - onda je ovo dijete tako izgledalo), objašnjava:

»Moraš si samo nabaviti jednoga od ovih i onda uzeti tri ili četiri godine dopusta.«

Naravno, biti lud za djetetom i biti lud nije baš posve isto. Ako odemo u krajnost, postoji samo jedna riječ za određenu vrstu roditelja u New Yorku: luđak. Ne znaš tko će napasti ni u kojem obliku, ali, rekao je Packard: »Nije u pitanju ljubav i briga nego opsjednutost.«

»ALEXANDRA!«

Carrie je sjedila na kauču i razgovarala sa ženom koja se činila prilično normalnom. Becca je imala ravnu svijetlu kosu i podulji, uzak nos za koji ti se čini da bi posve sam mogao usisati martini iz čaše. Baš je preselila u novi stan u istočnom dijelu 70. ulice pa je objašnjavala dobre i loše strane zapošljavanja dekoratera: »Jedna prijateljica nije mogla prisiliti dekoratera da prestane kupovati, bilo je strašno« — kad ju je odjednom prekinula petogodišnja djevojčica u čipkasto haljinici i s crnom vrpcom u kosi. »Mama, daj mi cicu«, tražilo je

dijete.

»Alexandra!« (Zašto se danas gotovo svako dijete zove Alexander ili Alexandra?) Becca je šapnula: »Ne sad. Odi gledati video.«

»A on je dobio cicu«, reklo je dijete pokazujući ženu koja je dojila dijete u kutu.

»On je mala beba. Mala, mala beba«, rekla je Becca. »Možeš uzeti sok.«

»Neću sok«, rekla je Alexandra. Naslonila joj je glavu na bokove.

Becca je zakolotala očima. Ustala i pozvala djevojčicu u krilo. Djevojčica je odmah počela petljati po maminoj bluzi.

»Ti još... dojiš?« pitala je Carrie što je mogla ljubaznije.

»Ponekad«, rekla je Becca. »Moj muž je odmah htio još jedno dijete, a ja nisam. S djetetom imaš puno posla. Jelda, mali monstrume?« Gledala je dijete koje je cuclalo palac, zurilo u majku i čekalo otkopčavanje. Dijete se okrenulo Carrie, zločesto je gledajući. »Cicicu. Cicicu«, rekla je.

»Dođi, Alexandra, idemo u kupaonicu«, rekla je Becca. »Mi ćemo s tim prestati, jelda?« Dijete je kimnulo.

Becca nije bila jedina prisutna majka koja je imala problema s ostvarivanjem pravog odnosa s djetetom. U spavaćoj sobi je Julie, niska, tamnokosa žena koja vodi restoran, sjedila uz svog šestogodišnjeg sina Barryja. Barry je divno dijete, strašno slično majci, s tamnim kovčama. Ali ne izgleda sretno. Silovito se prilijepio za Julie, a kad bi netko drugi pokušao razgovarati s njom, on bi počeo plaziti po njoj. »Ma, daj, siđi s mene. Baš me gnjaviš«, rekla je Julie Barryju, ali zapravo nije ništa napravila. Barry se ne želi igrati s drugom djecom, a ne dopušta ni Julie da razgovara s odraslima. Poslije je Carrie doznala da se njih dvoje uvijek tako ponašaju — idu na proslave, ponekad i za odrasle i razgovaraju samo jedno s drugim. Doznala je i da Julie ima madrac u Barryjevoj sobi; većinu noći prespava na tom madracu. Njezin muž spava u drugoj sobi. Namjeravaju se rastati.

»Pa to je normalno«, rekla je Janice, pravnica, jedna od malobrojnih ludih mama koje to same priznaju. »Volim svog sina«, rekla je. »Andy ima jedanaest mjeseci. On je bog i ja mu to svaki dan govorim. Neki dan sam ga zatekla u krevetiću kako govori: 'Ja, ja, ja.'«

»Od tridesete želim dijete«, nastavila je. »Pa kad sam ga napokon dobila (danas joj je trideset šest), pomislila sam: ovo je moj životni poziv. Ja sam mama. Nisam se htjela vratiti na posao, ali iskreno, poslije tri mjeseca, znala sam da moram. Previše visim nad njim. U parku skačem gore-dolje pred njim — dadilje misle da sam luda. Ljubim ga tisuću puta dnevno. Jedva čekam da se vratim doma i okupam ga. Njegovo me tijelo izluđuje. Nikad to nisam osjećala ni za jednog muškarca.«

Čim Andy pogleda igračku nekog drugog djeteta, nastavila je Janice, ona mu je odmah kupi. Jedanput je mislila da gleda nešto što se zove 'exersaucer'. Napokon je pronašla u 14. ulici i jurila je ulicom držeći to na glavi jer nije mogla naći taksi, a jedva je čekala da mu to donese. »Ljudi na ulici su doslovce u mene upirali prstom«, rekla je. »Svi su mislili da sam luda. Onda sam došla doma, dala mu ga, a on je počeo plakati.«

Zašto je takva? »To ima veze s New Yorkom«, rekla je. Slegnula je ramenima. »Natjecanje. Želim da mi sin ima sve što imaju drugi, i više od toga. Uz to, uvijek sam htjela dečka. Sinovi se uvijek brinu za svoje majke.«

KAMERA ZA DADILJE

Drugim riječima, nakon dugih godina punih muškaraca koji ne žele stalnu vezu i na koje se ne može osloniti, sin postaje zamjena za muškarca. »Da«, kaže Janice. »Muškarcima se ne može vjerovati. Nikome ne možeš vjerovati, tko nije tvoje krvi.«

»Moj muž je drugorazredni građanin«, kaže. »Nekad sam bila prilično luda za njim, ali onda je došlo dijete. Ako mi sad kaže: 'Dodaj mi molim te light Colu', ja mu velim — odjebi.«

U međuvremenu se mala, pozorna skupina okupila usred potkrovlja. Tamo se gegala sićušna

djevojčica u ružičastim baletnim papučicama i suknjici. »Brooke je baš htjela doći u baletnoj haljinici. Nije li predivna?« rekla je visoka, ozarena žena. »Kad sam joj pokušala obući hlače, počela je plakati. Znala je. Znala je da danas mora odjenuti svoju baletnu haljinicu tako da može imati svoju točku, jelda, zlatice? Jelda, zlatice?« Žena je bila pognuta, ruke je sklopila na grudima, uzdignute glave, lica zaleđena u širokom lažnom osmijehu nekoliko centimetara od djetetova lica. Onda je počela mahati.

»Šalji pusu. Šalji pusu«, rekla je. Djevojčica je, smiješeći se zaleđeno, prinijela ručicu ustima i otpuhнула zrak između usnica. Majka je divljački vrisnula.

»Zna napraviti i kniks«, rekla je Amanda prezrivo Carrie. »Zna sve trikove. Majka je uspjela ugurati Brooke na naslovnicu jednog dječjeg časopisa i otad je totalno luda. Kad god je nazovemo, nekamo požuruje Brooke. Sad je u manekenskoj agenciji. Pa, slatka je, ali ipak...« U tom je trenutku ušla druga majka koja je za ruku držala dvogodišnjeg dječaka. »Gle, Garrick, stol. Stol, Gar-rick. Možeš reći stol? A što radimo za stolom? Jedemo. Garrick, za stolom jedemo. Onda kako se kaže? S-t-o-1. Garrick, ovo je tepih. Garrick. T-e-p-i-h. Tepih, Garrick...«

Amanda je počela pripremati namaz od luka. »Oprostite«, rekla je Georgia, žena u kariranom kostimu. »Namaz od luka? Pazite da oстане daleko od djece. Od soli i masnoće polude.« To je, međutim, nije spriječilo da umoči svoj prst u mrsku mješavinu i gurne ga u usta.

»Hej, cure, jeste isprobale dvoranu u Suttonu?« pitala je Georgia. »Divna je. Moraš odvesti Chestera u Sutton. Kao gimnastička dvorana David Barton, ali za djecu. On već govori? Ako govori, možda se možemo dogovoriti za igranje. Rosie još nema godinu dana, ali hoću joj organizirati poticajno igranje.«

»Preporučujem i sate dječje masaže u 92. ulici. Sjajno je za učvršćivanje veze. Pa nemoj mi reći da još dojiš. Ne? To sam i mislila.« Georgia je opet namočila prst u namaz od luka. »A kakva ti je dadilja?«

»Dobra«, rekla je Amanda pogledavajući Packarda.

»S Jamajke. Sretni smo što smo je našli«, rekao je Packard.

»Da, a jeste li sigurni da se dobro brine za malog Chestera?« pitala je Georgia.

»Čini mi se da je dobra«, rekao je Packard.

»Da, ali pitala sam da li se dobro brine za dijete«, rekla je Georgia pogledavši značajno Amandu i tad je Packard zbrisao.

»S dadiljama nikad dovoljno opreza«, relda je Georgia naginjući se prema Amandi. »Ja sam promijenila jedanaest dadilja. Na kraju sam nabavila špijunsku kamera.«

»Špijunsku kameru?« pitala je Carrie.

Georgia je pogledala Carrie kao da je prvi put vidi. »Ti nemaš djece, jelda? Eto, a ja sam mislila da će biti preskupa, ali nije. Moja prijateljica ju je vidjela na Opri. Tip ti dođe u kuću i namjesti je. Možeš gledati dadilju pet sati. Ja sam svoju nazvala i relda: 'Što si danas radila?' A ona je odgovorila: 'O, vodila sam Jonesa u park, a onda smo se igrali.' Sve je to bila laž. Nisu ni izišli iz kuće! Ona je samo cijeli dan gledala televiziju i telefonirala. Jonesa je praktično ignorirala cijeli dan. Sve sam prijateljice nagovorila da to naprave. Jedna je vidjela dadilju kako pokušava demontirati kameru!«

»Ma daj!« rekla je Amanda.

Pozlit će mi, pomislila je Carrie.

»SEKS U BRAKU«

Carrie je otišla u kupaonicu u Packardovoj i Amandinoj sobi. Julie je još bila u spavaćoj sobi s Barryjem. On je ležao na krevetu s glavom u njezinom krilu. Tu su bile i Becca i Janice. Razgovarale su o muževima.

»Sad ću ti nešto reći o seksu u braku«, relda je Becca. »Kakvog to ima smisla?«

»Kakvog smisla ima imati muža?« pitala je Julie. »Pa kome trebaju dvije bebe.«

»Potpuno se slažem«, relda je Janice. »Samo što sad hoću još jednu bebu. Razmišljala sam o tome da se riješim muža, ali sad nisam sigurna da to želim.«

Julie se nagnula nad sina. »Kad ćeš odrasti, maleni?«

Carrie se vratila u dnevnu sobu. Prišla je prozoru udahnuti svježeg zraka. Garrick se nekako odvojio od majke i stajao je u kutu, izgubljen.

Carrie se nagnula. Izvadila je nešto iz torbice. »Psst, mali«, rekla je mašući. »Dođi.«

Znatiželjni Garrick se dogegao. Carrie je držala plastični paketić. »Kondom, Garrick«, šapnula je. »Možeš reći kondom? K-o-n-d-o-m. Da su ga tvoji roditelji koristili, tebe danas možda ne bi bilo ovdje.«

Garrick je posegnuo za plastičnim paketićem. »Kondom«, rekao je.

Dva dana poslije, Amanda je nazvala Carrie. »Provela sam najgori dan u svom životu«, rekla je. »Moja dadilja ima dijete — sina — tri mjeseca starijeg od Chestera. Mali joj se razbolio pa sam ja morala ostati doma.«

»Prvo sam ga pokušala odvesti u park. Nisam znala gdje je ulaz na igralište i bilo mi je strašno neugodno jer su sve druge dadilje već bile unutra, a ja nisam znala ući. Sve su me gledale kao da pitaju: 'A tko si sad ti?' Onda je Chester htio na tobogan. Tako, dvadeset puta. Stalno sam gledala veliki sat na Petoj aveniji. Prošlo je pet minuta. Ljuljala sam Chestera na ljuljački. Još pet minuta. Pustila sam ga da se igra u pješčaniku. A onda opet na tobogan. Prošlo je ukupno petnaest minuta. 'Još ti nije dosta?' pitala sam. Vrištao je i ritao se dok sam ga stavljala u kolica. 'Moramo nešto obaviti', rekla sam.«

»Jadni Chester. Jurili smo pločnikom, a on je poskakivao u kolicima i nije imao pojma što se događa. Polcušala sam nešto kupiti, ali nisam mogla ugurati kolica u garderobu. Onda smo išli u banku, a kolica su zaglavila u vratima na okretanje. Pa kako sam ja mogla znati da kolica ne mogu proći kroz takva vrata? Bili smo zarobljeni. Neki muškarac nas je morao izvući, centimetar po centimetar.

»Napokon je bilo pola dvanaest. Odvela sam ga doma i skuhala mu ručak. Jaje.«

Kasno te večeri, Carrie je nazvala Facu. Zaboravila je na vremensku razliku — spavao je.

»Samo sam ti htjela reći«, rekla je. »Dobila sam mengu.«

»O. Znači ništa od... bebe«, rekao je.

Prekinuli su vezu, ali dvije minute poslije on je opet nazvao.

»Baš sam se sjetio što sam sanjao«, rekao je. »Sanjao sam da imamo dijete.«

»Dijete?« pitala je Carrie. »Kakvo dijete?«

»Majušno«, rekao je Faca. »Znaš. Novorođenče. I ležalo je u krevetu s nama.«

Kad Face nema, Cura kolo vodi

Carrie je upoznala Curu u WC-u u klubu. Nije ju imala namjeru upoznati.

Netko je pokucao na vrata. Carrie je bila dobro raspoložena, bila je u WC-u s Cici i umjesto da toj osobi veli da nestane, otvorila je vrata. Cura je stajala pred njom. Imala je tamnu kosu i mogla je biti lijepa. »Mogu ući?«

»Aha, možeš«, rekla je Carrie.

»Oprosti«, pitala je Cici, »a mi se poznamo?«

»Ne«, odgovorila je Carrie.

»Sto imaš?« pitala je Cura.

»Što želiš?« odgovorila je Carrie.

»Ja imam super travu«, rekla je Cura.

»Dobro«, rekla je Carrie.

Cura je zapalila joint i podigla ga. »Najbolja trava koju si ikad pušila.«

»Sumnjam«, rekla je Carrie duboko udahnuvši.

Klub je bio pretrpan i bilo je ugodno ostati u WC-u. Cura se naslonila na zid i povukla. Rekla je da ima dvadeset sedam godina, a Carrie joj nije vjerovala, ali i to je bilo OK. Jer je, u prvom trenutku, ona bila samo djevojka koju je upoznala u toaletu. To se stalno događa.

»A čime se baviš?« pitala je Cici.

»Razvijam vlastitu tvrtku za proizvode za njegu kože«, odgovorila je Cura.

»A«, rekla je Carrie.

»Znanstveno utemeljenu. Rado bih nje govala tvoju kožu.«

»Stvarno?« pitala je Carrie. Zapalila je cigaretu. Ljudi su počeli kucati na vrata.

»Morale bismo izići«, rekla je Cici.

»Voljela bih imati nekoga tko bi se brinuo o mojoj koži«, rekla je Carrie. »Mislim da nije dobra kao prije.«

»Pustite me van«, rekla je Cici.

»Ja je mogu poboljšati«, odgovorila je Cura.

Bila je prilično niska, ali je imala dobar nastup. Zgodnu facu, koja je mogla biti lijepa, ali si je stalno morao gledati da bi se u to uvjerio. Nosila je kožne hlače i čizme. I jedno i drugo skupo. Glas joj je bio dubok.

»Neki me od tih vani poznaju«, rekla je Cici. Bila je nemirna.

»Smiri se«, rekla je Carrie.

»Hoću se družiti s tobom«, rekla je Cura. »Ostani sa mnom cijelu noć. Mislim da si lijepa, znaš.«

»Aha, sigurno«, rekla je Carrie. Ali je bila iznenađena.

ŠTO SA MNOM NE VALJA

U osmom razredu Carrie je upoznala djevojku koja se zvala Charlotte Netts. Charlotte je bila vrlo popularna, što je zapravo značilo da se rano razvila. Charlotte je pozivala ostale djevojke da prenoće kod nje. Curama je slala poruke. Carriena prijateljica Jackie provela je noć kod Charlotte, a sljedeći se dan doznalo da je usred noći pozvala tatu da dođe po nju. Charlotte ju je, rekla je Jackie, »napala«. Pokušala ju je poljubiti i dodirnuti joj grudi i željela je da Jackie isto radi njoj. Ona je to nazvala »uvježbavanje za dečke«. Nakon toga više nisu bile prijateljice.

Bila je to zastrašujuća priča, a Carrie godinama nije htjela spavati u krevetu s djevojkama niti se svlačiti pred njima, makar se to moglo jer su bile sve same cure. Mislila je: što nije u redu sa mnom, zašto ne mogu biti kao svi drugi i opustiti se? Ali bilo bi strašno da moraš odbiti seksualno udvaranje nekoga tko ti je samo prijatelj.

Prije nekoliko godina dvije njezine prijateljice su se napile i provele noć zajedno. Sljedeći su

dan obje nazvale Carrie i požalile se kako se ona druga pokušala seksati s njom i upozorile Carrie da pazi. Carrie nije znala kojoj bi vjerovala. Ali te dvije žene nikad više nisu bile prijateljice.

TEŠKO UVJERAVANJE

Faca je bio na putu cijeli listopad i sve je bilo pomalo čudno. Na ulicama Upper East Sidea ljudi su hodali u jesenskoj odjeći, makar je bilo jako sunčano i toplo. Carrie je u početku navečer ostajala doma, nije pila i nije gledala film nego je čitala *Uvjerenje* Jane Austen. Knjigu je pročitala već dva puta, ali ovaj put joj je bila dosadna, likovi su se upuštali u duge govore, a Carrie je bila u depresiji zbog nedostatka alkohola i tuluma. Onda je pokušala izlaziti, ali svi su bili isti ili nisu radili ništa novo.

Jedne je noći Stanford Blatch došao kasno u Wax, novi noćni klub u Sohou s muškim rupčićem oko vrata.

»Sto se dogodilo?« pitala je Carrie, a Stanford je odogo-vorio: »Misliš na ovo? Za to je kriv Goose Guy.« Goose Guy je volio daviti za vrijeme seksa. »Što je bilo u redu«, rekao je Stanford, »dok nije isprobao na meni. U međuvremenu ću ga možda opet vidjeti. Vidiš koliko sam bolestan.«

Sljedeće noći večerala je s Rockom McQuireom, televizijskim glumcem. »Doista želim dečka«, rekao joj je. »Mislim da sam napokon spreman na vezu.«

»Ti si divan«, rekla je Carrie. »Pametan, zgodan, stvarno uspješan. Ne bi smio imati problema.«

»Ali to nije tako lako«, rekao je Rock. »Ja ne želim izlaziti s ljepuškastim dvadesetdvo godišnjakom. Ali kad izlazim s nekim od trideset godina, i on mora biti uspješan. A koliko ima takvih? Pa zato idem u seks klubove, budem s nekim i odem doma. Bar nema, znaš, emocionalne zbrke.«

Sljedeće jutro nazvala je Miranda. »Nikad nećeš vjerovati što sam napravila«, rekla je, a Carrie je odgovorila: »Sto, zlato?« dok joj se desna ruka grčila u šaku. Taj je pokret u zadnje vrijeme često ponavljala.

»Imaš malo vremena? Ovo će ti se svidjeti.«

»Nemam, ali umirem od znatiželje.«

»Išla sam na tulum s prijateljicom Josephine. Znaš Josephine?«

»Ne, ali...«

»Upoznala sam vas. Na tulumu kod moje prijateljice Sally?«

»Motociklistice Sally?«

»Da. Tamo je bila hrpa baseball igrača. I znaš što? Žvalila sam se s jednim, a onda otišla u spavaću sobu s drugim i s njim sam se... usred tuluma.«

»Nevjerojatno«, rekla je Carrie. »Bilo je sjajno?«

»Strašno«, rekla je Miranda.

Netko mora, pomislila je Carrie.

IZA ZIDA

»Idemo u neki klub«, rekla je Cura. Sjedili su na klupici. Carrie, Cura i njezini prijatelji, neprivlačni tipovi oko dvadesete kratke kovrčave kose. »Nikad nećeš upoznati nekog tako bogatog«, šapnula je Cura prije, ali Carrie je mislila da ih neće biti teško zaboraviti. Sad ju je Cura vukla za ruku, primicala nogu njezinoj. Odgurnula je tipa koji joj je bio najbliži. »Daj, seronjo, mi hoćemo ići van.«

»Ja idem na tulum u Trump Tower«, rekao je tip s lažnim europskim naglaskom.

»Ma, sigurno«, rekla je.

»Hajde, mala. Pridruži nam se«, šapnuo je Carrie.

Carrie i Cura ugurale su se na prednje sjedalo njegova range rovera pa su krenuli iz grada.

Odjednom je Cura zavikala: »Stani, seronjo!« Nagnula se, otvorila vrata i izgurala Carrie. »Mi odlazimo«, rekla je.

I tako su dvije djevojke krenule niz ulice zapadno od Osme avenije.

Pronašle su klub i ušle. Prošle su kroz klub držeći se za ruke, Cura je poznavala neke ljude tamo, ali Carrie nije znala nikoga i to joj se svidjelo. Muškarci su ih gledali, ali one nisu uzvraćale poglede. Nisu izgledale kao dvije djevojke u potrazi za provodom; oko njih se uzdizao zid. S druge strane zida bile su sloboda i moć. Osjećale su se dobro. Odsad ću biti takva, mislila je Carrie. Nije se bojala.

Carrie se sjetila da joj je nedavno na tulumu neka Alex ispričala priču o svojoj prijateljici biseksualki. Izlazila je s muškarcima i sa ženama. Bila bi s muškarcem koji joj se sviđao, a onda bi upoznala ženu koja joj se sviđa pa bi zbog žene ostavila muškarca.

»Ja, naime, nikad nisam bila sa ženom«, rekla je Alex. »Možda sam jedina — ali tko od nas nije rekao: 'Da sam bar lezbijka pa da nemam nikakvog posla s muškarcima.' Ali smiješno, moja prijateljica je rekla da je veza sa ženom intenzivna jer ste obje žene. Znaš kako žene uvijek o svemu žele razgovarati? Pomnoži to sa dva. Nепrestani razgovor. O svemu, do četiri ujutro. Nakon nekog vremena mora otići i vratiti se muškarcu jer ne podnosi razgovore.«

»Već si bila sa ženom?« pitala je Cura Carrie. »Svidjet će ti se.«

»Dobro«, rekla je Carrie. Razmišljala je: ja sam za to spremna. Vrijeme je. Možda sam potajno cijeli život lezbijka, a jednostavno nisam znala. Zamišljala je ljubljenje. Cura bi bila mekša i blaža od muškarca. Ali bi bilo dobro.

Onda je Carrie otišla k Curi. Cura je živjela u stanu s dvije spavaće sobe u skupom neboderu na Upper East Sideu. Namještaj je bio danski s pletenim tepisima. Na stolićima su stajale porculanske mačke. Otišle su u kuhinju i Cura je zapalila maru. Imala je malu, zemljanu zdjelu punu smotane mare. Otvorila je napola praznu bocu vina. Natočila im vino i pružila Carrie čašu.

»Još ponekad spavam s muškarcima«, rekla je Cura. »Jednostavno me izluđuju.«

»Aha«, rekla je Carrie. Pitala se kad će Cura napraviti prvi korak i kako će se snaći.

»Spavam s muškarcima i sa ženama«, rekla je Cura. »Ali više volim žene.«

»Pa zašto onda spavaš s muškarcima?« pitala je Carrie.

Djevojka je slegnula ramenima. »Za neke stvari su dobri.«

»Drugim riječima, stara priča«, rekla je Carrie. Pogledala je oko sebe. Zapalila je cigaretu i naslonila se na pult. »Dobro«, rekla je. »Kakav je dogovor? Stvarno. Moraš biti neovisna i bogata da bi mogla plaćati ovakav stan ili je nešto drugo u pitanju.«

Cura je otpila vino. »Plešem«, rekla je.

»Aha«, rekla je Carrie. »Gdje?«

»U Stringfellowsu. Dobra sam. Mogu zaraditi i tisuću po jednoj noći.«

»Znači o tome je riječ.«

»Mogu li dobiti cigaretu?« pitala je Cura.

»Topples plesačice spavaju jedne s drugima jer mrze muškarce.«

»Da, pa znaš«, rekla je Cura, »muškarci su luzeri.«

»Oni koje ti poznaš. Oni koji dolaze u klub«, rekla je Carrie.

»Postoji li druga vrsta?« pitala je Cura. Pod kuhinjskim svjetlom Carrie je primijetila da joj ten nije tako dobar, da je ispod debelog sloja tekućeg pudera puna ožiljaka. »Umorna sam«, rekla je Cura. »Idemo u krevet.«

»Idemo«, rekla je Carrie.

Otišle su u spavaću sobu. Carrie je sjela na rub kreveta, pokušavajući održati konverzaciju.

»Idem se raskomotiti«, rekla je Cura. Prišla je ormaru. Skinula je šminkerske kožne hlače i navulda vrećastu sivu trenirku. Izvadila je majicu. Kad je raskopčala grudnjak, okrenula se. Bez odjeće, bila je niska i nekako punašna.

Legle su na krevet. Marihuana je bila pri kraju. »Imaš dečka?« pitala je Cura.

»Imam«, rekla je Carrie. »I luda sam za njim.«

Ležale su tako nekoliko minuta. Carrie je zabolio želudac od toga koliko joj Faca nedostaje.

»Čuj«, rekla je Carrie, »moram ići doma. Ali mi je jako drago da smo se upoznale.«

»I meni je drago«, rekla je Cura. Okrenula je glavu prema zidu i zažmirila. »Dobro zatvori vrata kad iziđeš, može? Nazvat ću te.«

Dva dana poslije zazvonio je telefon. Bila je Cura. Carrie je pomislila: zašto sam joj uopće dala svoj broj? Cura je rekla: »Bok! Carrie? Ja sam. Kako si?«

»Dobro«, relda je Carrie. Stanka. »Čuj, mogu te nazvati za sekundu? Koji je tvoj broj?«

Zapisala je Curin broj makar ga je već imala. Nije ju nazvala, a sljedeća dva sata, sve dok nije izišla, nije dizala slušalicu. Pustila je sekretaricu.

MODNA PISTA

Za nekoliko dana, Carrie je bila na reviji Ralpa Laurena u Bryant parku. Cure, visoke i mršave, izlazile su jedna za drugom, a duga svijetla kosa lepršala im je iznad ramena. Na trenutak je svijet bio lijep, a kad su se djevojke mimoilazile, pogledi su im se sretali i smiješile su se jedna drugoj tajnovitim osmjesima.

175

21

Žene koje su lovile vukove: Vječni neženje? Vidimo se

U proteklih nekoliko tjedana, dogodilo se nekoliko naizgled nevezanih, a ipak sličnih zgoda. Simon Piperstock, vlasnik softwareske tvrtke, ležao je u krevetu u raskošnom trosobnom stanu i liječio se od gripe kad je zazvonio telefon.

»Gade odvratni«, rekao je ženski glas.

»Molim?« pitao je Simon. »Tko je to?«

»Ja sam.«

»O, M. K. Htio sam te nazvati, ali sam dobio gripu. Neku večer je bio strašan tulum.«

»Drago mi je da si uživao«, rekla je M. K. »Jer nitko drugi nije.«

»Stvarno?« Simon se uspravio.

»Ti si kriv, Simon. Tvoje ponašanje je odvratno. Degutantno.«

»Sto sam napravio?« pitao je Simon.

»Doveo si onu fificu. Uvijek dovedeš neku fificu. To više nitko ne može podnijeti.«

»Hej! Čekaj malo«, rekao je Simon. »Teesie nije fifica. Ona je jako pametna djevojka.«

»Nek ti bude«, rekla je M. K. »Sredi si život. Zašto se ne oženiš?«

Spustila je slušalicu.

Harry Samson, 46, dobro poznati poželjni neženja i trgovac umjetninama, proveo je jednu od onih tipičnih večeri opijanja u Fredericksu i predstavljen je vrlo privlačnoj ženi oko dvadeset pete. Baš se doselila u New York i postala asistentica umjetniku s kojim je Harry radio.

»Bok. Ja sam Harry Samson«, rekao je razvučenim akcentom s istočne obale, možda afektiranim jer mu je iz kutka usana visjela cigareta.

»Znam tko ste«, rekla je djevojka.

»Hoćete nešto popiti?« pitao je Harry.

Pogledala je djevojku s kojom je došla. »Vi ste od takvih, jelda?« rekla je. »Ne hvala, znam sve o vama.«

»Večeras je ovdje strašno«, rekao je Harry u prazno.

U newyorskom društvu ima nečeg pokvarenog, a to je kategorija donedavno zvana »poželjni« neženja. Niste si to umislili. Ti muškarci oko četrdesete i pedesete, koji se nikad nisu ženili, koji godinama nisu imali ozbiljnu djevojku, dobili su neki nepogrešiv smrad. Dokazi za to postoje posvuda.

Miranda Hobbes bila je na božičnoj proslavi kad je sreća Packarda i Amandu Deale, par koji je površno upoznala preko Sama, investicijskog bankara s kojim je hodala tri mjeseca prošlog ljeta.

»Što je s tobom?« pitala je Amanda. »Zvali smo te na nekoliko naših tulumu, ali nam se nikad nisi javila.«

»Nisam mogla«, rekla je Miranda. »Znam da ste Samo-vi prijatelji i, oprostite, ali ja ga, iskreno, ne mogu podnijeti. Ne mogu izdržati s njim u istoj prostoriji. Taj je čovjek bolestan. Mislim da mrzi žene. Navuče te, kaže da se želi oženiti, a onda se više ne javi. U međuvremenu lovi dvadesetogodišnjakinje.«

Packard se približio. »Ni mi se više ne družimo s njim. Amanda ga ne podnosi, a ni ja. Sprijateljio se s nekim Barrvjem pa svake večeri idu u restorane u Sohou i pokušavaju loviti komade.«

»Pa prešli su četrdesetu!« rekla je Amanda. »Odvratno.«

»Kad će odrasti?« pitala je Miranda.

»Ili pokazati pravo lice«, dodao je Packard.

NEMA VUKA!

Jednog tmurnog popodneva potkraj studenoga, muškarac kojega ćemo nazvati Chollie Wentworth nastavljao je razgovor o svojoj najdražoj temi — newyorskom društvu. »Ti vječni neženje?« pitao je križajući imena nekih dobro poznatih faca koje su već godinama u središtu. »Ruku na srce, draga moja, oni su dosadni.«

Chollie je popio drugi viski. »Mnogo je razloga zbog kojih se muškarac možda neće oženiti«, rekao je. »Neki muškarci nikad ne nadržu seks, a za neke ljude brak kvari seks. Zatim dolazi problem izbora — s jedne su strane žene koje su prošle tridesetu i mogu ti roditi dijete, a s druge žene poput Carol Petrie koje ti mogu organizirati život.«

»Problem mogu biti i majke«, nastavio je Chollie. »Tako je bilo s X-om«, rekao je imenujući financijera, multimilijunaša koji je danas na pragu šezdesete, a još se nije smirio. »Pati od kroničnog fificitisa. Ipak da si na njegovom mjestu, koga bi dovela u svoj dom? Zar bi izazivala majku pravim čvrstim ženama koje bi poremetile obiteljski sklad?«

»Čak i da je tako«, rekao je Chollie, naginjući se naprijed u stolcu, »mnogi su ljudi umorni od problema tih tipova. Da sam ja neudana žena, mislio bih: zašto bih se zamarala s tim tipovima, kad 296 milijuna zabavnih komada može ispuniti prazninu? Bio bi mi jako zabavan tip koji može biti zabavan u stotinu tema. Zašto bih gubila vrijeme s X-om? Tko želi sjediti i slušati kako melje o svom poslu? Neprekidno laskati? Prestar je. Prestar je da bi se promijenio. Muškarci poput X-a nisu vrijedni truda. Oni su prečesto vikali: Nema vuka!«

»Napoleon, žene odlučuju je li muškarac poželjan ili nepoželjan. A ako se muškarac ne potrudi da se oženi, ako nikad ništa ne pridonese... mislim da je ženama dosta. I s pravom.«

JACKOV DAN ZAHVALNOSTI

»To ti ide ovako«, rekao je Norman, fotograf. »Uzmi, recimo, Jacka. Znaš Jacka — svi znaju Jacka. Bio sam oženjen tri godine. Jacka sam poznao deset. Jednoga dana sam pomislio: Jack, otkad ga poznam, nije imao curu dulje od šest tjedana. Svi smo išli na večeru za Dan zahvalnosti kod prijatelja. Svi su se za stolom već godinama poznavali. Dobro, nisu baš svi u braku, ali su bar u ozbiljnoj vezi. Onda se pojavi Jack, opet s fificom. Dvadeset i koju. Plavuša. Sigurno je konobarica koju je upoznao prije tjedan dana. I tako — prvo, stranac je, ne uklapa se i mijenja prizvuk večere. A i on je nekoristan jer razmišlja samo o tome kako će se poševiti. Kad god netko vidi Jacka, uvijek je isto. Zašto uopće trošiti vrijeme na njega? Nakon Dana zahvalnosti, žene iz našeg društva zaldjučile su da Jack ispada. Zabranjen mu je pristup.«

Samantha Jones je večerala u Kiosku s Magdom, ro-mansijerkom. Raspravljale su o neženjama — posebno o Jacku i Harryju.

»Netko je rekao da Jack još prepričava svoje uspjehe«, rekla je Magda. »Taj isti razgovor vodi već petnaest godina. Muškarci misle da loš ugled mogu steći samo žene. U krivu su. Pa zar oni ne razumiju da žene, kad vide s kim se sve neki muškarac povlači — s kakvim sve fificama, ne žele biti s onim koji želi biti s takvima?«

»Recimo ovakvi kao Harry«, rekla je Samantha. »Nekako mogu razumjeti Jacka — koji se totalno posvetio karijeri i zaradi. Ali Harry to ne želi. On kaže da ga novac i moć ne zanimaju. S druge strane, ne zanimaju ga ni ljubav i veza. Pa što on, zapravo, želi? Koji je smisao njegova postojanja?«

»Uz to«, rekla je Magda, »tko zna kamo su oni sve umakali.«

»To me ni najmanje ne zanima«, rekla je Samantha.

»Neki dan sam slučajno srela Rogera, ispred Mortime-ra, naravno«, nastavila je Magda.

»On sad ima oko pedeset«, rekla je Samantha.

»Skoro. Znaš, hodala sam s njim kad sam imala dvadeset pet. Town & Country ga je tada baš proglasio najpoželjnijim newyorskim neženjom. Sjećam se da sam tad mislila: Sve je to takvo sranje! Prvo, živio je s majkom — dobro, gornji kat u kući bio je njegov, ali ipak. A tu je bila

savršena kuća u Southamptonu pa savršena kuća u Palm Beachu i članstvo u Bath & Tennisu. I znaš što? To je bilo sve. To je bio njegov život. Uloga poželjnog neženje. A ispod površine nije bilo ničeg.«

»Što sad radi?« pitala je Samantha.

»Što i uvijek«, odgovorila je Magda. »Obradio je sve djevojke u New Yorku, a kad su ga napokon raskrinkale, odselio se u L. A. Pa u London i na kraju u Pariz. Veli da se vratio u New York na dva mjeseca kako bi malo bio s majkom.«

Vrištale su od smijeha.

»Čuj sad ovo«, rekla je Magda. »Ispričao mi je priču. 'Stvarno mi se sviđaju Francuskinje', veli. Išao je na večeru kod nekog francuskog magnata s tri kćeri. 'Uzeo bih bilo koju', veli. Sjede za večerom, on misli kako mu dobro ide, priča im o svom prijatelju, nekom arapskom princu koji ima tri žene, i to sestre. Francuskinje počnu zuriti u njega, a večera gotovo odmah završava.«

»Misliš da je tim tipovima išta jasno? Misliš da vide koliko su jadni?« pitala je Samantha.

»A-a«, odgovorila je Magda.

»PATIM«

Sljedećeg dana Simon Piperstock je obavio nekoliko telefonskih razgovora iz salona prvog razreda na međunarodnom aerodromu Kennedy. Jedan od njih je bio razgovor s mladom ženom s kojom je izlazio prije nekoliko godina.

»Baš sam na putu u Seattle«, rekao je Simon. »Nisam dobro.«

»Stvarno.« Žena je zvučala gotovo sretna zbog toga.

»Ne znam zašto mi svi govore da moje ponašanje zaslužuje prijekor. Kažu da je odvratno.«

»I ti misliš da je odvratno?«

»Malo.«

»Aha.«

»Moja veza s Mary nije baš najbolja pa sam poveo prekrasnu mladu djevojku, prijateljicu, na tulum. Ona je divna cura. I prijateljica mi je. A svi su zbog toga navalili na mene.«

»Tvoje veze nikad nisu najbolje, Simon.«

»Onda sam u kazalištu sreo ženu koju su mi namjestili prije nekoliko godina. I nije me baš zanimala pa smo postali prijatelji. Prišla mi je i relda: 'Znaš, nikad se ne bih petljala s tobom. Ne bih željela da se ikad bilo koja od mojih prijateljica spetlja s tobom. Toliko si žena povrijedio.'«

»I jesi.«

»A što bih ja sad trebao napraviti? Imam problema jer uvijek mislim da nisam sreo pravu osobu. Pa izvodim ljude. Isuse. Pa svi to rade.« Stanka. »Jučer mi je bilo zlo«, rekao je Simon.

»Baš mi je žao«, rekla je žena. »I poželio si da se netko brine za tebe?«

»Nisam baš«, rekao je Simon. »Hoću reći, vrlo kratko mi je bilo zlo... Jebi ga. Da. Točno je. Razmišljao sam o tome. Misliš da imam problema? Volio bih te vidjeti. Razgovarati o tome. Možda mi možeš pomoći.«

»Sad imam ozbiljnu vezu«, rekla je žena. »Mislim da ćemo se vjenčati. Iskreno, mislim da mu ne bi bilo drago da iziđem s tobom.«

»Oh«, rekao je Simon. »Onda dobro.«

»Ali slobodno me nazovi, ako hoćeš.«

Mrga i bijeli nerc: Carriene božićne pjesme

Božićni blagdani u New Yorku. Tulum. Zvijezda na 57. ulici. Bor. Većinom nije onako kako bi moralo biti. Ali ponekad se nešto dogodi i sve uspije.

Carrie je bila u Rockefeller centru i razmišljala je o duhovima božićne prošlosti. Prije koliko godina sam, mislila je obuvajući klizaljke, zadnji put bila ovdje? Prsti su joj lagano drhtali dok je omatala žnirance oko kukica. Predviđanje. Skakutanje na ledu bilo bi teško i jasno. Podsjetila ju je Samantha Jones. Sam se u zadnje vrijeme žalila da nema dečka. Da već godinama nema koga voljeti u blagdansko vrijeme. »Ti si sad sretna«, rekla je Sam i obje su znale da je to točno. »Pitam se hoće li se to ikad meni dogoditi«. Obje su znale što znači »to«. »Prolazim kraj okićenih borova i tužna sam«, rekla je Sam. Sam šeće kraj okićenih borova, a Carrie kliže. I sjeća se.

* * *

Bio je to drugi Božić Skippera Johnsona u New Yorku i svakoga je izluđivao. Jedne je večeri bio na tri koktela za redom.

Na prvome je sreo Jamesa, vizažista. James je bio i na drugom i trećem koktelu, a Skipper je s njim razgovarao.

On je morao sa svima razgovarati. Remy, frizer, prišao je Skipperu i pitao: »Što ti radiš s tim tipom, s Jamesom? Predobar si za njega.«

»Kako to misliš?« pitao je Skipper.

»Posvuda vas vidim zajedno. I reći ću ti nešto. On je gad. Izrabljivač. Možeš si naći boljeg od njega.«

»Ali ja nisam homić«, rekao je Skipper.

»Ma ne, ni slučajno, ljubavi.«

Sljedeće jutro Skipper je nazvao Stanforda Blatcha, scenarista. »Ljudi misle da sam peder, a to škodi mom ugledu«, rekao je.

»Molim te«, rekao je Stanford. »Ugled je kao mačja kutija s pijeskom. Može se promijeniti svaki dan. Zapravo, mora se promijeniti svaki dan. Uz to, sad imam dosta svojih problema.«

Skipper je nazvao Rivera Wildea, slavnog romanopisca. »Želim te vi-dje-ti«, rekao je.

»Ne možeš«, odgovorio je River.

»Zašto?«

»Jer imam posla.«

»Kakvog posla?«

»S Markom. Svojim novim dečkom.«

»Ne razumijem«, rekao je Skipper. »Mislio sam da sam ti prijatelj.«

»On mi radi ono što mi ti nećeš.«

Stanka.

»Ali ja ti mogu napraviti nešto što ti on ne može«, rekao je Skipper.

»A što to?«

Opet stanka.

»To ne znači da moraš biti s njim cijelo vrijeme«, rekao je Skipper.

»I stvarno ti nije jasno, Skipper?« pitao je River. »On je ovdje. Njegove su stvari ovdje.

Njegovo rublje. CD-i. Vunene loptice.«

»Vunene loptice?«

»Ima mačku.«

»Oh«, rekao je Skipper. A onda dodao: »Puštaš mačku u stan?«

Skipper je nazvao Carrie. »Ne mogu to više podnijeti. Božić je i svi imaju nekakvu vezu. Svi osim mene. Što radiš večeras?«

»Faca i ja ostajemo doma«, rekla je Carrie. »Kuham.«
 »I ja želim dom«, rekao je Skipper. »Trebam kuću. Možda u Connecticut^ Želim gnijezdo.«
 »Skipper«, rekla je Carrie. »Imaš dvadeset pet godina.«
 »Zašto ne može sve biti onako kako je bilo prošle godine, kad su svi bili slobodni?« Skipper se jadao. »Sinoć sam sanjao nevjerojatan san o Gae Garden«, rekao je misleći na slavnu ledenu pripadnicu visokih društvenih krugova, oko četrdeset pet godina. »Ona je prelijepa. I sanjao sam da smo se držali za ruke i bili jako zaljubljeni. A onda sam se probudio totalno utučen jer to nije bila istina. Samo osjećaj. Misliš da su takvi osjećaji mogući u stvarnom životu?«

Godinu dana prije, Skipper, Carrie i River Wilde bili su na Bellinoj božičnoj proslavi u ladanjskoj kući njezinih roditelja. Skipper je vozio mercedes, a River je sjeo na stražnje sjedalo kao grof i natjerao Skippera da mijenja stanice na radiju dok nije našao neku glazbu koju je mogao podnijeti. Poslije toga su svi bili kod Rivera, a River i Carrie su pričali dok je Skipper cvilio da je nepropisno parkirao. Onda je otišao do prozora, pogledao van i, naravno, auto mu je odnio pauk. Počeo je vrištati, a Carrie i River su mu rekli da začepi, smrkne malo, zapali joint ili da bar nešto popije. I bilo im je jako smiješno.

Sljedeći dan je Stanford Blatch išao sa Skipperom spasiti njegov auto. Autu je bila probušena guma pa je Stanford sjeo u auto i čitao novine dok je Skipper mijenjao gumu.

MRGA

»Trebam uslugu«, rekao je Stanford Blatch.

On i Carrie bili su na svom tradicionalnom božičnom objedu kod Harryja Ciprianija. »Moram prodati neke slike na dražbi kod Sothebyja. Htio bih da sjediš u publici i podižeš im cijenu.«
 »Može«, rekla je Carrie.

»Iskreno, bez love sam«, rekao je Stanford. Otkako je izgubio ulažući u rock grupu, obitelj ga se odrekla. Onda je spiskao svu lovu od zadnjeg scenarija. »Bio sam tako glup«, rekao je. A onda se pojavio Mrga. Stanford je pisao scenarij za njega i plaćao mu sate glume.

»Naravno, rekao je da nije gay«, rekao je Stanford, »ali ja mu ne vjerujem. Nitko ne razumije. Brinuo sam se za tog malog. Zaspao bi noću dok smo razgovarali na telefon koji bi zagrljio. Nikad nisam sreo nikoga tko bi bio tako ranjiv. Tako smotan.«

Tjedan dana prije, Stanford je pitao Tvrdog želi li ići u Met na dobrotvornu zabavu za Institut kostima. Mrga se prestrašio. »Rekao sam mu da bi to bilo dobro za njegovu karijeru. Vikao je na mene«, rekao je Stanford. »Uporno je ponavljao da nije gay. Da ga ostavim na miru. Rekao je da više nikad neće sa mnom razgovarati.«

Stanford je otpio Bellini. »Ljudi su mislili da sam potajno zaljubljen u njega. Ja sam mislio da nisam.«

»Jednom me pretukao. Bio sam u njegovom stanu. Posvađali smo se. Namjestio sam mu audiciju s režiserom. Rekao je da je preumoran. Da moram otići. Rekao sam: 'Idemo razgovarati'. Gurnuo me uza zid, a onda me doslovce podignuo i bacio niz stube. Naravno, živio je u jeftinoj zgradi bez lifta. Tako predivan dečko. Otad mi rame nije kako treba.«

BIJELI NERC

Carrie je slušala pritužbe na Skippera. Od žena starijih od njega. Poput Carriene agentice i jedne od urednica njezinog časopisa. Skipper im je za večerom dodirivao koljena ispod stola gdje god su se našli.

One večeri kad je bila dobrotvorna zabava za Institut kostima, Carrie je uređivala kosu i dovikivala se sa Skipperom preko telefona, kad se Faca vratio doma. Ispod ruke je nosio velik paket. »Što je to?« pitala je Carrie.

»Dar za mene«, rekao je Faca.

Otišao je u spavaću sobu i izišao iz nje držeći kaput od bijelog nerca. »Sretan Božić«.

»Skipper, moram ići«, rekla je Carrie.

Prije samo tri godine Carrie je za Božić živjela u garsonjeri u kojoj je neka starica umrla dva tjedna prije. Carrie nije imala novca. Prijateljica joj je posudila komad spužve za krevet. Imala je samo kaput od nerca i kovčeg Louis Vuit-ton. Oboje je ukradeno prigodom neizbježne provale u stan. Ali dotad je spavala na komadu spužve i pokrivala se bundom, a ipak je izlazila svake večeri. Ljudi su je voljeli, pozvana je na još jedan tulum u nečiji golem stan na Park aveniji. Znala je da se tamo zapravo ne uklapa i uvijek je bilo privlačno daviti se u besplatnoj hrani, ali to se nije moglo. Umjesto toga upoznala je uglednog muškarca. Pozvao ju je na večeru, a ona je pomislila: Jebite se. Svi redom.

Večerali su kod Elija i sjedili za jednim od prednjih stolova. Muškarac se jako smijao i jeo štapiće od kruha koje je premazivao hladnim maslacem. »Imaš li uspjeha u pisanju?« pitao je.

»Sljedeći mjesec mi izlazi priča u *Woman's Day*«, rekla je Carrie.

»*Woman's Day!* Pa tko to čita?«

Onda je rekao: »Idem u St. Barts za Božić. Bila si tamo?«

»Nisam.«

»Morala bi. Stvarno bi morala. Ja svake godine iznajmim vilu. Svi idu u St. Barts.«

»Sigurna sam«, rekla je Carrie.

Sljedeći put kad su večerali, on se predomislio i rekao da se ne može odlučiti hoće li ići na skijanje u Gstaad ili Aspen ili u St. Barts. Pitao ju je gdje je završila školu.

»Završila sam Nayaug High School«, rekla je. »U Connecticut.«

»Nayaug?« pitao je. »Nikad čuo. Čuj, misliš da bih morao kupiti božićni dar bivšoj curi? Ona veli da će mi nešto pokloniti. Da.«

Carrie ga je samo gledala.

Ipak, osjećaj jada je nestao sve dok joj nije postalo jasno da možda više neće nazvati.

Dva dana prije Božića nazvala ga je: »O, baš izlazim«, rekao je.

»Kamo si odlučio ići?«

»U St. Barts. Napokon. Imat ćemo strašnu kućnu zabavu. Iz L. A.-a dolaze filmski režiser Jason Mould i njegova cura Stelli Stein. Ali ti se lijepo provedi za Božić, dobro? Nadam se da će ti Djed Mraz biti dobar.«

»I ti se lijepo provedi za Božić«, rekla je.

BOK, MAMA

Tog popodneva otišla je na klizanje i okretala se na središtu klizališta dok nisu svi morali sići jer je runda bila gotova. Nazvala je mamu. »Dolazim doma«, rekla je. Počelo je sniježiti. Ukrcala se na vlak na postaji Penn. Nije bilo mjesta za sjedenje. Stajala je u hodniku između vagona.

Vlak je prolazio kroz Rye i Greenwich. Snijeg se pretvorio u mećavu. Prošli su Greens Farms i Westport, a onda male prljave industrijske gradove. Vlak je stao, kasnio je zbog snijega. Neznanci su počeli razgovarati. Bio je Božić.

Carrie je zapalila cigaretu. Stalno je razmišljala o muškarcu i Jasonu Mouldu i Stelli Stein (tko god ona bila) kako leže u bazenu pod modrim nebom St. Bartsa. Stella Stein ima bijeli bikini i crni šešir. Pijuckaju piće na slamku. Ljudi im dolaze na objed. I svi su visoki, preplanuli i prelijepi.

Carrie je gledala kako kroz odškrinuta vrata snijeg pada u vagon. Pitala se hoće li njoj ikad išta krenuti kako treba.

Bila je ponoć. Skipper je sjedio u stanu, razgovarao na telefon s nekim u Kaliforniji i stajao ispred prozora. Ispred zgrade s druge strane ulice zaustavio se taksi. Vidio je muškarca i ženu na stražnjem sjedalu kako se ljube. Onda je žena izišla u golemom krznenom kaputu i s nečim što je sličilo na dvanaest kašmirskih šalova namotanih oko glave. Taksi se odvezao.

Bila je to Samantha Jones.

Dvije minute poslije, zazvonilo je njegovo zvono.

»Sam«, rekao je Skipper. »Očekivao sam te.«

»Daj, molim te, Skipper. Prekini s tim djetinjarijama. Pitala sam se možeš li mi posuditi malo šampona«, rekla je.

»Šampona? A da radije nešto popiješ?« pitao je Skipper.

»Može«, rekla je Sam. »I pazi da ti ne padne na pamet kakva čudna ideja. Kao da mi staviš ecstasy u piće ili slično.«

»Ecstasy? Pa ja se uopće ne drogiram. Nikad nisam probao čak ni koku, kunem se. Wow. Ne mogu vjerovati da si kod mene.«

»Ni ja«, rekla je Sam. Počela je šetati dnevnom sobom. Dodirivati predmete. »Znaš, nisam baš tako organizirana kako ljudi misle.«

»Zašto ne skineš bundu?« pitao je Skipper. »Sjedni. Jesi za seks?«

»Stvarno želim oprati kosu«, rekla je Sam.

»Možeš je oprati ovdje«, rekao je Skipper. »Poslije.«

»Mislim da ne bih.«

»S kim si se to ljubila u autu?« pitao je Skipper.

»Još jedan muškarac kojeg ne želim ili ne mogu imati«, rekla je Samantha. »Kao ti.«

»Ali mene možeš imati«, rekao je Skipper. »Ja sam slobodan.«

»Točno«, rekla je Sam.

TAKO SI ZLOČEST

»Cheri«, rekao je muški glas iz dnevne sobe. »Tako sam sretan što si došao.«

»Znaš da uvijek dođem«, rekao je Mrga.

»Imam darove za tebe.«

Mrga se pogledao u zrcalo u mramornom predvorju, a onda je ušao u dnevnu sobu. Muškarac srednjih godina sjedio je na kauču, pijuckao čaj i tapkao nogom u talijanskoj papuči po stoliću.

»Dođi, pokaži mi se. Jesi li ostario u protekla dva mjeseca? Sunce ti nije uništilo kožu dok smo se provodili na Egejskom moru?«

»Ni ti nisi ostario«, rekao je Mrga. »Ti uvijek izgledaš mlado. Koja je tvoja tajna?«

»Ona divna krema za lice koju si mi dao«, rekao je muškarac. »Kako se ono zove?«

»Kiehl's.«

»Moraš mi donijeti još«, rekao je muškarac. »Još imaš sat?«

»Sat?« pitao je Mrga. »A, dao sam ga nekom beskućniku. Stalno me ispitivao koliko je sati pa sara mislio da mu treba.«

»Oh! Kako si zločest«, rekao je muškarac. »Tako me zafrkavaš.«

»Pa zar bih ja ikad dao bilo što što si mi poklonio?«

»Ne«, rekao je muškarac. »Gle što sam ti donio. Kašmirske pulovere u svim bojama. Hoćeš ih probati?«

»Samo ako ih mogu sve zadržati«, rekao je Mrga.

RIVEROV TULUM

Godišnji božićni tulum kod Rivera Wildea. Glasna muzika. Posvuda ima ljudi. Na stubama. Drogiraju se. Netko piša preko balkona na glavu nedužnom nadstojniku. Mrga ignorira Stanforda Blatcha koji se pojavio s blizancima manekenima koji su tek stigli u grad. Sldpper se žvali sa ženom u kutu. Božićna jelka se srušila.

Sldpper se oslobodio i prišao Carrie. Pitala ga je zašto uvijek pokušava poljubiti ženu.

»Osjećam kao da mi je to dužnost«, rekao je, a onda pitao Facu: »Nisi impresioniran mojom navalom?«

Sldpper je navalio na Rivera. »Zašto me više ne uključuješ? Osjećam se kao da me svi moji

prijatelji seciraju. To je zbog Marka, jelda? On me ne voli.«

»Ako ovako nastaviš, nitko te neće voljeti«, rekao je River. Netko je povraćao u kupaonici. U jedan ujutro pod je zaliven alkoholom, a kupaonicu su zauzeli narđci. Bor je pao tri puta i nitko nije mogao pronaći svoj kaput.

Stanford je rekao Riveru: »Napokon sam odustao od Mrge. Nikad još nisam pogriješio, ali možda stvarno nije gay.« River je zapanjeno zurio u njega.

»Dođi, River«, rekao je Stanford odjednom sretan. »Pogledaj svoj bor. Pogledaj kako je lijep.«

Cura koja voli tulume priča o seksu i neprijateljima: bio je bogat, ludo zaljubljen i... ružan

Carrie je izlazila iz Bergdorfa kad je naletjela na Bunny Entwistle.

»Srce!« relda je Bunny. »Nisam te vidjela godinama. Izgledaš sjajno!«

»I ti«, relda je Carrie.

»Moraš ručati sa mnom. Odmah. Nasanjkala me Ama-lita Amalfi — da, i ona je u gradu i još smo prijateljice.«

»Možda čeka telefonski poziv od Jakea.«

»O, pa još izlazi s njim?« Bunny je zabacila svijetlu, gotovo bijelu, kosu preko ramena crnog kaputa. »Imam stol u 21. Molim te, dođi sa mnom. Godinu dana nisam bila u New Yorku i umirem od želje za jelom.«

Bunny je imala oko četrdeset godina, još je bila lijepa, preplanula tipično za L. A., već je neko vrijeme bila glumica, ali prije toga godinama se motala po New Yorku. Bila je nezaobilazna na tulumima, toliko divlja da nijedan muškarac nije pomišljao na brak s njom, ali su joj se mnogi pokušali zavući u gaćice.

»Želim stol u stražnjem dijelu. Gdje mogu pušiti i gdje nas nitko neće smetati«, rekla je Bunny. Sjele su i ona je upalila kubansku cigaru. »Najprije svakako želim razgovarati o toj najavi vjenčanja.« Mislila je pritom na vijest o tome da se udaje Chloe, 36, koju još drže klasičnom ljepoticom, za mirnog tipa Jasona Jingsleyja i da će vjenčanje biti na Galapagosu.

»Pa on je bogat, pametan i sladak«, rekla je Carrie. »Uvijek je bio dobar prema meni.«

»Ma daj, molim te, dušo«, rekla je Bunny. »Muškarci poput Jinglesa, a u New Yorku ih ima jako puno, nisu tipovi za koje bi se netko udao. Sjajni su prijatelji — pažljivi, uvijek su tu kad ih trebaš — a kasno navečer, kad ostaneš sama i sva očajna, šapćeš samoj sebi: »Uvijek bih se mogla udati za tipa poput Jinglesa. Bar se onda ne bih morala brinuti za stanarinu.« Ali se onda probudiš i stvarno razmisliš o tome pa ti je jasno da bi morala s njim dijeliti krevet, gledati ga kako pere zube i slično.«

»Sandra je rekla da ju je jednom pokušao poljubiti«, rekla je Carrie. »Rekla je: da želim krznenu lopticu u krevetu, nabavila bih mačku.

Bunny je naglo otvorila puder, pretvarajući se da provjerava trepavice, ali je zapravo, mislila je Carrie, provjeravala da li je netko u restoranu gleda. »Rado bih nazvala Chloe i izravno je pitala, ali ne mogu jer godinama nismo razgovarale«, rekla je. »Čudno, dobila sam pozivnicu za neku dobrotvornu priredbu na Upper East Sideu i, to je sigurno, Chloe je opet OK.

Godinama nisam bila na takvoj dobrotvornoj priredbi, ali sam htjela platiti 350 dolara i otići sama. Samo zato da vidim kako izgleda.«

Bunny se smijala svojim poznatim smijehom, a nekoliko se glava okrenulo. »Prije nekoliko godina, kad sam bila nekako sjebana i kad sam ponekad znala imati osušene ostatke koke oko nosa, tata me znao nazvati i reći: 'Dođi doma.' 'Zašto?' pitala bih. 'Pa da te vidim', rekao bi. 'Kad te vidim znat ću jesi li dobro ili nisi.'«

»Isto je i s Chloe. Kad bih je samo mogla vidjeti, sve bih znala. Je li puna prezira prema samoj sebi? Je li na prozacu?«

»Mislim da nije«, zaustila je Carrie.

»Ili misliš da je doživjela neko vjersko iskustvo?« nastavila je Bunny. »Ljudi to rade ovih dana. Jako je šik.«

»Uostalom, znam zašto to želim doznati. Prije nekoliko godina gotovo sam se udala za tipa poput Jinglesa«, rekla je Bunny polako. »Situacija se još nije riješila, a možda i neće.«

»Popijmo šampanjac. Konobar!« Bunny je pucnula prstima. Udahnula je. »A sve je počelo nakon ružnog prekida s muškarcem kojeg ću nazvati Dominique. Bio je talijanski bankar, europski gad i ponosan na to, s karakterom škorpiona. Baš kao i njegova majka. Naravno,

prema meni je bio odvratn, ali ja sam to podnosila, i čudno, nije mi toliko smetalo. Sve dok na kraju nisam popila previše čaja od psihodeličnih gljiva i dok mi nije sinulo da me on uopće ne voli. Ali ja sam onda bila drukčija. Još sam bila lijepa — znaš, stranci su me zaustavljali na ulici i slično

— i dobro odgojena cura odrasla u malom gradu u Mai-neu. Ali u sebi nisam bila tako dobra. Ništa nisam osjećala, ni emocionalno ni fizički. Nikad nisam bila zaljubljena.«

»S Dominiqueom sam živjela tri godine jer me to pitao na prvom sastanku i jer je imao divan stan s dvije spavaonice u predratnoj zgradi na East Riveru i golemu kuću u East Hamptonu. Nisam imala novca, ni posao — ponekad sam sinkronizirala reklame i pjevala jinglove.«

»A kad smo Dominique i ja prekinuli, on je otkrio da imam ljubavnika pa me prisilio da vratim nakit koji mi je kupio — znala sam da se moram udati. Brzo.«

BORSALINO ŠEŠIR

»Preselila sam se k prijateljici«, rekla je Bunny, »i otprilike dva tjedna nakon toga upoznala sam Dudleyja u Chesteru

— onom baru na East Sideu u koji dolaze mladi šminker. Pet minuta poslije, bila sam ljuta. Nosio je obične cipele, borsalino šešir i Ralph Lauren odijelo. Usne su mu bile vlažne. Bio je visok i mršav, nikakve brade, očiju poput kuhanih jaja i goleme Adamove jabučice. Sjeo je, nepozvan, za naš stol i navalio da nam svima naruči martini. Priča loše viceve, ruga se kreatorima koji rade cipele od konjske kože. 'Ja sam krava, muu, obuj me', rekao je. 'Oprosti, ali ti si veliki bik', rekla sam. Bilo mi je neugodno što su me ljudi vidjeli da s njim razgovaram.

Sljedeći dan je, naravno, nazvao. 'Shelby mi je dao tvoj broj', rekao je. Shelby je moj prijatelj, inače u nekakvoj rodbinskoj vezi s Georgeom Washingtonom. Nekad sam gruba, ali samo do određene granice. 'Nisam znala da poznaš Shelbyja', relda sam. 'Ma daaaa.' rekao je. 'Još od vrtića. I onda je bio glup.'

'Je li? A ti?' pitala sam.

Moja pogreška. Nisam smjela ni početi razgovor s njim. Prije nego što sam se snašla, pričala sam mu o prekidu s Dominiqueom i sljedeći mi je dan poslao cvijeće 'jer lijepa djevojka ne bi smjela biti tužna kad joj netko nabije nogu'. Shelby je nazvao. 'Dudley je divan', rekao je. 'A jel?' rekla sam. 'Što je to tako divno na njemu?'

'Familija mu ima pola Nantucketa.'

Dudley je bio uporan. Slao je darove — plišane medvjediće i, jednom, košaru sa sirom iz Vermonta. Nazivao je tri ili četiri puta dnevno. Najprije sam bila uzrujana. Ali nakon nekog vremena sam se naviknula na njegov loš smisao za humor pa sam se gotovo veselila njegovim pozivima. Oduševljeno je slušao o svakom pokvarenom, običnom detalju: znaš ono — kako sam se razljutila jer je Yvonne kupila novi Chanel kostim, a ja si ga nisam mogla priuštiti, kako me taksist izbacio iz taksija jer sam pušila, kako sam opet porezala gležanj dok sam se brijala. Postavljao mi je zamku i ja sam to znala — ali sam ipak mislila da se ja, ako nitko drugi, mogu izvući iz nje.

A onda je došao poziv za vikend, preko Shelbyja, koji me nazvao i rekao: 'Dudley želi da dođemo k njemu u Nantucket.

'Ni slučajno', rekla sam.

'Njegova je kuća prekrasna. Antikna. Na glavnoj ulici.'

'Koja?' pitala sam.

'Mislim da je jedna od onih ciglenih.'

'Misliš?'

'Prilično sam siguran. Ali kad god sam bio tamo, bio sam sjeban. Pa se zapravo i ne sjećam.'

'Ako je to jedna od onih ciglenih, razmisliť ću', rekla sam.

Deset minuta poslije, nazvao je Dudley: 'Već sam ti kupio avionslcu kartu', rekao je. 'I da, to

je jedna od onih ciglenih kuća.'«

DUDLEY PLEŠE

»Još ne znam što se dogodilo tog vikenda. Možda je kriv alkohol, možda marihuana. Ili sama kuća. Dok sam bila mala, ljetovali smo u Nantucketu. Ja to tako zovem, ali zapravo bismo proveli dva tjedna u pansionu. Dijelila sam sobu s braćom, a roditelji su kuhali jastoge za večeru.

Tog sam vikenda spavala s Dudleyjem. Nisam željela. Stajali smo na stubama na odmorištu, rekli si laku noć, a onda je nekako nasrnuo na mene i počeo me ljubiti. Nisam odbila. Otišli smo u krevet, a on je legao na mene. Sjećam se da mi se u prvom trenutku činilo da se gušim, što vjerojatno nije bila moja mašta jer je Dudley visok metar devedeset, a opet, imala sam osjećaj da spavam s dječaćićem jer nije bio teži od sedamdeset kila i nije imao nijednu dlaku na tijelu.

Ali, prvi put u životu, seks je bio sjajan. Doživjela sam svojevrsno bogojavljenje: možda ću biti sretna, ako je tip s kojim sam dobar prema meni i ako me obožava. Ali ipak sam se bojala pogledati Dudleyja kad sam se probudila, bojala sam se da će mi biti odvratn.

Dva tjedna poslije vratili smo se u grad i otišli na dobrotvornu priredbu u muzej na Upper East Sideu. Bio je to naš prvi zajednički službeni izlazak. A sve je bilo niz nezgoda, što bi moglo postati tipičnim za našu vezu. Zakasnio je jedan sat, a onda nismo mogli naći taksi jer je bilo 40 stupnjeva. Morali smo ići pješke, a Dudley — kao i obično — nije ništa jeo pa se skoro onesvijestio i netko mu je morao donijeti čašu ledene vode. Onda je uporno htio plesati, što se doslovce sastojalo od toga da me baca na druge parove. Onda je pušio cigaru i povratio. A cijelo vrijeme su mi svi govorili kako je divan.

Osim prijatelja. Amalita je rekla: 'Ti si možeš naći boljeg. Ovaj je smiješan'.

Odgovorila sam joj: 'Ali je sjajan u krevetu.'

Rekla mi je: 'Molim te, povraćat ću.'

Mjesec dana poslije Dudley me neslužbeno zaprosio, a ja sam pristala. Pomalo sam se sramila Dudleyja, ali sam stalno mislila da će taj osjećaj proći. Uz to, bila sam stalno nečim zauzeta. Stalno smo kupovali. Stan. Zaruč-ničko prstenje. Antikvitete. Orijentalne tepihe. Srebro. Vино. A tu su bili i vikendi u Nantucketu i posjeti mojim roditeljima u Maine, ali Dudley je uporno stalno kasnio i uvijek je bio neorganiziran pa smo uvijek kasnili na vlakove i trajekte. Prekretnica je bila jedne večeri kad smo četvrti put zakasnili na trajekt za Nantucket. Morali smo spavati u motelu. Umirala sam od gladi i htjela sam da Dudley ode van i donese neku kinesku večeru, ali je on došao s glavicom kristalke i jadnom rajčicom. Dok sam ležala u krevetu pokušavajući blokirati buku nekog para koji se ševio u susjednoj sobi, Dudley je u boksericama sjedio na stolu od formike, izrezivao trule dijelove rajčice srebrnim švicarskim nožićem kupljenim kod Tiffanyja. Imao je samo trideset godina, ali picajzlerske navike sedamdesetogodišnjaka.

Sljedeće jutro sam počela. 'Ne misliš da bi morao vježbati? Malo se udebljati?'

Nakon toga me počelo izluđivati sve što je imalo veze s njim. Njegova glupa šarena odjeća. Njegovo ponašanje kao da su mu svi najbolji prijatelji. Tri duge svijetle dlake na Adamovoj jabučici. Njegov miris.

Svaki dan sam ga pokušavala otjerati u teretanu. Stajala bih tamo i prisiljavala ga da vježba s bučicama od dvije i pol kile jer je to bilo jedino što je mogao podići. Jednom smo išli na večeru k njegovim roditeljima, u njihov stan na Petoj aveniji. Kuhar je pripremao janjeće kotlete. Dudley je uporno tvrdio da ne jede meso, vrištao je na roditelje da nemaju obzira prema njegovim navikama pa je prisilio kuhara da ode u trgovinu po smeđu rižu i brokulu. Večera je kasnila dva sata, a Dudley je samo probrčkao po tanjuru. Bila sam posramljena. Poslije mi je njegov otac rekao: 'Ti dođi na večeru kad god hoćeš, ali ne dovodi Dudleyja.' Tada sam trebala prekinuti, ali je za dva tjedna bio Božić. Na Badnjak me Dudley službeno

zaprošio pred cijelom mojom obitelji, s osam karatnim briljantnim prstenom. U njemu je uvijek bilo nečeg malo nastranog pa je na tipično svoj način ugurao prsten u Godiva čokoladicu i dao mi kutiju. 'To ti je božićni dar', rekao je. 'Pojeđi ga.'

'Neću sad čokoladu', rekla sam zločesto ga pogledavši što ga je obično ušutkalo.

'Mislim da hoćeš', rekao je pomalo prijeteći pa sam počela jesti. Moja obitelj je zgroženo gledala. Mogla sam slomiti zub, ili još gore, ugušiti se. Ipak, pristala sam.

Ne znam jesi li ikad bila zaručena s krivom osobom, ali kad se to dogodi, to je kao da si u teretnom vlaku koji ne možeš zaustaviti. Išli smo na tulum na Park aveniji, večerali kod Mortimera i Bilboqueta. Žene koje gotovo nisam poznavala čule su za prsten i molile su da im ga pokažem. 'On je tako divan', svi su govorili.

'Da, divan je', odgovarala sam. A u sebi sam se osjećala usrano.

A onda je došao dan kad sam se morala preseliti u novi, savršeno namješten klasičan stan u istočnom dijelu 72. ulice. Kutije su bile spakirane, a radnici su bili pred kućom kad sam nazvala Dudlevja.

'Ne mogu', rekla sam.

'Sto ne možeš?' pitao je.

Spustila sam slušalicu.

Opet je nazvao. Došao je. Otišao. Njegovi su prijatelji zvali. Izišla sam na piće. Dudlevjevi prijatelji s Upper East Sidea nabrusili su noževe. Izmišljali su stvari: vidjeli su me u nečijoj kući u četiri ujutro samo u kaubojskim čizmama. Pušila sam nekom tipu u klubu. Pokušala sam založiti zaručnički prsten. Zanimao me samo novac. Nasanjkala sam Dudlevja.

Nema dobrog načina za takav prekid. Preselila sam se u minijaturnu garsonijeru u prljavoj zgradi na aveniji York, koju sam sama mogla plaćati pa sam počela graditi karijeru. Dudlevju je krenulo nizbrdo. Bio je slom na tržištu nekretnina pa nije mogao prodati stan. Ja sam bila kriva za to. Dudley je otišao iz grada. Preselio se u London. I za to sam ja bila kriva. Makar sam čula da mu je sjajno. Hodao je s neuglednom kćeri nekog vojvode.

Svi zaboravljaju da su tri sljedeće godine za mene bile paldene. Pravi pakao. Makar nisam imala novca pa sam jela hot dog na ulici i gotovo stalno pomišljala na samoubojstvo — jednom sam čak nazvala hot line za samoubojice, ali me tad netko pozvao na tulum — zaklela sam se da više nikad neću doći u takvu situaciju. Nikad više neću uzeti ni novčića od nekog muškarca. Strašno je kad nekoga tako povrijediš.«

»Ali, ti stvarno misliš da je svemu tome bio uzrok njegov izgled?« pitala je Carrie.

»Razmišljala sam o tome. A zaboravila sam spomenuti da sam svaki put kad sam sjela s njim u auto — zaspala. Doslovce nisam mogla držati oči otvorenima. Iskreno, bio mi je dosadan.« Možda je za sve bio kriv šampanjac, ali Bunny se pomalo nesigurno nasmijala. »Nije li to strašno?« rekla je.

24

Aspen

Carrie je otputovala u Aspen Lear jetom. Na sebi je imala bundu od bijelog nerca, kratku haljinu i bijele kožne čizme. Činilo se da je to prava odjeća za Lear jet, ali nije bila. Suputnici, vlasnici zrakoplova, bili su u trapericama, zgodnim puloverima s uzorkom i razumno odabranim čizmama za snijeg. Carrie je bila mamurna. Kad je zrakoplov zbog goriva stao u Lincolnu, u Nebraski, pilot joj je morao pomoći da siđe. Bilo je toplo, a ona je lutala u golemom nercu i sa sunčanim naočalama, pušila i zurila u beskrajna, ravna, suha, žuta polja. Faca je čekao na uzletištu u Aspen. Sjedio je vani, presavršeno odjeven u smeđi kaput od antilopa i isti smeđi šešir i pušio cigaru. Prešao je pistu i rekao: »Avion kasni. Smrzavam se.« »Zašto nisi čekao unutra?« pitala je Carrie. Provezli su se kroz gradić koji je izgledao kao igračka koju je dijete s ljubavlju postavilo pod okićen bor. Carrie je pritisnula oči prstima i uzdahnula. »Opustit ću se. Ozdraviti«, rekla je. »Kuhati.«

Privatnim zrakoplovom stigao je i Stanford Blatch. Boravio je kod prijateljice iz djetinjstva Suzanne Martin. Nakon tuluma kod Rivera Wildea, rekao je Suzanni: »Želim okrenuti novu stranicu. Tako smo dobri prijatelji, morao bih doista razmišljati o braku. Tako bih dobio nasljedstvo, a s tvojim i mojim novcem mogli bismo živjeti onako kako smo uvijek željeli.« Suzannah je bila četrdesetogodišnja kiparica s dramatično prenaplašenom šminkom i golemim nakitom. Ionako se nikad nije mogla zamisliti u tradicionalnom braku. »Odvojene spavaće sobe?« pitala je.

»Naravno«, rekao je Stanford.

Skipper Johnson doletio je ekonomskom klasom, sa statusom povišenim na poslovni zahvaljujući bonusu. Blagdane je provodio s roditeljima i dvije mlađe sestre. Moram naći curu, mislio je. Ovo je smiješno. Sretnicu je zamišljao kao stariju, negdje između tridesete i trideset pete, pametnu, lijepu i zabavnu. Neku koja će moći ostvariti njegove interese. U posljednjih godinu dana postalo mu je jasno da su cure njegove dobi dosadne. Toliko mu se dive da ga zastrašuju.

Faca je učio Carrie skijati. Kupio joj je skijaško odijelo, rukavice, šešir, dugo donje rublje. I mali toplomjer koji joj je pričvrstio za rukavice — jedino što ga je molila da joj kupi. Odupirao se dok se nije nadurila. Onda je pristao, ali u zamjenu za pušenje makar je stajao samo četiri dolara. U kući koju su iznajmili, zakopčao joj je skijaško odijelo, ona je pružila ruke, a on joj je navukao rukavice. Pričvrstio je mini toplomjer, a ona je rekla: »Bit će ti drago što to imamo. Vani je hladno.« Nasmijao se i poljubili su se.

Faca je pušio cigare na gondoli i razgovarao na mobitel. Onda se niz padine spuštao iza Carrie, pazeći da se nitko ne zaleti u nju. »Možeš ti to«, hrabrio ju je dok je ona radila jedan zavoje za drugim, polako se spuštajući niz planinu. Onda je stala na dnu staze, zaklanjajući oči rukom dok je gledala Facu kako poskakuje preko hupsera.

Navečer bi otišli na masažu i u vruću kupicu. U noći, dok su zajedno ležali u krevetu, Faca je rekao: »Sad smo bliski, jelda?«

»Jesmo«, rekla je Carrie.

»Sjećáš se kako si uvijek govorila da moramo biti bliskiji? Sad to više ne govoriš.«

Carrie je pomislila: Ne može biti bolje.

»TRAŽIM REP«

Stanford Blatch je šetao obroncima aspenskih planina u bucama od konjske kože i mahao dalekozorom, na putu prema kolibi u kojoj se dogovorio sa Suzannom za objed, kad je začuo poznat glas kako vrišti: »Stanford!« a odmah poslije »Pazi!« Okrenuo se i ugledao Skippera Johnsona kako na skijama juri prema njemu pa je vješto odskočio u snijeg da ga ne udari.

»Dragi moj Skipper«, rekao je.

»Tebi nije divno naletjeti na prijatelje kad si na odmoru?« pitao je Skipper. Na sebi je imao

skijaško odijelo koje je sličilo nečemu što bi izviđači odjenuli za oštru zimu: široku žutu skijašku jaknu i kapu sa štitnicima za uši koji su stajali pod pravim kutem.

»Ovisi o tome tko su prijatelji i kako naletiš na njih«, rekao je Stanford.

»Nisam znao da promatraš ptice«, rekao je Skipper.

»Ne promatram ptice, tražim rep«, rekao je Stanford. »Proučavam privatne avione tako da znam koji ću kupiti.«

»Kupuješ avion?« pitao je Skipper.

»Uskoro«, odgovorio je Stanford. »Razmišljam o ženidbi i želim da mi žena putuje kako treba.«

»Žena?«

»Da, Skipper«, rekao je Stanford strpljivo. »Zapravo, baš sad idem na objed s njom. Hoćeš je upoznati?«

»Ne mogu vjerovati«, rekao je Skipper. »I ja sam«, rekao je iskačući iz skija, »hodao s tri različite cure. Pa zašto ne bi ti?«

Stanford ga je sažalno pogledao. »Dragi moj Skipper«, rekao je. »Kad ćeš se prestati praviti da nisi gay?«

Carrie i Faca otišli su na romantičnu večeru u Pine Creek Cookhouse. Vozili su se kroz planine, a onda konjskim sanjkama do restorana. Nebo je bilo crno i bistro, a Faca je govorio samo o zvijezdama i kako je bio siromašan dok je bio mali pa je morao napustiti školu u trinaestoj i zaposliti se, a onda pridružiti zračnim snagama.

Donijeli su polaroid kameru i slikali jedno drugo u restoranu. Pili su vino i držali se za ruke, a Carrie se malo napila. »Čuj«, rekla je. »Moram te nešto pitati.«

»Pitaj«, rekao je Faca.

»Sjećaš se početka ljeta? Kad smo hodali dva mjeseca i kad si rekao da želiš izlaziti i s drugima?«

»Da?« rekao je Faca oprezno.

»I onda si tjedan dana izlazio s manekenkom? A kad smo se sreli bio si strašan, a ja sam vrištala na tebe pa smo se jako posvađali ispred Bowery bara?«

»Bojao sam se da više nećeš htjeti sa mnom razgovarati.«

»Samo sam htjela znati«, relda je Carrie. »Sto bi ti napravio da si na mom mjestu?«

»Pretpostavljam da više ne bih htio razgovarati s tobom.«

»To si htio?« pitala je Carrie. »Htio si da odem?«

»Nisam«, rekao je Faca. »Htio sam da ostaneš. Bio sam zbunjen.«

»Ali ti si otišao.«

»Nisam htio da odeš. To je bio kao, ne znam, test«, odgovorio je.

»Test?«

»Da vidim da li me stvarno voliš. Dovoljno da ostaneš.«

»Ali ti si me stvarno povrijedio«, relda je Carrie. »Kako si me mogao tako povrijediti? Nikad to neću zaboraviti, znaš?«

»Znam, malena. Oprosti«, rekao je.

Kad su se vratili u kuću, na sekretarici su našli poruku svog prijatelja Rocka Gibraltera, TV glumca. »Tu sam«, rekao je. »Došao sam se Tylerom Kyddom. Jako će vam se svidjeti.«

»To je glumac Tyler Kydd?« pitao je Faca.

»Tako se čini«, rekla je Carrie, svjesna toga da pokušava zvučati kao da joj do toga nije ni najmanje stalo.

PROMETEJSKA VEZA

»Ovo je bilo sjajno«, rekao je Stanford. On i Suzannah su sjedili na kauču pred vatrom. Suzannah je pušila. Prsti su joj bili mršavi i elegantni i završavali su dugim, savršeno manikiranim, crvenim noktima. Bila je omotana u kinesku haljinu od crne svile. »Hvala,

zlato«, rekla je.

»Ti si stvarno savršena žena, znaš«, rekao je Stanford. »Ne mogu zamisliti zašto se nisi udala.«

»Heteroseksualci su mi dosadni«, rekla je Suzannah. »Na kraju se uvijek tako pokaže. Uvijek dobro počne, a onda postanu nevjerovatno zahtjevni. I još se i ne snađeš, a već radiš sve što žele i nemaš više ništa od svog života.«

»Naša veza neće biti takva«, rekao je Stanford. »Ovo je savršeno.«

Suzannah je ustala. »Idem u krevet«, rekla je. »Hoću rano ustati i ići na skijanje. Siguran si da nećeš sa mnom?«

»Na skijalište? Nikad«, rekao je Stanford. »Ali mi moraš nešto obećati. Da ćemo i sutra provesti baš ovakvu večer.«

»Sigurno.«

»Ti si stvarno najbolja kuharica. Gdje si tako naučila kuhati?«

»U Parizu.«

Stanford je ustao. »Laku noć, draga.«

»Laku noć«, rekla je. Stanford se nagnuo i čedno je poljubio u obraz. »Do sutra«, rekao je mašući joj dok je odlazila u sobu.

Nekoliko minuta poslije, Stanford je otišao u svoju sobu. Ali nije otišao spavati. Umjesto toga okrenuo se računalu i provjerio e-mail. Kako se nadao, dobio je poruku. Podignuo je slušalicu i pozvao taksi. Onda je čekao uz prozor.

Kad je taksi stao, iskrao se iz kuće. Klub Caribou, rekao je vozaču.

A onda je sve bilo kao ružan san. Taksi ga je odveo do popločene ulice u središtu grada.

Stanford je prošao kroz usku uličicu punu malih trgovina, a onda ušao kroz jedna vrata i sišao niz stube. Iza drvenog podija stajala je svjetlokosa žena, koja je vjerojatno imala četrdeset godina, ali je zahvaljujući čudima facijalne plastične kirurgije i im-plantatima za grudi, izgledala pet godina mlađe.

»Dogovorio sam se s nekim«, rekao je Stanford. »Ali ne znam kako se zove.«

Žena ga je sumnjičavo gledala.

»Ja sam Stanford Blatch. Scenarist?« rekao je.

»Da?« pitala je.

Stanford se nasmiješio. »Jesi li gledala film *Žttve model*«

»Oh!«, rekla je žena. »Svidio mi se taj film. To ste vi napisali?«

»Jesam.«

»Na čemu sad radite?« pitala je.

»Razmišljam o tome da snimim film o ljudima koji su imali previše plastičnih operacija«, rekao je.

»O Bože«, rekla je. »Moj najbolji prijatelj...«

»Mislim da sam vidio svoje prijatelje«, rekao je Stanford.

U kutu su dva muškarca i žena pili i smijali se. Stanford se približio. Tip u sredini podignuo je pogled. Ima oko četrdeset godina, preplanuo od sunca, izbijeljene kose.

Stanford je vidio da je operirao nos i obraze, a vjerojatno je dao i presađivati kosu.

»Herkules?« pitao je Stanford.

»Da«, rekao je tip.

»Ja sam Prometej«, rekao je Stanford.

Djevojka je pogledala najprije tipa, a onda Stanforda. »Herkules? Prometej?« pitala je. Imala je odvratn nazalni glas i nosila je jeftin, čupav ružičasti pullover. Nije dobar ni za čišćenje bakinog tavana, mislio je Stanford, i odlučio je ignorirati.

»Nisi baš sličan Prometeju«, rekao je Herkules gledajući Stanfordovu dugu kosu i otmjenu odjeću.

»Hoćeš li mi ponuditi da sjednem i popijem nešto ili ćeš me samo vrijeđati?« pitao je

Stanford.

»Mislim da bismo te morali samo vrijeđati«, rekao je drugi tip. »Tko si ti, uostalom?«
 »Još jedan luzer kojeg sam upoznao preko Interneta«, rekao je Herkules. Otpio je piće.
 »Svoj svoga pozna«, rekao je Stanford.
 »Čovječe. A ja uopće ne znam uključiti kompjutor«, rekla je cura.
 »Provjerim svakog tipa koji prođe kroz Aspen. Onda izaberem«, rekao je Herkules. »A ti... nisi moj broj.«
 »Ja bar znam izabrati plastičnog kirurga«, rekao je Stanford mirno. »Prava je šteta kad ljudi pamte kako si operiran, a ne kakav si.« Smiješio se. »Ugodna večer. *Gospodo.* «

ZNAŠ ČUVATI TAJNU?

Carrie i Faca su jeli vani, u restoranu Little Nell, kad su sreli Rocka Gibraltera. I Tylera Kydda.

Tyler Kydd ih je prvi ugledao. Nije bio zgodan kao Faca. Ali je bio cool. Gruba lica. Podulje svijetle kose. Vitka tijela. Uhvatio je Carrien pogled. »Uh, oh«, pomislila je.

Onda je Faca rekao: »Rocko. Majstore.« Pa je nabio cigaru u usta, tresnuo Rocka po leđima i stisnuo mu ruku.

»Tražio sam vas, ljudi«, rekao je Rock. A onda dodao: »Znate Tylera Kydda?«

»Ne, stari«, rekao je Faca. »Ali znam tvoje filmove. Kad ćeš naći curu?« Svi su se nasmijali i sjeli.

»Faci je baš prišao tip iz gorske službe«, rekla je Carrie. »Jer je pušio cigaru u gondoli.«

»Ma da«, rekao je Faca. »Svaki dan pušim cigaru u gondoli, a cura mi stalno govori da je pušenje zabranjeno. Ja joj odgovorim da nije upaljena«, rekao je Tyleru.

»Kubanska?« pita Tyler.

»Aha.«

»Nešto slično dogodilo mi se jednom u Gstaadu«, rekao je Tyler Carrie. Taj bi bio savršen za Samanthu Jones, pomisla je Carrie.

»Hej, malena, dodaj sol«, rekao je Faca tapkajući je po nozi.

Nagnula se pa su se kratko poljubili u usne. »Ispričajte me«, rekla je.

Ustala je. Otišla je na zahod. Bila je malo nervozna. Da nisam s Facom... mislila je. A onda je pomislila kako nije čak ni dobro tako razmišljati.

Kad je izišla, Tyler je pušio cigaru s Facom.

»Hej, malena, pogodi što je novo«, rekao je Faca. »Tyler nas je pozvao na vožnju snowmobilima. Onda idemo k njemu na utrke go-carta.«

»Go-carta?« pitala je Carrie.

»Imam smrznuto jezero na imanju.«

»Sjajno, jelda!« rekao je Faca.

»Aha«, odgovorila je Carrie. »Sjajno.«

Te su večeri Carrie i Faca večerali sa Stanfordom i Suzannom. Cijelu večeru, kad god bi Suzannah nešto rekla, Stanford bi se nagnuo i rekao: »Recite da nije sjajna!« Držao ju je za ruku, a ona je rekla: »Stanford, ti si pravi ljigavac«, pa se nasmijala i maknula ruku kako bi podigla čašu s vinom.

»Tako mi je drago da si napokon promijenio stranu«, rekao je Faca.

»Tko je to uopće spominjao?« odgovorila mu je Suzannah.

»Ja ću uvijek biti peško, ako ste za to zabrinuti«, rekao je Stanford.

Carrie je izišla popušiti cigaretu. Prišla joj je žena. »Mogu dobiti vatre?« pitala je. Bila je to Brigid. Odvratna žena s djevojačke zabave prošlog ljeta.

»Carrie?« pitala je. »To si ti?«

»Brigid!« rekla je Carrie. »Sto ti radiš ovdje?«

»Skijam se«, odgovorila je Brigid. A onda je pogledala oko sebe kao da se boji da bi je netko

mogao čuti i relda: »S mužem sam. I bez djece. Ostavili smo ih kod moje majke.«
 »A ti nisi bila trudna?« pitala je Carrie.
 »Spontani«, rekla je Brigid. Opet je pogledala oko sebe. »Čuj, da nemaš možda i cigaretu uz tu šibicu, hm?«
 »Imam«, rekla je Carrie.
 »Godinama nisam pušila. Godinama. Ali sad mi treba.« Duboko je uvukla. »Dok sam pušila, pušila sam samo crveni Marlboro.«
 Carrie joj se zločesto nasmijala. »Naravno.« Bacila je cigaretu na pločnik i zgazila je čizmom.
 »Znaš čuvati tajnu?« pitala je Brigid.
 »Aha...«, rekla je Carrie.
 »Ovaj...« Brigid je povukla još jedan duboki dim i ot-puhnula ga kroz nos. »Sinoć nisam išla doma.«
 »A-ha«, relda je Carrie misleći: Zašto to meni pričaš?
 »Ne. Stvarno. *Nisam išla doma.*«
 »Oh«, rekla je Carrie.
 »Točno. Nisam provela noć s mužem. Ostala sam vani cijelu noć. Spavala sam, zapravo, *provela noć* u Snowmas-su.«
 »Sad mi je jasno«, rekla je Carrie kimajući. »Bila si, znaš... Drogirana?«
 »Neeeeeee«, rekla je Brigid. »Bila sam s komadom. Ne s mužem.«
 »Hoćeš reći da si...«
 »Da. *Spavala sam s dragim frajerom.*«
 »To je sjajno«, rekla je Carrie. Zapalila je još jednu cigaretu.
 »Nisam spavala s drugim muškarcem petnaest godina. No dobro, sedam«, rekla je Brigid.
 »Ali razmišljala sam o tome da ostavim muža i imala sam divnog učitelja skijanja pa sam se jednostavno pitala: što ja to radim sa svojim životom? Rekla sam mužu da idem van pa sam se našla s Justinom, učiteljem skijanja, u baru u Snowmassu i onda smo otišli u njegov stan i seksali se cijelu noć.«
 »A tvoj muž, ovaj, to zna?« pitala je Carrie.
 »Rekla sam mu jutros kad sam se vratila. A što je mogao? Već sam to ionako napravila.«
 »Isuse«, rekla je Carrie.
 »Sad je u restoranu«, rekla je Brigid. »Ludi. A ja sam rekla Justinu da ćemo se vidjeti poslije.« Brigid je povukla zadnji dim. »Znaš, znala sam da ćeš me samo ti razumjeti«, rekla je. »Nazvat ću te. Kad se vratimo. Morale bi izići van jednom — samo cure.«
 »Sjajno«, rekla je Carrie. Mislila je: Baš mi to treba.

»NOGE SU MI HLADNE«

Išli su na vožnju snowmobilima s Tvlerom i Rockom. Tyler i Faca su vozili prebrzo pa su neki ljudi vikali na njih. Onda je Faca prisilio Carrie da se vozi s njim, a ona mu je stalno vrištala da je pusti dolje jer se boji da će se prevrnuti.
 Nekoliko dana poslije bili su kod Tylera. Bila je to utvrda u šumi koja je nekad pripadala porno zvijezdi. U njoj je bilo medvjedićih koža i životinjskih glava obješenih na zidove. Pili su tekilu i gađali lukom i strijelom. Utrkivali su se go-kartima, a čak je i Carrie pobijedila u jednoj utrci. Onda su otišli u šetnju u šumu.
 »Hoću unutra. Noge su mi hladne«, rekao je Faca.
 »Zašto nisi obuo neke pametnije cipele?« pitala je Carrie. Stajala je na rubu potoka i gurala snijeg vrškom čizme. »Nemoj«, upozorio je Faca. »Past ćeš unutra.«
 »Neću«, rekla je Carrie. Gurnula je još snijega u potok gledajući kako se topi. »Uvijek sam to radila dok sam bila mala.«
 Tyler je stajao iza njih. »Uvijek guraš do ruba«, rekao je. Carrie se okrenula i na trenutak su se zagledali jedno u drugo.

Zadnje večeri svi su išli na tulum kod Boba Mila, slavne hollywoodske filmske zvijezde. Njegova je kuća bila na drugoj strani planine, a da bi se do tamo došlo moralo se parldrati auto i voziti snowmobile. Kuća i teren bili su ukrašeni japanskim lampionima, makar je bila veljača i snijeg. U kući je bila špilja s bazenom i mostićem preko kojeg se ide u dnevnu sobu. Bob Milo je stajao pred kaminom. Tamo su bile njegova cura i uskoro bivša žena. Izgledale su kao blizanke, samo je žena bila pet godina starija od cure. Bob Milo imao je na sebi pullover i duge gaće. Bio je visok oko metar pedeset pet i nosio je filcane papuče sa zašiljenim vrhom pa je izgledao kao patuljak.

»Vježbam šest sati dnevno«, rekao je kad ga je Stanford prekinuo. »Oprosti«, rekao je, »ali tko je uredio unutrašnjost tvog aviona.«

Milo ga je blijedo pogledao.

»Ne, ozbiljan sam«, rekao je Stanford. »Razmišljam o kupovini privatnog aviona pa sam htio biti siguran da ću naći dobrog dekoratera.«

Carrie je sjedila za stolom i uništavala gomilu rakovica i škampa. Razgovarala je s Rockom i oboje su bili prave male zločeste mačke jer su se šalili na račun tuluma, smijali i postajali sve zlobniji. Faca je sjedio uz Carrie i razgovarao s Tylerom na kojega su se objesile dvije žene. Carrie je gledala Tylera i mislila: Baš sam sretna što ne moram imati posla s takvim muškarcem.

Opet se bacila na rakove. A onda je došlo do komeša-nja i pojavila se plavuša koja je mahala i govorila nekim čudnim akcentom, a Carrie je pomislila: Uh, taj sam glas već čula pa ga je odlučila ignorirati.

Cura je došla do njih i gotovo sjela Faci u krilo. Oboje su se nečemu smijali. Carrie se nije okrenula. Onda je netko pitao Facu: »Koliko dugo se poznajete?«

»Ne znam. Koliko dugo?« pitala je cura Facu.

»Možda dvije godine?« rekao je Faca.

»Zbližili smo se u Le Palaisu. U Parizu«, rekla je cura.

Carrie se okrenula. Nasmiješila se. »Bok, Ray«, rekla je. »Što si napravila? Izvela mu jedno od svojih slavnih pušenja u kutu?«

Na trenutak su svi od šoka zašutjeli, a onda su se svi počeli histerično smijati, svi osim Ray.

»O čemu ti to? Kako to misliš?« nastavila je ispitivati svojim glupim akcentom.

»To je bio vic«, rekla je Carrie. »Nisi razumjela?«

»Ako ti misliš da je to smiješno, dušo, varaš se. Nije.«

»Stvarno«, rekla je Carrie. »Baš mi je žao. Svima drugima je jako smiješno. A sad, ako nemaš ništa protiv, makni se iz krila mojeg dečka ili ću se vratiti prethodnom razgovoru.«

»Nisi to smjela reći«, rekao je Faca. Ustao je i otišao.

»Sranje«, rekla je Carrie. Otišla ga je potražiti, ali je naletjela na drugo komešanje. Stanford je stajao usred sobe i vrištao. Tamo je bio plavokosi muškarac, a iza njega je stajao Mrga.

»Kurvo jeftina«, govorio je Stanford Mrgi. »Nitko ti nije rekao kakva si pokvarena kurva? Kako si se mogao spetljati s ovim smećem?«

»Hej«, rekao je Mrga. »Tek sam ga upoznao. Pozvao me na tulum. On mi je prijatelj.«

»Ma daj molim te«, rekao je Stanford. »Neka mi netko donese piće da mu ga mogu baciti u lice.«

Ray je prošla sa Skipperom Johnsonom. »Uvijek sam željela svoj TV show«, govorila je.

»Usput, jesam li ti rekla da sam rodila? Ja ti sa svojom micicom mogu napraviti ono što ti dosad nijedna žena nije napravila.«

Poslije toga Carrie je sve otjerala u kupaonicu pušiti marihuanu, a kad su izišli, divljački je plesala s Facom, a ljudi su im prilazili i govorili: »Vas dvoje ste najbolji plesači.«

S tuluma su otišli u jedan. Carrie je nastavila piti i pušiti travu sve dok više skoro nije mogla hodati, a onda je otišla u kupaonicu, povratila i legla na pod. Opet je povraćala, a Faca je ušao i pokušao joj držati glavu, a ona je rekla: »Nne-ndi-i-raj-mme.« Otjerao ju je u krevet, a ona je

ustala i opet otišla u kupaonicu povraćati. Na kraju se dovukla u spavaću sobu. Neko je vrijeme ležala na podu uz krevet, a kad je mogla dignuti glavu, legla je u krevet i onesvijestila se znajući da ima komadiće bljuvotine u kosi, ali nije ju bilo briga.

Bila je hladna, bistra noć. Stanford Blatch je šetkao od jednog do drugog privatnog zrakoplova na aspenskom uz-letištu. Prošao je kraj Lear jeta i Gulf Streama, Citationa i Challengera. I dok je prolazio, svakome je dodirnuo broj na repu, tražeći broj koji prepoznaje. Tražeći zrakoplov kojim će odletjeti doma.

RASPLAKALA SE

»Nisam glup, znaš«, rekao je Faca. Sjedili su u prvom razredu. Vraćali su se.

»Znam«, rekla je Carrie.

Faca je otpio gutljaj Bloody Mary. Izvadio je džepnu knjigu. »Znaš, ja zapravo jako dobro vidim.«

»Aha«, rekla je Carrie. »Kakva je knjiga?«

»Meni malo toga promakne.«

»Naravno«, rekla je Carrie. »Zato zarađuješ toliko.«

»Svjestan sam svega što se događa ispod površine«, rekao je Faca. »I znam da ti se tip sviđao.«

Carrie je otpila piće. »Mmmmm«, rekla je. »Koji tip?«

»Znaš dobro na koga mislim. Tyler.«

»Tyler?« pitala je Carrie. Izvadila je knjigu. Otvorila je. »Mislim da je drag. I, ono, zanimljiv. Pa što onda.«

»Sviđao ti se«, rekao je Faca nehajno. Otvorio je knjigu.

Carrie se pravila da čita. »Svidio mi se kao prijatelj.«

»Bio sam tamo. Sve sam vidio. Radije ne laži«, rekao je.

»OK«, rekla je Carrie. »Privukao me. Malo«, i čim je to rekla znala je da je pogriješila — uopće joj nije bio privlačan.

»Ja sam odrastao«, rekao je Faca. Spustio je knjigu i prekrizao noge. Izvadio je časopis iz džepa ispred sebe. »Ja to mogu podnijeti. Ne vrijeđa me. Vрати se. Vрати mu se i živi s njim u njegovoj utvrdi. Ti možeš živjeti u utvrdi i gađati lukom i strijelom cijeli dan.«

»Ali ja ne želim živjeti u utvrdi«, rekla je Carrie. Rasplakala se. Plakala je u ruku, okrenuvši glavu prema prozoru. »Zašto to radiš?« pitala je. »Pokušavaš me se riješiti. Sve to si ti smislio da me se možeš riješiti.«

»Pa rekla si da te privukao.«

»Mflio«, siktala je Carrie. »I samo zato što si me ti prisilio da to kažem. Znala sam što će se dogoditi. Znala sam.« Jecala je. »Čim smo ga vidjeli, znala sam da ćeš misliti da mi se sviđa, a ja nikad čak i ne bi pomislila da mi se sviđa da se ti nisi ponašao kao da misliš da mi se sviđa. Pa sam onda cijelo vrijeme morala glumiti da mi se ne sviđa da se ti ne bi uzrujao, a glupo je to što se on meni čak i ne sviđa. Uopće.«

»Ne vjerujem ti«, rekao je Faca.

»Govorim ti istinu. O, Isuse«, rekla je Carrie. Okrenula se i još malo plakala, a onda se nagnula i šapnula mu na uho: »Totalno sam luda za tobom i ti to znaš. Nikad ne bih poželjela biti s nekim drugim. I nije pošteno. Nije pošteno da se tako ponašaš.« Otvorila je knjigu.

Faca ju je pogladio po ruci. »Bez brige«, rekao je.

»Sad sam ljuta«, rekla je Carrie.

Dva dana su bili u New Yorku, kad je Carrie nazvala Samantha Jones. »Ondaaaaa?« pitala je.

»Što onda?« pitala je Carrie.

»U Aspenu je bilo kakvih senzacija?« pitala je sablasnim, gugutavim glasom.

»Kao recimo?« pitala je Carrie.

»Bila sam uvjerenjena da ćeš se vratiti zaručena.«

GIGA

»Neeeee«, rekla je Carrie. Naslonila se i podigla noge na stol. »Zašto bi, zaboga, pomislila tako nešto?«

25

Zadnje poglavlje

»Hej! Dođi na tulum.« Samantha Jones. Zvala je Carrie iz galerije u Sohou. »Nisam te godinama vidjela.«

»Ne znam«, rekla je Carrie. »Rekla sam Faci da bih ga mogla pozvati na večeru. Sad je vani, na koktelu...«

»On je vani, a ti ga čekaš doma? Ma daaj«, rekla je Samantha. »On je veliki dečko. Zna si sam uzeti večeru.«

»A tu su i biljke.«

»Biljke?«

»Biljke«, rekla je Carrie. »Imam neku čudnu opsesiju. Neke se biljke uzgaja zbog lišća, ali mene ne zanima lišće, samo cvjetovi.«

»Cvjetovi«, rekla je. »Slatko. Neće te biti pola sata, najviše četrdeset pet minuta.«

Kad je Carrie stigla na tulum, Sam je rekla: »Baš si mi zgodna.«

»Hvala«, rekla je Carrie. »To je moj novi look. Step-fordska žena.« Na sebi je imala svijetloplavi kostim sa suknjom koja je sezala do koljena i satensldm salonkama u stilu pedesetih.

»Šampanjac?« pitala je Sam dok je konobar prolazio kraj njih s pladnjem.

»Ne, hvala. Trudim se da ne pijem«, relda je Carrie.

»Bože. Onda ću ja uzeti tvoje.« Sam je uzela dvije čaše s pladnja. Kimnula preko sobe visokoj, preplanuloj ženi kratke svijetle kose. »Vidiš onu djevojku?« pitala je. »To je jedna od onih sa savršenim životom. S dvadeset pet se udala za Rogera, tipa koji stoji kraj nje. Scenarista. Njegova zadnja tri filma bili su hitovi. Ona je bila obična djevojka, kao mi, nije bila manekenka, ali je bila lijepa — upoznala je Rogera, za kojeg mislim da je divan, pametan, seksi, drag i stvarno zabavan, ona nikad nije morala raditi, imaju dvoje djece i dadilju i sjajan stan u gradu i divnu kuću u Hamptonsu i ona se nikad ni zbog čega nije morala brinuti.«

»I onda?«

»Ništa, mrzim je«, rekla je Sam. »Osim što je, naravno, stvarno divna.«

»Sto je tako divno u njoj?«

Gledale su djevojku. Kako se kretala prostorijom, razgovarala, naginjala i hihotala nekom u uho. Odjeća joj je bila dobro odabrana, šminka dobra i bila je opuštena onako kako su opušteni ljudi koji ne osjećaju nikakvu prijetnju. Podigla je pogled, ugledala Sam i mahnula.

»Kako si?« pitala je Sam oduševljeno. »Nisam te vidjela od... zadnjeg tulum.«

»Tvoj muž je sad stvarno slavan, jelda?« pitala je Sam.

»O da«, odgovorila je. »Sinoć smo večerali s _____«, rekla je imenujući dobro poznatog hollywoodskog režisera. »Znam da nas zvijezde ne bi smjele fascinirati, ali baš je bilo uzbudljivo«, rekla je gledajući Carrie.

»A ti?« pitala je Sam. »A kako su djeca?«

»Sjajno. I baš sam dobila novac za svoj prvi dokumentarne.«

»Stvarno?« rekla je Sam. Podigla je torbu na rame. »O čemu?«

»O ovogodišnjim ženskim političkim kandidatima. Neke hollywoodske glumice su zainteresirane za ulogu pripovjedača. Predložiti ćemo nekoj mreži. Morat ću mnogo vremena provoditi u Washingtonu pa sam rekla Rogeru i djeci da će jednostavno morati bez mene.«

»Kako će se snaći?« pitala je Sam.

»Dobro, Sam, to se ja za tebe pitam«, rekla je cura. »Evo, recimo, kad je riječ o tom projektu, ne znam kako bih da nisam udana. Roger mi je dao toliko samopouzdanja. Kad god krene loše, otrčim u njegov ured i vrišt看. Ne bih mogla da nema njega. Šćućurila bih se i nikad ne bih preuzela pravi rizik na sebe. Ne znam kako se vi snalazite, ovako godinama same.«

»Zlo mi je od toga«, rekla je Sam kad je cura otišla. »Zašto bi ona dobila novac za dokumentarac? Nikad u životu nije napravila nijednu jebenu stvar.«

»Svi su rock zvijezde«, rekla je Carrie.

»Mislim da će Rogeru trebati društvo dok nje nema«, rekla je Sam. »Ja bih se definitivno udala za takvog tipa.«

»Ti bi se udala samo za takvog tipa«, rekla je Carrie paleći cigaretu. »Tipa koji je već oženjen.«

»Sereš«, rekla je Sam.

»Ideš van poslije?« pitala je Carrie.

»Idem na večeru s _____«, odgovorila je Sam spomenuvši dobro poznatog umjetnika. »Ti ideš doma?«

»Rekla sam Faci da ću mu napraviti večeru.«

»Baš slatko. Kuhanje večere«, rekla je Sam.

»Aha. Je«, rekla je Carrie. Zdrobila je cigaretu i prošla kroz vrata koja su se okretala na ulicu.

VEZA? BAŠ GLUPO

Sam ima gužvu ovaj tjedan. »Jesi ikad imala onakav tjedan kad, ne znam kako bih objasnila, uđeš u prostoriju i svi žele biti s tobom?« pitala je Carrie.

Sam je bila na tulumu na kojem je sreća tipa kojeg nije vidjela sedam godina. Bio je to jedan od onih koje je, prije sedam godina, lovila svaka žena na Upper East Sideu. Bio je lijep, iz bogate obitelji s dobrim vezama i izlazio je s manekenkama. Sad, rekao je, traži vezu. Na tulumu mu je Sam dopustila da je odgura u kut. Popio je nekoliko pića. »Uvijek sam mislio da si prekrasna«, rekao je. »Ali sam te se bojao.«

»Bojao? Mene?« Sam se nasmijala.

»Bila si pametna. A ipak. Mislio sam da ćeš me sasjeci na komadiće.«

»Hoćeš reći da si mislio da sam gadura.«

»Ne gadura. Samo sam mislio da te neću moći pratiti.«

»A sad?«

»Ne znam.«

»Volim kad muškarci misle da sam pametnija od njih«, rekla je Sam. »Jer je to obično istina.« Otišli su na večeru. Popili još koje piće. »Bože, Sam«, rekao je. »Ne mogu vjerovati da sam s tobom.«

»Zašto?« pitala je Sam držeći koktel visoko u zraku.

»Stalno sam o tebi čitao u novinama. Stalno sam ti se želio javiti. Ali sam mislio: ona je sad slavna.«

»Nisam slavna«, rekla je Sam. »Ja uopće ne želim biti slavna.« Počeli su se ljubiti. Sam mu je dodirnula onu stvar, i bio mu je velik. Stvarno velik. »Ima nešto u tim stvarno velikim«, rekla je poslije Carrie. »Odmah poželiš seks.«

»I jesi?« pitala je Carrie.

»Nisam«, rekla je Sam. »Rekao je da hoće ići doma. Onda me nazvao sljedeći dan. On želi vezu. Možeš li vjerovati? To je tako glupo.«

BRBLJAVA PAPIGICA

Carrie i Faca su posjetili Carriene roditelje za vikend. Kod nje doma svi su se jadali. Faca se potrudio uklopiti. »Ja ću napraviti umak«, rekao je.

»Pazi da ne zajebesh«, šapnula mu je Carrie prolazeći kraj njega.

»Što ne valja s mojim umakom? Ja radim sjajan umak«, rekao je Faca.

»Zadnji put si stavio viski ili nešto slično i bilo je strašno.«

»To sam bio ja«, rekao je njezin tata.

»O, oprost«, rekla je Carrie podlo. »Zaboravila sam.«

Faca nije ništa rekao. Sljedeći dan su se vratili u grad i večerali s njegovim prijateljima. Sve parovi u dugogodišnjem braku. Netko je počeo razgovarati o papigama. Kako su imali papigu koja je govorila.

»Jednom sam ušao u Woolworth i kupio tigricu za deset dolara pa sam je naučio govoriti«, rekao je Faca.

»Tigrice ne govore«, rekla je Carrie.

»Moja je govorila«, rekao je Faca. »Znala je reći: 'Bok, Snippy'. Tako se zvao moj pas.« Na povratku je Carrie rekla: »Nije mogla biti tigrica. Sigurno je bila nimfa.«

»Ako ja velim da je bila tigrica, onda je bila tigrica.«

Carrie se nadurila. »To je glupo. Svi znaju da tigrice ne govore.«

»Govorila je«, rekao je Faca. Zapalio je cigaru. Ostatak puta do doma više nisu progovorili ni riječ.

NE IDI DALJE

Carrie i Faca išli su u Hamptons na vikend. Još nije bilo proljeće i bilo je depresivno. Upalili su vatru. Čitali knjige. Posudili su filmove. Faca je htio gledati samo akciće. Carrie ih je obično gledala s njim, ali sad ih više nije htjela gledati. »Za mene je to gubitak vremena.«

»Onda čitaj«, rekao je Faca.

»Dosadno mi je čitati. Idem u šetnju.«

»Ići ću i ja s tobom u šetnju«, rekao je Faca. »Čim završi film.«

Onda je sjela kraj njega, gledala film i durila se.

Otišli sia u Palm na večeru. Nešto je rekla, a on je odgovorio: »To je glupo.«

»Stvarno? Baš zanimljivo. To što si rne nazvao glupom. Posebno zato što sam pametnija od tebe«, rekla je Carrie.

Faca se nasmijao. »Ako to misliš, onda si stvarno glupa.«

»Ne zajebavaj se sa mnom«, rekla je Carrie. Nagnula se preko stola, odjednom izvan sebe od ljutnje. »Ako me zajebeš, svim ću se silama potruditi uništiti te. I ni na trenutak nemoj misliti da u tome neću uživati.«

»Ne ustaješ dovoljno rano da bi me sjebala«, odgovorio je Faca.

»I ne moram. Zar ti još nije jasno?« Obrisala je kutke usana ubrusom. Ne idi dalje, pomislila je. Jednostavno ne idi dalje. Glasno je rekla: »Oprosti, malo sam napeta.«

Sljedeće jutro, kad su se vratili u grad, Faca je rekao: »Poslije ćemo razgovarati.«

»Razgovarati?« pitala je Carrie. »Hoćeš reći da se večeras nećemo vidjeti?«

»Ne znam«, rekao je Faca. »Mislim da bismo morali uzeti mali predah, provesti nekoliko dana odvojeni dok ti ne prođe ovo raspoloženje.«

»Ali prošlo je«, rekla je Carrie.

Nazvala ga je na posao. Rekao je: »Ne znam ja kako to ide.« A ona se nasmijala i odgovorila:

»Ma daj, bleso, zar ne smijem biti loše volje? Nije kraj svijeta. Veze su nekad takve. Rekla sam da mi je žao.«

»Ne želim svađe.«

»Obećajem da ću biti slatka. Nisam sad slatka? Vidiš? Nema više lošeg raspoloženja.«

»Valjda«, rekao je.

DOK FACE NEMA

Vrijeme je prolazilo. Faca je zbog posla otputovao na nekoliko tjedana. Carrie je stanovala u njegovom stanu. Ponekad bi došao Stanford Blatch. On i Carrie ponašali bi se kao gimnazijalci kojima su starci otputovali: pušili su travu i pili koktele s viskijem, pekli kolače i gledali glupe filmove. Napravili bi nered, a ujutro bi spremačica došla i sve očistila, bacajući se na ruke i koljena kako bi oribala mrlje od soka s bijelog tepiha.

Samantha Jones je nazvala nekoliko puta. Počela je pričati Carrie o svim zanimljivim i

slavnim muškarcima s kojima izlazi i svim sjajnim tulumima i večerama na koje ide. »A što ti radiš?« pitala bi, a Carrie bi joj odgovorila: »Radim, samo radim.«

»Moramo ići van. Dok Face nema...«, rekla je Sam. Ali nikad nije predložila nikakav konkretan plan, a nakon nekog vremena, Carrie se više nije dalo s njom razgovarati. Onda se Carrie osjećala loše pa je nazvala Samanthu i otišla s njom na objed. U početku je bilo dobro. Onda je Sam počela govoriti o filmskim projektima i velikim facama za koje zna da će raditi s njom. Carrie je imala svoj projekt, a Sam je rekla: »Slatko, znaš. Slatka ideja.«

Carrie je pitala: »Sto je u tome slatko?«

»Slatko je. Lagano. Znaš. Nije Tolstoj.«

»I ne pokušavam biti Tolstoj«, rekla je Carrie. Ali, naravno, pokušavala je.

»Evo ti sad«, rekla je Sam. »Hej, poznajem te godinama. Valjda ti mogu reći što stvarno mislim o nečemu, a da se ti ne uzrujaš. Nema to nikakve veze s tobom.«

»Stvarno?« rekla je Carrie. »Pitam se.«

»Osim toga«, rekla je Sam. »Vjerojatno ćeš se udati za Facu i imati djecu. Ma daj. To svi žele.«

»Baš imam sreće«, relda je i uzela račun.

»HOĆU ISTINU«

Facu se vratio s puta, pa su on i Carrie otišli u St. Barts na dugi vikend. Prve je noći sanjala da Facu ima tamnokosu ljubavnicu. Carrie je otišla u restoran, a Facu je bio s djevojkom, a djevojka je sjedila na Carrienom stolcu i ljubila se s Facom. »Što se događa?« pitala je Carrie.

»Ništa«, rekao je Facu.

»Hoću istinu.«

»Zaljubio sam se u nju. Želimo biti zajedno«, rekao je Facu.

Carrie je imala stari poznat osjećaj bola i razočaranja. »Dobro«, rekla je. Izišla je i uputila se prema polju. Golemi konji sa zlatnim uzdama sišli su s neba i niz planinu. Kad je vidjela konje, postalo joj je jasno da Facu i njegovi osjećaji prema njoj nisu bitni. Probudila se.

»Ružno si sanjala?« pitao je Facu. »Dođi.«

Pružio je ruku prema njoj. »Ne diraj me!« rekla je. »Zlo mi je.«

San se vukao još danima.

»Što da ja sad radim?« pitao je Facu. »Ne mogu se natjecati sa snom.« Sjedili su na rubu bazena s nogama u vodi. Sunčeva svjetlost bila je gotovo bijela.

»Misliš da dovoljno razgovaramo?« pitala je Carrie.

»Ne«, rekao je Facu. »Vjerojatno ne.«

Vozili su se po okolici, a onda su otišli na plažu, pa na objed i razgovarali o tome kako je lijepo i kako su opušteni. Glasno su se veselili kokoši koja je prelazila cestu s dva tek izlegla pileta, sićušnoj jegulji koju su uhvatili dok je bila plima, uginulim štakorima koji su ležali pregaženi uz cestu.

»Jesmo li prijatelji?« pitala je Carrie.

»Nekad smo stvarno bili prijatelji. Kad sam osjećao da razumiješ moju dušu«, rekao je Facu. Vozili su se uskom, zavojitom, betonskom cestom.

»Možeš se truditi dok se ne umoriš ili dok ne izgubiš zanimanje«, rekla je Carrie. Neko vrijeme nisu govorili, a onda je Carrie rekla: »Kako to da mi nikad ne govoriš 'volim te'?«

»Jer se bojim«, rekao je Facu. »Bojim se da ćeš, ako ti kažem da te volim, misliti da ćemo se vjenčati.« Facu je usporio. Prešli su preko ležećeg policajca i prošli groblje prepuno plastičnoga cvijeća jarkih boja. Skupina golobradih mladića stajala je uz cesu i pušila. »Ne znam«, rekao je Facu. »Zašto nije dobro ovako?«

Poslije, dok su se pakirali doma, Faca je rekao: »Jesi li vidjela moje cipele? Hoćeš mi zapakirati moj šampon?«

»Prvo ne, drugo naravno, dragi«, rekla je nehajno. Otišla je u kupaonicu. U zrcalu je dobro izgledala. Preplanula od sunca, vitka i svjetlokosa. Počela je pakirati svoju kozmetiku. Zubna četkica. Krema za lice. Njegov šampon je još bio kraj tuša, a ona ga je odlučila zanemariti. »A ako ostanem trudna?« mislila je. Ne bi mu rekla i potajno bi napravila abortus i nikad više ne bi s njim ni progovorila. Ili bi mu rekla i svejedno napravila abortus i nikad više ne bi s njim ni progovorila. Ili bi rodila dijete i sama ga odgajala, ali bi to moglo biti zeznuto. A što ako ga tako zamrzi jer ne želi biti s njom da bi na kraju počela mrziti i dijete?

Otišla je u kupaonicu i navukla cipele s visokom potpeticom i slamnati šešir. Bio je izrađen po mjeri i stajao je više od petsto dolara. »Čuj, dragi...«, rekla je.

»Da?« pitao je. Bio joj je okrenut leđima. Pakirao je stvari u kovčeg.

Htjela je reći: »Gotovo je, dragi. Gotovo je. Bilo nam je super. Ali ja mislim da je uvijek bolje prekinuti dok je još dobro. Razumij eš... ?«

Faca je podignuo pogled. »Što je?« pitao je. »Htjela si nešto, malena?«

»Ne, ništa«, rekla je Carrie. »Zaboravila sam tvoj šampon i to je sve.«

»ON JE OBIČAN SERONJA«

Carrie je popila pet *bloody maiy* u zrakoplovu i cijelim puteni su se svađali. Na uzletištu. U limuzini. Carrie nije zašutjela dok on nije rekao: »Hoćeš da te ostavim kod tebe? To hoćeš?« Kad su došli u njegov stan, nazvala je roditelje. »Jako smo se posvađali«, rekla je. »On je običan seronja. Kao svi muškarci.«

»Dobro si?« pitao je otac.

»Sjajno«, rekla je.

Onda je Faca bio dobar. Nagovorio ju je da obuče pidžamu pa je sjeo s njom na kauč. »Kad sam te upoznao, svidjela si mi se«, rekao je. »Onda si mi se jako svidjela. A sad... sad sam te zavolio.«

»Povraćat ću«, rekla je Carrie.

»Zašto ja, malena?« pitao je. »Uz sve tipove s kojima si izlazila, zašto si izabrala mene?«

»Tko ti je to rekao?«

»A što je ovo, model?« pitao je Faca. »Sad kad je meni više stalo, ti hoćeš van. Floćeš pobjeći. Pa dobro, to ne mogu spriječiti.«

»Možeš«, rekla je Carrie. »U tome je bit.«

»Ne razumijem«, rekao je Faca. »Po čemu se naša veza razlikuje od svih tvojih dosadašnjih veza?«

»Ne razlikuje se. Ista je«, rekla je Carrie. »Zasad je samo zadovoljavajuća.«

Sljedeće jutro Faca je bio dobro raspoložen kao i obično, a to je bilo iritantno. »Pomogni mi izabrati kravatu, malena«, rekao je kao i uvijek. Donio je pet kravata do Carrie koja je još spavala, upalio svjetlo i pružio joj naočale. Podignuo je kravate do odijela.

Carrie ga je nakratko pogledala. »Onu«, rekla je. Bacila je naočale, legla na jastuke i zažmirila.

»Ali jedva si ih pogledala«, rekao je Faca.

»To je moja konačna odluka«, rekla je. »Napokon, nisu li sve kravate iste?«

»O, još si ljuta«, rekao je Faca. »Ne razumijem. Morala bi biti sretna. Nakon prošle večeri, mislim da sve ide na bolje.«

DOME, SLATKI DOME

»Beba gladije, dadilja me ostavila i nemam love«, rekla je Amalita na telefon. »Donesi mi pizzu, molim te, ljubavi, samo dvije ili tri kriške s paprikama, a ja ću ti poslije vratiti.«

Amalita je stanovala u stanu prijateljeva prijatelja na Upper East Sideu. Bila je to jedna od onih sporednih uličica koje je Carrie vrlo dobro poznala: prljave zgrade od cigle s uskim ulazima prepunih otpada iz kineskih restorana, a na ulici neuredni ljudi šetaju s prljavim psima, a ljeti, debele žene sjede na trijemovima. Carrie je dugo mislila da nikad neće pobjeći. Kupila je pizzu tamo gdje ju je uvijek kupovala, u blizini zgrade u kojoj je živjela četiri godine kad je bila bez novca. Pizzu je još radio isti tip prljavih malih prstiju, a za blagajnom je stajala njegova sitna žena koja nikad nije govorila.

Amalitin stan bio je na vrhu četiri klimava niza stuba, u stražnjem dijelu. Bilo je to jedno od onih mjesta gdje je netko htio izvući najviše iz ciglenih zidova i nije uspio. »Evo«, rekla je Amalita. »Ovo je samo privremeno. Najamnina je niska. Petsto mjesečno.«

Njezina kći, lijepa djevojčica tamne kose i velikih plavih očiju, sjedila je na podu pred hrpom starih novina i časopisa i okretala stranice.

»Evo!« rekla je Amalita. »Righty mi se nikad nije javio. A prije toga je rekao kako želi da idem s njim na turneju i da mu pošaljem njegovu knjigu. Ti tipovi ne žele curu koja se sjajno jebe. Čak ni onu koja se dobro jebe. Žele curu koja se loše jebe.«

»Znam«, rekla je Carrie.

»Gle! Mama!« rekla je djevojčica ponosno. Pokazala je Amalitinu sliku na Ascotu na slici s nekim lordom ili nekim drugim.

»Japanski biznismen htio mi je srediti stan«, rekla je Amalita. »Znaš, to prezirem, ali istina je da sam sad bez love. To sam htjela napraviti samo zbog male. Pokušavam je upisati u malu školu i za to mi treba lova. Pa sam pristala. Prošla su dva tjedna i ni riječi od njega. Čak ni bip. Tako da ćemo vidjeti.«

Amalita je sjela na kauč u trenirki i odlamala komadiće pize. Carrie je sjela na uzak drveni stolac. Bila je u trapericama i majici sa žutim prugama ispod pazuha. Obje su djevojke imale masnu kosu. »Kad pogledam unatrag«, rekla je Amalita, »mislim da nisam trebala spavati s tim tipom, nisam trebala spavati s tim tipom. Možda sam trebala drukčije postupiti.«

Zastala je. »Znam da razmišljaš o tome kako bi mogla ostaviti Facu. Nemoj. Drži se njega. Naravno, ti si lijepa i moralo bi te nazivati milijun komada, svi bi morali htjeti biti s tobom. Ali nas dvije znamo istinu. Znamo nešto o stvarnom životu, zar ne?«

»Mama!« rekla je djevojčica. Podignula je časopis pokazujući Amalitinu fotografiju: snimljena u bijelom Chanel skijaškom odijelu na padinama u St. Moritzu, pa kako izlazi iz limuzine na koncertu Rolling Stonesa, kako se otmjeno smiješi u crnoj haljini i biserima uz senatora.

»Carrington! Ne sad«, rekla je Amalita lažnom stro-gošću. Djevojčica ju je pogledala i nasmijala se. Bacila je časopis u zrak.

Dan je bio sunčan. Sunce se probijalo kroz prljave prozore. »Dođi, sunčice«, relda je Amalita.

»Dođi, pojedi piz-zu.«

»Bok, doma sam«, rekao je Faca.

»Bok«, rekla je Carrie. Otišla je do vrata i poljubila ga. »Kako je bilo na koktelu?«

»Dobro, dobro.«

»Kuham večeru.«

»Dobro. Tako mi je drago da ne moramo van.«

»I meni«, relda je.

»Hoćeš piće?« pitao je.

»Ne, hvala«, relda je. »Možda samo čašu vina uz večeru.«

Upalila je svijeće i sjeli su u blagovaonicu. Carrie je sjedila vrlo uspravno. Faca nije prestajao govoriti o nekom poslu, a Carrie je zurila u njega, kimala i ohrabivala ga zvukovima. Ali zapravo ga nije slušala.

Kad je završio, relda je: »Tako sam uzbuđena. Amarilis je napokon procvao. Ima četiri cvijeta.«

GIGA

»Četiri cvijeta«, rekao je Faca. I dodao: »Tako sam sretan što te zanimaju biljke.«
»Da. Nije li to krasno?« relda je Carrie. »Divno je kako rastu ako im posvetiš samo malo pažnje.«

Epilog

Film Stanforda Blatcha *Žrtve mode* na kraju je zaradio više od 200 milijuna dolara širom svijeta. Stanford je nedavno kupio *Challengera* i dao urediti interijer u stilu budoara Elizabeth Taylor u *Kleopatri*.

River Wilde još radi na romanu. U njemu Faca ispeče dijete i pojede ga. Stanford Blatch se posvuda pojavljuje, ali mu se nikad ništa ne događa.

Samantha Jones odlučila je odustati od New Yorka. Otišla je u L. A. po Oskare i sreća je Tylera Kydda na tulumu gdje su oboje bili goli u bazenu. Sad žive zajedno, ali se on zarekao da je nikad neće oženiti jer mu je, kad nije dobio Akademijinu nagradu za najboljeg glumca, Samantha rekla: »To je zato jer je film bio tako sladak.« Ipak, Sam producira njegov sljedeći film — umjetnički.

Kći Amalite Amalfi primljena je u prestižnu malu školu Kitford u New Yorku. Amalita je pokrenula vlastitu savjetničku tvrtku. Ima tri zaposlenika i malo osoblje — vozača, dadilju i spremačicu. Nedavno je kćeri kupila prvu dizajnersku odjeću.

Mrga je još maneken.

Magda, romansijerka, bila je na proslavi objavljivanja kalendara u kojemu se pojavljuju newyorski vatrogasci. Pokupio ju je mister Rujan, 33, i otad su nerazdvojni.

Packard i Amanda Deale dobili su još jedno dijete, djevojčicu. Djecu odgajaju tako da postanu genijalci. Zadnji put kad je Carrie večerala kod njih, Packard je rekao Chesteru: »Je li ti jasno da je kikiriki pržen na medu fenomen našega doba?« Chester je kimnuo.

Brigid Chalmers je ostavila muža. Zadnji put je viđena u Tunnelu u četiri ujutro kako divljački pleše s Barklev-jem.

Svi vječni neženje još su slobodni.

Belle i Newbert otišli su na poučnu dječju proslavu na Petoj aveniji. Newbert je ustrajao na tome da idu sa smiješnim cilindrima na glavi kakav nosi *Cat in the Hat*, a onda je svima točio tekilu i plesao na kredencu. Stereo je eksplodirao baš kad je Newbert ispao kroz prozor na petom katu — na sreću aterirao je na ceradu. Dok je Newbert dva mjeseca bio u gipsu, Belle je postala predsjednica banke. Još nije trudna.

Nakon noći s Ray, Skipper Johnson se vratio u New York i nestao. Ponovno se pojavio za dva mjeseca i svima govorio kako je »totalno zaljubljen«.

Meštar je spomenut kao otac izvanbračnog djeteta. Prisilio je majku na DNK test i pokazalo se da dijete nije njegovo.

Carrie i Faca su još zajedno.